

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit. The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website
<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhedī
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

कविकुलगुरु कालिदास संस्कृत विश्वविद्यालय, रामटेक

हस्तलिखित संग्रह

दाखल क्र. M-2638 विषय वेद
नाव ऐतरेय ब्राम्हण १ तः ५ पांचिका
लेखक / लिपीकार -
पृष्ठ 165 काळ - पूर्ण / अपूर्ण ☒

॥ श्रीवेदपुरुषाय नमः ॥ हरिः ॐ ॥ अग्निर्वै देवानामवमो विष्णुः
 परमस्तदंतरेण सर्वा अन्या देवता आग्नावैष्णवं पुरोळात्रां नि
 र्वपंति दीक्षणीय मेकादशा कपालं सर्वाभ्य एवै नंत देवताभ्यो
 नंतरायं निर्वपंत्यग्निर्वै सर्वा देवता विष्णुः सर्वा देवता एते वै
 यज्ञस्यात्येतन्वो यदग्निश्च विष्णुश्च तद्यदाग्नावैष्णवं पुरोळा
 त्रां निर्वपंत्यंतत एव तद्देवान्ते ध्रुवं तितदाहुर्यदेकादशा क
 पालः पुरोळात्रां द्वावग्नाविष्णुः केन योस्तत्र कृतिः कावि स

क्तिरित्यष्टकपाला नियोष्टाक्षरा वै गायत्री गायत्रमग्नेश्छन्द
स्त्रिकपालो वै छवःस्त्रिहृदं विष्टुर्यक्रमत सैनयोस्तत्र कृत्तिः
साविभक्तिर्घृते चरुं निर्वपेत यौ प्रतिष्ठितो मन्येतास्यावां वस
नप्रतिष्ठितियो न प्रतिष्ठितितद्यद्दुतलस्त्रियै पयो येतं
लास्ते पुंसस्तन्मिथुनं मिथुने नैवै न तत्प्रजया पशुभिः प्रजन
यति प्रजात्यै प्रजायते प्रजया पशुभिर्यएवं वेदारख्ये यज्ञो
वा एष आरख्य देवतो यो दत्ता पूर्णमासाभ्या यजत आमावा

स्येनवाहविषेष्वापोर्णमासेनवातस्मिन्नेवहविषितस्मिन्बर्हिषिदी
 क्षेतैषोऽएकादीक्षासप्तदशामिधेनीरनुब्रूयात्सप्तदशोवैप्र
 जापतिर्द्वादशामासाःपंचर्तव्योहेमंतत्रिात्रिरयोःसमासेनता
 वान्संवत्सरःसंवत्सरप्रजापतिःप्रजापत्यायतनाभिरेवाभीश
 ध्रोतिथ्यऽएवंवेद॥१॥यज्ञोवैदेवेभ्यउदक्रामत्तमिष्टिभिःप्रेष
 मेष्टुंनदिष्टीनामिष्टित्वंतमन्वविंदननुवित्तयज्ञोराध्रोति
 थ्यऽएवंवेदाहुतयोवैनामैतायदाहुतयऽएताभिर्वैदेवान्य

न्यदिष्टिभिःप्रेषमेष्टुं

जमानो ह्यतितदाहुतीनामाहूतित्वमृतयः खलु वैतानामयाभि
देवाय जमानस्य हवमायंति ये वै पथानो यास्युतयस्तावाउतय
स्तौ एवेतस्सर्गयाणाय जमानस्य भवन्ति तदाहुर्यदन्योजुहोत्य
थ यो नुचाहयजति च कस्मात्तं होते त्याच क्षत इति यद्वा वसत
त्रयथा भाजनं देवताऽअमुर्वसौ हामुमावहेत्यावाहयतितदेव
होतुर्होतृत्वं होता भवति होतृत्वेन माचक्षते यऽएवं वेद ॥२॥
पुनर्वाऽएतमृत्विजोगमं कुर्वन्ति यं दीक्षयंत्यद्भिरभिषिंचति

रेतोवाआपःसरेतसमेवैनंतत्कृत्वादीक्षयंतिनवनीतेनाभ्यंजंत्याज्यं
 वेदेवानांसुरभिद्युतंमनुष्याणामायुतंपितृणांनवनीतंगर्भाणां
 तद्यंनवनीतेनाभ्यंजंतिस्वेनैवैनंतद्भागधेयेनसमर्द्धयंत्यांजंत्येनं
 तेजोवाऽएतदक्ष्योर्यदांजनंसतेजसमेवैनंतत्कृत्वादीक्षयंत्येकंवि
 शत्यादर्भपिंजत्लेःपावयंतिशुद्धमेवैनंतस्युतंदीक्षयंतिदीक्षि
 तविमितंप्रपादयंतियोनिर्वाणघादीक्षितस्ययदीक्षितविमितं
 योनिमेवैनंतत्त्वांप्रपादयंतितस्माध्रुवाघोनेरास्तेचचरतिच

तस्माधुवाघोनेर्गर्भाधीयंतेचप्रचजायंतेतस्मादीक्षितंनान्यत्रदी
क्षितविमितादादित्योभ्युदियादाभ्यस्तमियादापिवाभ्याश्रावयेयु
र्वाससाप्रोर्णुवंत्युल्बंवाऽएतदीक्षितस्ययदासउल्बेनेवेनंतस्या
र्णुवंतिरुष्ठाजिनमुत्तरंभवत्युत्तरंवाउल्बाज्जरायुजरायुर्णेवे
नंतस्योर्णुवंतिमुष्टीकुरुतेमुष्टीवैरुत्वागर्भेतिःशैतेमुष्टीकुरु
कुमारो जायतेतद्यन्मुष्टीकुरुतेयज्ञंचैवतत्सर्वाश्चदेवतामुष्ट्योः
कुरुतेतदाहुर्नपूर्वदीक्षिणःसंसवोस्तिपरिमृहीतोवाऽएतस्य

यज्ञः परिगृहीता देवता नैतस्यात्तिरस्य परदीक्षिणाऽएव यथा
 तथेत्युन्मुच्य कृष्णाजिनमवभृथमभ्यवेतितस्मान्मुक्तागर्भा
 जरायोर्जायन्ते सहेव वाससाभ्यवेतितस्मात्सहेवोल्बेन कुमा
 रो जायते ॥३॥ त्वमग्ने स प्रधाञ्जसि सोमयास्ते मयो भुव इत्या
 ज्यभागयोः पुरोनुवाक्येऽनुब्रूयाद्यः पूर्वमनीजानस्यात्तस्मै
 त्वया यज्ञं वितन्वत इति यज्ञमेवास्मात् एतद्वितनोत्यग्निः प्र
 त्नेन मन्मना सोमगीर्भिश्चावयमितियः पूर्वमीजानस्यात्तस्मै

प्रत्नमिति पूर्वकर्माभिवदतितत्तनादत्यमग्निर्वृत्राणि जघनत्वं
सोमासि सत्यतिरिति वार्त्रघ्नावेव कुर्याद्वृत्रं वा एष हंति यं यज्ञः
उपनमति तस्माद्वार्त्रघ्नावेव कर्त्तव्यावग्निर्मुखं प्रथमो देवता
नामग्निश्च विष्ठातपुत्तमं महद्भ्यानावेष्टवस्य हविषोया
ज्यानुवाक्येण वत आग्नावेष्टव्यै रूपसमृद्धेः एतद्देयं तस्य स
मृद्धं यद्रूपसमृद्धं यत्कर्मक्रियमाणं तद्गमिवदत्यग्निश्च हवे
विष्णुश्च देवानां दीक्षापालो तोदीक्षाया ईशा ते तद्यदाग्नावेष्ट

प्रयत्नतां

॥५॥

बंह विभवं तियो दीक्षाया ईशा ते तो प्रीतो दीक्षां यो दीक्षयि तारो तो दी
क्षयेतामिति विष्टु भो भवतः सेंद्रियत्वाय ॥४॥ गायथो विष्टु कृतः
संयाज्ये कुर्वीत तैजस्कामो ब्रह्मवर्चसकामसे जो वै ब्रह्मवर्चसंगा
यत्री ते जस्वी ब्रह्मवर्चसी भवतिय एवं विद्वान्नायथो कुरुतऽतु
विष्टु हा वायुः कामः कुर्वीता युर्वीऽतु विष्टु कः सर्वं मायुरेतिय एवं वि
दानु विष्टु हो कुरुते नुष्टु मोऽस्वर्गकामः कुर्वीत द्वयोर्वा अनुष्टु भोश्च
तुः षष्टिरक्षराणि त्रयऽश्मत्तुर्धाऽएकविंश लोकाऽएकविंश

॥५॥

लैक विंशत्येवे मांलोका नो हति स्वर्गा एव लोके चतुःषष्टि तमेन प्रति
तिष्ठति प्रतितिष्ठति य एवं विद्वाननुष्टुभौ कुरुते बृहत्यो श्री कामाय
शस्त्रा मः कुर्वन्त श्री वै यत्र शब्द सां हती श्रिय मेव यत्र आत्म धमे
य एवं विद्वान् बृहत्यो कुरुते पञ्ची यत्र कामः कुर्वन्त पाङ्क्तो वै यत्र उपै
न यत्रो न मति य एवं विद्वान् पञ्ची कुरुते त्रिष्टुभौ वीर्य कामः कुर्वन्त
जो वा इन्द्रियं वीर्यं त्रिष्टुबोजस्यैन्द्रियवान्वीर्यवान् भवति य एवं विद्वान्
त्रिष्टुभौ कुरुते जगत्यो पशुकामः कुर्वन्त जागता वै पशवः पशु

॥६॥

नाभवतियः एवं विद्वां जगत्सु कुरुते विराजावं नाद्यकामः कुर्वीतानं
वे विराट् तस्माद्यस्ये वेहभूयिष्ठमन्नं भवतिः स एव भूयिष्ठं लोके
विराजति तद्विराजति तद्विराजो विराट् त्वं विश्वेषु राजति श्रेष्ठ
स्वानां भवतियः एवं वेद ॥५॥ अथोपंचवीर्यं वाऽएतच्छंदो यद्विरा
ज्यत्रिपदा ते नो छिहा गायत्रो यदस्याऽएकादशाक्षराणि पदा
नितेन त्रिष्टुब्यत्रयस्त्रिंशदक्षरा ते नानुष्टुप्न वाऽएकेनाक्षरे
षाच्छंदांसि वियंति न द्वाभ्यां यद्विराट् तस्य च मंसर्वेषां छंद

॥६॥

सांवीर्यमवरुंधे सर्वेषां छंदसां वीर्यमश्रुते सर्वेषां छंदसां सायु
ज्यं सरूपतां सलोकतामश्रुते त्रादौ न पतिर्भवत्यश्रुते प्रजया
नाघं य एवं विद्वान्विराजो कुरुते तस्माद्विराजा वै वक्तव्ये प्रेक्षो
अग्नः इमोऽग्न इत्येते ऋतं वा वदीक्षा सत्यं दीक्षा तस्माद्दीक्षि
ते न सत्यमेव वदितव्यमथो खल्वहः को हतिमनुष्यः सर्वस
त्यं वदितुं सत्यसंहिता वै देवाऽअन्त तं संहितामनुष्याऽइति वि
चक्षणवती वाचं वदेच्चक्षुर्वै विचक्षणं विह्ये नेन पश्यतीत्येतद्

वैमनुष्येषु सत्यं निहितं यच्च क्षुस्तस्मादाचक्षाणामाहुरद्रागिति
 सयद्यदर्शमित्याहायास्यश्रद्धदधियद्युवैस्वयंपश्यति न बहु
 नांचनान्येषां श्रद्धधातितस्माद्विचक्षणवती मेव वाचं वदेत्सत्यो
 त्तराहेवास्यवागुदिता भवति भवति ॥६॥ इति प्रथमपंचिका
 यां प्रथमोऽध्यायः ॥ ॐ ॥ स्वर्गं वा एतेन लोकमुपप्रयंतियत्प्राय
 णीयस्तत्प्रायणीयस्य प्रायणीयत्वं प्राणो वै प्रायणीयमुदानऽमु
 दयनीयः समानो होता भवति समानो हि प्राणो दानो प्राणा

नांकृत्ये प्राणानां प्रतिप्रज्ञात्यै यज्ञो वै देवेभ्यः उदक्रामत्ते देवान किं
चनांशक्रवन्कतुं न प्राजानंस्ते बुवन्नेदितित्वये सं यज्ञं प्रजानामेति
सातथेयं ब्रवीत्सा वै वो वरं वृणा इति वृणीष्वेति सैतमेव वरमवृ
णीत मत्प्रायणा यज्ञोऽसं तु मदुदयना इति तथेति तस्मादादि
त्यश्चरुः प्रायणीयो भवत्यादित्य उदयनीयो वरवृत्तो ह्यस्या
अथो एतं वरमवृणीत मयेव प्राचीं दिवा प्रजानां थाग्निना द
क्षिणां सोमेन प्रतीचीं सवित्रो दीचीमिति पथ्यां जयेतियस्यथां

जतिपत्सवितारंय ४

यजति तस्मादसौ पुरः उदेति पश्चात्समेति पथ्या ह्येषो नुसंचरत्य
 ग्निं यजति यदग्निं यजति तस्मादक्षिणा तोग्र ओषधयः पच्यमाना
 आयं त्याग्ने यो ह्योषधयः सोमं ये जति यत्सोमं यजति तस्मात्प्रती
 च्योप्यापो बह्वस्य दंतं सोम्या ह्यापः सवितारं ये जति तस्मादुत्तर
 तः पश्चादयं भूयिष्ठं पवमानः पवते सवितृ प्रसूतो ह्येष एत
 स पवतः सुत मामदितिं यजति यदुत्तमामदितिं यजति तस्माद
 साविमं वृष्याभ्युनत्यभिजिघ्रति पंचदेवता यजति पाङ्क्तो यज्ञः

सर्वादिशः कल्पंते कल्पते यज्ञोपितस्ये जनताये कल्पते यत्रैवं विद्वा
होता भवति ॥ ७ ॥ १ ॥ यस्ते जो ब्रह्मवर्चसमिच्छेत्प्रयाजाहुतिभिः प्रा
ङ्मुखः स इत्यात्ते जो वे ब्रह्मवर्चसं प्राचीदिक्ते जस्वी ब्रह्मवर्चसी भव
ति य एवं विद्वान्प्राङ्ते तियो न्नाद्यमिच्छेत्प्रयाजाहुतिभिर्दक्षिणा
ङ्मुखः स इत्यादन्नादो वा एषो न्नपतिर्यदग्निरन्नादो न्नपतिर्भवत्यश्रुते
प्रजया न्नाद्यं य एवं विद्वां दक्षिणो तियः पशुनिच्छेत्प्रयाजाहु
तिभिः प्रत्यङ्मुखः स इत्यात्तशो वा एते यदा पः पशुमान्भवति

॥६॥

यः एवं विद्वान्प्रत्यङ्गैः सोमपीथमिच्छेत्प्रयाजाहुतिभिरुदङ्गः
इत्याहुत्तराहवै सोमो राजा प्रसोमपीथमाप्नोति यः एवं विद्वानुदं
ङ्गैः तिस्रर्गैर्वोर्ध्वादिक् सर्वा सुदिक्षुराध्नोति सम्यं चोवाः इमे लोकाः
सम्यं चोस्माः इमे लोकाश्चियैर्दीधतियः एवं वेद पथ्या यजति
यस्य पथ्या यजति वाचमेव तद्यज्ञं मुखे संभरति प्राणा पाना व
ग्नीषोमो प्रसवाय सविता प्रतिष्ठित्या अदितिः पथ्या मेव यज
तियस्य पथ्या मेव यजति वाचमेव तद्यज्ञं पंथ्यामपिनयति चक्षुषी

॥६॥

एवाग्नीषोमो प्रसवाय सविता प्रतिष्ठित्याऽदितिश्च क्षुषावे देवाय
ज्ञं प्राजानंश्च क्षुषावाऽएतत्प्रज्ञायते यदप्रज्ञेयं तस्मादपि मुग्धश्च
रित्वा यदेवानुष्याच क्षुषा प्रजानात्यथ प्रजानाति यदेतदेवाय ज्ञं
प्राजानं नस्यावाव तत्प्राजानं नस्यां समभरं नस्ये वै यज्ञस्तायते
स्येऽक्रियते संभियतुऽद्वयं ह्यदितिस्तदुत्तमामदितिं यजति यदुत्तमामदितिं
यजति यज्ञस्य प्रज्ञास्ये स्वर्गस्य लोकस्यानुष्यात्यै ॥ २ ॥ देवविश्राः कल्पयितव्या
इत्यादुःस्ताः कल्पमाना अनुमनुष्यविश्राः कल्पते यज्ञोपितस्यै जनताये कल्प

१ कल्पं २ इति सर्वा विश्राः कल्पं ते

ते यत्रैवं विद्वान् होता भवति स्वस्तिनः पथ्या सुधन्वस्त्वित्यन्वास्वस्याऽपु
 वृजने स्वर्वति ॥ स्वस्तिनः पुत्रकथेषु योनिषु स्वस्तिराये मरुतो दधात
 नेति मरुतो वै देवानां विशास्ता एवैतद्यज्ञमुखे चीकूपसर्वैश्छंदो
 भिर्यज्ञेदित्याहुः सर्वैश्छंदोभिरिष्वा देवाः स्वर्गं लोकं यजति स्वस्तिनः प
 थ्या सुधन्वस्त्वैरिद्धिप्रपथे श्रीष्टेति पथ्या यास्वस्ते स्त्रिष्टुभावेन
 नयसुपथाराये अस्माना देवानामपि पंथामगन्तेत्यग्ने स्त्रिष्टुभो
 स्ति

त्वं सोमप्रचिकितौ मनीषायाते धामा निदिवियाष्टपिव्यामिति सो
मस्य त्रिष्टुभावा विश्वदेवं सप्तितियः इमा विश्वा जाता नीतिसवितु
र्गायत्र्यो मुत्रामाणंष्टपिवीद्यामनेह संमही मूषुमातरं सुव्रताना
मित्यदितेर्जगत्यावेतानि वावसर्वाणि छंदोऽसि गायत्रं त्रैष्टुभं जा
गतमन्वन्यान्येतानि हियते प्रतमामिव क्रियंतः एतैर्हर्वा अस्य
छंदोभिर्यजतः सर्वे छंदोभिरिष्टं भवतियः एवं वेद ॥ १ ॥ ३ ॥ ता
वा एताः प्रवत्योनेतमस्यः पयिमस्यः स्वस्ति मस्यः एतस्य हविषो

याज्यानुवाक्याः एता किर्वाः इक्ष्वा देवाः स्वर्गलोकमजयंस्तथैवैत
 धजमानः एतौ रिद्ध्वा स्वर्गलोकं जयति तासु पदमस्ति स्वस्तिरा
 ये मरुतो दधातनेति मरुतो ह वेदे देव विश्वो रिद्ध्वा भाजनास्तेभ्यो
 ह्यो निवेद्यः स्वर्गलोकमेति श्वरा हेनं निवारो ह्यो विवाम धितो सय
 दाह स्वस्तिराये मरुतो दधातनेति तं मरु इन्द्रो देव विश्वो यजमानं नि
 वेदयति न ह वा एनं मरुतो देव विश्वो स्वर्गलोकं यतं निरुधते न वि
 मध्नते स्वस्य हेनमत्यजंति स्वर्गलोकमभियः एवं वेद विराजावे

त्रय
रु

तस्य ह विषः स्विष्टकृतः संयाज्ये स्यातां ये सर्वे स्त्रिंशदक्षरे ॥ सेदग्निर
ज्नीरत्यस्त्वन्यात्सेदव ॥ नियोर्वनुष्यतो निपातीत्येते विराङ्गा वाऽङ्
स्वा देवाः स्वर्गं लोकं मज्जयंस्तथैवैतद्यजमानो विराङ्गामिक्ष्वा स्वर्गं
लोकं ये जेतिते स्त्रिंशदक्षरे भवतस्त्रयस्त्रिंशदे देवाऽअष्टौ वसव
एकादशो द्वादशा दशा दित्याः प्रजापतिश्च वषट्कारश्च तत्प्रथमे य
ज्ञे मुखे देवताऽअक्षरमाजः करोत्यक्षरेणाक्षरेणैव तद्देवतां
प्रीणाति देवपात्रेणैव तद्देवतास्तर्पयति ॥ १० ॥ ४ ॥ प्रयाजवेदन

नुयाजं कर्त्तव्यं प्रायणीयमित्याहुर्हृन्मिव वाऽएतदीरिव तमिव यस्या
 यणीयस्यानुयाजा इति तत्तन्नादस्यं प्रयाज्वदेवानुयाजवत्कर्त्त
 व्यं प्राणावै प्रयाजाः प्रजा नुयाजा यस्याजानंतरिया प्राणांस्तद्य
 जमानस्यांतरिया धनु नुयाजानंतरिया प्रजांतद्य जमास्यांतरि
 या तस्मात्प्रयाजावदेवानुयाजकर्त्तव्यं पत्नीर्न संयाजयेत्संस्थित
 यजुर्न जुहुयात्तावन्नैव यत्तो संस्थितः प्रायणीयस्य निष्कासं निद
 ध्यात्तमुदयनीयेनापि निर्वपेद्यज्ञस्य संतत्यै यज्ञस्याव्यवच्छेदा

आधोरवलुयस्यामेवस्थाल्यांप्रायणीयंनिर्वपेत्तस्यामुदयनी
यंनिर्वपेत्तावत्तैवयज्ञःसंततोव्यवच्छिन्नोभुवस्यमुष्मि
न्वाऽएतेनलोकेराध्रुवंतिनास्मिन्निह्यदुर्यसायणीयमि
तिप्रायणीयमितिनिर्वपेत्तिप्रायणीयमितिवरंतिप्रयंत्ये
वास्मात्लोकाद्यजमानाऽदूत्यविद्ययेवतदाहुर्व्यतिषजेद्याज्या
नुवाक्यायाःप्रायणीयस्यपुरोनुवाक्यास्ताऽउदयनीयस्य
याज्याःकुर्याधाउदनीयस्यपुरोनुवाक्यास्ताःप्रायणीयस्ययाज्याः

॥१३॥

कुर्यात्तद्यतिषत्रस्य भयोर्लोकयोर्ऋध्याऽभयोर्लोकयोः प्रतिःष्ठित्याऽ
उभयोर्लोकयोर्ऋध्याऽभयोर्लोकयोः प्रतितिष्ठतिप्रतितिष्ठतियः प
वंवेदादित्यश्चरुः प्रायणीयो भवत्यादित्य उदयनीयो यज्ञस्य धृत्यै यज्ञ
स्य बर्षनिध्वै यज्ञस्या प्रस्रंसाय तद्यथैवाद् इति हस्माह ते ज न्याऽमु
भयतो तयोर प्रस्रंसाय बर्षौ न ह्यस्यैव मैवै तद्यज्ञस्यो भयतो तयो
र प्रस्रंसाय बर्षौ न ह्यतियदादित्यश्चरुः प्रायणीयो भवत्यादित्यऽउद
नीयः पथ्यै वै तस्वस्या प्रयंति पथ्यां स्वस्ति मभ्युद्यंति स्वस्यैवेतिः

॥१३॥

प्रयंति स्वस्युघंति स्वस्युघयंति ॥ ११ ॥ ५ ॥ इति प्रथमपंचिकायां द्वि
 तीयाध्यायः ॥ ॐ ॥ प्राच्यां वै दिशि देवाः सोमं राजानमक्रिणंस्तस्मा
 प्राच्यां दिशि क्रियते तंत्रयोदशान्मासादक्रिणंस्तस्मात्रयोदशो
 मासो नानुविद्यते न वै सोमविक्रय्यनुविद्यते पापो हि सोमविक्र
 यीतस्य क्रीतस्य मनुष्यानभ्युपावर्त्तमानस्य दिशो वीर्याणीन्द्रिया
 णिव्युदसीदंस्तान्येकयच्चावोरुरुसंततानि नाशकं वंस्तानि द्वा
 भ्यां तानिति स्तमिस्तानि चतस्त्विस्तानि पंच विस्तानि षड्विस्तानि

निसप्तपि नैवावारुंधत तां न्यष्टाभिरवारुंधताष्टाभिराश्रुवत
 यदष्टाभिरवारुंधताष्टाभिराश्रुवत तदष्टानामस्य त्वमश्नु
 ते यद्यत्कामयते य एवं वेद तस्मादेतेषु कर्मस्वष्टावष्टावनूच्यं
 त इन्द्रियाणां वीर्याणामवरुध्यै ॥१२॥ १॥ सोमाय क्रीता य प्रो
 ह्यमाणायानुब्रूहीत्याहा धर्युर्भद्रादभिः श्रेयः प्रेहीत्यन्वाहायं
 वावक्तोको भद्रस्तस्मादसा वै वक्तोकः श्रेयास्वर्गमेव तं लो
 कं यजमानं गमयति बृहस्पतिः पुर इता ते अस्त्विति ब्रह्मवे

बृहस्पतिर्ब्रह्मेवास्माऽएतत्पुरोगवमकर्णवैब्रह्मण्वदिष्यत्यधेमव
स्यवरऽआष्टयिव्याइतिदेवयज्ञमानवैवरंष्टयिव्येदेवयज्ञमान
एवैनंतदेवसाययत्यारेऽशूचूणुहिसर्ववीरइतिद्विषंतमेवा
स्मैतस्याप्मानंभ्रातृव्यमपवाधतेधरंपादयतिसोमयास्तेमयो
अनुवइतितृचंसौम्यंगायत्रमन्वाहसोमेराजनिप्रोह्यमाणो
स्वथैवैनंतदेवतयास्वेनछंदसासमर्द्धयतिसर्वैनंदंतियशसा
गतेनेत्यन्वाहयशोवैसोमोराजासर्वोहवाऽएतेनक्रीयमाणो

ननंदतियश्चयस्तेलप्यमानोभवतियश्चनसभासाहेनसरख्यासखाय
 इत्येषवैवाह्मणानां सभासाहः सखायत्सोमोराजा कित्त्विषस्पदित्ये
 षऽतु एव कित्त्विषस्पद्यौवैभवतियः श्रेष्ठतामश्रुते स कित्त्विषंभव
 तितस्मादाहुर्मानुवोचोमाप्रचारी। कित्त्विषंनुमायातयन्नितिपितु
 षणिरित्यन्नं वैपितुदक्षिणावैपितुतामेनेनसमोत्पन्नसनिमेवै
 नंतत्करोत्यरंहितोभवतिवाजिनायेतीन्द्रियं वैवीर्यं वाजिनमाज
 रसंहासेवाजिनन्नापच्छिद्यतेयऽएवंवेदागंदेवऽइत्यन्वाहागतौ

हिसतर्हि भवत्युतुभिर्वर्द्धतुयक्षमित्यतवोवैसोमस्यराज्ञोराज
भ्रातरोयथा मनुष्यस्य तैरेवै नंतत्सहागमयति दधातु नः सवि
ता सुप्रजाभिषमित्याशिषमाशास्ते स नः क्षपाभिरह मिश्र्य जि
वत्वित्यहानिवाऽअहानिरात्रयः क्षपाऽअहोरात्रैरेवास्माऽ
एतामाशिषमाशास्ते प्रजावत्तं रयिमस्मे समिन्वत्वित्याशि
षमेवाशास्ते याते धामानि हविषाय जंतीत्यन्वाहता ते विन्वाप
रिभूरस्तु यज्ञं ॥ गयस्फानः प्रतरणः सुवीरऽइति गवान्नस्फा

॥१६॥

वयिताप्रतारयितै धीत्येवतदाहावीरहाप्रचरासोमदुर्यानितिगृ
हावैदुर्याबिभ्यतिवैसोमाद्राज्ञः आंयतोयज्ञमानस्यगृहोः सयदेताम
न्वाहंशांत्येवैनंतछमयतिवरुणदेवत्योवाऽएषतावद्यावदपतद्वा
यावत्परिश्रितानिप्रपद्यते+सोस्यशांतोनप्रज्ञानं पशून्निहन्स्तिमा
धियंक्षिप्तमाणस्यदेवेतिवारुण्यापरिदधाति+स्वयैवैनंतदेव
तयास्वेनछंदसासमर्चयतिक्षिप्तमाणस्यदेवेतिक्षिप्ततेवाऽए
षयोयज्ञतेकतुंदक्षंवरुणसंश्रिताधीतिवीर्यप्रज्ञानंवरुणसंश्रि

॥१६॥

शाधीत्येवतदाहययातिविश्वादुरितातरेमसुतर्माणमधिनावंरुहेमे
नियज्ञोवैसुतर्मानोःकृष्णजिनैसुतर्मानोर्वाग्वैसुतर्मानोर्वाचमेव
तदारुह्यतयास्वर्गलोकमभिसंतरेतिताऽएताऽअष्टावन्वाहरूप
समृद्धाऽएतद्वैयज्ञस्यसमृद्धंयद्रूपसमृद्धंयत्कर्मक्रियमाणमृग
सिवदतितासांत्रिःप्रथमामन्वाहत्रिरुत्तमांतांदादशसंपद्यंते
द्वादशवैमासाःसंवत्सरःसंवत्सरःप्रजापतिःप्रजापत्यायतना
भिरैवाभीराध्नोतियऽएवंवेदत्रिःप्रथमांत्रिरुत्तमामन्वाहय

न्येविमुक्तेः

तस्यैव तदसौ न ह्यति स्थेमेव क्ता या विश्रंसाय ॥१३॥२॥ अन्यतरो
 नङ्गान्युक्तस्यादन्यतरो विमुक्तो धराजानमुपवहरैर्युयं दुषयो
 विमुक्तयो रूपावहरैर्युः पितृदेवस्य राजानं कुर्युयं युक्तयोरयो
 गक्षेमः प्रजाविन्देताः प्रजाः परिप्लवैरन्योनङ्गान्विमुक्तस्तच्छात्ता
 सदां प्रजानां रूपं यो युक्तस्तच्च क्रियाणां ते ये युक्तैरन्यऽप्युपावह
 रंत्युपावेव ते क्षेमयौ गौकल्पयंति देवा सुरावाऽएषु लोकेषु स
 मयंतं ततऽएतस्या प्राच्यां दिश्य यतंतं ततोस्ततो सुराऽअजयं

स्ते दक्षिणास्यादिश्य यतंततांस्ततो सुरा अजयंस्ते प्रतीच्यांदिश्य यतंत
तांस्ततो सुरा अजयंस्तु दीच्यांदिश्य यतंततांस्ततो सुरा अजयंस्तु दी
च्यांप्राच्यांदिश्य यतंततेततो न पराजयंत सैषादिगपराजिता तस्मा
देतस्यांश्चैदियतेतवायातेतवायातयेद्वेश्वरो हानृणाकर्तोस्ते देवा
अब्रुवं न राजत यावेनो जयंति राजानं क - रवामहा इति तथेति ते
सोमं राजानं मकुर्वंस्ते सोमेन राजा सर्वादिशो जयंते षवै सोमराजा
यो यजते प्राचितिष्ठत्यादधतितेन प्राचीदिशं जयति तं दक्षिणा

परिवहंति ते नदस्त्रिणां दिशो जयति तं प्रत्यंचमावर्त्तयंति ते न प्रतीचीं
 दिशो जयति तमुदीचस्त्रिषु पावहरंति ते नोदीचीं दिशो जयति सो
 मे नराज्ञा सर्वा दिशो जयति य एवं वेद ॥ १४ ॥ ३ ॥ हविरातिथ्यं निरु
 प्यते सोमे राजं न्या ॥ ते सोमो वै राजा यजमानस्य गृहाना गच्छति
 तस्मा एतद्धविरातिथ्यं निरुप्यते तदातिथ्यस्यातिथ्यत्वं न वक्त
 पातो भवति न ववै प्राणाः प्राणानां कुर्ये प्राणानां प्रतिप्रज्ञात्ये वै
 वैष्णवो भवति विष्णुर्वै यज्ञैः स्वये वै न तदेव तया स्वेन छंदसा सम

वो १

ईयति सै णि वा व छंदां सि च पृष्ठा नि च सोमं राजानं क्रीतमन्वायंति या
वंतः खलु वैराजानमनुयंति तेभ्यः सर्वेभ्यः आतिथ्यं क्रियते ग्निमंथं
ति सोमेराजन्या गते तद्यथेवा दोमनुष्यराजः आगतेन्यस्मिन्वाहं
त्युक्षाणां वा वेहतं वा क्षदंतः एवमेवास्माः एतद्ददंतं यदग्निमंथं
ग्निर्हि देवानां पशुः ॥ १५ ॥ ४ ॥ अग्नये मथ्यमानायानु ब्रूहीराध
यूरफित्वा देवसवितरिति सावित्रीमन्वाहतदाहुर्यदग्नये मथ्य
मानायानुवाचा हाथकरमात्सावित्रीमन्वाहेति सविता वै प्रसवा

नाभी त्रौ सवितु प्रसूताः एवैनं तन्मंथं तितस्मात्सा वित्री मन्वाहमही
 घोः दधिवीचनः इति धावा दधिवीयामन्वाह तदा हुर्यदग्नये म
 थ्यमानायानुवाचा हाथकस्मा धावा दधिवीयामन्वाहेति धावा
 दधिवीभ्यां वाऽएतं जातं देवाः पर्यगृह्णंस्ताभ्यामेवाद्यापि परि
 गृहीतस्तस्माद्वा दधिवीयामन्वाहत्वामने पुष्करादधीति
 तच्च मानेयं गायत्रमन्वाहानो मथ्यमाने स्वयेवैनं तदेव तया से
 नं च दसा समर्द्धयत्यथर्वा निरमंथतेति रूपसमृद्धमेतदेव ज्ञ

यद्रूपसमृद्धं

स्यसमृद्धं यत्कर्मक्रियमाणमृगमिव दत्तिसयदिनजायेत यद्विचिरं
जायेत राक्षोघ्नो गायत्र्यो नूच्याऽअग्नेहं सिन्यत्रिणमित्येताक्षरै
सामपहृत्यैरक्षां सिवाऽएनंतर्ह्यान्तं ते यर्हि न जायते यर्हि चिरं जा
यते स यद्यो कस्यामेवानूक्तायां जायेत यदि दूयोरथोतब्रुवंतु जं
तव इति जाताय जातवती मभिरूपा मनुब्रूयाद्यद्यज्ञे पिरूपं तत्स
मृद्धं मायं हस्तेन रवादिनमिति हस्ताभ्यां ह्येनं मं यंति विश्वं न जा
तमिति विश्वरु रिव वाऽएष प्रथमजातो यदग्निर्न विभ्रति विशा

॥२०॥

मग्निं स्वध्वरमिति यद्देवानां नेति तदेवामोभूमिति प्रदेवं देववीतये
रतावसुवित्तममिति प्रहृयमाणायामिरूपाय च त्ते किरूपं तत्समं
मास्वेयो नो निषीदत्विषिषहवाऽअस्य स्वायो निर्यदग्निरग्नेराजातं
जातं वेदसीति जातऽदुतरो जात वेदऽदुतरः प्रियं क्रिशीतातिथि मित्ये
षहवाऽअस्य प्रियोतिथिर्यदग्निरग्नेरस्योनऽआगृहपतिमिति
शांत्यामेवेनंतदधात्यग्निनातिःसमिध्यते कविर्गृहपतिर्युवा॥
हव्यवाङ्मुह्यस्यऽदुत्य किरूपाय च त्ते किरूपं तत्समं तद्वत्स्यते॥

॥२०॥

अग्निना विप्रो विप्रेणा स हसतेति विप्रः दूतरो विंदूतरः संनितरः प्र १
स नितरः सखा सखा स निध्य सः दूत्ये ष हवाः अस्य स्वः सखा
यदग्निर्निस्संमर्जयंत सुकृतुं पुरोयावानमाजिषु ॥ स्वेक्षये
षु वाजिनमित्ये ष हवाः अस्य स्वः क्षयो यदग्निर्निर्घृते न यज्ञे
मयजंत देवाः इत्युत्तमया परिदधातियज्ञेन वै तदेवायज्ञमयजंत यदग्नि
नाग्निमयजंत ते स्वर्गलोकमायंस्तानि धर्माणि प्रथमान्यासन् ॥ ते ह ना
कं महिमानः सचंत यत्र पूर्वे साध्याः संति देवा इति छंदसि वै साध्याः

वास्तेग्रेग्निनाग्निमयजंततेस्वर्गलोकमायं नादित्याश्चैवेहासंनंगिरश्चते
 ग्रेग्निनाग्निमयजंततेस्वर्गलोकमायं नैषास्वर्ग्याहुतिर्यदग्न्याहुतिर्यदि
 हवाऽअप्यबाह्वृणोक्तोयदिदुरुक्तोक्तोयजतेधर्माहुतिर्गच्छत्येवदे
 वा न्नपाप्मानासंस्तज्यतेगच्छत्यस्याहुतिर्देवां नोस्याहुतिः पाप्मानासं
 स्तज्यतेयः एवंवेदताऽएतास्त्रियोदशा न्वाहुरूपसमृद्धा एतद्वैयज्ञ
 स्यासमृद्धं यद्रूपसमृद्धं यत्कर्मक्रियमाणमृगसिवदतितासां त्रिः प्र
 थमामन्वाहं त्रिरुत्तमांताः सप्तदशासंपद्यंते सप्तदशोवै प्रजाप

श्वाः आशादक्षिणसादिति ब्रह्माजपतिस्वाहाकृतः शुचिर्देवेषु धर्मः स
मुद्रादूर्भिर्मुदियति वेनोद्गसः समुद्रमभियजिगाति ॥ सरवे सरवाय
मभ्याववृत्स्वाः ध्वंशुषुणाः कृतयः ऊर्ध्वोनः पाह्यं हसस्तं घे मिथ्यानमस्वि
नः इत्यभिरूपाय श्रेष्ठेभिरूपंतत्समृद्धं पावकशोचेतवह्निक्षयंपरी
तिभक्षमाकांक्षते हुतं हविर्मधुहविरिंद्रतमे ग्नावक्र्यामते देवधर्मः ॥ म
धुमतः पितुमतो वाजवतौ गिरस्वतो नमस्ते ॥ अस्तु मामाहिंसीरिति च
मस्य भक्षयति त्रये नोनयोनिसदनं धिया कृतमायस्मिन्सप्तवासस्य

इति संसाद्यमानाया न्वाहह विहविषोमहि सप्तदेव्यमिति यदहः
 त्सादः इष्यं तो भवंति सूर्यवंसाद्रगवती हि भूयाः इत्युत्तमया परिद
 धाति तदेतदेव मिथुनं यश्चर्मः स यो घर्मस्तधि श्रं यो नृफो तो न
 फो यो पयमनी ते श्रोणि कपाले यस्य यस्तदेतस्तदिदमग्नौ देव
 योन्यां प्रजनने रेतः सिच्यते ग्निर्वै देव योनिः सो ग्निर्देव योन्याः आ
 दुतिभ्यः संभवत्यश्रयो यजुर्मयः साममयो वेदमयो ब्रह्ममयो
 मृतमयः संभूय देवताः अथेति इयः एवं वेदयश्चेवं विद्वानेते

नयज्ञक्रतुनायजते ॥२२॥५॥ देवा सुरावायेषु लोकेषु समयतंतते
वाऽअसुराऽइमानेवल्लोका न्युरो कुर्वत यथौजीयां सोबलीयां
सऽएवंसेवाअयस्मयीमेवे मा म कुर्वतरजतामंतरिक्षं हरि
णी दिवं ते तथे मां लोका न्युरो कुर्वत ते देवाऽअब्रुवन् पुरो वाऽइ
मे सुराऽइ मां लोकान कृत पुरऽइ मां लोकान् प्रति करवा महा इति
तथे तिते सद एवास्याः प्रत्य कुर्वता नीध्रं मंतरिक्षा इ विध्रं
ने दिवस्तथे मां लोकान् पुरो प्रत्य कुर्वत ते देवा अब्रुवन् प स द

उपाया मोपसदा वै महापुरं जयंतीति तथेति ते या मेव प्रथमा मुपस
 दमुपायंस्तथैवै नानस्मा लोकादनुदंतया द्वितीयांतयांत रिक्षाद्यां
 तृतीयांतयादिवस्तांस्तथैभ्यो लोकेभ्यो नुदंतते वाऽएभ्यो लोकेभ्यो नु
 ताऽअसुराः क्रतुन श्रयंतते देवाऽअबुवः नुपसदऽएवोपाया मेति त
 थेति तऽइमास्ति स्त्रः सतीरुपसदो द्विर्द्विरेकैका मुपायंस्ताः षट्स
 मपथंत षड्वा क्रतुवस्ता न्वा क्रतुभ्यो नुदंतते वा क्रतुभ्यो नुताऽअसु
 रा मासान श्रयंतते देवाऽअबुवः नुपसदऽएवोपाया मेति तथे

तितः॥ इमाः षट् सतीरुपसदोद्दिष्टिरेकैकामुपायं स्ताद्वादशसंप
 घंतं दशैर्मासास्ताच्चैमासेभ्यो नुदंतैवेमासेभ्यो नुत्ताः॥ अ
 सुराः॥ अर्द्धमासान् अयंतते देवाः॥ अबुवन्नुपसदः॥ एवोपायामेति
 तथेतितः॥ इमाद्वादशसतीरुपसदोद्दिष्टिरेकैकामुपायं स्ताश्च
 तुर्विंशतिः समपघंतं चतुर्विंशतिर्वाः॥ अर्द्धमासान्वाः॥ अर्द्धमा
 सेभ्यो नुदंतैवाः॥ अर्द्धमासेभ्यो नुत्ताः॥ असुराः॥ अद्देशत्रैः॥ अश्र
 घंतं ते देवाः॥ अबुवन्नुपसदावेवोपायामेति तथेतियामेव पूर्वाह्णः॥
 ते

उपसदमुपायंस्तयैवै नानहोनुदंतयामपराहेतयारात्रेस्तांस्तथोक्ता
 भ्यामहोरात्राभ्यामंतरायंस्तस्मात्सुपूर्वोक्तः एवंपूर्वयोपसदाप्रचरित
 व्यंस्वपराहेपरयातावंतमेवतद्विषतेलोकंपरिनिश्चिन्तितं ॥२३॥ ॥६॥ जि
 तयोवैनामौतायदुपसदोसपत्नीवाऽएताभिर्देवाविजितिं व्यजयंत
 सपत्नाविजितिं विजयतेयऽएवंवेदेषां देवाऽएषुलोकेषु यामृतुषु यां
 मासेषु यामर्दुमासेषु यामहोरात्रयोर्विजितिं व्यजयंत तां विजितिं विजय
 तेयऽएवंवेदते देवाऽअविश्वयुरस्माकं विप्रेमायामन्विदमसुराऽआ

यं

स्यतानूनप्र३

मविष्यतीति ते युक् क्रम्या मंत्रं तां निर्वसु मिरु दक्रा मदिन्द्रो रुद्रैर्वरुणाऽआ
दित्यैर्वहस्पतिर्विश्वेदेवैस्ते तथा युक् क्रम्या मंत्रं यंत ते बुवन्हंत याऽएव
नऽइमाः प्रियतमास्तन्वस्ताऽअस्य वरुणस्य राशो गृहे संनिदधामहे
तामिरेवनः मनसंगधातैर्योनः एतदतिक्रामाद्यऽआबुक्तो वेषादिति
तथेति ते वरुणस्य राशो गृहे हेतनूः सन्यदधत ते यद्वरुणस्य राशो
गृहे तनूः सन्यदधत तत्तानूनं त्रिममवत्तत्तानूनं प्रत्वं तस्मादाहुर्न
सतानूनं त्रिणोद्रोग्धव्यमिति तस्मादिदमसुरानां वापवन्ति ॥ २४ ॥ ७ ॥
त्रिशोवाऽएतद्यज्ञस्य यदातिथ्यंगीवाऽमुपैसदः समानबर्हिषीष

वतः समानं हि त्रिरो ग्रीवमिषुं वाऽएतां देवाः समस्कुर्वन्त यदप्यसदस्तस्याऽग्निरनीकमा
 सीत्सोमः शल्यो विष्णुः स्तेजनं वरुणः पर्णानि तामाज्यधेनो नो व्यसृजंस्तमापुरो मिदं त
 आयेत्तस्मादेताऽआज्यहविषो भवन्ति चतुरो ग्रेस्तनान्त्रतमुपेत्युपसत्सु चतुःसंधि
 हिरिणीकं शल्यस्तेजनं पर्णानि त्रीन्स्तनान्त्रतमुपेत्युपसत्सु त्रिषंधि हिरिणीकं
 शल्यस्तेजनं ॥ द्वौ स्तनौ त्रतमुपेत्युपसत्सु द्विसंधि हिरिषुः शल्यश्चैव ते जनं चैकं स्तनं त्र
 तमुपेत्युपसत्सु चैव तेषु रिः श्याख्यायतऽएकया वीर्यं क्रियते पुरो वरीयां सो वाऽइमे
 लोकाऽअर्वागं हीयांससुः पुरस्तादवाचीरुपसदुपेत्येषामेव लोकानामभिजि
 त्याऽउपसद्या यमीक्षुषऽइमां मेऽअग्ने समिधं मिमामुपसदं वने रितिति स्रः स्ति
 त्मः सामिधेन्योरूपसंमृद्धाऽएतद्वै यज्ञस्य संमृद्धं यद्रूपसंमृद्धं यत्कर्म क्रियमा

CC-0. In Public Domain.Kavikulguru Kalidas Sanskrit University Ramtek Collection

पाविर्ज्ञानश्रुतेयः उपसदां किल वै तद्ब्रह्मणो यस्मादप्यश्लीलस्य
 श्रोत्रियस्य मुखं व्येवज्ञायते तत्तन्मिवरेषती वे व्याज्यहविषो ह्यु
 पसदो ग्रीवा सुमुखमध्याहितं तस्माद्ब्रह्म तदाह ॥२५॥ टा ॥ दे
 ववर्मवाः एतद्यत्प्रयाजाश्चानुयाजाश्चाप्रयाजमननुयाजं च
 वतीषे संश्रित्याऽअप्रतिशाराय स ब्रह्म दतिक्रम्याश्चावयमि
 यज्ञस्याभिक्रान्त्याऽअनपक्रमाय तदाहः कूरमिव वाऽएतत्क्रा
 मस्यराज्ञो ते चरन्ति यदस्य घृतेनां ते चरन्ति घृतेन हिवर्जं

ॐ इन्द्रो वृत्रमहंस्तश्च दंशु रं शुष्टे देवसो मायायतामिन्द्रायैकधन
विदः आतुभ्यमिन्द्रः प्यायतामात्वमिन्द्राय प्याय स्वाप्याय यास्मा
न्सखीन् ॥ स न्यामेधया स्वस्ति ते देवसो मसुत्या मुदचमश्रीये
तिराजानमायाययंति यदेवास्य तत्कुरमिवांते चरंति तदे
वास्येतेनायाययंत्यथोऽएनं वद्धयंत्येव धावा दृष्टिष्योर्वाऽएव ग
र्भो यत्सोमो राजा तश्च देष्टारायऽएष्टावा मानि प्रेषे स गाय
ऋतमृतवादिभ्यो न दिवे नमः दृष्टिष्योर्वा इति प्रस्तरे निरुव

ग्याभूतयासोमंराजानमक्रीणंस्तामनुकृतिमस्वंनांवत्सतरीमा
जंति सोमक्रयणीतयासोमंराजानं क्रीणंति तां पुनर्निष्क्रीणीया
पुनर्हि सातानागच्छत्तस्मादुपांशुवाचाचरितव्यं सोमेराज नि क्रीते गं
धर्वेषु हितर्हि वाग्भवति साग्नावेव प्रणीयमाने पुनरागच्छति॥
॥२७॥१॥ अग्नये प्रणीयमानायानुब्रूहीत्याहाध्वर्युः प्रदेवं देव्याधि
याक्षरताजातवेदसं॥ हव्या नो वक्षदनुषगिति गायत्री ब्राह्मण
स्यानुब्रूयाद्गायत्री वै ब्राह्मणस्तैजो वै ब्रह्मवर्चसं गायत्री तैजसे

वै नंत वृत्तवर्चसे न सममर्दयती मं महे विदुः ध्यायन्नरुषमिति त्रि
 षु वराज न्यस्यानुब्रूयात्तु भो वैराजन्यः ओजोवाङ्मयं वीर्यं
 त्रिषु बोजसे वै नंत दिंद्रियेण वीर्येण सममर्दयति वाक्श्रवत्स्त्वत्र
 ध्याय प्रजन्तुरिति स्नाना मे वै नंत श्रेष्ठं गमयति शृणोतु नोद
 येभिरनीकैः शृणोत्वग्निर्दिव्यै रजस्रः इत्याजरसं हास्मिन्नज
 मोदीदाययः एवं वेदाः यमिह प्रथमो धायि धातु किरिति ज
 गती वैश्यस्यानुब्रूयाज्जागता वै वैश्यो जागताः पशवः पशु

किरेवैनंतत्समर्द्धयतिवनेषुचित्रंविभवंविशोविश्राइइत्यभिरू
पायघज्ञेभिरूपंतत्समर्द्धमयमुष्यप्रदेवयुरित्यनुष्टुमि
वाचंविस्तजतैःयमुष्यइतियदाहायमुस्यागमंयापुंरागं
धर्वेषवास्कमि+वाग्वाऽअनुष्टुबाच्येवतदाचंविस्तजतै+त्ये
वतदास्प्रब्रूतेयमग्निरुरुष्यतीत्ययंवाऽअग्निरुरुष्यत्यमृतादिवज्जन्मनःइत्य
मृतत्वमेवास्मिंस्तदधातिसहसश्चिस्तहीयांदिवोऽजीवातवेकतइतिदेवोद्येषः
एतज्जीवातवेकतोयदग्निरिवायास्त्वापदेवयन्नाभापृथिव्याअधीत्येतद्वइ

यदु

काथास्यदन्तरवेदीनाभिर्ज्ञातवेदोनिधीमहीतिनिधास्यतोह्येनंभव
 त्यग्नेहव्यायवो हव इतिहव्यं हिवक्ष्य भवत्येविश्वेभिःस्वनीकदेव
 रूपावतंप्रथमःसीदयोनिमितिर्विश्वेरेवेनंतदेवैःसहासादयति
 कुलायिनंघृतवंतसवित्रइति कुलायकुलायमिवह्येतयज्ञेक्रि
 यतेयस्येतुदारवाःपरिधयोगुगुलूणास्तुकाःसुगंधितेजनानी
 तियज्ञन्नययजमानायसाधितियज्ञमेवतदृजुधाप्रतिष्ठापय
 तिसीदहोतस्वउल्लोकेचिकित्वा नित्यग्निर्वेदेवानाहोतातस्येष

स्वोक्तो कोयदुत्तरे दीनाभिः सादयाय संसु कृतस्य यो नावितियजमा
नो वै यज्ञो यजमाना ये वै ता मात्रिष मात्रास्ते देवा वीर्देवान् रुविषा
यज्ञास्यग्नेव ह यजमानेव यो धा इति पायो वै वयः प्राणमेव तथ ज
माने दधाति निहोता ह । तृषदने विदान इत्यग्निर्वै देवानां होता
तस्यैतद्धो तृषदनं यदुत्तरवेदीना निस्त्वेषो दीदिवा असदत्सु
दक्ष इत्यासन्नो हि स तर्हि भवत्यदब्धं व्रतप्रमतिर्वसिष्ठ इत्य
ग्निर्वै देवानां वसिष्ठः सहस्रं परः रुचिजिह्वा अग्निरित्येषा ह

॥३६॥

ॐ ५

वा अस्य सहस्रं परताय देन मेकं संतं बहुधा विहरंति प्रह्वेसी हसं पो
षमा प्रोति य एवं वेद त्वं दूतस्त्वमुनः परस्पादित्युत्तमया परिदधाति
त्वं वस्यऽआषण प्रणेता ॥ अग्ने तोकस्य नस्तने तनूनामप्रयुषं दीय
क्षि गोपाऽद्रुत्यग्निर्वै देवानां गोपाऽअग्निमेव तत्सर्वं तोगोपारं प
रिदत्तऽआत्मने च यजमानाय च यैवं विद्वानेतया परिदधात्यथो सं
वत्सरीणा मे वै तां स्वस्तिं कुरुते ता एताऽअष्टावन्वा हरूपसमृद्धाऽ
एतद्देयं तस्य समृद्धं यद्रूपसमृद्धं यत्कर्म क्रियमाणं नृगविव

॥३६॥

दत्तितासां त्रिः प्रथमामन्वाहवि ससमं तादादशसं पद्यं ते द्वादशमासाः
संवत्सरः संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापत्याय तनाभिरिवाभीराधो तियः एवं वेद
त्रिः प्रथमां त्रिरुत्तमामन्वाहयज्ञस्येव तद्वत्सो न ह्यतिस्थे मेव लाया विसंसा
ही यः ॥ १८१ ॥ हविर्धानाभ्यां प्रोह्यमाणान्भ्यामनुवाचा हव्यं यजुर्वां ब्रह्म
पूर्व्यं नमोभिरित्यन्वाहब्रह्मणा वा एते देवा अयं जंतय ध्वविधाने ब्रह्मणे
वेने एतद्युजते न वे ब्रह्मण्वद्विष्यति प्रतायज्ञस्यं शुभुवे तिलचं घावा पृथिवी
यमन्वाह तदाहुर्य ध्वविधानाभ्यां प्रोह्यमाणान्भ्यामनुवाचा हव्यं कस्मात्

॥३७॥

य१

चंघावाहृषिवीमन्वाहेतिघावाहृषिवीवेदेवानांहविर्धानेऽआस्ता
तेऽहुःएवाद्यापिहविर्धानेतेहीदमंतरेणसर्वंहविर्यदिदंकिंचित
स्मात्तचंघावाहृषिवीमन्वाहयमेऽइवयतमानेयदेतमिति
यमेऽइवहेतेयतमानेप्रबाहुमितःप्रबाभरंमिनुषादेवपंतऽइ
तिदेवयंतौहेनेमानुषाःप्रभरंस्यासीदतंसमुल्लोकंविदाने॥
स्वासस्यभवतमिंदवेनइतिसोमोवैराजेदुःसोमायैवनेऽए
तद्राक्षऽआसदेचीकूपदधिद्वयोरदधाऽउक्थ्यवचऽइतिव

॥३७॥

योर्ह्येतत्तृतीयं बुद्धिरधिनिधीयतः सुवर्णवचः इति यदा ह्यज्ञियं
 वैकर्म्यं वचो यज्ञमेवैतेन समर्द्धयति यतस्तु चामिथुनायास
 पर्यतः ॥ असंयत्तौ ब्रते ते क्षेति पुष्यतीति यदेवा दः पूर्वयत्तवत्सद
 माह तदेवैतेन शांत्याशामयति सद्राशक्तिर्यजमानाय सुचतः
 इत्याशिषमाशास्ते विश्वारूपाणि प्रतिमुंचते कविरिति विश्वरू
 पामचाह सरराश्यामीक्षमाणेनुब्रूयाद्विश्वमिव हिरूपं रराश्याः
 सुहृमिव च कृच्छमिव च ॥ विश्वरूपमवरुंधेऽआत्मने च यजमा

नाथ च यत्रैवं विद्वाने तार राधा मीक्षमाणो नाहं परित्वा गिर्वणो गिरः इत्यु
 त्तमया परिदधाति स यदेव ह विधीने संपरिश्रिते मन्येताऽथ परिदध्याद
 न ग्रंभां वुकाह होतुं च यजमानस्य च भार्या भवंति यत्रैवं विद्वाने तया ह वि
 धीनयोः संपरिश्रितयोः परिदधाति यजुषा वाऽएते संपरिश्रिते य
 द्द विधीने यजुषे चैत्रेऽएत संपरिश्रितौ यदेवा ध्वर्युश्च प्रतिप्रस्थाना
 वो भयते मेथ्यौ निहन्याता मथ परिदध्यादुत्र हिते संपरिश्रिते भवत
 स्ताऽएताऽअष्टावन्वाह रूपसमृद्धाऽएत द्वे यज्ञस्य समृद्धं यद्रूपसमृ

इं यत्कर्मक्रियमाणं नृणां निवदति तांसां त्रिः प्रथमं तन्वाहविरुत्तमां ता
 द्वादशासंपद्यन्ते द्वादशविंशतिः साः संवत्सरः संवत्सरः प्रजापतिः प्र
 जापत्या यतनातिरेवाभीष्टाश्चोतियः एवं वेदत्रिः प्रथमं तन्वाहविरुत्तमां तन्वा
 हयज्ञेये वत द्वादशो नित्यतिस्थे स्त्रिवत्काया विस्रंसाय ॥२९॥ ३॥ अग्नी
 षोमाभ्यां प्रणीयमानाभ्यामनुब्रूहीत्याह ध्वयुः सावीर्हि देवप्रथ
 मायपित्र इति सावित्री तन्वाह तदा दुर्गदग्नी षोमाभ्यां प्रणीयमाना
 भ्यामनुवाचोऽथ कस्मात्सावित्री तन्वाहेति सविता वै प्रसवानाभीष्टो स
 हा १

दिति

वे

वित्तप्रसूताऽएवेनोत्सृणयंतितस्मात्सावित्रीमन्वाहप्रेतुब्रह्मणस्प
 त्रिब्राह्मणस्पत्यामन्वाहतेदाहुर्यदग्नीधोमाभ्यां प्रणीयमानाभ्यामनुवाचा
 हाथकस्माद्ब्राह्मणस्पत्यामन्वाहेतिब्रह्मवैवृहस्पतिर्ब्रह्मेवाभ्यामे
 तत्पुरोगवमकर्णवैब्रह्मण्वदिष्यतिप्रदेव्येतुस्मृततेतिसस्मृत
 तमेवतद्यज्ञं करोतितस्माद्ब्राह्मणस्पत्यामन्वाहहोतादेवोऽऽ
 मर्त्यऽइतितृचमाग्नेयं गायत्रमन्वाहसोमैराजनिप्रणीयमाने
 सोमैराजानं प्रणीमानं तरेणो वसदोहविर्धो नान्यसुरारक्षां
 स्य जिघांसंस्तमग्निर्माययात्यनयत्पुरस्तादेतिमाययेतिमायया

य२

हि सतमत्यनयत्तस्मादस्याग्निं पुरंदुरं त्युपत्वाग्नेदिवेदिवऽनुप
 प्रियं पनिप्रतमितितिस्रश्चैकां चान्वाहेश्वरौ हवाऽएतो संयंतौ
 यजमानं हिंसितोर्यश्चासौ पूर्वउडुतो भवति यमुचैनमपरं प्र
 णयंतितद्यत्तिस्रश्चैकां चान्वाहसंजानानावेवै नौ तत्संगमयति
 प्रतिष्ठाया मेवै नौ तत्प्रतिष्ठापयत्यात्मनश्च यजमानस्य चाहिंसा
 याऽअग्ने जुषस्व प्रतिहर्यत द्वचऽइत्याहुत्यां हूयमानायामन्वाहऽ
 मयऽएवत जुष्टिमाहुतिंगमयति सोमो जिगातिगातुविदितत्

चं सोम्यं गायत्रमन्वाह सोमे राजनिष्पणीयमाने स्वये वे नंत देवतयास्वेन छंदसा
 समर्द्धयति सोमः सधस्थमासददित्यासह्यन्ति सतहि नुवृत्तितदतिक्रमेयानुब्रू
 यास्तृष्टत इवाग्नीधं कृत्वा तमस्य राजावरुणस्तमश्चिनेति वै छवीमन्वाह कृतुं स
 चंतमारुतस्य वेधसः ॥ दाधार दक्षमुतममहर्विदं ब्रजं च विष्णुः सखिर्वाँ अपोर्यु
 त इति विष्णुर्वै देवानां दारपः स एवास्मा एतद्वारं विवृणोत्यंतश्च प्रागा अदिति
 नुवासीति प्रपाद्यमाने न्वाह स्येनो नयोनिंसदनंधिया कृतमित्यासं नेहिरण्यय
 मासदं देव एष तेति हिरण्यमयमिव हवा एष एतदेवेभ्यश्च दयति यत्कृष्ण

जिनं तस्माऽदेतामन्वाहाऽस्तन्वाशामसुरोविश्ववेदाऽइति वारुण्या
 परिदधाति वरुणादेवस्योवाऽएष तावधा बहुपनद्धो यावत्परिधि
 तानि प्रपद्यते स्वयैवेनं तदेव तयास्वेन छंदसा समर्द्धयति तं
 यद्युपवाधावेयुरभयं वेच्छेरं नैवावंदस्व वरुणां बृहंतमित्येत
 या परिदधाति तस्मादेवं विद्वानेतयैव परिदध्याताऽएताः स
 तदशान्वाहरूपसमर्द्धाऽएतदेयज्ञस्य समर्द्धयदूपसमर्द्धं
 यत्कर्म क्रियमाणामृगसिव दत्तिता सां त्रिः प्रथमामन्वाहत्रिरु
 ध्यायावद्वाहा नयमिच्छति यावद्वाहा नयं ध्यायति तावद्वाहा नयं न वतियत्रैवं विद्वानेतया

तमांताऽएकविंशतिः संपद्यंतऽएकविंशौ वै प्रजापतिर्दोदश
 मासाः पंचर्त्तवस्त्रयऽइमे लोकाऽअसावादित्यऽएकविंशऽउत्त
 माप्रतिष्ठात्तदेवं क्षत्रं सा श्रीस्तदाधिपत्यंतद्वध्नस्य विष्णुं
 तत्प्रजापतेरायतनंतत्स्वाराज्यमध्नोत्येतमेवैतां किरेक
 विंशत्येकविंशत्या ॥३०॥४॥ इति प्रथमपंचिकायां पंचमो
 ध्यायः समाप्तः ॥ श्रीसविता सूर्य नारायणार्पणमस्तु ॥ ॥
 अग्निवै पंचद्वस्वर्गं वा पंचप्राच्या वै षट्क्षेत्रं वै नवस्तोमो वै

४२॥

॥शुके॥ १७७ ॥ १९॥ वरर्षे पिंगलनाम संवत्सरे तु ताराय यो। शशि
ऋतु फागवद्य। चतुर्तीयाया मिंदुवासरे तदिने पुस्तकं संपूयं
मगमतू॥ छोबकोपनाम्नाकाशिनाथक दुस्य सूतेन सदा वि
वेन लिखितं॥ आत्मार्यं परोपकारार्थं॥ ॥ राम ॥ ब्रह्म। शिव
यादृशं पुस्तकं दृष्ट्वा तादृशं लिखितं मया॥ यदि शुद्धमस्तु
द्वं वा मम दोषो न विद्यते॥ श्री॥ गोपालकृष्ण यने नमः॥ ६६॥

६२॥

॥ २१८ यज्ञ विज्ञान ॥

३१२१. १०७२६ चिन्ता ।

॥ श्रीगणपतये नमः ॥ हरिः ॥ ॐ ॥ यज्ञेन वै देवाः दुर्धा स्वर्गलोकमायं
 स्ते विष्मयुरि मं नोदस्वामनुष्याश्च ऋषयश्चानु प्रज्ञास्यंतीति तं वै य
 पे नैवा योपयंस्तं यदुपे नैवा योपयंस्तदुपस्ययु पत्वं तमवाचिना
 गुन्निमित्तोर्धाऽदुदायंस्ततो वै मनुष्याश्च ऋषयश्च देवानां यज्ञवा
 स्त्वभ्यायन्यज्ञस्य किंचिदेत्रिषामः प्रज्ञात्याऽइति तैरुपमेवाविदं वै
 नवाचीनाग्रं निमित्तं ते विदुरनेन वै देवा यज्ञमयूयुपेन्नितितमु
 र्वायोर्ध्वमिन्वंस्ततो वै ते प्रज्ञैर्यमजानन्स्वर्गलोकं तद्यद्य

पङ्कधौ निमीयते यज्ञस्य प्रज्ञास्यै स्वर्गस्य लोकस्यानुरव्यास्यै वज्रो
वाऽएष यद्युपः सोऽष्टाश्रिः कर्तव्योऽष्टाश्रिवै वज्रस्तं तं प्रहरति द्वि
षते भ्रातृव्याय वधं योस्य स्तृत्यस्तस्मै स्तर्तवै वज्रो वै यूपः स
एष द्विषतो वधऽनुद्यतसिष्ठतितस्माद्वाप्येतर्हि यो द्वेष्टितस्यापि
यं न वक्ष्यमुष्यायं यूपो मुष्यायं यूप इति दृष्ट्वा रवादिरे यूपं कुर्वी
त स्वर्गं कामः रवादिरेण वै यूपेन देवाः स्वर्गं लोकं मजयंस्तर्तवै त
द्यजमानः रवादिरेण यूपेन स्वर्गं लोकं मजयति वै त्वं यूपं कुर्वीता

का

नाशं मः पुष्टि कामः समां समां वै बिल्वो गृहीतस्तदं नाशस्य रूपमा
 मूला छाया पिरनुचितस्तत्पुष्टेः पुष्ट्यतिप्रज्ञां च पश्यंश्च यः एवं वि
 दान् वैलं यूपं कुरुते यदेव वैलं ३ बिल्वं ज्योतिरिति वाऽआचक्षते
 ज्योतिस्वेषु ऋवति श्रेष्ठस्मानां ऋवतियः एवं वेदपालाशां यूपं कु
 र्वतते अस्का मो ब्रह्मवर्चसकामस्ते जो वै ब्रह्मवर्चसं वनस्पतीनां
 पुं लाशास्ते ३ जस्वी ब्रह्मवर्चसी ऋवतियः एवं विद्वान्पांशां यूपं
 कुरुते यदेव पालाशां ३ सर्वेषां वाऽएष वनस्पतीनां योनिर्यस्यता

ला ३

शस्तस्मात्पत्ताशस्येवपत्ताशेनाचक्षतेमुष्यपत्ताशममुष्यपत्ताश
मितिसर्वेषांहास्यवनस्पतीनां काममुपासोभवतियःएवंवेदः॥
॥१॥ अंजोयूपमनुब्रूहीत्याहाधुर्यं जंतित्वामधुरैर्देवयंत
त्यन्वाहाधुरैर्ह्येनंदेवयंतौ जंतिवनस्पते मधुनादेव्येनैत्येतद्
मधुदैव्यं यदाज्यं यद् ध्वं स्तिष्ठाद् विणो ह धत्ता यद्वा क्षयो मातु
रस्यानुपस्थः इतियदि च तिष्ठासि यदि च शयासे इ विणमेवा
स्मा मुद्धतादित्येव तदा हो छूयस्व वनस्पत इत्युद्धीय माणा या

किरूपाय यज्ञे किरूपं तत्स मृद्वं वर्षं मृधिव्याऽअधीत्येतदेव वर्षं
 दृष्टिभ्यो यत्र रूपमुन्मिन्वंति सुमितीमीयमानो वचो धाय ज्ञवा
 हसऽइत्याशिषमाशास्ते समिदुस्य श्रयमाणः पुरस्तादिति स
 मिदुस्य ह्येषऽए स पुरस्ताद्युयते ब्रह्मवन्वानोऽअजरं सुवीर
 मित्याशिषमेवाशास्तऽआरैऽअस्मदमतिं बाधमानऽइत्यश
 नायावै पाप्मानमिति स्तामेव तदारां नुदते यज्ञाच्च यज्ञमाना
 चोद्यस्व महते सो भगा येत्याशिषमेवाशास्तऽउर्ध्वऽइषुषाऽ

उत्तयेतिष्ठादेवोनसवितेति यद्वै देवानां नेतित देषामोऽमिति
तिष्ठदेवश्च सवितेत्येव तदा हो धो वाजस्य सवितेति वाजस
निमेवैनंतदु नसांसनोति यदं जिषिर्वाघद्भिर्विदु यामह इति
छंदां सिवाऽअं जयो वाघतस्तेरेत देवान्यजमाना विदु यं ते म
मयज्ञमागच्छतममयज्ञमिति यदिह वाऽअपि बहव इदं वय
जंतेथेहास्य देवा यज्ञमैव गच्छंति यत्रैवं विदु नेतामन्वाहो
धो नः पाह्यं ह सो नि केतुना विदुं वस मित्रिणं देहेति रक्षां सिवै

पाप्मात्रिणोरक्षां सिषोष्मानंदहेत्येवतदाहेकधीनऽडुर्ध्वोचरथाय
 जीवसऽडुतियदाहेकधीनऽडुर्ध्वोचरथायजीवसऽडुत्येवतदाह
 यदिहवाऽअपिनीतऽडुवयजेमानोभवतिपरिहैवैनंतत्संवत्स
 रायददालिविदादेवेषुनोदिवऽडुत्याशिषमेवाशास्तेजातोजा
 यतेसुदिनत्वेऽअहामितिजातोह्येषऽएतज्जायतेसममर्यऽआ
 विदथेवर्द्धमानऽडुतिवर्द्धयंसेवैनंतत्पुनंतिधीराऽअपस्मोम
 नीषेतिपुनंत्येवैनंतदेवयाविप्रऽडुदियर्त्तिवाचमितिदेवेभ्य

एवैनंतं निवेदयति युवा सुवासाः परिवीतः आगादित्युत्तमया
परिदधाति प्राणो वै युवा सुवासाः सोयं शरीरैः परिवृत्तः स उश्रे
या भवति जायमानः इति श्रेयां न्येयान्येषः एतद्देवति जायमा
नः ॥ तं धीरा सः कवयः दुन्नयंति स्वाध्यामनसा देवयंतः इति
ये वाऽअनूचानास्ते कवयस्तः एवैनंतं दुन्नयंतिः ता एताः संप्रा
न्वाह रूपसमृद्धाः एतद्देयस्तस्य समृद्धं यदुपसमृद्धं यत्कर्म
क्रियमाणमगमिवदतिता संविः प्रथमामन्वाह चिरुत्तमांता

एकादशसंपद्यन्तेऽएकादशाक्षरावैत्रिष्टुष्टुबिंदुस्यवज्रऽइंद्र
 यतनाप्तिरेवाभीराधोतियऽएवंवेदत्रिःप्रथमोत्रिरुत्तमामन्वाह
 यज्ञस्येवतद्वसौनह्यतिस्थेमेवत्तायाविसंसाय॥२॥तिष्ठेष्टुपाः३
 अनुप्रहरेत्तुऽहःस्तिष्ठेष्टुष्टुका मस्यदेवेभ्योवैपश्चावोन्नाशा
 यात्तुभायनातिष्ठन्तेपक्रम्यप्रतिवावदतोतिष्ठान्नास्मानात्त
 स्यध्वेनास्मानितिततोवैदेवाऽएतंयूपंवज्रमपश्यंस्तमेभ्यः
 दश्रयंस्तस्माद्दिभ्यस्तुपावर्त्तन्तमेवाधायुपावृत्तास्ततोवैदे

वेभ्यः पश्चादोन्नाद्याया लं ऋयातिष्ठं ततिष्ठं तेस्मै पश्चादोन्नाद्याया
 लं ऋयायः एवं वेदस्य चैवं विदुषो यूपस्तिष्ठत्यनुप्रहरेत्स्वर्गका
 मस्य तमुहस्मेतं पूर्वेनैव प्रहरंति यजमानो वै यूपो यजमानः
 प्रस्तरोग्निर्वेदेव योन्याः आहुतिभ्यः संभूय हिरण्यशरीरदुर्ध्वस्व
 र्गलोकमेष्यतीत्यथ ये तेभ्यो वरः आसंस्त एतं स्वरुमपश्यन्त्युपश
 क्तं तं तस्मिन्कालेनुप्रहरेत्तत्र सकामः दुपाप्ता योनुप्रहरति
 तत्र सकामः दुपाप्ता यस्त्वनैसर्वाभ्यो वाऽएष देवताभ्यः आत्मानमा

निःसोमेर्देवयो ४

लक्षते योदी क्षते ग्निः सर्वा देवताः सोमः सर्वा देवताः स यद्ग्रीषोमीयं प
 शुमालं लक्षते सर्वाभ्यऽएव तद्देवताभ्यो यजमानऽआत्मानं निष्क्रीणी
 ते तदाहुर्द्विरूपोग्रीषोमीयः कर्त्तव्यो हि देवस्यो हीति ते तन्नादृत्य पी
 वऽइव कर्त्तव्यः पीवोरूपावै पशवः कृत्रितऽइव खलु वै यजमानो
 भवति लघुसीवा पशुर्विवति यजमानमेव तत्त्वेन मेधेन समर्द्धय
 तितदाहुर्नाग्रीषोमीयस्य पशोरश्नीयात्पुरुषस्य वाऽएषो श्रान्ति
 यो ग्रीषोमीयस्य पशोरश्रान्ति यजमानो ह्येतेनात्मानं निष्क्रीणीतऽ

इति तत्तं नादस्य वाचं ध्रुवाः एतद् विर्यदग्नीषोमीयोग्नीषोमाभ्यां वा
 इन्द्रो वृत्रमहंस्तावेन मधूतामावाभ्यां वै वृत्रमवधीवरं ते वृणाव
 हाऽनुतिवृणाधामिति तावेतमेव वरमवृणातां श्वः सुत्यायां पशुंसः
 एनयोरैषोच्युतो वरवृतो ह्येनयोस्तस्मात्तस्यात्रातयं चैव लीप्ति
 तयं च ॥ ३ ॥ आप्रीक्षिरा प्रीणाति ते जो वै ब्रह्मवर्चसमाप्रियस्ते ज
 से वै नंत ~~इन्द्रो~~ इन्द्रो न स मर्दयति समिधो यजेति प्राणा वै समिधः
 प्राणा हीदं सर्वं समिधं ते यदिदं किंच प्राणानेव तत्प्रीणाति प्रा

णान्यजमानेदधाति तनूनपातं यजति प्राणो वेतनूनपात्सहित
 न्वः पाति प्राणमेव तस्यीणाति प्राणं यजमानेदधाति नराज्ञो संयज
 ति प्रजा वै नरो वाक् सः प्रजां चैव तदा चंच प्रीणाति प्रजां च वाचं
 च यजमानेदधाति ऋग्यजुस्संवाऽइहो न्नमेव तस्यीणात्यनं यज
 मानेदधाति बर्हिर्यजति पशवो वै बर्हिः पशून्मेव तस्यीणाति प
 शून्यजमानेदधाति दुरो यजति वृष्टिर्वै दुरो वृष्टिमेव तस्यीणा
 ति वृष्टिं मन्त्राय यजमानेदधात्युषासानं क्तयजत्यहोरात्रे वाऽ

षासानक्ता होरात्रेऽएव तत्स्रीणात्य होरात्र यो र्यजमानं दधाति देव्या
होतारा यजति प्राणापानौ वै देव्या होता रा प्राणापाना वै व तत्स्रीणा
ति प्राणापानौ यजमाने दधाति तिस्रो देवी र्यजति प्राणो वाऽअपा
नो व्या न स्ति स्रो देव्यः स्ताऽएव तत्स्रीणाति ता यजमाने दधाति त्व
ष्टारं यजति वाग्वै त्वष्टा वाग्धीदं सर्वं ता ष्ठी व वाचमेव तत्स्रीणाति
वाचं यजमाने दधाति वनस्पतिं यजति प्राणो वै वनस्पतिः प्राण
मेव तत्स्रीणाति प्राणं यजमाने दधाति स्वाहा कृती र्यजति प्र ति षा

वैश्वाहा कृतयः प्रतिष्ठाया मेव तद्यज्ञमंततः प्रतिष्ठापयति ताविर्य
 यः ऋष्या प्रीणीयाद्यद्यथऽऋष्या प्रीणातियजमानमेव तद्धुताया
 नोत्सृजति ॥४॥ पर्यग्नये क्रियमाणायानुबूहीत्याहाध्वर्युः रग्निर्हो
 नोऽध्वर इति तच्च माग्नेयं गायत्रमन्वाहपर्यग्नि क्रियमाणे
 स्वये वै नंतदेवतयास्वेन छंदसा समर्द्धयति वाजीसम्परिणीयत
 इति वाजिनमिव ह्येनं संतं परिणयंति परित्रिविष्यध्वरं यात्यग्नी
 रथीरिवेत्सं षहिरथीरिवाध्वरं परियाति परिवाजपतिः कविरि

ते षहिवाजानां पतिरतउपप्रेष्य होतर्हव्या देवेभ्य इत्याहा ध्वर्यु
रजे दानिरसनदाजमिति मैत्रावरुणाउपप्रेषं प्रतिपद्यते तदा
हुर्यदध्वर्युर्होतारमुपप्रेष्य यथ कस्मान्मैत्रावरुणाऽउपप्रेषं प्र
तिपद्यते तदा सप्तमस्यैव सप्तमस्य मैत्रावरुणो वाग्यज्ञस्य होता मनसा
वाक्पिता वाग्वेदतिया ह्यन्यमना वाचं वेदत्यस्य सूर्या वैसावाग्देवजु
ष्टा तद्यन्मैत्रावरुणाउपप्रेषं प्रतिपद्यते मनसैव तद्वाचमीरय
तितन्मनसे रितया वाचा देवेभ्यो हव्यं संपादयति ॥५॥ देव्याः

शमितारऽआरभध्वमुतमनुष्या इत्याहयेचैव देवानां शमितारो
 येचमनुष्याणां तानेव तत्संज्ञास्युपनयतमेध्यादुरआशासाना
 मेधपतिभ्यां मेधमिति पशुर्वै मेधो यज्ञमानो मेधपतिर्यज्ञ
 मानमेव तत्त्वेन मेधेन समर्द्धयत्यथोरवल्वाहयस्यैवावकस्यै
 च देवतायै पशुसलभ्यते सैव मेधपतिरिति सयथैकदेव
 त्वः पशुस्यामेधपतयऽइति ब्रूयाद्यदि द्विदेवत्यो मेधपतिभ्या
 मितियदि बहुदेवत्यो मेधपतिभ्यऽइत्येतदेव स्थितं प्राप्ता अ

निंभर ते तिपशुर्वै तीयमानसमृत्युप्रोश्यत्सदेवां नान्वकामयतैतुं
 तं देवाऽअब्रुवन्ने हि स्वर्गावैत्वा लोकं गमयिष्यामऽइति सतथेत्य
 ब्रवीत्तस्यैव मेयुष्माकमेकः पुरस्तादैवितितथेतितस्याग्निः
 पुरस्तादैस्तोग्निमनुष्याच्यवततस्मादाहुर्गमेयोवावसर्वः पशु
 रग्निं हि सोऽनु प्राच्यवते तितस्माद्दस्याग्निं पुरस्तादुरंति स्तृणी
 तवर्हि रित्योषध्यात्मावै पशुः पशुमेव तत्सर्वं त्मां करोत्यन्वे
 नं मातामन्यतामनुपितानुभ्रातासगभ्यो नुसखासयथ्यऽइ
 ति जनित्रैरेवै नं तत्समनुमतमालभंतु दीचीनाऽअस्य पदो

नं ३

निधत्तात्सूर्यैचक्षुर्गमयतादातंप्राणमन्ववस्तज्जतादंतदिरक्षमसु
 दित्राः श्रोत्रं दृष्टिर्वीशरीरमित्येषेवैनंतं लोकेषादधात्येकधास्य
 त्वचमाध्यतात्पुराणाभ्याऽपित्रासोवपामुत्तिवदतादत्तरेवो
 धाणंवारयधादिपशुषेवतस्याणंदधातिर्येनमस्य
 वक्षःकृणुतात्प्रशासाबाहूशालादोषणीकत्रयपेवांसाश्चि
 द्वे श्रोणीकवक्षोरुस्रेकपर्णाक्षीवंताषड्विंशतिरस्यवंक्रयस्ता
 अनुष्योच्यावयताद्वात्रं गात्रमस्यानूनं कृणुतादित्यंगान्ये

वास्यतद्वात्राणिप्रीणासूवध्यगोहंपार्थिवंरवनतादित्याहोषधं
वाऽदुवध्यमियंवाऽऋषधीनांप्रतिष्ठातदेनत्वायामेवप्रतिष्ठा
यामंततःप्रतिष्ठापयति॥६॥अस्त्रारक्षःसंस्तजतादित्याह
तुषेर्वैफलीकरणैर्देवाहविर्यज्ञेभ्योरक्षांसिनिरक्षजन्त्र
स्त्रामहायज्ञात्सयदस्त्राक्षरैःसंस्तजतादित्याहरक्षांस्यवत
त्वेनकागधेयेनयज्ञान्निर्वदयतेतदाहुर्नयज्ञेक्षसांकी
र्तयेत्कानिरक्षांसिस्तेरक्षावैयज्ञःइतिदुर्तवाऽआहुःकीर्तये

देवयो वै सागिनं भागां नुदते च यते वै नं स यदिवै नं न च यते
 यपुत्रमथ पौत्रं च यते त्वेवै नमिति स यदिकीर्तयेदुपांशु
 कीर्तयेत्तिरऽश्ववाऽएतद्वाचो यदुपांशुतिरऽश्वे तं यदुक्षा
 स्य यदुच्चैः कीर्तयेदीश्वरो हास्य वाचो रक्षो भाषोजनितो
 र्धो यं राक्षसी वाचं वदति स यां वै दृष्ट्वा वदति या मुन्मत्तः सा
 वै राक्षसी वाक्शास्मना दृष्ट्यातिनास्य प्रजायां दृष्ट्वा आजाय
 ते यऽएवं वेदेव निधुमस्य मारा विष्टो रूकं मन्यमानाने

हा

दस्तोके तनयै रचितारव छमितारऽइति ये वै वदेवानां शमि
तारो ये च मनुष्याणां तेभ्यऽएवैनंतस्य रिददात्यधि गोशमी
ध्वंसु शमिशमी ध्वंशमी ध्वमधिगाऽमुऽइति विब्रूयादपा
पापैति चाधिगुर्वै देवानां शमितारो पापो निगुभीतो शमि
तभ्यश्चैवैनंतं निगुभीतभ्यश्च संप्रयच्छति शमितारो
यद्वन्नसु कृतं कृणवथास्मासु तद्यदु कृतमन्यत्र तदिह
ह्याग्निर्वै देवानां होतासीत्सऽएनं वाचा व्यशा द्वाचा वाऽए

नं होता विद्या स्तित श्रद्धा ग्यत्परः कृतं त्रिय दुल्व पां य द्विषु
 पुरं क्रियते शमित भ्यश्चैवै नत्तं निग्रभीत भ्यश्च समनुदि
 शतिस्वस्येव होतो न्मुच्यते सर्वोयुः सर्वोयुत्वाय सर्वमायु
 रेतियः एव वेद ॥७॥ पुरुषं वेदे वाः पशुमालं संततस्मादा
 लं ध्या न्मे धः उदक्रामत्सोऽप्राविशत्तस्मादश्वो मे ध्योऽपवदथे
 नमुक्तांत मे धमत्याजंत स किंपुरुषोऽपवत्ते श्वमालं संततोऽ
 श्वादा लं ध्या दुदक्रामत्सोऽप्राविशत्तस्माद्रो मे ध्योऽपवदथेन

मुक्तां मंत मेध मत्यार्जंत स गौर मृगो षवत्ते गा माल संत स गो
राल ध्यादु द कामत्सो विंप्रा विवात्त स्माद वि मे ध्यो षवद धे न मु
क्तां ल मेध मत्यार्जंत स ग व यो षवत्ते वि माल संत सो वे राल ध्या
दु द कामत्सो जं प्रा विवात्त स्माद जो मे ध्यो षवद धे न मुक्तां त
मेध मत्यार्जंत सऽउ ह्यो षवत्सो जे ज्योक्त मा मि वार म त त स्मादे
षऽए ते षां प शूनां प्र युक्त त मो य द ज स्ते ज माल संत सो जा दाल
ध्यादु द कामत्सऽरू मां प्रा विवात्त स्मादियं मे ध्या षवद धे न मुक्तां

तमेधमत्याजैतसशरभोभवत्तःएतउत्क्रांतमेधाअमेध्याःपशवस
 स्मादेतेषांनाश्रीयात्तमस्यामन्वगधंत्सोनुगतोवीहिरभवत्तद्यस्य
 शोपुरोकाशमनुनिर्वपंतिसमेधेननःपशुनेष्टमसैदितिसमे
 धेनहास्यपशुनेष्टभवतिकेवलै नहास्यपशुनेष्टभवतियः
 एवंवेद॥८॥सवाःएषपशुरेवालभ्यतेयत्पुरोकाशस्तस्ययानि
 किंशारुणितानिरोमाणियेतुषाःसात्वग्येपूनीकरणास्तदस्त्य
 स्मिष्टंकिंक्रसास्तन्मांसंयत्किंचित्कंसारंतदस्मिस्तसर्वेषांवाःएष

पशूनां मे धेनयजते यः पुरोकाशेन यजते तस्मादाहुः पुरोकाश
सत्रं लोक्यमिति युवमेतानि दिवि रोचनान्यग्निश्च सोमसक्रतः
अधत्तं ॥ युवं सिंधूरं किं त्रास्ते रवद्यादग्नीषोमावमुंचतं गृभीता
नितिवपायै यजति सर्वाभिर्याऽएष देवताभिरालुब्धो भवति
यो दीक्षितो भवति तस्मादाहुर्न दीक्षितस्याग्नीयादिति स यद्
ग्नीषोमावमुंचतं गृभीता नितिवपायै यजति सर्वाभ्यऽएव तद्दे
वताभ्यो यजन्तं मुंचति तस्मादाहुर्नातिव्यवपायां हुतायां य
मा

न मानो हि सतर्हि सवतीत्यान्यं दिवो मातरि श्वाज्ञा भारेति पुरोळा
 रास्ययजत्यमश्नादन्यं परिश्रेयो नोऽअदेरितीतऽद्रवच ह्येषऽद्रुत
 द्रवच मेघः समाहृतो सवतिस्वस्वदस्वहव्यासमिषो दिदीहीति पु
 रोळारास्विष्टकृतो यजति हविरे वास्माऽएतत्स्वदयतीषमूर्जमा
 त्मंधत्तद्रुळामुपहृयेते पत्रावोवाऽद्रुळा पशूनेव तदुपहृयते
 पन्यजमाने दधाति ॥१॥ मनोताये हविषो वदीयमानस्यानु
 ब्रूहीत्याहाध्वर्युस्त्वत्यग्रे प्रथमो मनोतेति सूक्तमन्वाहतदाहु

र्यदन्यदेवत्यः सुतपश्चुर्भवत्यथकस्मादाग्नेयीरेवमनोताये
हविषोवदीयमानस्यान्वाहेतितिस्रोवैदेवानां मनोतास्तासुहि
तेषांमनांस्योतानिवाग्नेदेवानां मनोतातस्यांहितेषांमनांस्यो
तानिगौर्वैदेवानां मनोतातस्यांहितेषांमनांस्योतान्यग्निर्वैदे
वानांमनोतातस्मिंहितेषांमनांस्योतान्यग्निःसर्वामनोताः अ
सौमनोताःसंगच्छन्तेतस्मादाग्नेयीरेवमनोतायेहविषोवदी
यमानस्यान्वाहाग्नीषोमाहविषःप्रस्थितस्येतिहविषोयजति

हविषः इति रूपसमृद्धा प्रस्थितस्येति रूपसमृद्धा सर्वा विर्हास्यस
 मृद्धिभिः समृद्धं हव्यं देवानप्येतियः एवं वेदे वनस्पतिं यज्ञति प्राणो
 वे वनस्पतिं जश्वं हास्य हव्यं देवानप्येतियत्रैवं विद्वान्वनस्प
 तिं यज्ञति त्विष्टं कृतं यज्ञति प्रतिष्ठा वै त्विष्टं कृतं प्रतिष्ठा
 यामेव तद्यज्ञमंततः प्रतिष्ठा पयती का मुपहृयते पशवो वाः
 इका पशूने वत दुपहृयते पशून् यज्ञमाने दधाति दधाति ॥
 ॥१५०॥ इति द्वितीयपंचिकायां प्रथमोऽध्यायः ॥ देवा वै यज्ञमत

चततांस्तन्वानानसुराऽअभ्यायन्यज्ञवेशामेषांकरिष्यामऽऽ
तितानाप्रीतेपशौपुरऽइवपर्यन्तेर्युपंप्रतिपुरस्तादुपायंस्ते
देवाःप्रतिबुध्याग्निमायीःपुरस्त्रिपुरंपर्यास्यंतयज्ञस्यचात्म
नश्चगुह्येताऽएषामिमाऽअग्निमय्यःपुरोदीप्यमानाभ्राज
मानाअतिष्ठंस्ताअसुराअनपध्वंयेवापाद्वंस्तेतिनेवपुरास्ता
दसुररक्षांस्यपावृताग्निनापश्वात्तयेवैतयज्ञमानायत्यर्थ
निकुर्वंस्यग्निमयीरेवतंसुरस्त्रिपुरंपर्यास्यंतयज्ञस्यचात्म

न श्वगुह्येतस्मात्पर्यग्नि कुर्वेति तस्मात्पर्यग्नये चाह तं वाऽएतं प
 रमाप्रीतं संतं पर्यग्नि कृतमुदंचनं यंति तस्योल्मुकं पुरं स्त
 दूरं तियजमानो वाऽएष निदानेन यस्य शुरनेन ज्योतिषायज
 मानः पुरो ज्योतिः स्वर्गं लोकमेव्यतीति तेन ज्योतिषायजमानः
 पुरो ज्योतिः स्वर्गं लोकमेति ते यत्र निहनिष्यन्तो भवन्ति ५ तद
 ध्वर्युर्बर्हि रधस्तादुपास्य तियदेवैनमदऽआप्रीतं संतं प
 र्यग्नि कृतं बर्हिर्वेदिनं यंति बर्हिषदमेवैनं तं कुर्वेति तस्यो

वध्य गोहं रवनं योष धं वाडु वध्य मियं वा ओष धीनां प्रतिष्ठात
देन त्स्वायामेव प्रतिष्ठायामे नतः प्रतिष्ठापयंति तदा हर्यं देष
हविरे वयस्य शूरथास्य बहु पैतिलोमानि च गमस्कुष्ठे वाः वा
फाविषाणोस्कंदति पित्रितं केनास्य तदा पूर्यं तऽइति यदेव
तस्य शो पुरोळाशामनुनिर्वपंति ते नैवास्य तदा पूर्यं तं पश्य
भ्यो वै मेधाऽउदका मंस्तौ वीहि श्यै वयं श्रुता वज्ञायेतां तद्य
त्यशो पुरोळाशामनुनिर्वपंति समे धेन नः पशुनेष्टमसत्के
व

वलेननः पशुनेष्टमसदितिसमेधेनहास्यपशुनेष्टंभवतिके
 वलेनहास्यपशुनेष्टंभवतियऽएवंवेद॥११॥१॥ तस्यवपा
 मुत्तिवशाहरंतितामध्वर्युःस्रुवेणाभिधारयन्नाहस्तोकेभ्यो
 नुबृहीतितयस्तोकाश्चोक्तिसर्वदेवत्यावेस्तोकांनेन्मऽश्मे
 नक्षिप्रीतादेवानाध्वानितिजुवस्वसप्रयस्तममित्यन्वाहव
 चोदेवध्वरस्तमं॥हव्याजुहानऽआसनीत्यग्नेरेवेनंस्तदा
 स्येजुहोतीमंनोयज्ञममृतेषुधैहीतिसूक्तमन्वाहमाहव्या

जातवेदा जुषस्वेति हव्य जुष्टि माशास्तेस्तो कानामग्ने मेदसो ह्य
तस्येति मेदसश्च हि ह्युतस्य च भवंति होतः प्राशानप्रथमो निष
धेत्यग्निर्वेदेवानां होताग्ने प्राशानप्रथमो निषधेत्येव तदा ह
ह्युतवतः पावकतेस्तो काश्चातंति मेदस इति मेदसश्च ह्येव
हि ह्युस्य च भवंति स्वधर्मदेववीतये श्रेष्ठं नो वै हि कार्यमित्या
त्रिषमाशास्ते तुभ्यस्तो का ह्युतश्चुतो गे विप्राय संत्येति ह्युत
श्चुतो हि भवंत्यु विश्रेष्ठः समिध्यसे यज्ञस्य प्राविता भवेति

यत्तु समुद्दिमाशास्ते तुभ्यं श्रोतं त्यधि गोत्राची वस्तो का सो अग्ने
 मेद सो दृतस्येति मेदसश्च ह्येव हि दृतस्य च ष्वंति क्विन्ना
 स्तो वृहता भानुना गा हव्या जुषस्व मे धिरेति हव्य जुष्टि मे वाशा
 स्तऽश्रोजिष्ठं ते मध्यतो मेदऽऽदृतं प्रतेव यंद दामहे ॥ श्रोतंति
 तेव सो स्तोका अधित्वचिप्रतितां देवशो विहीत्यभ्येवै नैस्तद्व
 षट्करोति यथा सोमस्याग्नेवीहीति तद्यत्स्तोका श्रोतंति स
 र्वदेवत्यावै स्तोकास्तस्मादियं स्तोकांशो वृष्टिर्विषक्तोपाचरति ॥

॥१२॥२॥ तदाहुः कास्वाहाकृतीनां पुरोनुवाक्याः कः प्रेषः कायाज्येति
याऽएवैताऽअन्वाहेताः पुरोनुवाक्या यः प्रेषः स प्रेषो यायाज्यासाया
ज्या तदाहुः कादेवतास्वाहाकृतयऽइति विश्वे देवाऽइति ब्रूयात्तस्मा
त्स्वाहाकृतं हविरदंतु देवाऽइति यजंतीति देवा वै यज्ञेन श्रमेण त
पसाहुतिभिः स्वर्गलोकमजयं स्तेषां वपायामेव हुतायां स्वर्गलो
कः प्राख्यायत तेव पा मे बहुत्वानादत्येतराणि कर्माण्यूर्ध्वः स्वर्ग
लोकमायंस्ततो वै मनुष्याश्च ऋषयश्चादेवानां यज्ञवास्त्वभ्याय

अन्यत्रस्य किंचिदेति शिष्यामः प्रज्ञात्याश्रुति ते पितः परिचरन्तः एषु
 मेव निरात्रं शयानं ते विदुरि गान्वाव किल पशुर्वावतीति स
 एतावानेव पशुर्वावतीव पापयदेनं तृतीयसवने अपयित्वा
 जुहति भूयसीभिर्नऽआहुतिभिर्नऽरिष्टमसत्केवलं ननः पशुने
 ष्टमसदिति भूयसीभिर्हस्याहुतिभिरिष्टं सवति केवलं नहा
 स्य पशुनेष्टं सवति यऽएवं वेद ॥१३॥ १॥ सावाऽएषामृताहु
 तिरिव यद्वाहुतिरमृताहुतिरग्राहुतिरमृताहुतिराज्याहु

तिर मृताहुतिः सोमाहुतिरेतावाऽशरीराऽद्भुतयोयावैकाश्याशरी
राद्भुतयो मृतत्वमेवताभिर्यजमानोजयतिसावाएषारेतएवमदूपा
प्रेववैरेतोलीयतेप्रेववपालीयतेशुक्लं वैरेतः शुक्लावपाशरीरंवैरेतो
शरीरावपायदे लोहितं यन्मांसं तच्छरीरं तस्माद्भूयाद्यावदलोहितं ता
वत्परिवासयेतिसापंचावत्ता भवति यद्यपि चतुरवत्तीयजमानस्या
दधंपंचावत्तेववपाज्यस्योपस्तृणातिहिरण्यशक्वावपाहिरण्यश
क्वाऽप्राज्यस्योपरिष्ठादभिघारयति तदाहुयद्विरण्यं न विद्येत क
थं स्यादिति द्विराज्यस्योपस्तीर्णवपामवदायद्विरूपपरिष्ठादभि

धारयत्यमृतं वाऽआज्यममृतं हिरण्यं तत्र सकामऽउपाप्नोयऽआ
 ज्ये तत्र सकामऽउपाप्नोयो हिरण्यं तत्पंचसं पद्यं ते पाप्नोयं पुरुषः
 पंचधा विहितो लोमानित्वं आसमस्थिमज्जासया वानैव पुरुष
 स्तावंतं यज्ञमानं संस्कृत्याग्ने देवयोन्यां जुहोत्यग्निर्वै देवयोनिः
 सोऽग्ने देवयोन्याऽआहुतिभ्यः संभूय हिरण्यं नारीरुर्ध्वः स्वर्गं
 लोकमेति ॥१४॥४॥ देवेभ्यः प्रातर्यावभ्यो होतरनुब्रूहीत्याहाध्व
 र्युरेते वाव देवाः प्रातर्यावाणो यदग्निरुषाऽअश्विनौ तऽएतैस

तपिः सप्तपि श्चंदो निरागच्छं त्यास्य देवाः प्रातर्योवा णो हवंगच्छं
तियः एवं वेद प्रजापतौ वै स्वयं होत रि प्रातरनुवाक मनुव क्ष्यत्यु
षये देवा सुरा यज्ञमुपावसं न स्मभ्य मनुव क्ष्यत्यस्मभ्य मिति स
वै देवेभ्यः एवान्व ब्रवीत्ततो वै देवाः अभवन्परा सुरा षवत्यात्म
ना परास्य द्विषन्प्राप्ता त्वो षव तियः एवं वेद प्रातर्वै सतं
देवेभ्यो न्व ब्रवीत्प्रातरन्व ब्रवीत्तत्प्रातरनुवाकस्य प्रातरनुवा
कत्वे महितिराद्याः अनूच्यः सर्वस्यैवाचः सर्वस्य ब्राह्मणः परिगृ

हीस्यैषोवे नवतियः श्रेष्ठतामश्नुते मस्य वाचं प्रोदिता मनुप्रवदंति न
 स्मान्महतिराच्या अनूच्यः पुरावाचः प्रवदितो रनूच्यो यद्वाचि प्रोदिताया
 मनुब्रूयादन्यस्यैवे नमुदिता नुवादिनं कुर्यात्तस्मान्महतिराच्या अनूच्यः
 पुरात्राकुनिवादादनुब्रूयानि कर्तते वा एतन्मुखं यद्दयां सि यच्छकुनय
 स्तघत्पुरात्राकुनिवादादनुब्रूयान्मायज्ञियां वाचं प्रोदिता मनुप्रवदिष्येति
 तस्मान्महतिराच्या अनूच्योऽथोखलु यदैवाध्वर्युरुपाकुर्यादथानु
 ब्रूयाद्यदावा अध्वर्युरुपाकरोति वाचैवोपाकरोति वाचा होतान्वाह

वाग्धिव्रह्मतत्रसकामऽउपाप्तोयोवाचिचब्रह्मणिच॥१५॥५॥प्रजाप
तोवैस्वयंहोतरिप्रातरनुवाकमनुवक्ष्यतिसर्वादेवताऽआशंसं
तमामक्षिप्रतिपत्स्यतिमामभीतिसप्रजापतिरैक्षतयद्येकादे
वतामादिष्टामक्षिप्रतिपत्स्यामीतिरामेकेनदेवताऽउपाप्ताम
विध्यंतीतिसऽएतामृचमपश्यदापोरेवतीरित्यापोवैसर्वादे
वतारेवत्यःसर्वादेवताःसऽएतयर्चाप्रातरनुवाकंप्रत्यपद्यत
ताःसर्वादेवताःप्रामोदंतमामक्षिप्रत्यपादिमामभीतिसर्वाहा

स्मिं देवताः प्रातरनुवाकमनुब्रुवति प्रमोदं ते सर्वो मिर्हस्य देवता
 किः प्रातरनुवाकः प्रतिपन्नो भवति यः एवं वेद ते देवाश्च अविभयुः
 रादातारो वै नः मं प्रातर्यं क्षमसुराय यो जीया सो बलीयां सः ए
 व मितितान ब्रवीदिन्द्रो मा विभीत विषमृद्भु मेभ्यो हं प्रातर्वज्रं प्रहता
 स्मीत्येतां वावत दृचम ब्रवीद्वज्रस्ते नयदपो न प्रीया वज्रस्ते नय विष्टु
 पूर्वज्रस्ते नय दक्षमेभ्यः प्राहस्ते नै नान हं स्ततो वे देवाः अथ वन्यरा सु भवत्या
 त्सना परास्य द्विषन्मा मा भ्रातव्यो भवति यः एवं वेद तदाहुः सर्वे होता स्या

अतस्यासुखिसर्वाणि छंदोऽसि प्रजनयेदित्येषा वाव विरनुक्ता सर्वाणि
 छंदोऽसि भवत्येषा छंदसां प्रजातिः ॥ १६ ॥ ६ ॥ शतमूर्त्यमायुष्का मस्य शतायु
 र्वेपुरुषः शतवीर्यः शतेन्द्रियः आयुष्ये वे नंतर्हीर्यः इन्द्रिये दधाति त्रीणि च
 शतानि षष्टिश्चानूच्या नियतं कृत्वा मस्य त्रीणि च वै शतानि षष्टिश्च संवत्सर
 स्यात्तानि तावां संवत्सरः संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापतिर्यज्ञः उपेनं
 यज्ञो नमति यस्येवं विद्वांस्त्रीणि च शतानि षष्टिश्चान्वाहसप्तच शतानि
 विंशतिश्चानूच्या निप्रजापशुका मस्य सप्तच वै शतानि विंशतिश्च सं

२२

वत्सरस्याहोरात्रास्तावान्त्संवत्सरः संवत्सरः प्रजापतिर्यं प्रजायमानं
 विश्वं रूपमिदमनु प्रजायते प्रजापतिमेव तत्प्रजायमानं प्रजयापशु
 किरनु प्रजायते प्रजात्यै प्रजायते प्रजयापशुभिर्यै एवं वेदाः हो
 रातामनूच्यान्यब्राह्मणोक्तस्य योवादुरुक्तोक्तः शमलमृहीतोय
 जेताष्टाक्षरावै गायत्री गायत्र्यावै देवाः पाप्मानं शमलमपाधृत
 गायत्र्यैवास्य तत्पाप्मानं शमलमपहंस्य पपाप्मानं हते यः एवं वे
 दमहस्रमनूच्यं स्वर्गकामस्य सहस्रं। श्वीने वाऽतः स्वर्गलोकः

स्वर्गस्यलोकस्यसमष्टौसंपत्तैःसंगत्याऽअपरिमितमनूच्यमपरिमितो
वैप्रजापतिःप्रजापतेर्वाऽएतदुक्तंयत्प्रातरनुवाकस्तस्मिन्सर्वकामाऽ
अवरुध्यन्तेसयदपरिमितमन्वाहसर्वेषांकामानामवरुध्येसर्वान्कामा
नवरुध्येयऽएवंवेदतस्मादपरिमितमेवानूच्यंसप्तानेयानिछंदस्यन्वा
हसप्तवैदेवल्लोकाःसर्वेषुदेवल्लोकेषुराप्नोति यऽएवंवेदसप्तोषस्यानिछं
दास्यन्वाहसप्तवैग्राम्याःपशवोवग्राम्यान्वशृङ्गुधेयऽएवंवेदसप्ताश्विना
निछंदास्यन्वाहसप्तधावैवागवदत्रावद्वैवागवदस्सर्वस्यैवाचःसर्वस्य

२५

ब्रह्मणः परिग्रहीत्येति सो देवताऽन्वाहत्रयोवाऽश्मेचिवतो लोकाऽण्णामे
 वलोकानामभिजित्ये ॥ २७ ॥ ७ ॥ तदहः कथं मनूच्यः प्रातरनुवाक इति यथा
 छंदसमनूच्यः प्रातरनुवाकः प्रजापतेर्वा एतान्यंगां नित्यं छंदास्येष उ एव प्र
 जापतिर्यो यजते तं प्रजमाना यहितं पृच्छेन्नुच्यः प्रातरनुवाकः श्रुतुष्यादा
 वे पशवः पशूनामवरुध्याऽजर्चश्वा एवानूच्यो यथैवे न मे तदन्वाहप्र
 तिष्ठाया एव द्विप्रतिष्ठो वै पुरुषश्चतुष्पादाः पशवो यजमानमेव तद्वि
 प्रतिष्ठं चतुष्पात्सु पशुषु प्रतिष्ठापयति तस्मादर्चश्वा एवानूच्यस्तदा

२६

हुर्येषूः प्रातरनुवाकः कथमव्यूहो भवतीति यदेवास्य बृहती
मध्यान्नेतीति ब्रूयात्तेनेत्याहुति भागावाऽअन्यादेव ताऽअन्यासो
मभागाः च्छंदो भागास्तायाऽअग्नीवाहुतयो हूयन्ते ता सिराहुति
भागाः प्रीणात्यथ यत्स्तुवंति च शंसन्ति च तेनेस्तामभागाः च्छंदो
भागाहु भय्यो हास्येता देवताः प्रीताऽअभीष्टा भवंति यऽएवं वे
दत्रयस्त्रिंशद्देवा सोमपास्त्रयस्त्रिंशद्सोमपाऽअष्टौ वसवऽ
एकादशरुद्रा द्वादशादित्याः पञ्चापतिश्च वषट्कारश्चैते देवाः

२५

सोमपाऽएकादशाप्रयाजाऽएकादशानुयाजाऽएकादशोपयाजाऽ
एते सोमपाः पशुषाजनाः सोमेन सोमपान्प्रीणातिपशुना सोम
पानुमयेहास्यतादेवताः प्रीताऽअप्तिष्टाभवन्तियऽएवं वेदाऽ
ॐ शुद्धुषारुशात्पशुरित्युत्तमयापरिदधातितदाहुर्यत्रीक्रे
तूनन्वाहाग्नेयमुषस्यमाश्विनं कथमस्यैकयर्चापरिदधतः
सर्वे त्रयः कृतवः परिहिताभवन्तीत्यशुद्धुषारुशात्पशुरि
त्युषसोरूपमाग्निरधाय्यत्तियऽइत्यग्नेर्योजिवां वृषण्वसू

२५

रथोदसावमर्त्योमाध्वीममश्रुतंहवमित्यत्रिवनोरेवमुहास्ये
कयर्चापरिदधतःसर्वेत्रयःकृतवःपरिहिताभवंतिश्रवं
ति॥१८॥८॥इतिप्रथमपंचिकायांद्वितीयोऽध्यायः॥ॐ॥
ऋषयोवैसरस्वत्यासत्रमासततेकवषमेत्सुषंसोमादेयंने
दास्याःपुत्रःकितवोब्राह्मणःकथंनोमध्येदीक्षिष्टेतितंव
हिर्धन्वोदवहन्वन्नैनंपिपासाहंतुसरस्वत्याउदकंमापा
दितिसवहिर्धन्वोद्वरुःपिपासयावित्तःएतदपोनप्रीय

म पश्यत्प्रदेवत्राब्रह्मणोगातुरे त्वितेनापांप्रियंधामोपाग
 षुत्तमापोनुदायंस्तं सरस्वती समंतं पर्यधावत्तस्माद्वाप्य
 तर्हि परिसारकमित्याचक्षते युदेनं सरस्वती समंतं परि
 सारते वा ऋषयो ब्रुवन्विदुर्वाऽत्र मंदे वाऽत्र पे मं हूयामहा
 इति तथेति तमुपाहूय न्ततमुपाहूयैतदपो प्रीयमकुर्वत्
 प्रदेवत्राब्रह्मणोगातुरे त्वितेनापांप्रियंधामोपाग षुत्त
 पदेवानामुपापांप्रियंधामगच्छत्युपदेवानां जयति परमं

लोकं य एवं वेद यश्चैवं विद्वानेतदपो न प्रीयंकुरुते तत्संततमनुब्रूयात्सं
ततवर्षः प्रजाभ्यः पर्जन्यो भवति यश्चैवं विद्वानेतत्संततमन्वाहयदव
ग्राहमनुब्रूयाज्जीमूतवर्षः प्रजाभ्यः पर्जन्यस्यात्तस्मात्तत्संततमन्वान्
च्यंतस्य त्रिः पृथमां संततमन्वाहते तेनेव तत्सर्वं संततमनूक्तं भवति ॥
॥१९॥ १॥ ता एतानवानंतरायमन्वाहन्ति नो तानो अध्वरं देवयज्येति
दक्षमीमावर्तन्ती रधनुर्द्विधारा इत्याह त्रास्वेकधनासु प्रति यदापो
अहश्चमायतीरिति प्रति दृश्यमाना स्वाधेनवः पयसा तूष्ण्याया इत्यु

पायतीषु समन्यायं त्युपयंत्य न्याऽइति समायतीष्वापो वाऽअ
 स्पृष्टं तव यं पूर्वं यज्ञं वक्ष्यामो वयमिति याश्चेमाः पूर्वेषु
 सती वर्यो गृह्यं ते याश्च प्रातरैकधनास्ताभृगुरपश्यदा
 पो वै स्पृष्टं तऽइति ताऽएतयश्चौ समस्तपयत्समन्यायं त्युप
 यंत्य न्याऽइति ताः समजानत संज्ञा माना हो स्यापो यज्ञं व
 हंतियऽएवं वेदापो न देवीरुपयंति होत्रियमिति होतृ
 चमसे समेव नीयमानास्वचा हवसती वरीषेकधनासु

चावेरपोधर्याऽद्वयतिहोताध्वर्युः पृथ्व्यापोवेयज्ञोविदोयज्ञाः॥
इत्येवतदाहोतेमननमुरित्यध्वर्युः प्रत्याहोतेमाः पश्येत्येवत
दाहतास्वध्वर्योऽद्रायासोमं सोतामधुमंतं॥ वृष्टिवनिंतीव्रा
तंबहरमध्यं वसुमतेऽरुद्रवतऽआदित्यवतऽऋभुमतेवि
भुमतिवाजवतेवृहस्पतिवतेविश्वदेयावते॥ यस्येन्द्रः पीत्वा
वृत्राणि जघनत्प्रसज्यानि तारिषोमिति प्रत्युत्तिष्ठति प्रत्यु
त्थेयावाऽआपः प्रतिवेशेयांसमायंतमुत्तिष्ठंतस्मात्प्रत्यु

श्येयाऽनुपयाविद्याऽनुवैश्वेयांसंपर्यावर्ततेतस्मादनुपयावि
 द्याऽनुब्रुवतेवानुप्रपन्नव्यामीश्वरोहयद्यप्यन्योऽप्यजेताथहोता
 रंयशोर्तोस्तस्मादनुब्रुवतेवानुप्रपन्नव्यामवयोयंयध्वञ्चिद्विद्वि
 तामनुब्रुवन्नेनुप्रपद्येतजामयोऽअध्वरीयतां॥पंचतीम
 पुनापयदतिपोमध्वोयशोर्तोबुक्षषेदमूयतिपसूर्यया
 निर्वसूर्यःसहेतितेजस्कामोब्रह्मवर्चसकामोपोदेवीऽरु
 पकयेयत्रगावःपितिनऽइतिपशुकामस्ताऽएताःसर्वाऽएवा

प३

ध्याएता कामानवरुं

नुब्रुवंननुप्रपश्येतेतेषां कामानामवरुंधेयः एवं वेदे माते अग्मने
वती जीवधन्याऽइति सा यमाना स्वन्वाहवसती वरीष्वेकधना सु
चागमन्नापऽतु शतीर्वर्हिरेदमिति संना सुसऽएतया परिदधा
ति ॥ २० ॥ २ ॥ शिरो वाऽएतद्यज्ञस्य यस्या तैरनुवाकः प्राणा पानाऽतु
पाश्चंतर्था भौवज्जऽएव वाऽग्ना हुतयो रूपांश्चंतर्था मयो होता वा
चं विष्टजेत यदहुतयो रूपांश्चंतर्था मयो होता वाचं विष्टजेत वा
चावज्जेया यजमानस्य प्राणान्वीया यऽएनेतत्र ब्रूयाद्वाचावज्जेया

नो

द

यज्ञमानस्य प्राणान्व्यगात्प्राणाऽएनं हास्यतीति शश्वत्तथा स्यात्त
 स्माह तयोक्तु पांश्वंतर्था मंथोर्होता वाचं विस्तजेत् प्राणं यच्छस्वा
 हात्वा सुहवसूर्यायेत्युपांशुमनुमंत्रयेत्ततमपि प्राणोत्प्राणा प्राणं
 मेयच्छेत्यपानं यच्छस्वा हात्वा सुहवसूर्यायेत्यंतर्था ममनुमंत्रये
 ततमभ्यपानेन पाना पानं मेयच्छेति व्यानाय त्वेत्युपांशुसवनं
 प्रावाणमपि मृत्र्यवाचं विस्तजेत् आत्मा वाऽनुपांशुसवनं आत्म
 न्येव तद्धोता प्राणाम्प्रति धाय वाचं विस्तजेत् सर्वोयुः सर्वोयुः

वदं त

यः सर्वमायुरेति यः एवं वेद ॥ २१ ॥ ३ ॥ तदाहुः सर्पे त्रि न सर्पे इति ॥
सर्पे इति हे क आहुरु न येषां वा एष देव मनुष्याणां न क्षोभद हि ष्वव
मानस्तस्मादेनमन्नि संगच्छेत्त इति तत्र नाह संयत्सर्पे दच मेव तत्साम्नो नु
वत्मानं कुर्याद्य एनं तत्र ब्रूयादनु वत्मान्वा अयं होता सामगस्या भूदुद्रा
तरियशोधाद च्याष्टाय तना ध्याप्य त आ य तना दिति शश्वतथा स्यात्त
स्मात्तत्रे वासी नो नु मंत्रये तयो देवाना मिह सोमपी था यज्ञे न हि विवेद्यौ ३
तस्यापि न क्षयामसीत्येवमुहा स्यात्सा सोमपी था दनंतरितो भवत्यथा ब्रूया

सुखमसिमुखं भूयासमिति मुखं वाऽएतश्चक्षुःस्य यद्विषयमानो
 मुखं स्वेष्टु भवति श्रेष्ठस्वानां भवति यः एवं वेदासुरी वै दीर्घजि
 ही देवानां प्रातः सवनमवात्ते दत्तं धर्माद्यन्ते देवाः प्राजिज्ञासंत
 ते मित्रावरुणावब्रुवन् युवमिदं निष्कुरुतु मिति तौ तथेत्यब्रूतां
 लो वैवोवरं वृणावहातु तिवृणा धामिति तावेतमेव वरमवृणा
 तां प्रातः सवने पयस्यां सैनयो रेधाच्युता वरवृता ह्येनयोस्त
 यदस्यै विमत्तमिर्वस्तदस्यै समृद्धिं विमत्तमिव हितौ तया निर

कुरुतां॥२२॥४॥ देवानां वै सवना निना धियं ततः एता न्युरो
ळा शानपश्यंस्ताननु सवनं निरवपंत सर्वनां धृत्यै ततो वेता ना
नितेषाम धिमयंत तद्यदनु सवनं पुरोळा शानिरुप्यंते सव
नानामेव धृत्यै तथा हि तानितेषाम धियं तपुरोवाऽएतां देवा
अकृतयत्पुरोळा शान्तपुरोळा शानां पुरोळा शान्तं तदा हुरुनु
सवनं पुरोळा शानिर्वृषेदष्टाकिपालं प्रातः सवनं एकादशक
पालं माध्यंदिने सवनं द्वादशकपालं तृतीयं सवनं तथा हि
सवनानां रूपं तथा चंदशामिति तत्तना दृत्यै मं प्रावाऽएत

मुखमसिमुखं भूयासमिति मुखं वाऽएतश्चक्षुःस्य यद्विष्णुवमानो
 मुखं स्वेष्टु भवति श्रेष्ठस्वानां भवति यः एवं वेदासुरी वै दीर्घजि
 ही देवानां प्रातः सवनं मवात्ते दूतश्च माघते देवाः प्राजिज्ञासंत
 ते मित्रावरुणावब्रुवन् युवमिदं निष्कुरुतु मिति तौ तथेत्यब्रूतां
 लो वैवोवरं वृणावहातु तिवृणाथा मिति तावेतमेव वरमवृणा
 तां प्रातः सवने पयस्यां सैनयो रेधाच्युता वरवृता ह्येनयोस्त
 यदस्यै विमत्तमिर्वस्तदस्यै समृद्धिं विमत्तमिव हितौ तया निर

कुरुतां॥२२॥४॥ देवानां वै सवना निना धियंततः एता न्युरो
ळा शानपश्यंस्ताननु सवनं निरवपंत सर्वनां धृत्यैततो वेता ना
नितेषाम धिमयंततश्च दनु सवनं पुरोळा शानिरुष्यंते सव
नानामेव धृत्यैतथा हि तानितेषाम धियंत पुरोवाऽएतां देवा
अकृतयत्पुरोळा शानस्तपुरोळा शानां पुरोळा शानं तदा हरनु
सवनं पुरोळा शानं निर्वृपेदष्टाकिपालं प्रातः सवनं एकादशक
पालं माध्यंदिने सवनं द्वादशकपालं तृतीयं सवनं तथा हि
सवनानां रूपं तथा चंदशामिति तत्तना दृत्यमं प्रावाऽएत

॥३९॥

दु

सर्वे निरुप्यंते यदनुसवनं पुरोळाशास्त्रं तानेकादशकपात्ता स्मा
नेव निर्वपेत्तदाहुर्यतोष्टते नाना त्तस्यात्ततः पुरोळाशास्यप्रा
श्रीयात्सोमपीयस्य गुप्त्येष्टते न हि वज्रेणोदो वृत्रमहं निति
तत्तन्नादृत्यं ह विवाऽएतद्यसूतं सोमपीयोवाऽएष यदुसूतं
तस्मात्तस्य यतऽएव कृतश्च प्राश्रीयात्सर्वतोवाऽएतास्वधा
यज्ञमानमुपक्षरं त्रियदेतानि हवीषाज्यं चानाः करं संपरि
वापः पुरोळाशाः पयस्येति सर्वतऽएवैनं स्वधा उपक्षरं त्रियऽ

॥३९॥

एवं वेद ॥ २३ ॥ ५ ॥ यो वै यज्ञं हविष्यं वेद हविष्यं दिनाय ज्ञेन रा
ध्रोति धानाः करं भः परिवापः पुरोळाशः पयस्येत्येष वै यज्ञो
हविष्यं दिः हविष्यं दिः नाय ज्ञेन राध्रोतियः एवं वेद यो वै यज्ञं मधु
रपदि वेदाक्षरपं दिनाय ज्ञेन राध्रोति सुमत्स दग्द इत्येष वै
यज्ञोक्षरपदि रक्षरपदि नाय ज्ञेन राध्रोतियः एवं वेद यो वै य
ज्ञं नराशंसपं दिनाय ज्ञेन राध्रोति दिनाराशंसं प्रातः सव
नं दिनाराशंसं माध्यं दिनं सवनं सकं नाराशंसं तृतीयं सव
वेद नराशंसपदि. २

नमेषवैयज्ञो नरां सपत्तिः नरां सपत्तिः नायज्ञेन राधो तियः एवं
 वेदयो वैयज्ञं सवनं पत्तिः वेदं सवनं पत्तिः नायज्ञेन राधो तिपशु रूप
 वसथे त्रीणि सवना निपशु रनू बध्य इत्येष वैयज्ञः सवनं पत्तिः स
 वनं पत्तिः नायज्ञेन राधो तियः एवं वेदं हरिवां इंद्रो धाना अतु
 पूषण्वान्करं भं सरस्वती वा भारती वान्परिवाप इंद्रस्या पूष इ
 ति ह विष्णुं ज्ञाय जल्युक्ता मेवा इंद्रस्य हरी पत्रा वः पूषानं करं भः
 सरस्वती वा भारती वा नि ति वागे व सरस्वती प्राणो भरतः परिवा

पठ इन्द्रस्यापूप इत्यं नमेव परिवापः इन्द्रियमपूप एता सामेव तदेव ता
नाय जमानं सायुज्यं सरूपतां सलोकतां गमयति गच्छति श्रेयः सः
सायुज्यं गच्छति श्रेष्ठतां यः एवं वेद ह विरग्नेवीहीत्यनुसवनं पु
रोक्षान्नः स्विष्टकृतो यजत्यवत्सारो वा एतेनाग्नेः प्रियं धामोपाग
च्छत्स परमलोकं मजयदुपाग्नेः प्रियं धाम गच्छति जयति परमं
लोकं यः एवं वेद यः श्रेवं विद्वानेतया हृष्यन्त्या यजते यजतीति च य
जतीति च ॥ २४ ॥ ६ ॥ इति द्वितीयपंचिकायां तृतीयोऽध्यायः ॥

॥३३॥

स्य १

देवा वै सोमं राज्ञोऽग्रपेयेन समपादयन् हं प्रथमः पिबेयमहं प्रथमः
पिबेयमित्येवाकामयन्त ते संपादयन्तो ब्रुवन् हं ता जियामस्योन म २
उज्जेष्यति स प्रथमः सोमस्य पास्यतीति तथेति त आजिमयुस्ते
षामाजियतामभिसृष्टानां वायुर्मुखं प्रथमः प्रत्यपद्यताथेंद्रोथ
मित्रावरुणावथाश्विनो सोवेदिंद्रो वायुर्मुदैजयतीति तमनुप
रापतत्सहनावथोज्जयावेतिसनेत्यब्रवीदहमेवो ज्जेष्यामीति
तृतीयं मेथोज्जयावेति नेति हे वा ब्रवीदहमेवो ज्जेष्यामीति तुरीयं

॥३३॥

मेथोज्ञयावेतितथेति तंतुरीयेत्यार्जततनुरीयभाजिन्द्रो भवत्रिभाग्वा
पुस्तोसंहेंवेन्द्रवायूबुदजयतां सरुमित्रावरुणो सहाश्विनोऽरुण
मेतेयथोज्जितंभक्षाऽइंद्रोवायोः प्रथमोपमित्रावरुणयोश्चाश्वि
नोः सऽएषा इंद्रतुरीयोग्रहो गृह्यते यदै देवाय वस्तदेतदृषिः प
श्यन्भ्यनूवाचीनियुत्वाऽइंद्रसारथिरितितस्माद्वापेतर्हिभ
रताः सत्त्वनां वित्तिं प्रयंतितुरीयेहैवसंग्रहीतारोवदंते मुने वा न
कात्रोनयददइंद्रसारथिरिव भूत्वोदजयत ॥२५॥ १॥ ते वाऽए

॥३४॥

तैमना एवयद्विदेवसा वाक् प्राणश्चैन्द्रवायवश्चक्षुश्चमनश्चमेत्रावरुणः श्रोत्रं चा
साचाश्चिनस्ये से हेतस्यैन्द्रवायवसाच्ये केनुष्टुभौ पुरोनुवाके कुर्वन्ति गायत्र्यो गायत्र्ये
वाक्वाः एष प्राणश्च ग्रहो यदैन्द्रवायवस्तुष्टुष्टु रोभ्यां यथा यथं कृष्येते इति
तत्तनादस्यंष्टुष्टुवाः एतद्यज्ञे क्रियन्ते यै पुरोनुवाक्या आ यसीया आये यत्र वै
या ज्या ज्या यसीत समुद्धमशो यत्र समे यस्योत कामायतथा कुर्यात्प्राणस्य
च वाचश्चात्रै वत दुपाष्टं वायमा पूर्वी पुरोनुवाके चैन्द्रवायवस्तुष्टुष्टु रोभ्यां यथा यथं कृष्येते
या वायमातिया प्राणं कल्पयति वा पुहि प्राणे यथैन्द्रवायववीतस्ये यदैन्द्रं पदं

॥३४॥

तेन वाचं कल्पयति वाग्व्येऽपु तं काममाप्नोति यः प्राणे च वाचि च न
यज्ञे विषमं करोति ॥ २६ ॥ २० प्राणा वै दिदेवत्याऽ एकपात्रा गृह्यं ते
तस्मात्प्राणाऽ एकनामानो द्विपात्रा हयं ते तस्मात्प्राणा द्वंद्वं येन वा
ध्वर्यु र्यं जुषाप्रयच्छति तेन होता प्रतिगृह्णात्येष वसुः पुरुवसुः रि
हवसुः पुरुवसुर्मथिवसुः पुरुवसुर्वाजपा वाचं मे पाहीत्येन्द्र
वायवं मक्षयत्युपहृता वाक्सह प्राणे नोपमां वाक्सह प्रा
णेन हयतामुपहृता ऋषयो देव्यास्तनूपावानस्तन्वस्तपोजा

उपमा मृषयो देव्या सो ह्यंतां तनूपावानस्तन्वस्तपो जा इति प्राणा
 वा ऋषयो देव्या सस्तनूपावानस्तन्वस्तपो जास्तानेव तदपहय
 तः एष वसुर्विदद्वसु रिह वसुर्विदद्वसुर्मयिवसुर्विदद्वसुश्चक्षु
 ष्याश्चक्षुर्मपाहीति मैत्रावरुणं भक्षयत्युपहृतं चक्षुः सह मन
 सोपमां चक्षुः सह मनसा ह्यतामुपहृतोऽऋषयो देव्यास्तनूपा स
 वानस्तन्वस्तपो जा उपमा मृषयो देव्या सो ह्यंतां तनूपावानस्त
 न्वस्तपो जा इति प्राणा वा ऋषयो देव्या सस्तनूपावानस्तन्वस्तपो

जास्तानेवतदुपद्वयतः एषवसुः संयद्वसुरिहवसुः संयद्वसुर्मयिवसुः संयद्वसु
 श्रोत्रपाश्रोत्रमेपाहीत्याश्विनं नक्षत्रं पद्वतं श्रोत्रं सहात्मनोपमाश्रोत्रं स
 हात्मनाद्वयतामुपद्वता ऋषयो देव्यास्तनूनपावानस्तनवस्तपोजा उपमाम्
 षयो देव्यास्तोद्वयतां तनूपावानस्तनवस्तपोजा इति प्राणावा ऋषयो देव्यास्त
 तनूपावानस्तनवस्तपोजास्तानेवतदुपद्वयते पुरस्तात्प्रत्यंचमे इवायवं नक्ष
 यति तस्मात्पुरस्तात्प्राणापानोपुरस्तात्प्रत्यंचं मेत्रावरुणं नक्षयति तस्मात्पुरस्ता
 त्त्रेभ्योऽपि सर्वतः परिहारमाश्विनं नक्षयति तस्मान्मनुष्याश्च पशवश्च सर्वतोवाचं

॥३८॥

वदंतीं शृण्वन्ति ॥१७॥३॥ प्राणा वेदि देवत्या अनवानं दि देवत्या न्यजेत् प्राणानां संत
त्ये प्राणानामव्यवच्छेदाय प्राणा वेदि देवत्या न दि देवत्या नाम नुवषट् कुर्याद्य
दि देवत्या नाम नुवषट् कुर्यात् दसं स्थिता प्राणा तसं स्थापयेत् सं स्थावा ए
षाय दनुवषट् कारयेत् एतन्तत्र ब्रूयात् स सं स्थिता प्राणा तसमा तिष्ठि पत् प्राण
एतन्तस्य तीति रा भवत्तथा स्यात्तस्मान्न दि देवत्या नाम नुवषट् कुर्यात्
दाहुर्दि रागूर्यमत्रा वरुणादिः प्रेष्यति सकृदा गूर्यं होतादिर्वषट् करैर्तिका
हतु रागूरिति प्राणा वेदि देवत्या आगूर्वजस्तथ दत्र होता तरेणागुरे

॥३९॥

तागुरावज्जेणयजमानस्य प्राणान्वीथाद्येन तत्र ब्रूयादागुरावज्जेणयज
मानस्य प्राणान्व्यग्राणा ए न हस्यतीति शश्वत्तथास्यान्तस्मात्तत्र होता त
रेण नागुरेताथो मनोवैयज्ञस्य मेत्रावरुणो वाग्यज्ञस्य होता मनसा वा इषि
ता वाग्वदति यात्यन्य मना वाचं वदत्यसुर्या वैसा वाग्देव जुष्टा तद्यदेवा
त्र मेत्रावरुणो द्विरागुरेते सेव होतुराग्नः ॥ २ ॥ ४ ॥ प्राणा वा ऋतुयाजास्त
द्युदनुयाजैश्चरन्ति प्राणानेव तद्यजमाने दधन्ति षर्कं तु नेति यजन्ति प्रा
णमेव तद्यजमाने दधन्ति चत्वार ऋतु निरिति यजन्त्यपानमेव तद्यजमा

॥३७॥

नेदधतिदिर्भुनेत्युपरिष्ठाद्या नमेव तर्धमानेदधतिस्त्वाऽअयं प्राण
त्रिधा विहितः प्राणो पानो व्यान इति तद्यदनु न ऋतुभिर्भुनेतियजंति
प्राणा नासंतत्ये प्राणा नामन्यवच्छेदय प्राणावा ऋतुया जानिर्तुया जाना
मनुवषट्कुर्यादसंस्थिता रा ऋतुवः एकेक एव पदतुया जानामनुवष
ट्कुर्यादसंस्थितान् तत्संस्थापयेत्संस्था राऽएवायेदनुवषट्काराव
एनंतत्रय्यादसंस्थितान् तत्संस्थितिं पदः षमं विव्यतीति शेष्य जथा
स्यात्तस्मान्नर्तुया जानामनुवषट्कुर्यात् ॥२॥ ॥५॥ प्राणा विदिदेवत्याः पशु

॥३७॥

वऽइळादिदेवत्याभक्षयित्वेळा मुपहृत्यते पत्रावो वाडूळा पत्रनेव
तदुपहृत्यते पशून्यज्ञमानेदधातितदाहरवांतरेळा पूर्वापाड
श्रीयाश्च होतच मसंभक्षयेश्च इति अवांतरेळा मेव पूर्वा
प्राश्रीयादध होतच मसंभक्षयेश्च द्वाव द्विदेवत्या न्पूर्वाभक्ष
यतिते नास्य सोमपीथः पूर्वाभक्षितो भवति तस्मादवांतरे
ळा मेव पूर्वा प्राश्रीयादध होतच मसंभक्षयेत्तदुपयतो
नाद्यं परिगृह्णाति सोमपीथाभ्यामन्नाद्यं परिगृहीत्ये

प्राणा वै हि देवत्याः आत्मा होतृ च म सो हि देवत्यां नां सं स्ववान्
 होतृ च म से समवनयत्यात्मन्येव तद्दोता प्राणान् समवनयते
 सर्वायुः सर्वायुत्वायः सर्वमायुरेति यः एव वेद ॥३०॥ ६॥ देवा
 वै यदेव यज्ञे कुर्वन्त दसुराऽऽकुर्वन्ते समावहीर्याऽएवा सं
 नय्यावन्त ततो वेदेवा एतं तूष्णीं शंसमपश्यन्त मेधामसुराना
 न्च वायं स्तूष्णीं सारो वाऽएष यत्तूष्णीं शंसो देवा वै यं य मेव व
 ज्रमसुरेभ्यऽऽदयच्छन्त मेधामसुराः प्र तबुध्यन्त ततो वे

त

देवाऽएतंतूष्ठीशंसंवज्रमपश्यंस्तमेभ्य उदयच्छंस्तमेधामसुरानप्रत्य
बुध्यंततमेभ्यः प्राहरंस्तेनेनानप्रतिबुद्धेनाघ्नंस्ततोर्वेदेवाअभवन्परा
सुरासर्वत्यात्मनापरास्यद्विषन्पामात्रातव्योभवतिगएवंवेदतेवेदे
नोवाविजितिमन्यमानायज्ञमतन्वतंतमेधामसुराअभ्यायन्यज्ञवेश
समेषांकरिष्यामइतितान्तामंतमेवोदारापरियत्तानुदपश्यंस्ते
ब्रुवंत्संस्थापयामेमयज्ञंयज्ञंनोसुरामावधिषुरितितथेति तंतूष्ठी
शंसंस्थापय-भूरग्निर्ज्योतिर्ज्योतिरग्निरित्याज्यप्रउगसंस्था

॥३९॥

पयं निंदो ज्योतिर्भुवो । ज्योतिरिंद्र इति निषेवत्यमरुत्वतीये संस्था
पयं न्त्सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिः स्वः सूर्य इति वैश्वदेवाग्निमाकृते संस्था
पयं स्तमेवंतूष्णीं शंसे संस्था पयं स्तमेवंतूष्णीं शंसे संस्था प्यतेना
रिष्टे नो दृचमाश्रुवत सतदा वा वयस्तः संतिष्ठते यदा होता तूष्णीं
शंसे शंसे सति सय एनं शंसे तूष्णीं शंसे उपवावदे नुवा व्याहरत्त ॥३९॥
ब्रूयादेष एवेता माति मा रिष्यति प्रातर्वा वयं मध्ये मंशस्ते
तूष्णीं शंसे संस्था पयामस्त यथा गृहानि तं कर्मणानु

ज्योतिः ४

स मिया देव मे वै न मिद मनु स मि मा इति सह वा व ता मा
ति म्पु ति यः एवं वि द्वा न्स रा स्ते तू ळ्ठी रां स इ उ प वा व द
त्य नु वा व्या हर ति त स्मा दे वं वि द्वा न्स रा स्ते तू ळ्ठी रां से नो प
व दे ना नु व्या ह रे तू ॥ ३१ ॥ ७ ॥ च क्षुं वि वाऽ ए ता नि व स ना नां य
तू ळ्ठी रां सो भू र मि ज्यो ति र मि रि ति प्रा तः स व न स्य च
क्षु षी इं डो ह्या ति र्मु वो ज्यो ति रिं ड इ ति मा ध्य दि न स्य
च क्षु षी सूर्यो ज्यो ति ज्यो ति स्वः सूर्य इति तृ ती य स व

सवनस्य

नस्य चक्षुषी चक्षुष्माद्रिः सवने शधोति चक्षुष्माद्रिः सवनेः
 स्वर्गलोकमेतिय एव वेदे चक्षुर्वा एतद्यज्ञस्य यत्तु छीं शंस ए
 का सती व्याहृति देधो चतत स्मादेकं सच्चक्षुर्देधो मूलं वा ए
 तद्यज्ञस्य यत्तु छीं शंसोयं कामयेता नायतन वा नृप्यादिति ना
 स्य यज्ञे त्रु छीं शंसं शंसं दुन्मूलमेव तद्यज्ञं परा सवत मनुष
 ग सवतितदुवा आहः शंसं देवा पिर्वैतदृत्विजे हितं यद्वाता
 त्रु छीं शंसं न शंसं सत्यं चि यजि हि सर्वो यज्ञं प्रतिष्ठितो यज्ञे यज

मानस्तस्माच्छस्तव्यः शंस्तव्यः ॥ ३२ ॥ ८ ॥ इति द्वितीयपञ्चि मायं
 चतुर्थोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ब्रह्मवाऽआहावः क्षत्रं निविदिदसूक्त
 माद्रुयतेथ निविदं दधाति ब्रह्मण्येव तक्षत्रमनुनियुनक्ति
 निविदं शस्त्रासूक्तं प्रसति क्षत्रं वै निविदिदसूक्तं क्षत्रं एव
 तदिशमनुनियुनक्तियं कामयेत क्षत्रं वै निविदिदसूक्तं क्षत्रं
 एतस्ये निविदः सूक्तं शंसे क्षत्रं वै निविदिदसूक्तं क्षत्रं
 वै नंत घर्षयति यं कामयेत वित्रो नं व्यर्षयानीति मध्य एत

स्यसूक्तस्यनिविदंशंसेत्संवेनिविदिदसूक्तंविशौवेनंतद्यई
 यतिथंमुकामयेतसर्वमेवास्ययथापूर्वमृजुकुपंतस्यादित्या
 इयेताथनिविदंदध्यादथसूक्तंशंसोसर्वस्यकृत्तिःप्रजा
 पतिर्वाइदमेकंएवायःआससोकास्यतप्रजायेयभू
 यात्स्यामितिसतपोतयतसवाचमयचत्सैवत्सरस्यप सं३
 रस्ताद्याहरद्वादशकृत्वोद्वादशदावाऽएषानिविदेतांवा
 वतांनिविदंयाहरतांसर्वाणिभूतान्यन्वसृजंततदेतदृ

य२

षिः पश्यन् भ्यनूवाच स पूर्वया निविदा कृता यो रिमाः प्रजाः
अजनने न्मनूना पितितय देतां पुरस्तात्सूक्तस्य निविदं दधा
ति प्रजात्यै प्रजायते प्रजया पशुभिर्येव वेद ॥ ३३ ॥ १ ॥ अग्निर्दे
वेदु इति शंसत्यसौ वाऽअग्निर्देवेदु इति शंसति हि देवा इदं धत्त इति
तमेव तदेतस्मिन् लोक आयात इत्यग्निर्मन्विदु इति शंसत्य
यं वा अग्निर्मन्विदु इदं हि मनुष्या इदं धत्ते अग्निमेव तदेतस्मिन्
लोक आयात इत्यग्निः सुषमिदिति शंसति वायुर्वाऽअ

ग्निसुषमिद्वायुर्हिः स्वयमात्मानं समिधे स्वयमिदं सर्वं यदिदं किं
च वायुमेव तदंतं तद्विरिक्षल्लोक आयातयति होता देववृत्त इ
ति शंसत्यसौ वै होता देववृत्त एष हि सर्वतो देवैर्वृत्त एत
मेव तदंतं तद्विरिक्षल्लोक आयातयति होता मनुवृत्त इति शंस
त्ययवा अग्निर्होता मनुवृत्त इय हि सर्वतो मनुष्यैर्वृत्त इमि
मेव तदंतं तद्विरिक्षल्लोक आयातयति प्रणीर्यज्ञाना मिति शंसति
वायुर्वै प्रणीर्यज्ञानां यदा हि प्राणित्यथ यज्ञोत्थाग्निर्होत्रवायु

त्य३

त्यादेवो देवान्वक्षदिति शंसत्यसौ वै देवो देवानावहत्येतमेव तदेतस्मिं लोक आया
मेव तदंत रिक्षलोक आयातयति रथीरध्वराणामिति शंसत्यसौ वै रथीरध्वराणां मेषहियथेतच्चरति रथीरिवेतमेव
तदेतस्मिं लोक आयातयतूतो होतति शंसत्ययं वाऽअग्नि
रतूतो होतमंहनकश्चनतिर्यंचंतरत्यग्निमेव तदस्मिं लोक
क आयातयति तूणि हव्यवाळिति शंसति वायुर्वतूणि
हव्यवाडूयुहं दंसर्वं सद्यस्तरतियदिदं किंच वायुर्देवेभ्यो
हव्यं वहति वायुमेव तदेत रिक्षलोक आयातयति यक्षदग्नि

देवो देवानिति त्रिंशत्संख्यं वाऽअग्निर्देवो देवान्यज्ञस्यग्निमेव त
 दस्मिन्नलोकऽआयातयति सोऽअध्वरा करुति जातवेदा इति
 त्रिंशत्संख्यं वायुर्वै जातवेदा वायुर्हृदं सर्वं करोति यदिदं किंच
 वायुमेव तदंतरिक्षलोकऽआयातयति ॥४४॥ २॥ प्रवादेवा
 याग्नयऽइत्यनुष्टुप् प्रथमेपदे विहरति तस्मात्क्षुरुविह
 रति समस्यत्युत्तरेपदे तस्मात्सुमान्क्षुरसमस्यति तन्मि
 थुनं मिथुनमेव तदुक्थ्य मुखे करोति प्रजात्यै प्रजायते प्रज

शेवरीयांसं२

योस्यस्तत्यस्तस्मेस्तत्तवे॥

यापशुभिर्यः एवं वेदप्रवो देवायाग्नयः इत्येवानुष्टुभः प्रथमेपदे
विहरति वज्रमेव तत्सं करोति समस्यत्येवोत्तरेपदेऽआरंभयातो
वैवज्रस्याणिमाथोदं इत्याथोपरशोर्वज्रमेव तत्प्रहरति द्विष
ते भ्रातृव्यायवधं ॥३५॥३॥ देवासुरावाः एषु लोकेषु समय
तंतते वै देवाः सदः एवायतनमकुर्वन्त तान्सदसो जयन्तः
आग्नीध्रं संप्रापयन्त ततो न पराजयन्त तस्मादाग्नीध्रं नुप
वसन्ति न सदस्याग्नीध्रे ह्यधारयन्त यदाग्नीध्रे धारयन्तः

तदाग्नीध्रस्याग्नीध्रत्वं तेषां वै देवानां मसुराः सदस्यानग्नीनिर्व
 पयांचक्रुस्ते देवाः आग्नीध्रा देवसदस्यानग्नीन्विहरं तत्तेरसु
 ररक्षास्य पाधूत तथैवैतद्यज्ञमानाः आग्नीध्रा देवसदस्यान
 ग्नीन्विहरं ससुररक्षास्य वतदपधूतैते वै प्रातराज्यैरेवाज
 यंतः आयन्यदाज्यैरेवाजयंतः आयंस्तदाज्यानामाज्यत्वं तासां
 वै होत्राणामायतीनामाजयंतीनामष्ठावाकीयाहीयततस्यामिंश
 ग्नीअध्यास्तामिंशान्निवेदेवानां मोजिषो बन्तिषो सहिषो सत

तस्मात्

मौपारयिष्कृतमौतस्मादैंदुग्ममच्छावाकः प्रातः सवने शंसतीन्द्रा
ग्नीहितस्यामप्यास्तामदुपुरस्तादन्ये होत्रकाः सदः प्रसर्पन्ति प
श्चाच्छावाकः पश्येव हि हीनो नु संजिगमिषति तस्माद्यो ब्राह्मणो
बहुचो वीर्यवान्स्यात्सो स्याच्छावाकीयां कुर्यात्ते नैव साहीनाम
वन्ति ॥ ३६ ॥ ४ ॥ देवरथो वाऽएष यद्यज्ञं स्तस्यैतावन्तरोरश्मीय
दाज्यप्रऽुगेतद्यदाज्येन पवमानमनु शंसति प्रऽुगेणाज्यं
देवरथस्यैव तदन्तरोरश्मीविहरत्यलोकायतामनु कृतिमनु

धरथस्येवांतरौ रश्मी विहरंत्यलोभाय नास्य देवरघोऽनुभ्यति न
 मनुष्यरघोयः एवं वेद तदा हर्यथा वा वस्तोत्र मेवंशास्त्रं पा
 वमानीषु सामगास्तु वतः आग्नेयं होताऽयं शंसति कथमन्यो
 नुशास्ता भवन्तीति यो वाऽअग्निः स पवमानस्तदप्येतद्वि
 णोक्तमग्निः ऋषिः पवमानः इत्येवमुहास्याग्नेयीभिरेव
 प्रतिपद्यमानस्य पावमान्यो नुशास्ता भवन्ति दैतैर्दुर्यथा
 वा वस्तोत्र मेवंशास्त्रं गायत्रीषु सामगास्तु वतः आनुष्टुभं

१ माग्नेन्द्रोवाएतो संतो व्यजयेतां

होता ज्यंशं सति कथं मस्य गायथो नु शस्ता भवंतीति संपदे
ति ब्रूयात्स पौता अनुष्टुभः स्तास्त्रिः प्रथमया त्रिरुत्तमये काद
श भवंति विशाद्या ज्यादादशी नवाऽएते नाक्षरेण षंडां सि
वियंति न द्वाभ्यां ताः षोडश गायथो ष्वं त्येव मुहास्यानुष्टु
भिरेव प्रतिपद्यमानस्य गायथो नु शस्ता भवंत्यं गन इन्द्रश्च
दाशुषोदुशोणाऽइत्याग्नें श्या यजति नवा एता विन्द्राग्नी संतो
व्यजयेतां तद्यदाग्नें श्या यजति विजित्याऽएव सा विशादूत्रय

सिंशदक्षराभवतित्रयसिंशदेदेवाऽअष्टौवसवऽएकाद
 शारुद्राद्वादशादित्याऽप्रजापतिश्चवषट्कारश्चतस्रथमऽ
 उक्थमुखेदेवताऽअक्षरभाजःकरोत्यक्षरमक्षरमेवत
 देवताऽअनुप्रपिबंतिदेवपात्रेणैवतदेवतास्तृप्यंतितदा
 हर्यथावावराजमेवशास्त्रमेवयाज्याऽग्नेयंहोताज्यंशंस
 यथकस्मादाग्नेंशायजतीतियावाऽआग्नेंशैन्द्राग्नीवैसा
 सेंद्राग्नमेतदुक्थग्रहेषात्तृष्णीशंसेनचेंद्राग्नीऽआगतंसुत

च

मीभिर्नमो वरे ण्यं ॥ अस्य पातं धिये चिते तैर्यें द्वा नम मध्वर्युर्ग
हं गृह्णाति भूरग्निर्ज्योतिर्ज्योतिरग्निरिंद्रो ज्योतिर्भुवो ज्योति
रिंद्रः सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिः स्वः सूर्य इति होता तूष्णीं सं त्रांस
ति तद्यथैव शस्त्रमेवं याज्या ॥ ३७ ॥ ५ ॥ होता जपं जपति रेत
स्तस्मिं च युपां शुजपं त्युपां श्विव वै रेतसः सित्तिः पुराहा
वाज्जपति यद्दे किंचोर्ध्वमाहावा च स्रस्यैव तस्य रांचं च तु
ष्यद्यासीनमभ्यादूयते तस्मात्परांचो भूत्वा चतुष्पादो रेतः सिंचं

तिस्रमाङ्गद्विपाद्भवतितस्मात्सम्यंचोभूत्वादिपादोरेतःसिंचंतिपि
 तामातरिश्वेत्याह प्राणोवैपिताप्राणोमातरिश्वाप्राणोरेतोरेतस्त
 त्सिंचत्यच्छिद्रापदाधाऽइतिरेतोऽअच्छिद्रमतोह्यच्छिद्रःसंभव वा
 त्यच्छिद्रोक्थाकवयःशंसनितियेवाऽअनूचानास्तेकवयस्तऽ
 इदमच्छिद्रंरेतःप्रजनयंनित्येवतदाहसोमोविश्वविन्नीथा
 निनेषदृहस्पतिरुक्छामदानिशंसिषदितिब्रह्मवैवृहस्पतिः
 क्षत्रंसोमस्तुतश्चाणिनीथानिचोक्थामदानिचदेवेनचै

वेतद्रहणाप्रसूतोदैवेनचक्षत्रेणोक्त्वा निशंस सेतोहवा अस्यस
र्वस्यप्रसवस्येनाते यदिदं किंच तद्यदेताभ्यामप्रसूतः क
रोत्यकृतं तदकृतमकरिति वै निन्दंति कृतमस्य कृतं भ
वति नास्याकृतं कृतं भवति यः एवं वेदे वा गायुर्विश्वायु
र्विश्वमायुरित्याह प्राणो वा आयुः प्राणो रेतो वा ग्यो नित्यो
नितदुपसंधाय रेतः सिंचति कः इदं शंसिष्यति सरदं शं
सिष्यतीत्याह प्रजातिवैकः प्रजापतिः प्रजनयिष्यतीत्येव त

दाह॥३८॥५॥ आह यत्तु छीशं संशंसति रेतस्तत्सिक्तं विक
 रोति सिक्तिर्वाऽअग्रे यविकृतिरुपांशुत्तु छीशं संशंसत्यु
 पांश्विववैरेतसः सिक्तिस्तिरऽइवत्तु छीशं संशंसति ति
 रऽइववैरेतां सिविक्रियंते षट्पदं तु छीशं संशंसति षड्भि
 धोवै पुरुषः षळंगऽआत्मानमेव तत्षड्भिधं षळंगं विकरो
 तितु छीशं संशंस्त्वापुरोरुचंशंसति रेतस्तद्विकृतं प्रजनय
 तिविकृतिर्वाऽअग्रे यज्जातिरुचैः पुरोरुचंशंसत्युच्चैरेव

नंतत्प्रजनयति द्वादश पदां पुरोरुचंशं सति द्वादश मासाः सं
वत्सरः संवत्सरः प्रजापतिः सोमस्य सर्वस्य प्रजनयिता सोमस्य
सर्वस्य प्रजनयिता सः एवे नंतत्प्रजया पशुभिः प्रजनयति प्र
जात्ये प्रजायते प्रजया पशुभिर्यः एवं वेद जात वेदस्या पुरोरु
चंशं सति जात वेदो न्यंगा तदा हुर्यं तृतीय सवनमेव जात वे
द सः आयतन मथ कस्मात्प्रातः सवने जात वेदस्या पुरोरुचं
शं सतीति प्राणोचै जात वेदाः सहि जातानां वेदयावतां वै स

जातानां वेद ते भवन्ति येषां मुनो वेद किमु ते स्युर्यो वाऽआज्यऽआ
 स संस्कृतिं वेद तत्सु विदितं ॥३९॥७॥ प्र वो दे वा याग्र यऽइति शं
 सति प्राणो वै प्र प्राणं हीमानि सर्वाणि भूतान्यनु प्रयंति प्राणमे
 व तत्संभावयति प्राणं संस्कुरुते दीदिवं सम पूर्यमिति शंस
 ति मनो वै दीदाय मनसो हि न किंच न पूर्वमस्ति मनऽएव त
 त्संभावयति मनः संस्कुरुते मनः शर्माणि वीत यऽइति शंस
 ति वाग्वै शर्म तस्माद्वाचानुवदंत माह शर्म वेदास्माऽअयां

सीतिवाचमेवतत्संभावयतिवाचंसंस्करुतऽतनोब्रह्मंन
विषऽइतिशंसतिश्रोत्रंवेब्रह्मश्रोत्रेणहिब्रह्मशृणोतिश्रोत्रे
ब्रह्मप्रतिष्ठितंश्रोत्रमेवतत्संभावयतिश्रोत्रंसंस्करुतेसं
ताविषऽएषामितिशंसस्यपानोवेयंतापानेनह्ययंतःप्रा
णोनपराडःभवत्यपानमेवतत्संभावयत्यपानंसंस्करुतऽक्रुता
वायस्यरोदसीऽइतिशंसतिचक्षुर्वाऽक्रुतंतस्माद्यतरोविव
दमानयोराहाहमनुष्याचक्षुषादर्शमितितस्यश्रद्धाति

चक्षुरेव तत्संभावयति चक्षुः संस्करुते नूनो रास्व सहस्रवत्तो कवत्पुष्टि मद्दृष्टि
 त्युत्तमया परिदधास्यात्मा वै समस्तः सहस्रवां सो कवात्पुष्टि मानात्मानमेव तत्स
 मस्तं संभावयत्यात्मानं समस्तं संस्करुते याज्यया यजति प्रतिर्वैयाज्या पुण्ये
 बलक्ष्मीः पुण्यामेव तं लक्ष्मीं संभावयति पुण्यां लक्ष्मीं संस्करुते सऽएवं विद्वां
 ऽंछुदो मयो देवता मयो ब्रह्म मयोऽमृतमयः संभूय देवताऽअप्येतियऽएवं वे
 द्यो वै तद्देवता मयो ब्रह्म मयोऽमृतमयः संभूय देवताऽअ
 प्येतितस्मिन् विदितमित्यध्यात्ममथाधिदेवतं ॥४०॥ ८॥ षट्पदं तूष्णीं सं

वै२

शंसति षड्भाः कृतवः कृतूनेव तल्पैकैयत्यृतूनप्येति द्वादश
पदां पुरोरुचं शंसति द्वादश मासा मासानेव तत्कल्पयति
मासानप्येति प्रवो देवायाग्रयः इति शंसत्यंत रिक्षं वै प्रातरि
क्षं हीमानि सर्वाणि भूतान्यनुप्रयंत्य तं रिक्षमेव तत्कल्पय
त्यंतं रिक्षमप्येति दीदिवांसमपूर्यमिति शंसत्यसौ वै दीदा
ययोसौ तपत्येतस्माद्दिनं किंचन पूर्वमस्येतमेव तत्कल्प
यत्येतमप्येति सनः शर्माणि वीतयः इति शंसत्यग्निर्वै श

मर्ण्यन्नाद्यानियच्छत्यग्निमेवतत्कल्पयत्यग्निमप्येत्युतनोब्र
 ह्मन्नविषऽद्वितीशंसतिचंद्रमावैब्रह्मचंद्रमसमेवतत्कल्प
 यतिचंद्रमसमप्येतिसयंताविप्रऽएषामितिशंसतिवायुर्वैयं
 तावायुनाहीदयतमंतरिक्षंनसमृद्धतिवायुमेवतत्कल्प
 यतिवायुमप्येत्यतावायस्यरोदसीऽद्वितीशंसतिधावांष्टपि
 वीवैरोदसीधावाष्टपिवीऽएवतत्कल्पयतिधावाष्टपिवीऽ
 अप्येतिनूनोरास्वसहस्रवत्तोकवत्पुष्टिमद्वस्वित्युत्तमया

परिदधातिसंवत्सरो वै समस्तः सहस्रवांस्तो कवान्पुष्टिमान् संव
 त्सरमेव तत्समस्तं कल्पयति संवत्सरं समस्तमप्येतियाज्यया
 यजति वृष्टिर्वै याज्या विद्युदेव विद्युद्दीदं वृष्टिमन्नाद्यं संप्र
 यच्छति विद्युतमेव तत्कल्पयति विद्युतमप्येतिसः एवं विद्वा
 ने तन्मयो देवता मयो भवति भवति ॥४९॥९॥ इति द्वितीय
 पंचिकायां पंचमोऽध्यायः ॥ ॥ ग्रहोक्थवाः एतद्यत्प्रगुगमू ॥
 ॥ शके १७२० वर्षे कालयुक्तनाम संवत्सरे श्रावण शुद्ध २ समाप्त ॥

॥ ३१२२ ॥

॥ ५१२०० ॥

॥१॥

॥ श्रीवरदमूर्तिर्जयति ॥ ॐ ॥ ग्रहोक्थवाऽएतद्यत्प्रुगंनवप्रा
तर्ग्रहागृह्यंतेनवसिर्बहिष्पवमानेस्तुवतेस्तुतेस्तोमेदशमं
गृह्णातिहिंकारऽद्वतरासांदशमः सोसासंमावायव्यंशंसति
तेनवायव्यंउक्थवानैंद्रवायव्यंशंसतितेनैंद्रवायव्यंउक्थवा
नैत्रावरुणंशंसतितेनमैत्रावरुणाऽबुक्थवानाश्विनंशंसति
तेनाश्विनऽउक्थवानैद्रंशंसतितेनशुक्रामंषिनाऽउक्थवंतो
वैश्वदेवंशंसतितेनाग्रयणाऽउक्थवात्स्यारस्वतंशंसतिन

॥१॥

सारस्वतो गृहोस्ति वाक्कुसरस्वती ये तु केच वाचा गृहा गृह्यंते
ते स्य सर्वे शास्त्रावस्थाऽतु विधिनो भवन्ति यः एवं वेद ॥१॥ अन्नाद्यं
वाऽएते नावकं धेयस्यऽतु गमन्या न्यादेव ता प्रऽतु गेशास्यते
न्यदन्यदुक्थं प्रऽतु गे क्रियते न्यदन्यदस्यान्नाद्यं ग्रहेषु द्विग
ते यः एवं वेदे तदुक्थं यजमानस्याध्यात्म तममिबोक्थं य
स्यऽतु गंतस्मादेते नै तदुक्थं तममिवे त्याहुरे ते न ह्ये नं हो
ता संस्करोतीति वायव्यं शास्त्रं स तितस्मादाहुर्वायुः प्राणाः प्राणो

रे तो रे तः पुरुषस्य प्रथमं संभवतः संभवतीति यद्वा^य व्यंशं सति
 प्राणमेवास्य तत्संस्करोत्येन्द्रवायवंशं सति यत्र वाव प्राणस्तद
 पानो यदैन्द्रवायवंशं सति प्राणा पानावेवास्य तत्संस्करोति
 मेत्रावरुणंशं सति तस्मादाहुः श्वक्षुः पुरुषस्य प्रथमं संभ
 वतः संभवतीति मेत्रावरुणंशं सति चक्षुरेवास्य तत्संस्करो
 त्याश्विनंशं सति + य + तस्मात्कुमारं जातं संवदंत इति पर्वेशु
 श्रूषते निवेध्यायतीति यद्वाश्विनंशं सति श्रोत्रमेवास्य त

संस्करोत्येदं शंसति तस्मात्कुमारं जातं संवदंते प्रतिधारयति
वेग्रीवाऽअथोत्रिरुद्रितियदैदं शंसति वीर्यमेवास्य तत्संस्क
रोति वैश्वदेवं शंसति तस्मात्कुमारो जातः पश्येव प्रचरति
वैश्वदेवानि ह्यंगानियद्वैश्वदेवं शंसत्यंगान्येवास्य तत्संस्क
रोति सारस्वतं शंसति तस्मात्कुमारं जातं जघन्यावागां विश
ति वाग्धिसरस्वतीयत्सारस्वतं शंसति वाचमेवास्य तत्संस्क
रोत्येषवे जातो जायते सर्वाभ्यऽएताभ्यो देवताभ्यः सर्वेभ्यऽ

केशभ्यः सर्वेभ्यः शृङ्गोभ्यः सर्वेभ्यः प्रसृगोभ्यः सर्वेभ्यः सवनेभ्यो
 यः एवं वेद यस्य चैवं विदुषः एतच्छंसंति ॥२॥ प्राणानां वाऽए
 तदुक्थं यत्प्रसृगं सप्तदेवताः शंसंति सप्त वै श्रीर्षः प्राणाः श्री
 र्षन्नेव तत्प्राणां दधाति किं स यजमानस्य पापसद्द्रमादियेत
 तिहस्माहयोस्यहोतास्यादित्यत्रैवैनं यथाकामयेत तथा कु
 र्याद्यं कामयेत प्राणेनैनं व्यर्द्धयानीति वायव्यमस्य लुब्धं शंस
 दृचं वापदं वातीयात्तेनैव तं लुब्धं प्राणेनैव नंत व्यर्द्धयति

यं कामयेत प्राणा पानाभ्यामेवेनंत द्यर्द्धयति त्र्येन्द्रवायवमस्य
लुब्धं शंसेदृचं वापदं वातीयात्तेनैव तं लुब्धं प्राणा पानाभ्या
मेवेनंत द्यर्द्धयति यं कामयेत चक्षुषे न द्यर्द्धयानीति मे
त्रावरुणमस्य लुब्धं शंसेदृचं वापदं वातीयात्तेनैव तं लुब्धं
चक्षुषेवेनंत द्यर्द्धयति यं कामयेत श्रोत्रेणैव न द्यर्द्धयानीत्या
श्विनमस्य लुब्धं शंसेदृचं वापदं वातीयात्तेनैव तं लुब्धं
श्रोत्रेणैवेनंत द्यर्द्धयति यं कामयेत वीर्येणैव न द्यर्द्धयानीत्ये

इमस्य लुब्धं शंसे दचं वा पदं वा तीयात्तेनेव तं लुब्धं वा र्थेणेवेनंत द्युर्दय
 त्रियं कामयेतां देरेनं द्युर्दयानीति वैश्वदेवमस्य लुब्धं शंसे दचं वा पदं वा ती
 यात्तेनेव तं लुब्धं संगेरेवेनंत द्युर्दय त्रियं कामयेत वाचेनं द्युर्दयानीति
 सारस्वतमस्य लुब्धं शंसे दचं वा पदं वा तीयात्तेनेव तं लुब्धं वाचेवेनंत द्यु
 र्दय त्रियं कामयेत सर्वेरेन संगेः सर्वेणात्मना समर्द्धयानीत्येतदेवास्य
 यथा पूर्वमजु क्लृप्तं शंसे सर्वेरेवेनंत दंगेः सर्वेणात्मना समर्द्धयति स
 र्वेरेरेः सर्वेणात्मना समृध्यते यः एवं वेद ॥ ३ ॥ तदा दुर्यथा वा वस्तोत्रमे

वंशस्त्रमाग्नेयीषुसामगास्तुवतेवायव्ययाहोताप्रतिपद्यतेक
थमस्याग्नेय्योनुशस्त्राभवन्तीत्यग्नेर्वाऽएताःसर्वास्तन्वोयदेता
देवताःसयदग्निःप्रवानिवदहति तदस्यवायव्यंरूपं तदस्य
तेनानुशंसत्यथयद्वैधमिवकृत्वादहतिहोवाऽइंदुवायू
तदस्येन्द्रवायवंरूपं तदस्य तेनानुशंसत्यथयदुच्चैर्दृष्ट
तिनिचदृष्ट्यति तदस्य मैत्रावरुणंरूपं तदस्य तेनानुशं
सतिसयदग्निर्घोरसंस्पृशस्तदस्यवारुणंरूपं तंयघोर

संस्पृशं संतं मित्रकृत्ये वोपासते तदस्य मैत्रं रूपं तदस्य ते नानुशं
 सस्य थयदेनं दाभ्यां बाहुभ्यां द्वाभ्यां मरणीभ्यां मंथंति द्वौ वाऽअश्वि
 नौ तदस्याश्विनं रूपं तदस्य ते नानुशं सस्य थदुच्चैर्घोषस्तनय
 न्बबबाकुर्वन्निवदहति यस्माद्भूतानि विजंते तदस्यैंद्रं रूपं
 तदस्य ते नानुशं सस्य थयदेनं मेकं संतं बहुधा विहरंति
 तदस्य वैश्वदेवं रूपं तदस्य ते नानुशं सस्य थयत्स्फूर्जय
 न्वाच निववदं दहति तदस्य सारस्वतं रूपं तदस्य ते नानुशं

सस्येवमुहास्यवायव्ययैवप्रतिपद्यमानस्यत्वेनतत्त्वेनैवे
ताभिर्देवताभिःस्तोत्रियोनुशास्तोभवतिविश्वेभिःसाम्यमध
मःइंद्रेणावायुना॥पिबामित्रस्यधामपिरितिर्वैश्वदेवसु
क्लंशस्त्वावैश्वदेव्यायजतिर्यथाभागंतदेवताःप्रीणाति॥४॥
देवप्रात्रेवाऽएतद्यद्वषट्कारोवषट्करोतिदेवपात्रेणेव
तदेवतास्तर्पयत्यनुवषट्करोतितद्यथादोश्वाच्चागावा
पुनरभ्याकारंतर्पयंत्येवमेवैतदेवताःपुनरभ्याकारंत

र्पयंतियदनुवषट्करोतीमानेवाग्नीनुपासतः इत्याह धिष्या
 नथकस्मात्पूर्वस्मिन्नेव जुहति पूर्वस्मिन्वषट्कुर्वतीतिय
 देवसोमस्याग्नेवीहीत्यनुवषट्करोतितेन धिष्यान्प्रीणात्य
 संस्थितां सोमान्मक्षयंतीत्याह र्येषां नानुवषट्करोति कोनु
 सोमस्य स्विष्टकृद्भागः इति र्येदावसोमस्याग्नेवीहीत्यनुव
 षट्करोतितेनैव संस्थितां सोमान्मक्षयंति सः सुः एव सोम
 स्य स्विष्टकृद्भागो वषट्करोति ॥५॥ वज्रो वाऽएष यद्वषट्क

३
शेयं हि ध्यात्तं ध्यायेष दूरि षं स्तस्मिन्नेव तं वज्रमास्थापयति ष
ळितिव षट्करोति षड्भाऽऽकृतवऽऽकृतूनेव तत्कल्पयत्यतून्य
तिष्ठापयत्यतून्वे प्रतितिष्ठतऽइदं सर्वमनु प्रतितिष्ठतिय
दिदं किंच प्रतितिष्ठतियऽएवं वेद तदुहस्माह हिरण्यदन्वे
द एतानि वाऽएतेन षट्प्रतिष्ठापयति योरंतरिक्षे प्रतितिष्ठि
तांतरिक्षं दृष्टव्यां दृष्टिव्यश्चापः सत्यं सत्यं ब्रह्मणि ब्रह्मत
पसीत्येताऽएव तत्प्रतिष्ठाः प्रतितिष्ठतीरिदं सर्वमनु प्रतिति

षतियदिदं किंच प्रतितिष्ठति यः एवं वेद वो ष किति वषट्कुरोत्यसौ वा
 ववावृतवः षळेतमेव तदृतुषादधात्यतुषु प्रतितिष्ठापयति यादृगि
 ववैदेवेभ्यः करोति तादृगि वास्मै देवाः कुर्वन्ति ॥६॥ त्रयो वै वषट्क
 रावज्जो धाम छुद्रिक्तः स यमेवोच्चैर्वलिवषट्कुरोति स वज्रस्तं
 प्रहरति दिषते भ्रातृव्यायवधं योस्य स्तृत्य स्तस्मै स्तर्त्तवैत
 स्मात्स भ्रातृव्यवता वषट्कुर्यो धृयः समः संततो निर्हाणार्चः
 संतं प्रजाश्च पशवश्चानूपतिष्ठन्ते तस्मात्स प्रजा कामेन पशुका

सचामर्च

य मेनवषदुत्योपयेनैवषळवराध्रोतिसरिक्तोरिणात्त्यात्मानंरि
णक्तिजमानंपापीयान्वेषदुर्ताभवतिपापीयान्येवेषदुर्ताति
स्मान्नस्याशान्नेयात्किंसयजमानस्यपापमदमादियेतेतिहस्माह
योस्यहोतास्यादित्यत्रैवैनंयथाकामयेततथाकुर्याद्यंकामयेत
यथैवानीजानोभूतथैवैजानस्यादितियथैवास्यऽऋचंब्रूयान्त
थैवास्यवषदुर्तास्मदशमेवैनंतत्करोतियंकामयेतपापीया
स्यादित्युच्चैस्तेरामस्यऽऋचस्तुत्काशानेस्तरांवषदुर्कुर्यात्सा

पीयांसमेवैनंतत्करोति यं कामयेत श्रेयांस्त्यादिति शानैस्तराम
 स्यऽऽक्रचमुत्कोच्चैस्तरां वषट्कुर्याच्छ्रियऽएवैनंतश्चियामादधा
 तिसंततमृचावषट्कृत्य संतेत्ये संधीयते प्रजया पशुभिर्यऽए
 वं वेद ॥७॥ यस्यै देवता ये ह विगृहीतं स्यात्तां ध्यायेद्दुष्टदुश्चि
 त्साक्षादेव तद्देवतां प्रीणाति प्रत्यक्षादेव तां यजति वज्रोर्ववष
 ट्कारः सऽएष प्रहृतांशो दीदायतस्य हेतस्य न सर्वऽइवशां
 तिवेदनप्रतिष्ठां तस्माद्वाप्येत हि भूयानि वमृत्युस्तस्य हेषव

शान्तिरेषाप्रतिष्ठावागित्येव तस्माद्वषट्कृत्य वषट्कृत्य वागित्यनु
मंत्रयेत्तस्य एनं शान्तो न हिनस्ति वषट्कारमा मां प्रमृक्षो माहं त्वां प्रमृ
क्षं बृहतामनु पदूये व्यानेन शरीरं प्रतिष्ठासि प्रतिष्ठां गच्छ प्र
तिष्ठां भागमयेति वषट्कारमनुमंत्रयेत्ततदुहस्माह दीर्घमेत
त्सदप्रसूवोजः सहजोजः इत्येव वषट्कारमनुमंत्रयेत्तोजश्च ह
वे सहश्च वषट्कारस्य प्रियतमेतन्वो प्रियेणो वै नंतद्वा म्ना सम
र्द्धयति प्रियेणा धाम्ना समृध्यते यः एव वेदवाक्कवे प्राणा पा

वषट्कृते

नोचवषट्कारस्तः एतेवषट्कृतैर्व्युक्तामंतिता ननु मंत्रयेत वा गो
 जः सह ओजो मयि प्राणापानावित्यात्मन्येव तद्गोतावाचंच प्रा
 णापानौ च प्रतिष्ठापयति सर्वायुः सर्वायुत्वाय सर्वमायुरेति
 यः एवं वेद ॥८॥ यज्ञो वेदे वेभ्यः शुद्धकामं तं प्रेषैः प्रेषमैछ
 न्यत्प्रेषैः प्रेषमैछंस्तत्प्रेषाणां प्रेषत्वं तं पुरोरुग्भिः प्रारोचय
 न्यत्पुरोरुग्भिः प्रारोचयंस्तत्पुरोरुचां पुरोरुक्त्वं तं वेद्यामन्वविंद
 न्यद्देद्यामन्वविंदंस्तद्देवेर्वदित्वं तं वित्तं ग्रहेर्व्यग्रहृतयद्वित्तं

ग्रहेभ्यः गुरुततद्गुहाणां ग्रहत्वं तं वित्वा निविद्विर्न्यवेदयन्त्यद्वित्वा
निविद्विर्न्यवेदयंस्तं निविदां निविज्वं महद्वावनष्टेभ्यभ्यल्पं वे
ष्टित्यतरोवावतयोऽर्थायऽइवाभीष्टतिसंऽएवतयोः साधीयऽइष्ट
तियऽउऽएवप्रेषान्वर्षयसोवर्षीयसोवेदसंऽएवतांन्साधीयो
वेदनष्टेभ्यं ह्येतद्यस्यैषास्तस्मात्प्रहृष्टिष्वन्प्रेष्यति ॥ १५ ॥ गर्भावाऽ
एतऽउक्थानां यन्निविदस्तद्यत्पुरस्तादुक्थानां प्रातःसवने धी
यंतं तस्मात्परांचोगर्भाधीयंतं परांचः संभवन्ति यन्मध्यतोऽस

ध्यंदिने धीयंते तस्मान्मध्योगर्भाधृताय दंत तस्तृतीयसवने धीयंते
 तस्मादमुतोर्वाचोगर्भाः प्रजास्यै प्रजायते प्रजयापशुभिर्यऽएवं
 वेदपेशावाऽएतऽतुच्छानां यन्निविदस्तद्यत्पुरस्तादुच्छानां
 प्रातःसवने धीयंते यथैव प्रवययातः पेशः कुर्यात्तादृक्तद्य
 मध्यतो मध्यंदिने धीयंते यथैव मध्यतः पेशः कुर्यात्तादृक्त
 द्यदंत तस्तृतीयसवने धीयंते यथैवावप्रजनतः पेशः कुर्यात्
 तादृक्तस्सर्वतो यस्य पेशासाशोभते यऽएवं वेद ॥ १० ॥ सो

र्यावाऽए ता देवता यन्नि विदस्त यसुरस्तादु न्ना नां प्रातः सवने
धीयंते मध्यतो मध्यं दिने ततस्तृतीय सवने आदित्यस्यैव
तद्वृत्तमनु पर्यावर्त्तते पछे वै देवा यज्ञं समक्षं स्तस्मात्पछे
निविदः शस्यंते यदैत देवा यज्ञं समक्षं स्तस्मादश्वः समक्ष
वत्तस्मादाहुरश्वं निविदां शंस्त्रे दद्यादिति तदु खलु वरमे
वददति न निविदः पदमतीया यन्नि विदः पदमतीया यज्ञ
स्य तच्छिष्टं कुर्याद्यज्ञस्य वै च्छिष्टं स्ववधजमानो नु पापीया

भवति तस्मान्न निविदः पदमतीयान्न निविदः पदे विपरिहरे
 धं निविदः पदे विपरिहरे नो ह्येयं शं मुग्धो यजमानस्यात्तस्मा
 न्न निविदः पदे विपरिहरे न्न निविदः पदे समस्ये धं निविदः पदे
 समस्ये यज्ञस्य तदा युः सह रेत्स मायुको यजमानस्यात्तस्मान्न
 निविदः पदे समस्ये स्रदं ब्रह्म प्रदं क्षत्रमित्येते एव समस्ये ब्रह्म
 क्षत्रयोः संश्रित्यैतस्माद्ब्रह्म च क्षत्रं च संश्रितेन तत्त च न्न च तुरु
 चमति मन्येत निविद्वानमेकैकं वै निविदः पदमृचं सूक्तं प्र

तिम९

तितस्मान्नतुचन्नचतुर्भुजमन्येतनिविद्वानंनिविदाद्येवस्तात्रम
तिशस्त्रंभवत्येकांपरिशिष्यतृतीयसंवनेनिविदंदध्याद्यद्वेपरि य
शिष्यदध्यात्प्रजननंतदुपहन्याद्भैरवस्तत्प्रजाव्यर्द्धयेत्तस्मादे
कामेवपरिशिष्यतृतीयसंवनेनिविदंदध्यान्नसूक्तेननि
विदमतिपद्येतयेनसूक्तेननिविदमतिपद्येतनतत्पुनरु
पनिवर्त्तेतवास्तुहमेवतदन्यत्तदैवतंतच्छंदसंसूक्तमाह
त्यतस्मिन्निविदंदध्यान्माप्रगामपथोवयमितिपुरस्तात्

॥९२॥

कस्य संसर्गतिपथो वाऽएष प्रेतियो यज्ञे मुख्यति मायक्षादिद्रुसोमि
नऽइति यक्षादेव तन्न प्रच्यवते मातस्तु नोऽअरातयऽइत्यराती
यत्तुऽएव तदुपहंति यो यज्ञस्य प्रसाधनस्तुर्देवेषा ततः॥ तमा
हुतं नशीमहीति प्रजावेतंतुः प्रजामेवास्माऽएतत्संतनोति
मनो न्वाहुवामहे नाराशंसे न सोमेनेति मनसा वै यज्ञस्तपते
मनसा क्रियते सैव तत्र प्रायश्चित्तिः प्रायश्चित्तिः॥९९॥ इति
तृतीयपंचिकायां प्रथमोऽध्यायः॥५७॥ देवविशः कथयित

॥९२॥

आऽइत्याहुस्त्वंदस्त्वंदसिप्रतिष्ठाप्यमितिशोऽसावोमित्याकृत्यते
प्रातःसर्वनेत्र्यक्षरेणशंसासोदेवोमित्यध्वर्युःप्रतिगृणाति
पंचाक्षरेणतदष्टाक्षरं संपद्यतेष्टाक्षरावेगायत्रीगायत्रीमे
वतसुरस्ताप्रातःसर्वनेत्रीकृपतामुक्थवाचीत्याहशस्वाच
तुरक्षरमोमुक्थवाऽइत्यध्वर्युश्चतुरक्षरंतदष्टाक्षरंसंप
द्यतेष्टाक्षरावेगायत्रीगायत्रीमेवतदुभयतःप्रातःसर्वनेत्री
कृपतामध्वर्योऽशंसासोमित्याकृत्यतेमध्यदिनेषळक्षरं

॥१३॥

णशं सामोदैवोमित्यध्वर्युः प्रतिगृणाति पंचाक्षरेण तदेकाद
शाक्षरं संपद्यते एकादशाक्षरावै त्रिष्टुप् त्रिष्टुप् स मेव तत्पु
रस्तामभ्यंदिने चीकृपतामुन्म्ववाचीन्द्रायेत्याह शास्त्रास
प्ताक्षरं मोमुन्म्वशादस्य ध्वर्युश्चतुरक्षरं तदेकादशाक्ष
रं संपद्यते एकादशाक्षरावै त्रिष्टुप् त्रिष्टुप् स मेव तदुभयतो
मभ्यंदिने चीकृपतामध्वर्योः शोः शोः सावोमित्याह योतितृती
यस्य वने सप्ताक्षरेण शं सामोदैवोमित्यध्वर्युः प्रतिगृणा

॥१३॥

तिपंचाक्षरेण तद्वा दशाक्षरं संपद्यते द्वादशाक्षरा वै जगती
जगती मेव तत्पुरस्तात्तृतीयसवने चीकृपता मुक्थं वा चीन्ना
यदेवेभ्य इत्याह दशाक्षरं मोमित्यध्वर्युरेकाक्षरं
तद्वा दशाक्षरं संपद्यते द्वादशाक्षरा वै जगती जगती मेव त
दुस्यत स्तृतीयसवने चीकृपता तदेतद्विः पश्यन् नभ्यन्
वाचयद्रायत्रे अघिगायत्रे माहितं त्रैष्टुप्तादात्रैष्टुभं निर
तक्षत ॥ यद्वा जगज्जगत्याहितं पदेय इत्तद्विदुस्ते अमृत

त्वमानशुचित्येतद्वैतच्छंदश्चंदं प्रतिष्ठापयति कल्पयति देव
 विज्ञेयः एवं वेद ॥१२॥१॥ प्रजापतिर्वै यज्ञं छंदांसि देवेभ्यो
 भागधेया निव्यसजत्स गायत्री मेवाग्रयेव सुभ्यः प्रातः सवने
 भजत्रिष्टुभमिन्द्राय रुद्रेभ्यो मध्यं दिनं जगती विश्वेभ्यो दे
 वेभ्यः आदित्येभ्यस्तृतीयं सवनेऽथास्य युत्स्वं छंदः आसीद्
 नुष्टुप्तामुदंतमभ्युदो हृदच्छावाकीया मभिसेनमब्रवीदनुष्टु
 प्वन्वेव देवानां पापिष्ठासि यस्य ते हंस्वं छंदोस्मियां मोदंतम

भ्युदोहीर छावाकीयामभीतितदज्ञानास्सस्वंसोममाहरत्सस्वे
सोमेगुंमुखमक्षिपर्याहरदनुष्टुप्ततस्मादनुष्टुवगियांमुख्या
युज्यतेसर्वेषांसवनानामगियोमुख्योभवतिश्रेष्ठतामश्रुते
यःएवंवेदस्वेवैसतत्सोमेकल्पयत्तस्माद्यत्रक्चयज्ञमानव
त्रोभंवतिकल्पतःएवयज्ञोपितस्यैजनतायैकल्पतेयत्रैववि
द्वान्यज्ञमानोवशीयज्ञते॥१३॥२॥अग्निर्वैदेवानांहोतासीत्तं
सुर्वहिष्यवमानेसीदत्सोनुष्टुभाज्यंप्रत्यपद्यतमृत्युमेवत

त्वये कामं त्वमाज्येसीदत्स प्रऽउ गेण प्रत्यपद्यतं मृत्युमेव तत्स्यै कामं
 तं माध्यंदिने पवमानेसीदत्सो नु भौष्टु मरुत्वतीये प्रत्यपद्यतं मृत्युमे
 व तत्स्यै कामं तं माध्यंदिने वृहतीषु नाशोक्तं प्राणावेव हृत्यः
 प्राणा न च तन्नाशोक्तं तं तस्मान्माध्यंदिने होता वृहतीषु स्तोत्रि
 येणेव प्रतिपद्यते प्राणावेव हृत्यः प्राणा न च तदभि प्रतिपद्यते न त
 नीय पवमानेसीदत्सो नुष्टुभावे श्वदेवं प्रत्यपद्यतं मृत्युमेव तत्स्य
 यै कामं तं यज्ञायज्ञीयेसीदत्स वेभ्वानरीयेणाग्निमारुतं प्रत्यपद्य

तमस्यमेवतस्ययेकामदज्जोवेवेभ्वानरीयंप्रतिष्ठायतायक्षीयंवज्जे
णेवतत्प्रतिष्ठायामस्यंनुदनेससुबोन्पाशास्सर्वांस्त्वाण्णमस्योरति
मुच्यस्वस्येवोदमुच्यतस्वस्यवहातामुच्यतेसर्वोयुःसर्वोयुवायस्य
वेमायुरेतिपुत्रंवेद॥१४॥३॥इंद्रोवेवृत्रहत्वा नास्तृषातिमन्य
मानःपराःपरावतोगच्छत्सपरमामेवपरावतमगच्छदनुष्टुबेप
रमापरावद्वाग्वाऽनुष्टुप्सवाचंप्रविश्याशायत्तंसर्वाणिभूता
निविभज्यान्वेष्टंस्तप्रेर्वयुःपितरोविंदन्तुनरमहर्देवास्तस्मात्प्रवे

युः पितृभ्यः क्रियते उत्तरमहर्देवान्यजन्ते ते ब्रुवन् न भिषुणवा मेव त
 थावा व न उ आशिष्ठमागमिष्यतीति तथेति तेभ्यः पुण्वस्तु आत्वा
 रथं यथो नय इत्येवे न मावर्तयन्निदं वसो सुतमंध उ इत्येवेभ्यः सुत
 कीर्त्तमा विरभर्वादिन्द्रनेदीय उ एदि होत्येवे न मध्यं प्रापादयंता गते
 द्रुणयज्ञे नयजन्ते सन्द्रुणयज्ञे नराभ्यो नितिय उ एवं वेद ॥१५॥ १५ ॥ इन्द्र
 वेष्ट्रं जघ्निवा संनास्तृतेति मन्यमानाः सर्वा देवता उ अजहूस्तं म
 रुत एव स्वापयो नाजहूः प्राणा वै मरुतः स्वापयः प्राणा वै हे न

तं नाजहुः स्तस्मादेवोच्युतः स्वापि मान्प्रगाथः शस्यतः आस्वापे स्वापि निरि
त्यपि ह्ययेन्द्र मेवातः ऊर्ध्वं छंदः शस्यते तदसर्वं मरुतं तीयं भवसेषचेद
च्युतः स्वापि मान्प्रगाथः शस्यतः आस्वापे स्वापि निरिति ॥ १६ ॥ ब्राह्मण
स्यत्यं प्रगाथं शंसति बृहस्पतिपुरोहिता वै देवाः अजयत्सर्गं लोकं व्य
स्मिं लोके जयं ततथैवेतज्जमानो बृहस्पतिपुरोहितः एव जयति
स्वर्गं लोकं व्यस्मिं लोके जयते तो वा एतो प्रगाथा वस्तु तो संतो पुन
रादायं शस्यते तदा दुर्पन्न किंच नास्तु तं सप्तुनरादायं शस्यते थक

स्मादेतौ प्रगाथावस्तुतौ संतौ पुनरादायं शास्येते इति पवमानोऽयं
 वाऽएतद्यन्मकत्वतीयं षट्सुवाऽअत्र गायत्रीषु स्तुवतेषु
 षट्सुबृहतीषु तिसृषु त्रिष्टुप्सु सवाऽएष त्रिष्टुदाः पंचदशो मा
 ध्यं दिनः पवमानस्तदाहः कथं तऽएष त्रिष्टुदाः पंचदशो माध्यं
 दिनः पवमानो नुशास्तो सैवतीति येऽएव गायत्र्याऽनुचरै प्रति
 पदो योगायत्रो नुचरस्तामिरेवास्य गायत्र्यो नुशास्ता भवन्त्येता
 भ्यामेवास्य प्रगाथाभ्यां बृहत्यो नुशास्ता भवन्ति ता सुवाऽएता सु

बृहतीषु सामगारौ रवयौ धाजयाभ्यां पुनरादायं स्तुवते तस्मादे
तौ प्रगाथावस्तु तौ संतौ पुनरादायं शस्येते तच्छ्रेणस्तोत्रमन्त्रे
तिथेऽएव त्रिष्टुको धार्येयत्रैष्टुभं निविद्वानंताभिरैवास्य त्रिष्टु
भोनुशास्ता भवत्येव मुहास्यैष त्रिच्छंदाः पंचदशो माध्यंदिनः
पवमानो नुशास्ता भवति यऽएवं वेद ॥ १७ ॥ ६ ॥ धाय्या शंशस
ति धाय्या भिवै प्रजापतिरिमांल्लोका न च यद्यं यं काममका
मयततथैवैतद्यजमानो धाय्या भिरैवैमांल्लोकां च यति यं यं

कामं कामं यते यः एवं वेद यदेव धाय्याः श्यत्र यत्र वे देवा यज्ञस्य छि
 त्रं निराजानंस्तद्वाय्यामिरपिदुस्तद्वाय्यानां वाय्यात्ममच्छिदेयता
 स्य यज्ञेनेष्टं भवति यः एवं वेद यदेव धाय्याः श्यूमहेतयज्ञस्य यद्वा
 य्यास्तद्यथास्तथावासः संदधदियादेव मेवेता निर्यज्ञस्य छिद्रं संद
 धदेति यः एवं वेद यदेव धाय्याः श्रान्युवाः एतान्युपसदा मे वोक्थानि
 यद्वाय्याः अग्निर्नेतेत्यानेयी प्रथमोपसत्तस्याः एतदुक्थं त्वंसोम क
 तु निरिति सोम्याहितीयोपसत्तस्याः एतदुक्थं पिबं त्यपः इति वेष्टुवी

तृतीयोपसत्तस्याऽएतदुक्थं यावंतं ह वै सोम्येनाध्वरेणोद्भूतलोकं
जयति तमतऽएकैकथोपसदाजयति यऽएवं वेदयश्चैवं विद्वां
धायाः शंसति तद्धैकऽआहुस्तान्वो महऽइति शंसेदेतां वावव
यं भरतेषु शास्यमाना मर्षिष्यजानीमऽइति वदंतस्तत्तनादृ
त्यं यदेतां शंसेदीश्वरः पर्जन्यो वृष्टेः पित्रं त्यपऽइत्येव शंसेद्वृ
ष्टिर्वनिपदं मरुतऽइति मारुतं मयंत्रमिहे विनयंतीति विनी
तवथ द्विनीतवत्तद्विक्कांतवथ द्विक्कांतवत्तद्वृष्टं वाजिनमिती

द्रोवैवाजीतस्यांवाऽएतस्यांचत्वारिपदानिवृष्टिवनिमारुतंवेष्ट
 वमैदुंसावाऽएषातृतीयसवनभाजनासतीमध्यंदिनेत्रास्यते
 तस्माद्धेदंभरतानांपशवःसायंगोष्ठाःसंतोमध्यंदिनेसंग
 विनीमायंति सोजगतीजागताहि पशवःआत्मायजमानस्य
 मध्यंदिनस्तद्यजमानेपशूंदधाति॥१८॥७॥ मरुत्वतीयंप्र
 गाथंशंसतिपशवोवैमरुतःपशवःप्रगाथःपशूनामव
 रुध्यैजनिष्ठाऽऽयःसहसेतुरायेतिसूक्तंशंसतितद्वाऽ

एतद्यजमानजननमेवसूक्तंयजमानंहवाऽएतेनयज्ञादेवयोने
प्रजनयतितत्संजयंभवतिसंचजयतिविचजयतऽएतद्गोरिवी
तंगोरिवीतिहवैशाक्त्यानेदिष्टंस्वर्गस्यलोकस्यागच्छत्सऽएत
त्सूक्तमपश्यत्तेनस्वर्गलोकमजयत्तथैवैतद्यजमानऽएते
नसूक्तेनस्वर्गलोकंजयतितस्यार्द्धाःशस्वार्द्धाःपरिशिष्यम
ध्येनिविदुंदधातिस्वर्गस्यहैषलोकस्यरोहोयन्निविस्वर्ग
स्यहैतल्लोकस्याक्रमणायन्निवितामाक्रममाणऽइवशांसदुपैव

त

यजमाननिगृहीयोस्यप्रियस्यादितिनुस्वर्गकामस्याथाभिचरतोयः
 कामयेतक्षत्रेणविशंहन्यामितित्रिस्तर्हिनिविदासूक्तंविशंसेक्षत्रं
 वैनिविदिष्टसूक्तंक्षत्रेणैवतदिशंहंतियःकामयेतविशाक्षत्रंह
 न्यामितित्रिस्तर्हिसूक्तेननिविदंविशंसेक्षत्रंवैनिविदिष्टसूक्तंवि
 शैवतक्षत्रंहंतियः।।कामयेतोभयतः।।एनंविशःपर्यवच्छिन
 दानीत्युभयतस्तर्हिनिविदंव्याहूयीतोभयतः।।एवैनंतदिशः
 पर्यवच्छिनतीतिन्वभिचरतः।।इतरथात्वेवस्वर्गकामस्यवयः

सुपर्णाऽनुपसेऽदुविन्दुमिद्युत्तमयापरिदधातिप्रियमेधाऽकृषयो
 नाधमानाः॥अपधातमूर्णुहीतियेनतमसाप्रावृतोमन्येततन्म
 नसागच्छेदपहैवास्मात्तल्लुप्यतेपूडिचक्षुरितिचक्षुषीमरीम
 ज्येताऽजरसंहचक्षुषामभवतियएववेदमुमुग्ध्यस्मान्निध
 येवबद्धानितिपाशावैनिधा मुमुग्ध्यस्मान्पाशादिवबद्धानि
 त्येवतदाह॥११॥८॥इदोवैवृत्रंहनिष्यन्त्सर्वादेवताऽअब्रवी
 दनुमोपतिष्ठध्वमुपमाह्वयध्वमितितथेतितंहनिष्यन्तऽआह

वंसो वेन्मां वै ह निष्यंतऽआद्रवंति हंते माभीषयाऽद्रुतितानमिषा
 षसीत्तस्य षसथा दीषमाणा विश्वे देवाऽअद्रवमरुतो हेनं नाज
 हुः प्रहरभगवो जहि वीरयस्वेत्येवेन मेतां वाचं वदतऽनुपातिष्ठंतं तदे
 तदृषिः पश्यन् नभ्य नूवाच वृत्रस्य त्वा षसथा दीषमाणा विश्वे देवाऽअ
 जहये सखायः ॥ मरुद्रि रिंद सरयं तेऽअस्त्वपेमा विश्वाऽष्टतनाजया
 सीति सो वेदि मे वै किल मे सचिवाऽद्रुमे मा कामयंतं हंते मानसि
 नुम्बऽआभजाऽद्रुतिताने तस्मिन्नुम्बऽआभजदपहंते तल्युमे

ये

३ ती

वे

एवनिषेवत्येऽतु मेऽऽसतु मरुत्वतीयंगहंगहृतिमरुत्वतीयंप्रगाथं
शंसतिमरुत्वतीयंसूक्तंशंसतिमरुत्वतीयान्निविदं दधातिमरुतांसाप
त्तिर्मरुत्वतीयमुक्थंशस्वा मरुत्वेययायजतियथाभागंतद्देवताःप्रीण
तियेत्वाहिहृत्येमघवन्नवद्धुन्येशांबरेहरिवोयेगविष्टे॥येत्वानूनम
नुमदंतिविषाःपिबेदसोमंसगणामरुद्रिरितियत्रयत्रेभिर्वैर्यजयत
यत्रयत्रवीर्यमकरोत्तदेतत्समनुर्वेदेणोनात्ससोमपीथान्करोति॥
॥२०॥१॥दूद्रोवैवृत्रंहत्वा सर्वा विजितीर्विजित्या ब्रवीत्प्रजापतिमरु

मेतदसानियत्तमहं महानसानीति सप्रजापतिरब्रवीदथ कोहमि
 तियदेवैतदवोच साहसब्रवीत्ततोवैकोनामप्रजापतिरभवत्कोवै
 नामप्रजापतिर्यन्महानिन्द्रोभवत्तन्महेन्द्रस्यमहेन्द्रत्वंसमहा
 भ्रूवादेवताऽअब्रवीदुद्धारंमधुद्धरतैतियथाप्येतर्हीष्टुति
 योवैभवतियःश्रेष्ठतामश्रुतेसमहान्भवतितंदेवाऽअब्रुवन्व
 यमेवब्रूषयत्तेषविष्यतीतिसऽएतंमाहेन्द्रगृहमब्रूतमाध्यं
 दिनंस्वन्नानानिषेवल्यमुक्त्वा नात्रिष्टुभं चंदसांष्टुष्टं साम्नात्

मस्मात्तुद्वारमुदहरन्नुदस्मात्तुद्वारंहरन्तियः एवं वेदतं देवाऽअ
बुवंत्सर्वं वाऽअवोचत्थाऽअपिनोत्रास्त्विति सनेत्यब्रवीत्कथं वोऽ
पि स्यादिति तमब्रुवन्नप्येवनोस्तु मघवन्निर्दितां नीक्षतैव ॥२९॥
॥१०॥ ते देवाऽअबुन्निर्दितां वाऽइन्द्रस्य प्रिया जाया वा वाता प्रासहाना
मास्यामेवेष्टा महाऽइतितथेति तस्यामेच्छन्तसे नानब्रवीत्या
तवः प्रतिवक्ता स्मीति तस्मात्त्रियः पत्या विच्छन्तैतस्मादुस्यन्तु
रात्रं पत्या विच्छन्तैतां प्रातरुपायन्ते तदेव प्रत्यप्यतयद्वा वान्पु

व

रुतमंपुराषाकावृत्रहेंद्रोनामान्यप्राः॥ अचेतिप्रासहृष्यतिस्तुविष्णा
 नितीन्द्रोवैप्रासहृष्यतिस्तुविष्णान्यदीमुत्रमसिकर्त्तवैकरत्तदि
 त्रियदेवैतदवोचाभाकरत्तदित्येवैनेंस्तदब्रवीत्तेदेवाऽअब्रु
 वन्नप्यस्याऽद्रुहास्तुयानोस्मिन्नवैकमविददितितयेतितस्याऽ
 अप्यत्राकुर्वंस्तस्मादेषात्रापिशस्यतेयद्वावानपुरुतमपुरा
 षाळितिसेनावाऽद्रुस्यप्रियाजायावावाताप्रासहानामको
 नामप्रजापतिश्चशुरस्तद्यास्यकामेसेनाजयेत्तस्याऽअर्द्धाऽ

तिष्ठंस्तृणमुभयतःपरिच्छिद्येतरांसेनामभ्यस्येत्प्रासहेकस्वाप
श्यतीति तद्यथेवाद्स्नुषाश्चशुराल्लज्जमानानित्तीयमानैत्येवमे
वसासेनाभज्यमानानित्तीयमानैतियत्रैवंविद्वांस्तृणमुभयतः
परिच्छिद्येतरांसेनामभ्यस्यतिप्रासहेकस्वापश्यतीति तानिन्द्र
उवाचापिबोत्रास्त्विति ते देवाऽअब्रुवन्चिराद्याज्यास्तुनिष्केवल्यस्य
यात्रस्त्रिंशदक्षरा॥त्रयस्त्रिंशद्देवाऽअष्टौवसवऽएकादशरु
द्राद्वादशादित्याःप्रजापतिश्चवषट्कारश्चदेवताऽअक्षरभाजः

करोत्यक्षरमक्षरमेवतदेवताऽअनुप्रपिबंतिदेवपात्रेणेवतदेवता
 स्तप्यंति यं कामयेतां नायतनवान्स्यादित्यु विराजास्य यजेद्वायुः
 वात्रिष्टुभावाभ्येनवा छंदसावषट्कुर्यादनायतनवंतमेवैनंतक
 सेति यं कामयेतां नायतनवान्स्यादिति विराजास्य यजेत्सिवा सोम
 मिंद्रमंदतुल्येतथायतनवंतमेवैनंतकुर्यादिति ॥ २५ ॥ ११ ॥ ऋक्च
 वाऽइदमग्रे सामचास्तां सैवनामऽऋगासीदमोनामसामसावाऽ
 ऋक्सामोपावदं निधुनं संभवावप्रजाइदिति नेत्यब्रवीत्सामज्या
 यो

॥ २४ ॥

भ

याचा अतो म म म हि मे तिते दे भूत्वो पाव द तां ते न प्रतिच न स म व
द त ता स्ति सो भूत्वो पाव दं स्त त्ति स्त मिः स म व द्य त्ति स्त मिः स म
भव त्त स्मा त्ति स्त मि स्तु वं तिति स्त मि रु द्रा यं तिति स्त मि हिं सा म सं मि
तं ॥ त स्मा दे क स्य ब ह्वो जा या भ वं ति नै क स्ये ब ह वः स ह प त यो य
दै त त्सा चा म श्व स म भ व तां त त्सा मा भ व त्त त्सां म्नः सा म त्वं यो वे
भव त्ति यः श्रे ष्ठा म श्रु ते स सा म भ व त्सा म न्य इति हि निं दं
तिते वे पंचान्य दू त्वा पंचान्य दू त्वा + सा म भ व ति यः ए व वे द + कल्पे

जंदशिनीमफिसमपद्येतांतस्मादाहुर्विरा ३

तामाहावश्चहिंकारश्चप्रस्तावश्चप्रथमाचंडऋगुद्गीथश्चमध्यमाचप्रतिहार
 श्रोतमाचनिधनंचवषट्कारश्चतेयसंचान्यद्रूपापंचान्यद्रूवाकल्पेतां
 तस्मादाहुःपांक्तोयेतःपाङ्नाःपरावऽइतियेदुविशोजियेदोदशि
 न्यांप्रतिष्ठितऽद्रूपात्मावेस्तोत्रियःप्रजानुरूपःपत्नीधाय्यापरा
 वःप्रगाथोग्रहाःसूक्तंसवाऽम्भसिंश्चलोकेमुषिंश्चप्रजयाचप
 शुभिश्चग्रहेषुवसतियऽएवंवेद॥२३॥१२॥स्तोत्रियंशंसऽ
 त्यात्मावेस्तोत्रियःस्तमध्यमंयावाचाशसत्यात्मानमेवतत्स

सुकुतेनुरूपं शंसति प्रजावाऽभनुरूपः सऽनुच्चे स्तरामिवानुरूपः
शंसत्यः प्रजामेव तच्छ्रेयसीमात्मनः कुकृते धाय्यां शंसति पत्नी
वे धाय्या सानी चैस्तरामिव धाय्या शंसत्या प्रतिवादिनी हास्य
गृहेषु पत्नी सवर्तियत्रैवं विद्वान्नी चैस्तरां धाय्यां शंसति प्रगा
थं शंसति सस्वरवत्या वाचा शंसत्यः पशवो वैस्वरः पशवः प्रगा
थः पशूनामवकृष्याऽइंद्रस्य नुवीर्याणि प्रवोचमिति सूक्तं शं
सति तदाऽएतस्मिन् इन्द्रस्य सूक्तं निष्कृत्य ह्यैरण्यस्तूपमेतेन वै

॥२६५॥

सूक्तेन हिरण्यसूपाङ्गिरस इन्द्रस्य प्रियं धामोपागच्छत्स पर
मंलोकमजयदुपेन्द्रस्य प्रियं धामगच्छति जयति परमंलोकय
एवं वेदग्रहा वै प्रतिष्ठा सूक्तं तत्प्रतिष्ठितं तमया वाचा वांस्तव्यं
तस्माद्यद्यपि दूरं रश्मिपञ्चरत्नं सते ग्रहानेवै नाना जिगमिष
ति ग्रहा हि पञ्चरत्ना प्रतिष्ठा प्रतिष्ठा ॥२४॥ १३॥ इति तृतीयपं
चिकायां द्वितीयोऽध्यायः ॥ ॐ सू ॥ ॥ सोमे वै राजा मुष्मिन्लो
कासीत्तं देवाश्च ऋषयश्चाभ्यध्यायन्केयमयमस्मान्त्सो

॥२६५॥

मोराजागच्छेदितितेबुबंश्चंदांसि यूयन्नइमं सोमं राजानमाहरति ते
तथेति ते सुपर्णा भूत्वा दपतं स्ते यत्सुपर्णा भूत्वा दपतं तदेतत्सो
पर्णमित्याख्या न विदं आचक्षते छंदांसि वै तत्सोमं राजानमथ
चरं स्तानिहतर्हि चतुरक्षराणि चतुरक्षराण्येव छंदांस्यासत्त्वा
जगती चतुरक्षरा प्रथमोदपतत्त्वा पतित्वा र्द्धमध्वनो गत्वा श्रा
म्यत्त्वा परास्य त्रीण्यक्षराण्येकाक्षरा भूत्वा दीक्षां च तपश्च हरं
ती पुनरभ्यवापतत्तस्मात्तस्य वित्ता दीक्षा वित्तं तपो यस्य पशवः

संति जागताहि पशवो जगती हिताना हरं दधत्रिष्टु बुद पतत्सा
 पति त्वाभूयोर्द्धो दधनो गत्वा शाम्यत्सा परास्येकमक्षरं च क्षराभू
 त्वा दक्षिणा हरं ती पुनरभ्यवा पतत्तस्मान्मध्यं दिने दक्षिणा नीयं
 ते त्रिष्टुषो लोके त्रिष्टुष्विता आ हरत् ॥२५॥ १॥ ते देवा अबुवना
 यत्री त्वं नद्रमं सोमं राजानमाहरेति सा तपेत्यब्रवीत्तां वै मां सर्वे
 णस्वस्य यने नानुमंत्रयध्वमिति तपेति सो दपतत्तां देवाः सर्वे
 णस्वस्य यने नान्वमंत्रयंतपेति चेति चेत्येतद्दे सर्वे स्वस्य यनं य

स्येति चेति चेति तद्योस्य प्रियस्यान्तमेतेनानुमंत्रयेत्तप्रेति चेति चेति
स्वस्यैव गच्छति स्वस्ति पुनरागच्छति सा पतित्वा सोमपाता श्रीषयि
त्वापद्भ्यांच मुखेन च सोमं राजानं समग्रभ्यां घानि चेतरेषु दसीः
अक्षराण्यजहितांस्तानि चोपसमग्रभ्यान्तस्याऽऽनुविष्टज्यकु
शानुः सोमपालः सव्यस्य पदोनखमधिदत्तश्चल्यको भवत्तस्मा
त्सनखमिव यद्वशमस्त्रवत्सावशा भवत्तस्मात्साह विप्रिवाथयः
शान्यो यदनीकमासीत्स संपौर्निर्देश्य भवत्सह सस्वजो यानि प

णीनिते मंथावलायानिस्नावानिते गंडू पदायत्ते जनं सोऽधाहिः सोसातये
 पुरभवत् ॥२६॥ २॥ सायदक्षिणेन पदो समगृह्णात्तत्प्रातः सवनमभवत्
 तद्वायव्रीस्वमायतनमकुरुत तस्मात्तत्समृद्धतमं मन्यंते सर्वे षां सवना
 नाम ग्रियो मुखे सवति श्रेष्ठतामश्रुते यः एवं वेदाऽथ यस्मिन्नेन सम पदा
 गृह्णात्तन्माध्यं दिनं सवनमभवत् तद्विस्वसत तद्विस्वस्त नान्वा प्रोक्त
 र्वं सवनं ते देवाः प्राजिज्ञासंत तस्मिंस्त्रिष्टुषं छंदसा मद्धुरिंदुं देव
 तानां तेन तत्समावहीर्य मभवत्पूर्वेण सवनेनोभाभ्यां सवनाभ्यां स
 मावहीर्याभ्यां समावज्जामीभ्यां राध्नोतियऽएवं वेदाऽथ यस्मिन्मुखेन स

मग्न भ्यास्तत्तृतीयसवनमभवत्तस्य पतन्तीरसमधयत्तद्दीतरसं नान्वा
प्राप्तूर्वे सवने ते देवाः प्राजिज्ञासन्त तस्य शुष पश्यस्तद्यदाशिरमवन
यं त्याज्येन पशुना चरन्ति तेन तत्समावदीयै मभवत्पूर्वाभ्यां सवनाभ्यां
सर्वैः सवनेः समावदीयैः समावत्तमिमीराध्वोतिथिः एवं वेद ॥ २७ ॥ ३ ॥
ते वाऽद्मेऽदूतरे छंदसी गायत्री मभ्यवदेतां वित्तन्नावक्षणाण्यनु
पथां गुरिति नेत्यब्रवीद्गायत्री यथा वित्तमेवनऽदूति ते देवेषु प्रश्न
वेतां ते देवाऽअब्रुवन् यथा वित्तमेव वऽदूति तस्माद्वाप्येतर्हि वित्यां

व्याहृत्यथावित्तमेवनद्रुतिततोवाऽअष्टाक्षरागायत्र्यसर्वत्र्यक्षरात्रि
 षुबेकाक्षराजगतीसाष्टाक्षरागायत्रीशातःसर्वनमुदयःसुनात्राक्रो
 त्रिषुपूत्र्यक्षराभाष्यंदिनंसर्वनमुद्यंतुंतांगायात्र्यब्रवीदायान्यपि
 मेत्रास्त्वितिशातयेत्यब्रवीत्रिषुस्तावैमेतैरष्टाक्षुरक्षरैरुपसं
 धेहीतितयेतितामुपसमदधादेतदेतद्वायत्र्यमाष्यंदिनेय
 नकृतृतीयस्योत्तरैप्रतिपदोयश्चानुचरःसैकादशाक्षराभूत्वा
 माष्यंदिनंसर्वनमुदयःसुनात्राक्रोजगत्येकाक्षरातृतीयसं

वनमुद्यंतुं तां गायत्र्य ब्रवीदाया न्यपि मे त्रास्ति तिसा तपेत्य ब्रवीज्जग
ती तां वै मे ते रे का दशा सिरक्षरे रूपसंधे ही तितथे तिता मुपसम
दधा देत दैत द्वाय त्रै त ती य सवने य दै ष दे व र यो न्न रे प ति प द
य श्चानुचरः सा द्वादशा क्षरा भूत्वा त ती य सवन मुदयश्च त ते
वाऽअष्टाक्षरा गायत्र्य भवदे का दशा क्षरा त्रिष्टुप् द्वादशा क्षरा ज
गती सर्वे षु दोषिः समावदीर्यैः समावुज्जामि भीरा ध्रोति यऽ
एवं वेदैकं वै सत्तत्रे धा भवत्तस्मादाहुर्दतिव्यमेवं विदुषऽइ

त्येकं हि सत्तत्रे धा भवत् ॥२८॥४॥ ते देवाऽअबुवन्नादित्या न्युष्मासि
 रिदं सवनमुद्यच्छामेति तथेति तस्मादादित्यारं षणं तृतीयसव
 नमादित्यग्रहः पुरस्तात्तस्य यज्ञस्यादित्या सोऽअदितिर्मादयं
 तामिति मद्दत्यारूपसमृद्ध्या मद्ददै तृतीयसवनस्य रूपं ना
 बुव षट्करोति न षष्ठयति संस्था वाऽएषा यदनुव षट्कारः सं
 स्था षष्ठः प्राणाऽआदित्या नेत्या णां संस्था पयानीति तद्वादि
 त्याऽअबुवत्सवितारं त्वयेदं सह सवनमुद्यच्छामेति तथेति त

वि२

स्मात्सावित्रीप्रतिपद्भवति वैश्वदेवस्य सावित्रीग्रहः पुरस्तात्तस्य यजति
दमूनादेवः सविता वरेण्य इति मदस्य रूपस्य मृदुया मदद्वैततीयस
वनस्य रूपं नानुवषट्करोति न भक्षयति संस्थावाऽएषा यदनुवष
टकारः संस्था भक्षः प्राणः सवितानेऽप्राणं संस्थापयानीत्युभवाऽ
एषऽएते सवने विपिवति यत्सविता प्रातः सवनं च तृतीयं सवनं
च तद्यत्पिब वत्सां चै निविदः पदं पुरस्ताद्भवति मददुपरिष्ठादु
मयोरैवै नंतत्सवनयोराभजति प्रातः सवने च तृतीयं सवने च

बह्व्यः प्रातर्वायव्याः शस्यंतः एकादृतीयसवनैतस्मादूर्ध्वः पुरुषस्य
 भूयांसः प्राणायज्वावांचोद्यावापृथिवीयं शंसति यो वा पृथिवी
 वै प्रतिष्ठेऽद्वयमेवेह प्रतिष्ठासावमुत्र तद्यद्यावापृथिवीयं शंस
 ति प्रतिष्ठयोरेवै नंतत्प्रतिष्ठापयति ॥३९॥ ५॥ आर्ष्वं शंसति स्य
 सवो वै देवेषु तपसा सोमपीथमभ्यजयंस्तेभ्यः प्रातः सवनेवा
 चिकल्पयिषंस्तानग्निर्वसुभिः प्रातः सवनादनुदत्ततेभ्यो माध्यं
 दिने सवनेवाचिकल्पयिषंस्तानि क्षौरुद्रैर्माध्यंदिनात्सवना

दनुदततेभ्यस्तृतीयसवनैवाचिकल्पयिषंस्तान्विश्वेदेवाऽअनोनु
घंतनेहपास्यंतिनेहेति सप्रजापतिरब्रवीत्सवितारंतववाऽद्रुमेत
वासास्त्वमेवैभिः संपिबस्वेति सतथेत्यब्रवीत्सवितातान्वेत्वमुष
यतःपरिपिबेति तान्यजापतिरुषयतःपर्यपिबन्तेऽएतेधायेअ
निरुक्तेप्राजापत्येचास्येतैऽअमितऽआर्भवंसुरूपकलुमृतयेऽ
यंवेनश्रोदयस्तृगिर्गर्भाऽद्रुतिप्रजापतिरेवैनंस्तदुषयतःपरि
पिबति तस्मादुश्रेष्ठीपात्रेरोचयत्येवयंकामयतेतन्नेभ्योवेदेवाऽ

अपेवाबी सत्संत मनुष्यगंधात्तदएते धार्ये अंतरदधतये भ्यो माते
 वा पित्र इति ॥३०॥ ६॥ वैश्वदेवं शंसति यथा वै प्रजा इ एव वैश्वदेवं
 तद्यथांतरं जनता इ एव सूक्तानि यथा रण्यान्ये वंधार्यास्तदुभय
 तो धार्या पर्याहुयते तस्मात्तान्यरण्यानि संत्य नरण्यानि ऋगे
 श्ववयोसि श्वेति हस्मादयथा वै पुरुष इ एव वैश्वदेवं तस्य य
 था वांतरं मंगान्ये वंधार्यास्तदुभय
 तो धार्या पर्याहुयते तस्मात्पुरुषस्य पर्याणि त्रिषिराणि सं

तिदब्धानिब्रह्मणाहितानिधृतानिभूलंवाऽएतद्यज्ञस्ययद्वाय्या
श्याज्याश्चतद्यदन्याऽअन्याधायाश्चयाज्याश्चकुर्युःकृन्मूलमेव
तद्यज्ञंकुर्युस्तस्मात्ताःसमान्यऽएवस्युःपांचजन्यंवाऽएतदुक्छं
यद्देवदेवंसर्वेषांवाऽएतत्संचजनानामुक्थंदेवमनुष्याणां
धर्वाप्सरसांसर्पाणांचपितॄणांचैतेषांवाऽएतत्संचजनानामु
क्थंसर्वऽएतत्पंचजनानाविदुरैनंपंचिन्यैजनतायैहविनोगच्छति
यऽएवंवेदंसर्वदेवस्योवाऽएषहोतायोवैश्वदेवज्ञांसतिस्वर्ग

॥३३॥

दिशोऽध्यायेषु सिष्यन्तर्वास्वेव तदिक्षुरसंदधाति यस्यामस्य दिशि दे
वस्यान्ततां ध्यायेदनुहाये वास्य तद्दीर्घमादत्तेदिति धौ रदिति रंत
रि क्षमि युत मया परिदधातीऽयं वाऽअदिति रियं घोरियं मंत रि
क्षमदिति माता स पिता स पुत्रऽइतीयं वै मातेयं पितेयं
पुत्रो विश्वे देवाऽअदितिः पंचजनाऽइत्यस्यां वै विश्वे देवाऽअस्यां
पंचजनाऽअदितिर्जातमदितिर्जनित्वमितीयं वै जातमियं ज
नित्वं द्विः पछः परिदधाति चतुष्पादा वै पञ्चः पञ्चनाम वरु

॥३३॥

ये स कृदई च शः प्रतिष्ठायाऽएव हि प्रतिष्ठो वै पुरुषश्चतुष्पादाः
ए शवो यज्ञमानमेव तद्दि प्रतिष्ठं चतुष्पात्सु पञ्चुषु प्रतिष्ठापय
ति सदैव पंचजनीयया परिदध्यात्तदुपसृञ्चान्मिं परिदध्या
त्तद्यस्यामेव यज्ञं संभरति तस्यामेवै नंतदंततः प्रतिष्ठापयति
विश्वे देवाः शृणुते महवं मऽद्रति वैश्वदेवमुक्थं शस्त्वा वैश्वदे
व्या यज्ञं त्रियथा भागं तद्देवताः प्रीणाति ॥ ३१ ॥ ७ ॥ आग्नेयी प्रथ
मा घृतया ज्या सोमी सोम्यया ज्या वैष्णवी घृतया ज्या त्वं सोम पि

तमिसंविदमन्तिसौम्यस्यपितृमत्यायजतिघ्नंतिवाऽएतत्सोमंयदपि
 घुण्वंति तस्येतामनुस्तरणीकुर्वंति यत्सौम्यः पितृभ्योवाऽअनुस्तर
 णीतस्मात्सौम्यस्यपितृमत्यायजत्यवधिषुर्वाऽएतत्सोमंयदभ्य
 सुषवुस्तदेनंपुनः संभावयंति पुनराप्याययंत्युपसदांरूपेणोप
 सदां किल वै तदुपयदेता देवताऽअग्निः सोमो विष्णुरिति प्रति
 गृह्यसौम्यं होता पूर्वश्छंदोगेभ्यो वेक्षेत तं है के पूर्वश्छंदोगे
 भ्यो हरंति तत्तथानकुर्याद्वषट्कर्ता प्रथमः सर्वं स क्षान्भक्षयती

तिहस्माह ते नैव रूपेणातस्माद्वषट्कृतैर्वपूर्वैर्विश्वेतायेनं चंदोगेभ्यो
हरंति ॥ ३२ ॥ ८ ॥ प्रजापतिर्वैस्वादुहितरमभ्यध्यायदिवमित्यन्यः
आहुर्कषसमित्यन्येतामृशयोभूत्वाशोहितंभूतामभ्यैचंदेवाऽअ
पश्यन्नकृतं वै प्रजापतिः करोतीति ते तं मैर्धन्यऽएनमारिष्यत्ये
तमन्योन्यस्मिन्नाविदंस्तेषांयाऽएवघोरतमास्तन्वऽआसंमनाऽ
एकधासमपरंस्ताः संष्टताऽएषदेवोऽसर्वज्ञदस्येतद्रूपवन्ना
मभवतिमयोस्येतदेवन्नामवेदं तं देवाऽअब्रुवन्नयं वै प्रजापति

वै ९

रक्तमकरिमं विध्येति सतयेत्यब्रवीत्सर्वे बोधवरं वृणाऽइति वृणीषेति
 सऽएतमेव वरं मवृणीतं पशूनामाधिपत्यं तदस्येतत्पशुमन्नामप
 शुमान् सवति योस्येतदेवन्नामवेदं तमभ्यायस्याविध्यत्सविदुऽउ
 र्वुदप्रपततमेतं मृगऽइत्याचक्षते यऽउ एव नृगव्याधः सऽउऽए
 व सपारो हि सारो हि णीयोऽएवेषु स्त्रिकांशो सोऽएवेषु स्त्रिकांशो
 दाऽइदं प्रजापतेरेतः सिक्तमधावत्तत्सरो सवत्ते देवाऽअब्रुवन्मे
 दं प्रजापतेरेतो दुषदिति तन्मा दुषम सवत्तन्मा दुषस्य मा दुषत्वं मा
 यद्ब्रुवन्मे दं प्रजापतिरेतो दुषदिति २

दुषं हवेनामैतद्यन्मानुषं तन्मादुषं सन्मानुषमित्याचक्षते परोक्षेण परोक्ष
प्रियाऽद्रवहि देवाः ॥ ३३ ॥ १ ॥ तदग्निना पर्यादधुस्तन्मरुतो धून्वस्तदग्नि
र्वैश्वानरः प्राच्यावयत्तदग्निनावैश्वानरेण पर्यादधुस्तन्मरुतो धून्वस्तद
ग्निर्वैश्वानरः प्राच्यावयत्तस्य यदेतसः प्रथममुददीप्यत तदसौ वादि
त्योऽसवद्यद्वितीयमासीत्तद्गुरसवत्तंवक्रुणोन्यगृहीत तस्मात्सप्तगुर्व
रुणिरथ यत्तृतीयमदीदेदिवतऽआदित्या अक्षवन्ये गाराऽआसंस्तं
गिरसोऽसवन्यदक्षराः पुनरवत्रांताऽउददीप्यत तद्दृहस्पतिरसवद्यानि

परिक्षाणान्यासंस्ते कृष्णः पशवो भवन्त्यालोहिनी मृत्तिका ते रोहिताऽअथ
 यद्रस्मासीत्तत्पुंरुष्यं व्यसर्पद्वीरोगवयत्र श्युष्टो गदर्भऽइति ये च
 ते रुणाः पशवस्ते च तान्वाऽएष देवो भ्यवदत्तममवाऽइदं मम वै वास्तुह
 मिति तमेतयच्चा निरवाद्यं तये धारो दीशस्य तऽआते पितर्मरुता सु
 म्रमेतुमानः सूर्यस्य संहशो युयोथाः ॥ त्वन्नो वीरोऽअर्वति क्षमेथाऽइ
 ति ब्रूयान्नामिनऽइत्यनमिमानुको हेष देवः प्रजा भवति प्रजायेमहि
 रुद्रि प्रजाभिरिति ब्रूयान्न रुद्रेतस्यैव नाम्नः परिहृत्यैतदुखलुवां

नः करतीत्येव शंसैः छमिति प्रति पद्यते सर्वस्माः एव शंस्ये न भ्यो नारिभ्यो
गवः इति पुमांसो वै नरस्त्रियो नार्यः सर्वस्माः एव शंस्ये सो निरुक्तारो
द्गीशंता सर्वायुः सर्वायुत्वाय सर्वमायुरेति यः एवं वेद सो गायत्री
ब्रह्म वे गायत्री ब्रह्म णो वै न तं नमस्यति ॥ ३४ ॥ ११० ॥ वैश्वानरीयेणा
ग्निमारुतं प्रति पद्यते वैश्वानरो वाऽएतद्देतः सितं प्राच्या वयं च
स्माद् वैश्वानरीयेणाग्निमारुतं प्रति पद्यते नवानं प्रथमः ऋक् सुक्स्थ
मीन्वाऽएषो चक्षुष्यशंतां प्रसीदन्नेति यः आग्निमारुतं शंसति त

प्राणेनैव तदग्नीस्तरत्यधीयन्नुपह न्यादयं विवक्तारमिषेत्तमेव तत्त्वे
 तुं कृत्वा तरतितस्मादाग्निमारुतेन व्युच्चमेष्व्यो विवक्तामारुतं शं
 सति मरुतो हवाऽएतदेतः सित्तं धून्वंतः प्राव्यावयंस्तस्मान्मारुतं
 शंसति यज्ञा यज्ञा वोऽअग्रये देवो वोदु विष्णो दाऽइति मध्ये योनिं
 ज्वानुरूपं च शंसति तद्यन्मध्ये योनिं चानुरूपं च शंसति तस्मान्मध्ये
 योनिर्धृता यदुदे सृक्ते शस्वा शंसति प्रतिष्ठयो रेवतदु परिष्ठात्य
 जननं दधाति प्रजात्यै प्रजायते प्रजया पशुभिर्यऽएवं वेद ॥३५॥१॥

जातवेदस्यंशं सति प्रजापतिः प्रजाऽअसृजतं ताः सृष्टाः पराच्यऽएवा
यन्नव्यावर्तत ताऽअग्निना पर्यगच्छताऽअग्निमुपावर्तत तमेवा
द्याप्युपावृत्ताः सोब्रवीज्जातावै प्रजाऽअनेनाविदमिति यदब्रवीज्जा
तावै प्रजाऽअनेनाविदमिति तज्जातवेदस्य मम वत्तज्जातवेदसो
जातवेदस्त्वं ताऽअग्निना परिगतानि रुद्राः शोचत्योदीध्यत्येति
षंस्ताऽअद्भिरभ्यषिंचत्तस्मादुपरिष्टाज्जातवेदस्य स्यापोहिष्ठी
यंशं सति तस्मात्तच्छमयते वंशं स्तव्यं ताऽअद्भिरपिषिच्य निजा

स्येवामन्यततासुवाऽअहिनाबुध्मेनपरोक्षात्तेजोदधादेषहवाऽअ
 हिर्बुध्मेयदग्निर्गार्हपत्योग्निर्नैवासुतद्गार्हपत्येनपरोक्षात्तेजोद
 धातितस्मादाहुर्जुह्वदेवाजुह्वतोवसीयानिति॥३८॥१२॥देवानांप
 त्नीःशंसत्यनूचीरग्निर्गृहपतितस्मादनूचीपत्नीगार्हपत्यमास्तेन
 दाहुराकांपूर्वाशंसेज्जाम्येवैपूर्वपेयमिति तत्तं नादृत्य देवानामेव
 पत्नीःपूर्वाःशंसेदेषहवाऽएतत्पत्नीषुरेतोदधातियदग्निर्गार्हपत्यो
 ग्निर्नैवासुतद्गार्हपत्येनपत्नीषुपत्यक्षात्तेजोदधातिपजात्येप्रजाय
 दे

ते प्रजयापशुभिर्यः एवं वेदतस्मात्समानोदर्यात्स्वसानोदर्या ये जाया
याऽअनुजीविनी जीवति राकांशं सति राका हवाऽएतां पुरुषस्य सेवनी
सीव्यति यैषां शि श्ये धि पु मां सो स्य पुत्रा जायंते यऽएवं वेद पावीरवी
रां सति वागे सरस्वती पावीरवी वाच्ये वत्तद्वाचं दधाति तदा हर्यामी
पूर्वांशं सेतुं ॥ पित्र्यां श्रुतिं यामी मेव पूर्वांशं सेदि मं यमप्रस्तरमाहि
सीदेति राज्ञो वै पूर्वपेयं तस्माद्यामी मेव पूर्वांशं सेन्मातली कव्ये र्य
मोऽअङ्गिरोसि रितिका व्यानामनूचींशं सत्यवरणे ववै देवा न्काव्याः

परेणेवपितृस्तस्मात्काव्यानामनूचींशंसत्युदीरतामवरः सुसरासः इति पित्र्याः शं
 सत्युन्मध्यमाः पितरः सोम्यासः इति ये चैवावमाये च परमाये च मध्यमास्तान्स
 र्वाननंतरायं प्रीणात्याहं पितृस्तु विदत्रां अविहसीति द्वितीयांशं सति बहिषदोये
 स्वधया सुतस्येत्येतद्धवा एषां प्रियं धाम यद्बहिषदः इति प्रियेणेवेनंस्तद्भ्रा
 समर्द्धयति प्रियेण धाम्ना समर्द्धयते य एव वेदेदं पितृभ्यो नमो अस्त्वद्येति नम
 स्कारवती मंततः शंसति तस्मादंततः पितृभ्यो नमस्क्रियते तदाहुर्व्याहावं पि
 त्वाः शंसेत् ॥ अद्याहावां इति ॥ व्याहावमेव शंसेदसं स्थितं वै पितृयज्ञस्य

साध्वसंस्थितं वाऽएव पितृयज्ञं संस्थापयति यो या हावंशं सति तस्माद्वा
 हावमेव शंस्तव्यं ॥ ३७ ॥ १३ ॥ स्वादुक्किलायं मधुमांऽउतायमितीन्द्र
 स्येन्द्रिरनुपानीयाः शंसत्येतामिवाऽइन्द्रस्तृतीयं मन्वपि बतदनुपामी
 यानामनुपानीयात्वं माघंतीव वै सर्वा देवताय देता होता शंसति त
 स्मादेता सुमहत्प्रतिगीर्णं ययोरो जसास्कपितारजांसीति वैष्णवरुणी
 मृचं शंसति विष्णुर्वै यज्ञस्य दुरिष्टं पाति वरुणस्त्रिष्टं तयो रु सयो रे
 व शंस्ये विष्णोर्नुकं वीर्याणि प्रवोचमिति वैश्वं शंसति यथा वै मत्य

मेवं यज्ञस्य विष्णुस्तथा दुष्टं दुर्मतीकृतं सुकृतं सुमतीकृतं कुर्वन्नि या देव
 मेवैतद्यज्ञदुष्टं दुःशस्तं सुष्टं सुशस्तं कुर्वन्नेति यदेतां होतात्रांसति तं
 तु तन्वं न जसो भानुमन्विहीति प्राजापत्यां त्रांसति प्रजावैतं तु प्रजामेवा
 स्माऽएतत्संतनोति ज्योतिष्मन्तः पथोरक्षधिया कृतानिति देवयाना वैज्यो
 तिष्मन्तः पंधानस्तानेवास्माऽएतद्वितनोत्यनुत्वं वयं तजोगुवामपो
 मनुर्भव जनया देव्यं जनमित्येवैतं न भनोः प्रजया संतनोति प्रजास्यै
 प्रजायते प्रजया पशुभिर्यऽएवं वेदेवान्द्रुद्रो मधवा विरपूरीत्युत्त

चर्षणी च दनेर्बेतीयं वे सत्या २

मया परिदधातीयं वाऽद्रुमघवाविरपूीकरत्सत्यां चर्षणी च दनवर्षी ॥
त्वं राजा जननुषां धेह्यस्मेऽद्वीयं वै राजा जननुषा मधि श्रवो माहिनं यज्ज रित्रः
इतीयं वै माहिनं यज्ञ श्रवो यज्ञमानो ज रिता यज्ञमाना ये वै तामाशिष
मात्रास्ते तदुपसृशन्मिं परिदध्यात्तद्यस्यामेव यज्ञं संभार
तितस्यामेवै न तदंततः प्रतिष्ठापय सिग्ने मरुद्भिः शुक्लयद्रिर्क
क्व सि रित्याग्निमारुतमुक्थं रास्वाग्निमारुत्या यज्ञतियथाभागं
तद्देवताः प्रीणाति प्रीणाति ॥ ३८ ॥ १४ ॥ इति तृतीयपंचिकायां तृती

यो ध्यायः ॥ ॥ ॐ मू ॥ देवा वाऽअसुरैर्युद्धमुपप्रायन्विजयायतानग्नि
 र्नान्वकामयतेतुंतं देवाऽअबुवन्नपित्वमेह्यस्माकंवैत्वमेकोसी
 तिसनास्तुतो न्वेध्यामीत्यबुवीत्स्तुतनुमेतितपेतितंतेसमुत्क्रम्या
 पनितृत्यास्तुवस्तास्तुतोनुप्रेत्सत्रिः श्रेणिर्भूत्वाश्वनीकोसुरान्युद्धमुप
 प्रायस्विजयायत्रिः श्रेणिरिति चंद्रां स्येव श्रेणीरकुरुतश्चनीकऽइ
 तिसवनान्येवानीकानितानसंसाव्यंपरासावयत्ततोवैदेवाऽअप
 वन्परासुराभवत्यात्मनापरास्यद्विषन्याप्ताभ्रातव्योभवतियऽए

ती मान

वं वेदसावाऽएषा गायत्र्येव यदग्निष्टोमश्चतुर्विंशत्यक्षरावै गायत्री च
तुर्विंशतिरग्निष्टोमस्यस्तुतश्चास्त्राणि तद्देयदिदमाहुः सुधायां हवे
वाजीमुहितो दधातीति गायत्री वैतं न हवे गायत्री क्षभारमतदुर्ध्वो ह
वाऽएष यज्ञमादाय स्वरेत्यग्निष्टोमो वैतं न हवाऽअग्निष्टोमः क्षमा
रमतदुर्ध्वो हवाऽएष यज्ञमानमादाय स्वरेति स वाऽएष संवत्सरः
एव यदग्निष्टोमश्चतुर्विंशत्यर्द्धमासो वै संवत्सरश्चतुर्विंशतिर
ग्निष्टोमस्यस्तुतश्चास्त्राणि तं यथा स मुदं सोऽस्याऽएवं सर्वे यज्ञाः

तवोपियंति ॥ २५ ॥ १ ॥ दीक्षणीयेष्टिस्त्यायतेतामेवानुयाः काश्चेष्टयस्ताः
 सर्वाग्निष्टोममपियंती कामुपमेयतमयत्तः इकाविधावेपाकयज्ञाः इका
 मेवानुयेकेचपाकयज्ञास्ते सर्वेग्निष्टोममपियंति सायंप्रातरग्निहोत्रं जु
 हति सायंप्रातर्वृतं प्रयच्छति स्वाहाकारेणाग्निहोत्रं जुहति स्वाहाकार
 णवृतं प्रयच्छति स्वाहाकारमेवान्वेग्निहोत्रमग्निष्टोममप्येति पंचद
 शप्रायणीये सामिधेनीरन्वाहपंचदशदर्शपूर्णमासयोः प्रायणी
 यमेवानुदर्शपूर्णमासावग्निष्टोममपीतः सोमं राजानं कीर्णं ह्यो

त्यग्निमातिथ्ये मधं स्तुभिंचातुर्मास्येधातिथ्यमेवानुचामास्यान्यग्निष्टोममपियं
षधोवै सोमो राजा जौषधि विस्तंभिषज्यंति यं विषज्यंति सोममेव राजा
नं क्रीयमाणमनुयानिका निका च सैष जानितानि सर्वाण्यग्निष्टोम
मपियंति पयसा प्रवर्ग्ये चरंति पयसा दक्षायणाय द्वा प्रवर्ग्ये मेवानु
दाक्षायणाय द्वाग्निष्टोममप्येति पशुरुपवसथे सक्तं तमेवानुयेकं
च पशुबन्धास्ते सर्वेग्निष्टोममपियंतीळादधो नामयज्ञक्रतुस्तदध्वाचरं
ति दध्वादधिध्वमेदधिध्वं मेवान्विळादधोग्निष्टोममप्येति ॥४॥ २॥ इ
ति नुपुरस्तादथोपरि ह्यस्य च दशोक्थ्यस्य स्तोत्राणि पंचदशानि स्त्रा

णिसमासोमासधासंवत्सरोविहितः संवत्सरोग्निर्वैश्वानरोग्निरग्नि
 षोमः संवत्सरमेवानूक्येयाग्निष्टोममप्येत्युक्त्यमपियंतमनुवाजपे
 योप्येत्युक्त्याहिसमवतिद्वादशरात्रेः पर्यायाः सर्वे पंचदशास्ते द्वौ
 द्वौ संपद्यन्त्रिंशदेकविंशं षोडशं त्रिंशं मन्त्रिवृत्संघिः सा त्रिंशत्समा
 सस्त्रिंशान्मासस्यरात्रयोमासधासंवत्सरोविहितः संवत्सरोग्निर्वै
 श्वानरोग्निरग्निष्टोमः संवत्सरमेवानुवतिरात्रोग्निष्टोममप्येत्यति
 रात्रमपियंतमन्वत्तोर्पामोप्येत्यत्यतिरात्रोहिसमवत्येतद्द्वेयंचपु

रस्ताद्येचोपरिष्ठाद्यज्ञकृतवस्तेसर्वेग्निष्टोममपियन्ति तस्य संस्तुतस्य
 नवति शतं स्तोत्रियाः सायानवति स्ते दशत्रिवृषे तौ यानवति स्ते द
 शायया दशाना सामेका स्तोत्रियो देति त्रिवृत्परि त्रिष्यते सो सावेकविं
 शो ध्याहितस्तपति विषुवान्वाऽएष स्तोमानां दशवाऽएतस्मादवा
 चस्त्रिवृत्तौ दशपरांचो मध्यऽएषऽएकविंशोऽउभयतौ ध्याहित
 स्तपति तद्या सो स्तोत्रियो देति सैतस्मिन् ध्यूष्वा स यज्ञमानस्तद्दे
 वं क्षत्रं स होबलं मेतस्य हसायुज्यं सरूपतां सलोकतामश्नुते यः

मश्नुते हवे देवं क्षत्रं स होबलं २

वंवेदो॥४१॥३॥ देवा सुरा वा असुरे विजिग्यानां शुद्धाः स्वर्गलोकमा
 यं सोमिदं विस्मृत्तं गृह्यं उदश्रयत स स्वर्गस्य लोकस्य द्वारमवृणो
 दग्निर्वै स्वर्गस्य लोकस्य द्वारमवृणो दग्निर्वै स्वर्गस्य लोकस्याधिप
 तिस्तं वसवः प्रथमाऽआगच्छंस्तऽएनमबुवन्नतिनोर्जस्याकाशः
 कुर्वीतिसनास्तुतिस्त्रयऽइत्यब्रवीत्स्तुतं नु मेति तथेति तं ते त्रिवृ
 तास्तोमेनास्तुवंस्तुतोत्यार्जतं ते यथा लोकमगच्छंस्तरुद्रा आ
 गच्छंस्तऽएनमबुवन्नतिनोर्जस्याकाशः कुर्वीतिसनास्तुतोति

स्रक्ष्यऽद्रुह्य ब्रवीत्स्तु तनुमेतितपेतितंते पंचदशेनस्तोमेनास्तुवं
स्तास्तुतोऽप्यार्जतंते यथा लोकमगच्छंस्तमादित्याऽआगच्छंस्तएन
मबुवन्नतिनोर्जस्याकाशान्नः कुर्वितिसनास्तुतोतिस्रक्ष्यऽद्रुह्य ब्र
वीत्स्तु तनुमेतितपेतितंते सप्तदशेनस्तोमेनास्तुवं स्तास्तुतोऽप्य
र्जतंते यथा लोकमगच्छंस्तं विश्वे देवाऽआगच्छंस्तएन मबुवन्न
तिनोर्जस्याकाशान्नः कुर्वितिसनास्तुतोतिस्रक्ष्यऽद्रुह्य ब्रवीत्स्तु
तनुमेतितपेतितंते एकविंशेनस्तोमेनास्तुवं स्तास्तुतोऽप्यार्जतं

ते परोक्षेण परोक्षप्रियाऽद्वहिदेवाऽअथ यदेन मूर्ध्व संतंज्योति
भूतमस्तुवंस्तस्माज्ज्योतिस्तोमस्तंज्योतिस्तोमं संतंज्योतिष्टोमऽइत्या
च क्षते परोक्षेणऽद्वपरोक्षप्रियाऽद्वहिदेवाः सवाऽएषो पूर्वो न
परो यज्ञकतुर्यथा रथचक्रमनंतमेवं यदग्निष्टोमस्तस्य यथे
व प्रायणोत्तयोदयनंतदेषाभियज्ञगाथा गीयते ॥ यदस्य पूर्वम
परंतदस्य यदस्या परंतदस्य पूर्वं ॥ अहेरिव सर्पणां शाकलस्य
न विजानंति यत्तरत्परस्तादितियथा ह्येवास्य प्रायणमेव मुदय

॥४६॥

नमसदितितदाहुर्यत्रिवृत्सायणमेकविंशमुदयनंकेनतेसमेऽइति
योवाऽएकविंशस्त्रिवृद्धेसोथोयदुसौतचौतचिनावितिब्रूयात्तेने
ति॥४३॥४॥योवाऽएषत्पत्येषोमिष्टोमऽएषसाहसंसहेवाहासं
स्थापयेयुसाहोवेनामतिनासंत्वरमाणाश्चरेयुर्येवपातःसव
नऽएवंमाध्यंदिनऽएवंतृतीयसवनऽएवमुदयजमानोप्रमानोप्र
मयुकोभवतियद्वाइदंपूर्वयोःसवनयोरसंत्वरमाणाश्चरंति
तस्माद्देदंप्राच्योग्रामताबहुलाविष्टाऽअथयद्देदंतृतीयसवने

॥४६॥

संत्वरमाणाश्चरंति तस्माद्देदं पत्यं चिदीर्घा रण्या निषवंति तथा ह्यजमानः
प्रमायुको भवति तेना संत्वरमाणाश्चरेयुर्यथौवप्रातः सवनं एवं माध्यं
दिनं एवं तृतीयसंवनं एवमुह्यजमानो प्रमायुको भवति स एतमे
वशास्त्रेणानुपर्यावर्तेत यदा वाऽएष प्रातरुदेत्यथ मंडंत पतितस्मा
मंडयावाचा प्रातः सवने शंसेदथ यदा भोत्यथ बलीयस्त पतितस्मा
द्वलीयस्यावाचा मध्यं दिने शंसेदथ यदा मितरा मेत्यथ बलिष्ठतमं
तपतितस्माद्वलिष्ठतमंत पतितस्माद्वलिष्ठतमयावाचा तृतीयस

वने शंसे देवं शंसे घदिवाचयी शीत वाग्निशस्त्रं यथा तु वाचोत्तरोत्तः
 रिण्योत्सहेतसमापनाय तथा प्रतिपद्येते तत्सु शस्ततममिव भ
 वति स वाऽएष न कदाचना स्तमेति नोदति तं यदस्तमेतीति मन्यं
 ते रुः एव तदंतमित्रा धात्मानं विपर्यस्यते शत्रौ मेवावस्तात्कुरु
 ते हः परस्तादथ यदेनं प्रात रुदेतीति मन्यंते शत्रे रोवतदंतमित्रा
 धात्मानं विपर्यस्यते हरे वावस्तात्कुरुते शत्रौ परस्तात्स्नवाऽएष
 न कदाचन निमोचति न ह वै कदाचन निमोचत्येतस्य ह सायुज्यं

सरूपतां सलोकतामश्नुते यः एव वेदयः एव वेदः ॥४४॥ ६॥ इति तृती
 यपंचिकायां चतुर्थोऽध्यायः ॥ हरिः ॥ अम् ॥ यज्ञो वेदे वेभ्यो न्नाथमुद
 कामत्ते देवाः अबुव न्यज्ञो वै नो न्नाथमुदकमीदृन्विमं यज्ञमन्नमन्वि
 ष्णामेति ते बुवन्कथमन्विष्णामेति ब्राह्मणेन च ऋदोषि श्रेत्य बुवन्ते
 ब्राह्मणं च्छुन्दोभिरदीक्षयंस्तस्यां तं यज्ञमतन्वतापि पत्नीः समया
 जयंतस्मादुपेतर्हि दीक्षणीयायामिष्टावांतमेव यज्ञंतन्वतेऽपि प
 त्नीः संयाजयंतितमनुन्यायमन्वस्ते प्रायणीयमतन्वतंतं प्रायणी

वायं

येननेदीयोन्वागर्षस्तेकर्मभिःसमत्वरंततर्षेवंतमकुर्वंस्तस्माद्वा
 येतर्हिप्रायणीयंशौवंतमेवभवतितमनुन्यायमन्ववायंस्तऽआ
 तिथ्यमतन्वततमातिथ्येननेदीयोन्वागर्षस्तेकर्मभिःसमत्वरंत
 तदिळांतमकुर्वंस्तस्माद्वायेतर्हिप्रातिथ्यमिळांतमेवभवतितम
 नुन्यायमन्ववायंस्तऽपसदोतन्वततमुपसद्रिर्नेदीयोन्वागर्ष
 स्तेकर्मभिःसमत्वरंततेतिस्वःसामिधेनीरन्च्यतिस्त्रोदेवताअ
 यजंस्तस्माद्वायेतर्हिपसत्सुतिस्वऽएवसामिधेनीरन्च्यतिस्त्रो

देवतायजंति तमनुन्यायमन्ववायंस्तदुपवसथमतन्वततमुपवसथे
हन्याप्रुवंस्तमाप्तांतं यज्ञमतन्वतापिपत्नीः समयाजयंस्तस्माद्वाप्यतर्क्यु
पवसथस्मांतमेव यज्ञंतन्वतेपिपत्नीः संयाजयंति तस्मादेतेषु पूर्व
षुकर्मसु शनैस्तरां शनैस्तरा मिवानुब्रूयादनूत्सारमिव हिते तमा
यंस्तस्मादुपवसथे यावत्यावाचा कामयी ततावत्यानुब्रूयादाप्तो
हिसतर्हि सवतीति तमाप्ताप्रुवंस्तिष्ठस्वनोन्नाथायेतिसनेत्यब्र
वीक्ष्यं वस्तिष्ठेयेति तानीक्षतेव तमब्रुवंन्वाह्मणो न च न श्रुदो

मिश्रसयुग्भूत्वान्नाद्यायतिष्ठस्वेतितथेतितस्माद्वाप्येतर्हियज्ञः सयुग्भू
 त्वादेवेभ्योहव्यंवहतिब्राह्मणेनचच्छंदोमिश्र॥४५॥१॥त्रीणिहवैय
 ज्ञेक्रियंतैश्च गंधंगीर्णंवातंतद्धेतदेवजगंधंयदात्रांसमानमार्त्विज्यंका
 रयतस्तुतवामेदधादुतवामावृणीतेतितद्धतस्यराडेवयथाजगंधंन
 हैवतघजमानंभुनक्त्यथहैतदेवगीर्णंयद्विभ्यदात्विज्यंकारयत
 तुतवामानवाधेतौतवामेनज्ञेयैवेनासंकुर्यादितितद्धतस्यराडेवयथा
 गीर्णंनहैवतघजमानंभुनक्त्यथहैतदेववातंतंयदभिज्ञास्यमानमा

त्रिज्यंकारयतेयथाहवाऽद्दंवांतांमनुष्यावीमत्संतऽएवंतस्माद्देवास्त
द्धतस्यराडेवयथावांतांनहैवतद्यजमानंभुनक्ति सऽएतेषांत्रयाणामा
शान्तेयात्तंयद्येतेषांत्रयाणामेकंचिदकाममभ्यासवैतस्यास्तिवामदे
व्यस्यस्तोत्रेप्रायश्चित्तिरिदंवाऽद्दंवामदेव्यंयजमानलोकोमृत
लोकःस्वर्गोलोकस्तत्रिसिरक्षरेन्यूनंतस्यस्तोत्रंउपस्पृश्यत्रेधा
त्मानंविगृह्णीयात्पुरुषऽद्वितिसऽएतेषुलोकेषात्मानंदधात्यस्मि
न्यजमानलोकेस्मिन्स्वर्गलोकेससर्वादुरिष्टमत्येयपियदिसम

स्मिन्नमृतलोके१

द्वाऽद्वयऽकृत्विजः स्युरिति हस्मा हाप हेतज्जपेदेवेति ॥४६॥ रा छंदं
 सिवै देवे भ्यो हव्य मूढा श्रान्ता निजघना ध्रुयज्ञस्य तिष्ठंति यथा श्वो
 वाश्वतरो वीहिवां स्तिष्ठे देवं तेभ्यः एतमैत्रावरुणं पशुपुरोळासं
 मनुदेविका हवीषि निर्वपेद्वात्रे पुरोळात्रां द्वादशकपालं योधा
 तासव षड्गारो नुमत्ये चरुं यानुमतिः सा गायत्री राकार्ये चरुं यारा
 कासा विष्टु पूसिनी वाल्ये चरुं यासि निवाली सा जगती कुक्कु चरुं
 या कुहूः सा नुष्टु वेता निवाव सर्वाणि छंदं सि गायत्रं वैष्टु भं जाग

तमानुष्टुप्समन्वन्यान्येतानि हि यज्ञे प्रतमा भिव क्रियं त एते ह वाऽअ
स्य षं दो किर्य जतः सर्वे षं दो किर्य जतः सर्वे षं दो किरि षं संवति पः
एवं वेद त द्वे य दि द माहुः सुधायां ह वै वाजी सुहितो द धाती ति षं दं
सि वै त त्सु धायां ह वाऽए नं षं दं सि द धत्य न नु ध्या यि नं लो कं जयति
यऽएवं वेद त द्वे क आहुर्धातार मेव सर्वा सां पुरस्तात् पुरस्तादा ज्ये
न प रिय जे त दा सु स वा सु मि पु नं दं द धाती ति त द वाऽआहुर्जा मि
वाऽएत य ज्ञे क्रिय ते यत्र स मानी भ्या मृ भ्यां स माने ह न्य जती ति यदि

पुरोकात्रा

हवाऽअपिबह्वाऽद्रवजायाःपतिर्वावतासांमिथुनंनयदासांधातारंपुरस्ता
यजति तदासुसर्वासुमिथुनंदधातीतिनुदे०विकानां॥४७॥३॥अथदे
वीनांसूर्यायमेककपालंयःसूर्यःसधातासऽउएववषट्कारोदिवेच
कंयाद्योःसानुमतिःसोऽएवगायत्र्युषसेचकंयोषाःसाराकोसोऽएव
त्रिष्टुप्पूर्गवेचकंयागोःसासिनीवालीसोऽएवजगतीष्टयिव्येचकं
याष्टयिवीसाकुहूःसोऽएवानुष्टुबेतानिवावसर्वाणिछंदांसिगा
यत्रत्रैष्टुभमन्वन्यान्येतानिहियज्ञेप्रतमामिवक्रियंतःएतैर्हवा
मजागतमानुष्टु१

॥५९॥

सूर्यमेवसर्वासांपुरस्तात्पुरस्तादाज्येनपरियजेत्तदासुसर्वासुमिथुनंदधातीतितदुवाआहु-
अस्यछंदोभिर्यजतःसर्वैश्छंदोभिरिष्टंभवतियःएवंवेदतद्देयदि
दमाहुःसुधायांहवैवाजीमुहितोदधातीतिछंदांसिर्वेतत्सुधायांह
वाऽएनंछंदांसिदधत्यननुध्यायिनंलोकंजयतियःएवंवेदतद्दे
कःआहुर्जामिवाऽएतद्यज्ञेक्रियतेयत्रसमानीभ्यामृगभ्यांसमा
नेहन्यजतीतियदिहवाऽअपिबहवैवह्यऽद्वजायाःपतिर्वावतासां
मिथुनंतद्यदासांसूर्य्यंपुरस्ताद्यजतितदासुसर्वासुमिथुनंद
धातितायाऽइमास्ताऽअमूर्याऽअमूर्स्ताऽइमाऽअन्यतराभिर्वा

वतं काममाप्नोति यः एतासूक्ष्मयीषु ताऽऽनुभूयतीर्गतश्चियः प्रजातिका
 मस्य सन्निर्वपेन्नेत्रे त्रिष्यमाणस्य यदेनासु त्रिष्यमाणस्य सन्निर्व
 पेद्दीश्वरोहास्य वित्ते देवाऽऽरन्तोर्यद्वाऽऽये मात्मने लभमं स्तेति
 ताह शुचि वृक्षो गोपालाय नो वृद्धु मन्मथापि प्रतापिणस्यो मयी
 र्यज्ञे सन्निरुवापतस्य हरयगत्संगाहमानं दृष्ट्वा वाचेत्यमहम
 स्य राजन्यस्य देविकाश्च देवीश्चो मयी र्यज्ञे सममादयं यदस्येयं
 रयगत्सो गाहता इति चतुःषष्टिं कवचिनः शश्वद्वा स्यते पुत्रन

पारऽआसुः॥४८॥४॥अग्निष्टोमं वै देवाऽअग्रयंतो न्यून्यसुरास्ते समाव
दीर्घाऽएवायन्नव्यावर्ततं ताभरद्वाजऽऋषीणां पश्यति मेवाऽअसुराऽ
क्वेषु श्रितास्तानेवान्तकश्चन पश्यतीति सोऽग्निमुदहृत्य देह्युषु बवाणि
तेऽग्नौ दृश्येतरागिरऽइत्यसुर्याहवाऽइतरागिरः सोऽग्निरुपोत्तिष्ठन्नबवी
त्किंस्विदेवमह्यं कृशो दीर्घः पलितो वक्ष्यतीति पारद्वाजो ह कृशो दी
र्घः पलितो वक्ष्यतीति पारद्वाजो ह वै कृशो दीर्घः पलितऽआस सो ब
वादि मेवाऽअसुराऽक्वेषु श्रितास्तान् चो न कश्चन पश्यतीति तानग्नि

॥५३॥

रश्चो भूत्वाभ्यस्यद्वयदग्निरश्चो भूत्वाभ्यस्यद्वयत्तत्साकमश्वं सामा भवत्त
त्साकमश्वस्यसाकमश्वत्वं तदाहुः साकमश्वेनोन्मृनिप्रपायेदप्रणीता
निवावतान्युक्थानिन्यान्यन्यत्र साकमश्वादि तिप्रमंहिष्ठीयेन प्रपाये
दित्याहुः प्रमंहिष्ठीयेन वै देवाऽऽसुरानुक्थेभ्यः प्राणुदंततत्साहेव
प्रमंहिष्ठीयेन नयेत् साकमश्वेन ॥४९॥५॥ ते वाऽऽसुरा मैत्रावरुण
स्योन्मृमश्रयं अतः सो ब्रवीदिंद्रः कश्चाहं चेमानितो सुरा नोत्स्यावहा
इत्यहं चेत्स ब्रवीद्गुरुणा स्तस्मादेन्द्रावरुणं मैत्रावरुणं स्तृतीयं सवनं

॥५३॥

शंसतीदृश्च हिताचरुणश्च ततो नु देतां ते वै ततो पहताऽअसुरावाहणाऽ
सिनऽउक्थमश्रयंत सो ब्रवीदिंद्रः कश्चाहं चे मानितो सुरान्नो ह्यावहाऽ
इत्यहं चेत्यब्रवीद्गुरुस्पतिस्तस्मादैंद्रावाहं स्पत्यं ब्राह्मणां सीत्ततीयस
वने शंसतीदृश्च हिताचरुहस्पतिश्च ततो नु देतां ते वै ततो पहताऽअसु
रावाहणावाकस्योक्थमश्रयंत सो ब्रवीदिंद्रः कश्चाहं चे मानितो सुरान्नो
ह्यावहाऽइत्यहं चेत्यब्रवीदिष्टुस्तस्मादैन्द्रावैष्टवमथावाकस्तृतीय
सवने शंसतीदृश्च हिताचिष्टुश्च ततो नु देतां द्दमिंद्रेण देवताः शस्यं

ते द्वाद्वैमिथुनं तस्माद्द्वान्मिथुनं प्रजायते प्रजात्ये प्रजायते प्रजया पशु
 किर्यः एवं वेदाय हे ते पोत्रीयाश्चनेष्ट्रीयाश्च चत्वारः ऋतुयाजाः षष्ठ्यः
 साविशष्टदशानि तद्द्विराजि जियस्तु दशिन्या प्रतिष्ठापयंति प्रतिष्ठा
 पयंति ॥५०॥ ६॥ ॥ इति तृतीयपंचिकायां पंचमोऽध्यायः समाप्तः ॥
 देवा वै प्रथमेनाहो ॥ ग्रहोऽष्टौ वा दश ॥ देव विशास्त्रयो दश ॥ सोमो
 वै चतुर्दश ॥ यज्ञो वै षट् ॥ देवा असुरा वा षट् ॥ ग्रहोऽष्टौ वा सौर्या वा

॥५५॥

इंद्रो वै वृत्रं हत्वा सर्वा विजितीर्वै श्वदेवमिति नु पुरस्तादश ॥ सं ॥
॥ शके १७२० वर्षे कालयुक्तनामसंवत्सरे दक्षिणायने हेमंत ऋतौ
मागशीर्षमास शुक्लपक्षे अष्टम्यायां मंदवासरे पूर्वाभाद्रपदानक्षत्रे
तद्दिने पुस्तकं संपूर्णं ॥ आत्मार्यं परोपकारार्थं ॥ श्रीगुरुनाथसमर्थ
ठाकुरकोपनाम्ना काशनाथ षट्स्यसूतेन सदा शिवेन लिख्यते ॥
अर्जितं भूरिकष्टेन पुस्तकं लिखितं मया ॥ हर्तुमिच्छसीयः पापी तस्य
॥ वंशक्षयो भवेत् ॥

॥५५॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

प० पं० १॥

॥१॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ हरिहर ॐ म् ॥ ॥ देवाहवै सर्वचरौ सत्रं निषे
दुस्तेह पाप्मानं नापजधिरैताहोवाचा बुदः काद्वेयः सर्पः रुषिर्मत्र
कृदेकावैवो होत्रा कृतातां वोहंकरा वाण्यथ पाप्मानमपह निष्यध
इति ते हतयेत्युचुस्तेषां हस्म समं ध्यं दिने मध्यं दिनः एवोपोदास
र्षह्योभिष्टोतितस्मा मध्यं दिने मध्यं दिनः एव ग्राव्योभिष्टुवंति
तदनुकृतिं सहस्म यो नोपोदास सर्पं तद्वाप्येतर्ह्यर्बुदोदासर्प
णीनामप्रपदस्ति तान्हराजामदयां चकार तेह चकरोऽश्वि

राम
॥१॥

नो

षो वैरा जानमवेक्षते हंता स्योष्ठीषेणाक्ष्यावपिनह्यामेतितथेति
तस्य होष्ठीषेणाक्ष्यावपिनह्युत्तस्मादुष्ठीषमेवपर्यस्यग्राग्राभि
ह्रुवंतितदनुक्लृतिताहंराजामदयामेवचकारतेहोचुःस्वेनवै
नामंत्रेणाग्राग्राभिह्योतिहंतास्यान्याभिर्ऋग्भिर्मंत्रमाष्टपाचा
मेतितथेतितस्यहान्याभिर्ऋग्भिर्मंत्रमाष्टपष्टचुस्ततोदेनाम
मदयांचकारतद्यदस्यान्याभिर्ऋग्भिर्मंत्रमाष्टचंतिशंस्याः
एवतेहपाप्मानमपजघ्निरैतेषामन्यपहतिःसर्पाःपाप्मा

ष० पं० १
॥२॥

म
नं पजघ्निरैतज एते पदतपाप्मानो हित्वा पूर्वो जीर्णं त्वचं न वये
व प्रयंत्य पपाप्मानं हते य एवं वेद ॥१॥ तदा हुः कियतीभिरभि
ष्टयादिति शते नैत्या हुः शतायुर्वै पुरुषः शतवीर्यः शतेन्द्रिय
आयुष्ये वै न तद्दीर्घ इन्द्रिये दधाति त्रयस्त्रिंशत्यावेत्याहुस्त्रयस्त्रिंश
तो वै स देवानां पाप्मनो पाहस्त्रयस्त्रिंशद्देतस्य देवा इत्यपरिमितानि र
भिष्टयादुपरिमितो वै प्रजापतिः प्रजापतेर्वा एषा होत्राय मूवस्तोत्रीया
तस्यां सर्वकामा अवस्यन्ते स यदपरिमितानि रभित्सर्वेषां कामा

राम
॥२॥

नामवरुणो सर्वाङ्गमानवरुणधेयः एवं वेदतस्मादपरिमिताभिरे
वा भिष्टया न दाहः कथमभिष्टयादित्यक्षरशः ३ चतुरक्षरशः ३
पञ्चाः ३ अर्चशः ३ रेवुषः ३ इति ॥ तद्यद्वै न तदवकल्पतेथ
यत्पञ्चनोऽएव तदवकल्पतेथ यदक्षरशः श्वेतुरक्षरशो वितथा
छंदांसितुष्ये रन्वेद नितथा क्षराणि हीये रन्वेद च सः एवाभिष्टु
यात्प्रतिष्ठाया एव द्विप्रतिष्ठो वै पुरुषः श्वेतुष्यादाः पञ्चावो य
जमानमेव तद्विप्रतिष्ठं चतुष्यात्सु पञ्चषु प्रतिष्ठापयति त

षण्पं०९
॥३॥

२ सवयो

५ व

स्मादूर्ध्वं च राऽएवाभिष्टुयात्तदादुर्यन्मध्यं दिने मध्यं दिनः एव ग्रा. गोभिष्टो
ति कथमस्येतरयो रभिष्टुतं भवतीति यदेव गायत्री भिरभिष्टोति गायवं
वै प्रातः सवनं तेन प्रातः सवने थ यजगती भिरभिष्टोति जागतं वै तृती
य सवनं तेन तृतीय सवनः एव मुहास्य मध्यं दिने मध्यं दिन एव ग्रा. गो
भिष्टोतः सर्वेषु सवनेषु भिष्टुतं भवति यः एवं वेद तदादुर्यं दध्वर्युरेवान्या
नृत्विजः संप्रेष्यत्यथ कस्मादेषः एताम संप्रेषितः प्रतिपद्यत इति मव
नो वे ग्रा वस्तो विद्या संप्रेषितं वाऽइदं मनस्तस्मादेषः एताम संप्रेषः

सां व
॥३॥

सु

षितः प्रतिपद्यते ॥२॥ वाग्वै सुब्रह्मण्यातस्यै सोमो रावत्सः सोमे राजनि
कीर्ते ब्रह्मण्यामाद्रुयंति यथा धेनुमुपद्रुयेत्तेन वत्सेन यजमानाय स
र्वाङ्कामां दुहे सर्वान्हासैकामान्वागुहेयः ॥ एवं वेद तदाहुः किं सुब्रह्म
ण्यायै सुब्रह्मण्यात्वमिति वागेवेति ब्रूयाद्वाग्वै ब्रह्म च सुब्रह्म चेति त
दाहु रथ कस्मादेनं पुमांसं संतंस्त्रीमिवाचक्षतः ॥ इति वाग्निं सुहं ब्र
ण्येति ब्रूयात्तेनेति तदाहुर्यदंतर्वेदीतरं रूचिर्जः आर्चिर्ज्यं कुर्वेति
बहिर्वेदि सुब्रह्मण्या कथं मस्यातर्वेद्यार्चिर्ज्यं कृतं भवतीति वे

च.पं.१

॥४॥

रमुक्ति

ते

देवां उक्तरं तिय देवोत्करेति च न्ना ह्यतीति ब्रूयात्तेनेति दाहुरथ कस्मादुक्
रेति च न्नुब्रूयात्तु ब्रूयात्तु ब्रूयात्तु ब्रूयात्तु ब्रूयात्तु ब्रूयात्तु ब्रूयात्तु ब्रूयात्तु
सीत्तु मबुवन्नुब्रूयात्तु ब्रूयात्तु ब्रूयात्तु ब्रूयात्तु ब्रूयात्तु ब्रूयात्तु ब्रूयात्तु
मेवै नंतत्कुर्वंत्यथो वेदिमेव तत्सर्वा प्रीणाति तदाहुः कस्मादस्मात्
ष मंदक्षिणामभ्याजंतीति वृषावा रूषमो योषा सुब्रूयात्तु तन्मिथु
नंतस्य मिथुनस्य प्रजात्या इत्युपांशुपात्रीव तस्याग्नीधो यजति
रेतो वै पात्रीव तं उपांशिव वै रेतसः सित्तिर्नानुवषट्करोति संस्था

सांबू

॥४॥

सः
वाऽ एषायदनुवषदूरोनेदेतः संस्थापयानीत्यसंस्थितं वैरेतः समृद्धं
तस्मान्नानुवषदूरोतिनेष्टरूपस्य आसीनो भक्षयति पत्नीभाज
नं वैनेष्टाग्निः पत्नीषुरेतोदधाति प्रजात्याऽ अग्निनैव तत्पत्नीषुरे
तोदधाति प्रजात्यै प्रजायते प्रजया परशुभिर्य एवं वेद दक्षिणाऽ
अनुसुब्रह्मण्या संतिष्ठते वाग्वे सुब्रह्मण्या नंदक्षिणा नोद्यऽ
एव तद्वाचि यज्ञमंततः प्रतिष्ठापयंति प्रतिष्ठापयंति ॥ ३ ॥ ६
॥ इति वषट्पंचिकायां प्रथमोऽध्यायः समाप्तः ॥ ॥ श्री ॥

सू. सं. १

॥ ५ ॥

॥ हरिः ३ ॐ ॥ देवा वै यज्ञमतचततास्तन्वानासुराऽअभ्यायन्यज्ञवे
रासमे प्रांकरिष्यामऽइति तां दक्षिणातनुपायन्यतऽएषां यज्ञस्य
तु निष्ठममन्यते ते देवाः प्रतिबुध्य मित्रावरुणौ दक्षिणातः पर्या
हं स्ते मित्रावरुणाभ्यामेव दक्षिणातः प्रातः सवने सुररक्षां स्य पा
घ्नते तथैवैनघजमाना मित्रावरुणाभ्यामेव दक्षिणातः प्रातः
सवने सुररक्षां स्य पघ्नते तस्मान्मैत्रावरुणामैत्रावरुणः प्रा
तः सवने शंसति मित्रावरुणाभ्यां हि देवा दक्षिणातः प्रा

स्याव

॥ ५ ॥

तः सवने सुररक्षां स्य पाघ्नत ते वै दक्षिणतो पहता असुरा मध्यतो यज्ञं प्राविशं
स्ते देवाः प्रतिबुध्येदं मध्यतो दधुस्तः इंद्रेणैव मध्यतः प्रातः सवने सुरर
क्षां स्य पाघ्नत तथैवैतद्यजमाना इंद्रेणैव मध्यतः प्रातः सवने सुररक्षां
स्य पाघ्नत तस्मादेदं ब्राह्मणाश्च सी प्रातः सवने शंसती देवा हि देवा
मध्यतः प्रातः सवने सुररक्षां स्य पाघ्नत ते वै मध्यतो पहता असुरा
उत्तरतो यज्ञं प्राविशं स्ते देवाः प्रतिबुध्येद्वाग्नी उत्तरतः पर्यौ हं स्तः
इंद्राग्निभ्यामेवोत्तरतः प्रातः सवने सुररक्षां स्य पाघ्नत तथैवैतद्य

ष०पे०९

॥६॥

जमानाऽऽग्निभ्यामेवोत्तरतः प्रातः सवने सुररक्षांस्यपध्वते तस्मा
देन्द्राग्रमष्ठावाकः प्रातः सवने शंसतीऽऽग्निभ्यां हि देवा उत्तरतः प्रा
तः सवने सुररक्षांस्यपाध्वते तेषां उत्तरतोपहता असुराः पुरस्ता
त्पर्यद्रवन्समनीकतस्ते देवाः प्रतिबुध्याग्निं पुरस्तात्प्रातः सवने
पर्यो हंस्तेऽग्नौ नैव पुरस्तात्प्रातः सवने सुररक्षांस्यपाध्वते तथैवैत
द्य जमाना अग्नौ नैव पुरस्तात्प्रातः सवने सुररक्षांस्यपध्वते तस्मा
दाग्नेयं प्रातः सवने मपाप्मानं हते यऽएवं वेदते वै पुरस्तादप

सांबू
॥६॥

हताऽअसुराः पश्चात्परीत्य प्राविशंस्ति देवाः प्रतिबुध्य विश्वा देवानात्मानं प
श्चात्तृतीयसवने पर्यो हंस्ते विश्वे रेव देवैरात्मभिः पश्चात्तृतीयसवने सुर
रक्षांस्य पाद्म ततश्चैतद्यजमाना विश्वैरेव देवैरात्मभिः पश्चात्तृतीयस
वने सुररक्षांस्य पाद्म ततस्माद्देवदेवं तृतीयसवनमप्यप्यानं हते यऽएवं
वेदं तैवे देवा असुरानेव मपाद्म त सर्वस्मा देवयज्ञात्ततो वै देवा अभव
न्यरा सुरा भवत्यात्मना परास्य द्विषन्त्या पश्चात्तैव भवति यऽएवं वेदं त
देवाऽएवं कृत्वा नयन्ना पा सुरा नमस्तस्मात्ता जयं स्वर्गं लोकं

ष०पं०१

॥७॥

रु२

मपहवेदिषंतपाप्मानं भ्रातृव्यं हते जयति स्वर्गं लोकं य एवं वेद यश्चैवं विदुः
ह्रस्वना न निकल्पयति ॥१॥ ॥ स्तोत्रियं स्तोत्रियस्या नुरूपं कुर्वेति प्रातः सव
ने हरे वत दन्ते नुरूपं कुर्वेत्यवरे षौ वत दन्त परमादिरभ्यारभंते शतथा
नमो ध्यं दिने श्रीर्वै रक्षा नितानितस्मै नतस्त्थाना नित्यं स्तोत्रियं स्तोत्रि
यस्या नुरूपं कुर्युस्तथैव विभक्त्या तृतीयसवने न स्तोत्रियं स्तोत्रिय
स्यानुरूपं कुर्वेति ॥५॥ ॥ अथातः आरंभणीयाः एव ऋजुनीती नो व
रुणाः इति मैत्रावरुणस्य मित्रो न यत्तु विद्वानिति प्रणेता वाऽ एष

राम

॥७॥

होत्रकाणां यन्मैत्रावरुणस्तस्मादेषा प्रणेत् मती भवतीं द्वौ विश्वतः स्पर्शति
ब्राह्मणां च सिनो हवामहे जनेभ्य इती इमे वै तया हर हर्त्रि द्वयं ते न हेषां वि
हवेभ्य इ इन्द्र इन्द्रो यत्रैवं विद्वान् ब्राह्मणां च स्येतामहर हः शंसति यत्सोम आ
सुते नर इत्येषा वाकस्येंद्राग्नी अजो हवु रित्तीन्द्राग्नी एवैतया हर हर्त्रि द्व
यं ते न हेषां विहवेभ्य इन्द्राग्नी वृद्धे यत्रैवं विद्वानेषा वाक एतामहर हः शंस
ति तावा एता स्वर्गस्य लोकस्य नावः संपारिण्यः स्वर्गमेवैता भिल्लो कम
भि संतरंति ॥ ६ ॥ ३ ॥ अथातः परिधौ या एव ते स्याम देववरुणेति मैत्रावरु
नी

ष.पं.१

॥८॥

णस्ये षंस्वश्च धीमहीत्ययं वै लोकाः इषमित्यसौ लोकः स्वरित्युभावे
वैतया लोकावारभंते व्यंतरिक्षमतिरदिति ब्राह्मणां च सैनो वि
वत्तु च स्वर्गमेवैभ्यः एतया लोकं विवृणोति मदे सोमस्य रोचना
इंद्रो यदभिनद्वलमिति सिषासवो वाऽएते यदीक्षितास्तस्मादे
षावलवती भवत्युद्राऽआजदंगिरोभ्यः आविष्कृण्वन्नुहासती ॥
अर्वा च नुनुदेवलमिति सनिमेवैभ्यः एतया वरुं धः इंद्रेण रोच
नादिव इति स्वर्गो वै लोकः इंद्रेण रोचनादिवो दृक्का निदृंहिता

राम

॥८॥

निच॥ स्थिराणि न परा णुदऽइति स्वर्ग एवेतया लोके हरहः प्रतिष्ठिते ति॥
यस्या हं सरस्वती वतो रित्यष्टा वाकस्य वाग्वै सरस्वती वाग्वतो रि
ति हेतदाहं द्राग्यो रवो वृणऽइत्येतस्य वाऽइं द्राग्योः प्रियं धाम यद्वा
गिति प्रिये णैवेनौ तद्वा म्नासमर्ह्यति प्रिये ण धाम्नासमर्ह्यते य
एवं वेद॥ ७॥ ४॥ उभयः परिधानीया भवंति होत्रकाणां प्रातः सव
ने च माध्यंदिने च हीनाश्चैकाहिकाश्च तत एकाहिका निरवमे
त्रावरुणः परिद्धाति तेनास्मां क्लोकां न प्रच्यवते हीना सिरश्च

५०५२

॥९॥

गि३

वाकः स्वर्गस्य लोकस्यास्यानुभूयिर्ब्रह्मणा संसीते नोऽस्य उभौ व्यचार
भूमाणाऽपुतीमं चा मुंचलोकमथो मेत्रावरुणं चाष्टावाकं चाथोऽअही
नंचैकाहं चाथो संवत्सरं चाष्टा मंचैव मुसगुभौ व्यचार भूमाणाऽएत्य
थ ततपेकाहिकाऽएव तृतीयसवने होत्रकाणां परिधानीया भवंति
प्रतिष्ठावाऽएका हः प्रतिष्ठाया मेव ते द्युश्मंततः प्रतिष्ठा पयंत्यन
वान् प्रातः सवने यजेदेकाहं नस्तोममतिरां सेत द्युश्मिहेषतेपि
पासते क्षिप्रं प्रयच्छेतादत्त द्योक्षिप्रं देवेभ्यो न्नाद्यं सोमपीशं प्रय

राम

॥९॥

षा नीतिक्षिप्रं हस्मिन्लोके प्रतितिष्ठत्यपरिमिता निरुत्तयोः सवनयोः प्र र
रिमितो वै स्वर्गो लोकः स्वर्गस्य लोकस्याप्येकामं तद् होता शंसेद्य होत्र
काः पूर्वद्युः शंसेयुर्यद्वा होता तद् होत्रकाः प्राणो वै होता गानि होत्रकाः
समानो वा अयं प्राणो गान्यनु संचरति तस्मात्तत्कामं होता शंसेद्य
होत्रकाः पूर्वद्युः शंसेयुर्यद्वा होता तद् होत्रकाः सूक्तां ते होता परिदध
देत्यथ समान्या एव तृतीयसवने होत्रकाणां परिधानीया भव
त्यात्मा वै होता गानि होत्रकाः समानो वा इमे गानामंतास्तस्मात्स

व.पं.२

॥१०॥

मान्यऽएवतृतीयसवने होत्रकाणां परिधानीया भवन्ति भवन्ति ॥८॥५॥
इति षष्ठमपंचिकायां द्वितीयोऽध्यायः समाप्तः ॥ ॥ हरिः ३ ३५ मु ॥
आत्मावहं तु हरयऽइति प्रातः सवनेऽउन्नीयमानेभ्यो न्चाह वृषण्वतीः
पीतवतीः सुतवतीर्मंदतीरूपसमृद्धाऽएंद्रीरन्चाहैंद्रो वै यज्ञो गाय
त्रीरन्चाह गायत्रं वै प्रातः सवने न वन्यूनाः प्रातः सवने न्चाह न्यूने वै रेतः
सिच्यते दशमध्यं दिने न्चाह न्यूने वै रेतः सिक्तं मध्यं स्त्रियै प्राप्य
स्थविषं भवति न वन्यूनास्तृतीयसवने न्चाह न्यूना वै प्रजाः प्र

राम

॥१०॥

जायते तद्यदेतानि केवलसूक्तान्यन्यथा ह्यजमानमेव तद्गर्भं भूतं प्रजनयति
यज्ञादेव पोन्न्ये ते हे वे सप्त सप्ताचाहुः सप्त प्रातः सवने सप्त माध्यं दिने सप्त
तृतीय सवने यावत्यो वै पुरोनुवाक्यास्तावत्यो याज्याः सप्त वै प्रांचो यजंति
सप्त वषट् कुर्वन्ति तासामेताः पुरोनुवाक्या इति वदंतस्तत्तथान कुर्याद्य
जमानस्य देते रेतो विलुपंत्यथा यजमानमेव यजमानो हि सूक्तं न वभि
र्वा एतं मैत्रावरुणोऽस्मा ल्लोका दंतारि क्षलोक मभिप्रवहति दशानिरंत
रि क्षलोका दमुल्लोका मभ्यंत रि क्षलोको हि ज्येष्ठो न वभि रमुष्माल्लो

कात्स्वर्गलोकमभिनहवेते यजमानं स्वर्गलोकमसिवोक्तुमर्हति ये सप्तसप्त
 न्वाहुस्तस्मात्केवलं राएव सूक्तान्यनुब्रूयात् ॥ ११५ ॥ अथाह यदेन्द्रो वेयज्ञो
 थकस्माद्वावेव प्रातः सर्वेने प्रस्थितानां प्रत्यक्षो देदीभ्यां यजतो होता चैव वा
 ह्मणां छुसी चेदंते सोम्यं मधिति होता यजतीन्द्रत्वावृषभं वयमिति ब्राह्मणा
 छुसी नाना देवत्याभिरितरे कथंते वा मेन्द्रो भवंतीति मित्रं वयं दवा महद्वृत्तिमे
 त्रावरुणो यजति वरुणं सोमपीतयद्वृत्तिर्यद्वे किंच पीतवत्सदंत देदं रूपं तेने
 द्रं प्रीणाति मरुतो यस्य हि क्षयद्वृत्तिपोता यजति स सुगोपातमोजने इतीन्द्रो

वे

वै गोपास्तदैंद्ररूपं तेनेंद्रं प्रीणात्यग्नेपत्नीरिहावहेतिनेष्टाय जतिवष्टारं सोमपीत
यऽइतीदौत्वष्टादैंद्ररूपं तेनेंद्रं प्रीणात्युक्षात्रायवशात्रायेत्याग्नीध्राय जति
सोमपृष्टाय वेधस इतीदौत्वष्टादैंद्ररूपं तेनेंद्रं प्रीणातिप्रातर्या
वमिरागतं देवेभिर्जन्यावसूः । इन्द्राग्नीसोमपीतयऽइतिस्वयंसमृद्ध
छावाकस्यैवमुहेता ऐं क्रो भवंति यत्रानुदैवत्यास्तेनान्यादेवताः
प्रीणाति यदुगायं अस्तेनाग्नेय एतदुहेताभिस्त्रयमुपाप्रोति ॥ १० ॥
॥ १२ ॥ असाविदेवंगोऽरुजीकमंधऽइति मध्यं दिनं उन्नीयमानेभ्यो

ष.पं.३

१२

३ती

चाहृष्टषण्वतीः पीतवतीः सुतवतीर्महतीरूपसमृद्धिंदीरचाहृ
द्रोवैयज्ञस्त्रिष्टुभोचाहृत्रैष्टुभं वैमाध्यंदिनं सवनं तदाहृयं तृतीय
सवनस्यैवरूपं महदशकं स्मान्माध्यंदिनं महतीरनुचाहृयजंति
चाभिरिति माद्यंतीवैवैमाध्यंदिने देवताः समेव तृतीयसवने माद
यंतैतस्मान्माध्यंदिने महदरनुचाहृयजंति चाभिस्ते वैखलुखसुर्वः
एवमाध्यंदिने प्रसिक्तानां प्रत्यक्षादेर्दिव्यं जं सभिर्लूणावतीभि
रैवैपि वा सोममभि यमुग्रतर्दः इति होता यजति सः इपा

राम
१२

हियः ३ जीषीतरुत्रः इति मैत्रावरुणे यजत्येवापाहिषत्तथामंदतुत्वे
तिब्राह्मणां सौम्यजत्यर्वादे. हि सोमकामं त्वाहरिति पोता यजति
तवायं सोमस्त्वमेह्यर्वा इति नेष्टाय जती द्रायं सोमाः पटिवो विद
ना इत्यच्छवाको यजत्या पूर्णाः अस्य लशस्वा हेत्याग्नीध्राय जतितासा
मेता अभितृणवत्या भवन्ती द्रोवै प्रातः सवने न न्ययै जेतसः एताभि
रेव माध्यंदिनं सवनं मभ्यतृणाद्यदभ्यतृणतस्मादेताः अभितृणव
त्यो भवन्ति ॥ ११ ॥ ३ ॥ इहोपयात शवसो नपातः इति तृतीयसवनं

ष०पं०३

॥१३॥

उन्नीयमानेभ्यो न्वाहवृषण्वतीः पीतवतीः सुतवतीर्मद्वतीरूपसमृद्ध
स्ता एन्द्राभ्यो भवन्ति तदा हर्यन्नाभवीषुस्तुवतेथ कस्मादाभवः पवमा
नः इत्याचक्षत इति प्रजापतिर्वै पितरून् नमर्त्या सतो मर्त्या नृत्वात्
तीयसवनः आभुजत्तस्मान्नाभवीषुस्तुवतेथाभवः पवमानः इत्याच
क्षतेथा हर्यद्यथा छंदसंपूर्वयोः सवनयोरन्वाहगायत्रीः प्रातः सवने
त्रिष्टुभो माध्यंदिनेथ कस्माज्जागते सति तृतीयसवने त्रिष्टुभो न्वाहेति
धीतरसंवेतृतीयसवनमथैतदधीतरसं शुक्रियं छंदो यत्रिष्टुभ

सांख्य

॥१३॥

सवनस्य सरसतायाऽइति ब्रूयादथोऽद्रुं द्रुमे वै तत्सवने न्वा भुज । तीत्य
था हयदेन्द्रा भवं वै तृतीयसवनमथ कस्मादेषऽएव तृतीयसवने प्र
स्थितानां प्रत्यक्षा देन्द्रा भव्या यजतीन्द्रऽरे भुभिर्वाजवद्विः समुक्षित
मिति होतैव नाना देवत्याभिरितरेकं यन्तेषामेन्द्रा भव्या भुवंतीतीन्द्रा
वरुणा सुतषा विमं सुतमिति मैत्रावरुणा यजतियुवोरथोऽअध्वरं
देववीतयऽइति बहुनि वाह तदभूणं रूपमिन्द्रश्च सोमं पिबतं बहु
स्पतऽइति ब्राह्मणं छंसी यजत्या वां विरां त्विंदवः स्वा भुवऽइति ब

ष.पं.३

॥१४॥

हनिवाहतदभूणां रूपमावोवहंतु सप्तयोरधुष्यदऽइति पोता
यजतिरधुपत्वानः प्रजिगातवाहन्मिरिति बहूनि वाहन्तदभू
णां रूपममिव नः सुहवाऽआदिगंतनेति नेष्टाय जतिगंतनेति ब
हूनि वाहतदभूणां रूपमिंद्राविष्णुपिबतं मध्वोऽअस्येत्यष्टावा
कौयजत्या वामंधांसिमदिराण्यग्मन्निबहूनि वाहतदभूणां
रूपमिमं स्तोममर्हते जातवेदसऽइति त्याग्रीधो यजतिरथमि
वस्ये मामनीषयेति बहूनि वाहतदभूणां रूपमेवमुहेता ए

१ महे

सांबू

॥१४॥

द्रार्भव्यो भवंति यन्ना नाना देवत्या स्ते नान्या देवताः प्रीणाति यदु जगत्सा
सा हो जागतं वै तृतीय सवनं तृतीय सवनस्यैव समुध्ये ॥ १२ ॥ भा अ
था ह्यदु किञ्च न्या न्या होत्राः अनुक्था अन्याः कथमस्येताः उ किञ्च न्यः
सर्वाः समाः समृद्धा भवंतीति यदेवेनाः संप्रगीर्य होत्राः इत्याचक्ष
ते तेन समा यदु किञ्च न्या न्या होत्राः अनुक्थाः अन्याः स्ते नो विषमाः
एवमुदास्येता उ किञ्च न्यः सर्वाः समाः समृद्धा भवंत्यथा ह्यत्रा संति
प्रातः सवनेत्रा संति माध्यंदिने होत्रकाः कथमेषां तृतीय सव

षण्पं०३

१५॥

४ ७

नेत्रासंभवतीति यदेवमाध्यंदिने देदेसूक्ते रासंतीति ब्रूयात्तेनेत्य
शाहयद्युक्ता होत किं होत्रकाद्युक्ता भवन्तीति यदेव द्विदेवत्याभि
र्यजन्तीति ब्रूयात्तेनेति ॥ १५ ॥ ५ ॥ अथाहयदेता स्त्रिस्त्रिऽउक्थिन्यो होत्राः
कथमितराः क्थिन्यो भवन्तीत्याज्यमेवाग्नी धीयाया उक्थमरुत्वेत
यं पोत्रीयायै वैश्वदेवंनेष्टीयायै तावा एता होत्राऽएवं न्यंगाऽएव भु
वत्यशाहयदेकप्रेषाऽअन्ये होत्रकाऽअथ कस्माद्विप्रेषपोता द्विप्रे
षो नष्टेति यत्रादोगायत्री सुपणो भूत्वा सोममाहरत्तदेतासां हो

राम

॥ १५ ॥

त्राणां मिंदु उक्थानि परितु य होत्रे षट् दौ यूयं मा भ्यह्वय ध्वं यूयमस्य
वेदिष्टे तिते हो चुरे देवा वाच मे होत्रे षट् नावया मे तितस्मात्ते दिष्टे षे भ
वतं च चाग्नीध्रीया प्रभावया चक्रं स्तस्मात्तस्यैकयुची भूयस्यो या ज्या
भवंत्यथा ह्यदोताय क्षद्वोताय क्षदि तिमित्रावरुणो होत्रे प्रेष्यत्यथ कस्मादे
होतृभ्यः स आ होत्रा वांसिभ्यो होताय क्षद्वोताय क्षदिति प्रेष्यतीति प्रायो
वे होता प्राण सर्वकृति जः प्राणाय क्षत्प्राणाय क्षदित्येव तदा हाथा हा
स्युद्रातृणां प्रेषाः ३ नोऽ इति ॥ अस्तीति ब्रूयाद्यदेव तत्प्रशास्त्राजप

ष० पं० ३

॥१६॥

जपित्वास्तु धर्मित्याह सऽएषां प्रेषोथाहास्य छावाकस्य पवाराः ३ नां ॥ इति ॥
अस्तीति बुधाद्यदेवैनम धर्युराहा छावाकवदस्वयतेवाद्यमित्तेषास्य प्र
वरोथाहयदैन्द्रावरुणामैत्रावरुणस्तृतीयसवनेत्रां सत्यथ कस्मादस्या
मेयोस्तोत्रियानुरूपो भवतऽइत्यग्निनावैमुखेन देवाऽअसुरानुक्थेभ्यो
निर्जघ्रस्तस्मादस्यामेयोस्तोत्रियानुरूपो भवतोथाहयदैन्द्राबार्हस्प
त्यंब्राह्मणाच्छीतृतीयसवनेत्रां सत्येन्द्रावैष्णवमछावाकः कथमेन
योरैन्द्रास्तोत्रियानुरूपा भवन्तीतीन्द्रोहस्मवाऽअसुरानुक्थेभ्यः प्र जि

राम

॥१६॥

गायसो ब्रवीत्कश्चाहं चेत्तुहं चाहं चेति हस्म देवताऽअन्वयं तिसय दिदुःपूर्वः प्र
 जिगायतस्मादेन योरैंद्रास्तोत्रियानुरूपा भवन्ति यदुहं चाहं ति हस्म देवताऽ चे
 अन्वयुस्तस्मान्नानादेवत्यानि शंसतः ॥ १४ ॥ ६ ॥ अथाह यद्वै देवं तृतीयं
 सवनं मथ कस्मादेतान्येन्द्राणि जागता नि सूक्ता नि तृतीयं सवनं आ
 रं भूणीया नि शस्यंत इतींद्रमेवैतैरारभ्य यंतीति ब्रूयादशाय जाग
 तं वै तृतीयं सवनं तज्जागत्काम्यैव तद्यत्किंचातऽउर्ध्वं चंदः शस्यते त
 द्व सर्वं जागतं भवत्येतानि चेदैंद्राणि जागता नि सूक्ता नि तृतीयं स

ष.पं.३
१७॥

वनः आरंभणीया निशास्यं तैथैतत्रैष्टुभमछावाकोत्ततः शंसति सं
वाकर्मणे तियदेवपनाय्यं कर्म तदेतदं भिवदति समिषेत्यन्नं वाऽइषो
नाद्यस्यावरुध्याऽअरिष्टेर्नः पथिभिः पारयंते तिस्रस्त्रितायाऽएव त
दहरहः शंसत्यथाहय जागतं वै तृतीयं सर्वं नमश्च कस्मादेषां त्रि
ष्टुभः परिधानीया भवंतीति वीर्यं वै त्रिष्टुभं वीर्यं एव तदंततः प्रति
तिष्ठंतो यंतीयमिंद्रं वरुणमष्टमे गीरि तिमैत्रावरुणस्य बृहस्प
तिर्नः परिपातुपश्चादिति ब्राह्मणा च्छिन्नऽउभा जिग्यसु रित्येष्टा राम

११७॥

यु३

वाकस्यो भो हितो जिग्यतुर्न पराजयेथे न पराजिग्यः इति न हितयोः
कतरश्च न पराजिग्यः इन्द्रश्च विष्णो यदपस्त धेथां त्रेधा सहस्रं वितदेर
येथामितीन्द्रश्च हवै विष्णुश्चासुरैर्युधातेतान् हस्म जित्वा चतुः कल्पाम
हा इति ते हतयेत्यसुरा उचुः सो ब्रवीदिन्द्रो यावदेवायं विष्णुस्त्रिर्विक्र
मतेतावदस्माकमथ युष्माकमितरदिति स इमां लोकां चित्रकर्मणे
वेदानथो वाचते दाहः किंतु स हस्वमितीमे लोका इमे वेदाः अथो
वागिति ब्रूयादैरयेथामैरयेथामित्येषा वाक उक्थेभ्यस्य तिसहित

ष.पं.३
॥१८॥

त्रांत्योऽसर्वस्य ग्निष्टो मे होतातिरात्रे च सहितत्रांत्यो भवत्यभ्यस्येष्टोऽव
शिनीऽनाभ्यसेत्। इति॥ अम्यस्येदित्याहुः कथमन्येष्वहः स्वभ्य
स्यति कथमत्र नाभ्यस्येदिति तस्मादभ्यस्येत्॥१५॥७॥ अथाहयं
नारात्रां संवैतृतीयसवनमथ कस्मादध्यावाकौ ततः शित्येष्वनारात्रं
सीः शंसतीति विकृतिर्वेनारात्रां संकिमिव च वै किमिव चरेतो विक्रि
यते तत्तदा विकृतं प्रजातं भवत्यथैतन्मृद्विवच्छंदः शिशिरं यन्नारात्रं
समथैषांत्यो यदध्यावाकौ स्तद्वृत्तायै द्धे प्रतिष्ठास्यामः इति त

राम
१८

३१ संतिष्ठमानानियं त्येवमेवाहीनस्याहानि संतिष्ठमानानि ३

स्मादष्टावाकौ ततः शिल्पेष्वनारंशीः शंसति दृक्कृतार्ये दृक्के प्रतिष्ठा
स्यामः इति दृक्के प्रतिष्ठा स्यामः इति ॥ १६ ॥ ८ ॥ ॥ इति षष्ठपंचिकाया
तृतीयोऽध्यायः समाप्तः ॥ ॥ हरिः ३ ॐ ॥ एवमेव सौत्रियस्तमनुरूपं कुर्व
ति प्रातः सवने हीनसंतत्येयथावाः एकाहः सुतः एवमहीनस्तथैकाहस्य
सुतस्य सवनान्नियंति तद्यच्च सौत्रियमनुरूपं कुर्वति प्रातः सवने हीनसं
तत्याः अहीनमेव तत्संतं च तितैव देवाश्च ॥ त्रयश्चाद्रियंतस्माने
न यज्ञसंतनवामेति तत्तत्समानं यज्ञस्यापश्यन्समानान्प्रगाथा

ष.पं.४

॥१९८॥

समानीः प्रतिपदः समानानि सूक्तान्योक्तः सारिवाऽइंद्रो यत्र वाऽइंद्रः पू
र्वं गच्छत्येव तत्रापरं गच्छति यज्ञस्यैव सेंद्रतायै ॥१९७॥ १॥ तान्वाऽएतां संपा
तान् विश्वामित्रः पृथग्ममपश्यत्तान् विश्वामित्रेण दृष्ट्वा न्वामदेवोऽस्तजते
वात्वा मिन्द्रवज्रिन्नत्रयन्नऽइन्द्रो जुजुषेयच्च वैष्टिकथा महामवृध
त्कस्य होतुरिति तान् हि प्रसमपतद्युस्त्रिप्रसमपतत्तत्संपातानां
संपातत्वं सहस्रां चक्रे विश्वामित्रो यान्वा अहं संपातारनपश्यंता
न्वामदेवोऽस्तृकानि न्वहं सूक्तानि संपातांस्तत्प्रतिमांस्तृजयेति

राम

॥१९९॥

ना

स एतानि सूक्ता नि संपातांस्तत्प्रतिमानस्तज्जतसद्यो ह जातो वषभः कनी
न इन्द्रः पूर्भिदातिरद्वासमर्कैरिमा मूषु प्रभृतिं सातये चा इच्छंति त्वा सो
म्यासः सखायः शासद्द्रिदु हितुर्न त्यंगादभितेष्टे वदी धयामनीषामि
तियः एक इ द्य श्वर्षणी मिति भरद्वाजो यस्तिग्म शृंगो वृषभो न भीम उद
ब्रह्माण्यैर त श्रवस्येति वसिष्ठोऽस्मा इदु प्रतवसे तुरायेति नो धास्ति एत प्रो
ह तः सर्वनेष वंस्तोत्रियां छस्त्वामाध्यं दिने हीन सूक्ता नि शंसंति तान्येतान्य
हीन सूक्तान्या सत्यो यानु मघवां रुजीषीति सत्यवने वावरुणोऽस्मा इदु

स्मा

ष०पं० ४

॥२०॥

नि

प्रतवसेतुरायेंद्रायब्रह्मिणिराततमा॥ इंदुब्रह्माणिगोतमासो अक्रन्तिब्रह्मण्वद्वा
ह्मणाद्यंसीरासद्विर्जनयंतवद्विभित्तिवद्विन्नदच्छावाकस्तदाहुः कस्माद
छावाकोवद्विर्वदेतत्सक्तं मुभयत्रशंसति परां चिषुचेवाहस्वभ्यावर्त्तिषुचे
तिवीर्यवाचाएषबद्धोवद्विर्वदेतत्सक्तं वहतिहैवेवद्विर्धुरोयासुयुज्यते
तस्मादछावाकोवद्विर्वदेतत्सक्तं मुभयत्रशंसति परां चिषुचेवाहस्वभ्याव
र्त्तिषुचेतानिपंचस्वहः सुभवन्ति चतुर्विंशैर्जितिविषुवर्त्तिविश्वजितिमहाव्रते
हीनानिहवाएतान्यहानि न ह्येषु किंचन हीयते परां चानिहवाएतान्यहान्य

राम
॥२०॥

नभ्यावतीति तस्मादेतान्येतेष्वहःसुरांसंति यदेतानि शंसंत्यहीनां तस्य गंलि
का सर्वरूपा सर्वसमृद्धा नवाप्रवामेति यदेवेतानि शंसंतीदमेवेते निर्द्वयं ते
यथैत्रुखभं वा शितये यदेवेतानि संश्रुत्य हीनस्य संतत्या अहिनिमेव तत्सं
न्वति ॥ १८ ॥ १९ ॥ ततो वा एतां स्त्रीसंपाता मेवावरुणो विपर्यासमेकेकमहरहः
शंसत्येवात्वा मिंदवज्रिन्नेति प्रथमेह निर्णयं न इन्द्रो जुजुवेयं च वष्टीति द्वितीये
कथामहामहामवधत्कस्य होतुरिति तृतीये श्रीनेव संपाता ब्राह्मणाच्छंसी
विपर्यासमेकेकमहरहः शंसतींद्रः पूर्णिशतिरसुसमर्के रिति प्रथमेह निर्

ष० पं० ५४

॥५९॥

यएकइ च व्यश्वर्षणीनामिति द्वितीयेयस्तिगमशृंगोवृषभोनभीमइतितृतीयेऽत्र
नेवसंपातानच्छावाकोविपर्यासमेकेकमहरहःशंसतीमामृषुप्रभृतिंसातयेधा
इतिप्रथमेहनीछंतित्वासोम्यासःसखायइतिद्वितीयेशसद्वद्विदुहितुर्नस्य
गादितितृतीयेतानिवाभेतानिनवत्रीणिचाहरहःशस्यानिनानिद्वादशसंप
द्यतेद्वादशवेमासाःसंवत्सरःसंवत्सरःप्रजापतिप्रजापतिर्यज्ञस्तसंवत्सरं प्रजा
पतिर्यज्ञमाश्रुवंतितसंवत्सरेप्रजापतौयज्ञेहरहःप्रतिष्ठंतोयंतितान्यंतरेणा राम
वापमावपेरंनन्यूरव्याविराजोवेमदीश्वंतुर्थहनिपंक्तीःपंचमेपाहृष्टेपीःषष्ठे ॥५९॥
च

यान्यहानिमहास्तोमानिस्थुःकोऽअथनर्योदेवकामउतिमैत्रावरुणाऽआ
वपेतवनेनवायोन्यधायिचाकन्निर्तिब्राह्मणाछस्यायाह्यर्वाडुपवंधुर
ष्वाउत्यष्वावाकएतानिवाआवपनान्येतैर्वाऽआवपनेर्देवाःस्वर्गलो
४ ज कर्मोयनेतैर्ऋषयस्तथैवैतद्यजमानाऽएतैरावपनेस्वर्गलोकांकजयन्ति॥
॥१९॥३॥सद्योहजातोवृषभःकनीनउतिमैत्रावरुणाःपुरस्तात्सूक्ता
नामहरहःशंसति तदेतत्सूक्तंस्वर्ग्यमैतेनवैसूक्तेनदेवाःस्वर्गलोका
मजयन्नेतेनऋषयस्तथैवैतद्यजमानाऽएतेनसूक्तेनस्वर्गलोकांकज

ब्रा.
२२

यंति तदुवैश्चामित्रं विश्वस्य हवै मित्रं विश्वामित्रः आस विश्वं हास्मै मित्रं भवति
य एवं वेदयेषां चैवं विद्वाने तन्मैत्रावरुणः पुरस्तात्सूक्तानामहरहः शांति
तदृष भवत्सुमद्रुवति पशूनामवरुण्येतत्पंचच भवति पंच पद पंडि
पंडिर्वा अग्रमन्नाद्यस्यावरुण्यति दुब्रह्मा ण्ये रत श्रवस्येति ब्राह्मणां
मीर्ब ह्युण्वत्सुमद्रुवति सूक्तं महरहः शांति तदेतत्सूक्तं स्वर्ग्यं मे तेन वै सूक्तं
न देवाः स्वर्गं लोकं मजयन्ते तेन त्रैलोक्यं स्थैर्यं वै तद्यजमानाः एतेन सूक्तेन
स्वर्गं लोकं जयंति तदुवा सिष्ठ मे तेन वै वसिष्ठः इन्द्रस्य प्रियं धामोपाग

शिव
२२

षत्सपरमं श्लोकमजयदुपेन्द्रस्य प्रियं धाम गच्छति जयति परमं लोके यः
 एवं वेदत द्वेषकं च षड्भक्तवत् ऋतूनामास्त्येतदुपरि ह्यसंपातानां
 संस्थास्तैव त्वत्स्वर्गं लोकं यजमाना अस्मिं लोके प्रतितिष्ठंत्यभि तिष्ठेव दी
 धयामनीषामित्येषा वाको हरहः शंसत्यभिवत्तये रूपमभि प्रियाणि
 मर्मज्ञास्य राणीति यान्येव पराण्यहानितानि प्रियाणि तान्येव तदभि म
 र्मज्ञातो यंत्यभ्यारभमाणः परोवा अस्मां श्लोकास्वर्गं लोकस्तमेव त
 दभिवदति कवी रिष्मि स ह शो सुमेधा इति ये वै ते न ऋषयः पूर्वे

राम

॥२३॥

प्रेतास्तेवैकवर्यस्तानेव तदभ्यतिवदति तदुवैश्वामित्रं विश्वस्य हवैमित्रं वि
श्वामित्रः आस विश्वं हारैर्मित्रं भवति यः एव वेदं तद निरुक्तं प्राजापत्यं
सत्य निरुक्तो वै प्रजापतिः प्रजापतेरात्ये सकृदिदं निराहते नैन्द्राद्रूपान् प्रच्यवते
ते द्वे दश च दश दश विराळ न विराळ नाश्रुत्यावरुधे यदेव दश क्षुप्रि ॥ दशैव
प्राणाः प्राणानेव तदा प्रवृत्ति प्राणानात्मदधते तदुपरिष्ठात्संपातानां शसत्याद
स्तेव तत्स्वर्गं लोकं यजमाना अस्मिं लोके प्रतितिष्ठन्ति ॥२०॥ ४॥ कस्तुमिंद्रित्या
वसुं कं नव्यो अतसीनां किदू न्वस्या कृतमिति कदंतः प्रागाध्या आरंभणीया अ

प० पं० ४

॥२३॥

हरहः शं संते को वै प्रजापतिः प्रजापतेराष्ट्यैयदेवकदंताः ॥ अं न्रं वै कम
 नाद्यस्यावरुष्यैयदेवकदंताः ॥ अहरहर्वा एते शं तान्यहीनसूक्तान्यु
 पयुं जाना यं तितानि कदंतिः प्रगाथैः शमयं तितान्येभ्यः शं तानि कंभ
 वं तितान्येनां छातानि स्वर्गं लोकमभिवहंति त्रिष्टुभः सूक्तप्रतिपदः शं
 सेयुस्ता हेके पुरस्तात्प्रगाथानां शं संति धाय्या इति वदंतस्तत्तथा कु न ३
 र्याक्षत्रं वै होता विशो होता शं सिनः क्षत्रायैव तद्विशं प्रत्यु धामिनी
 कुर्युः पापवस्य सं त्रिष्टुभो मः इमाः सूक्तप्रतिपदः इत्येव विद्यात्तद्यथा

ब्रा०४

॥२४॥

ये

समुद्रं प्रप्लवेरन्नेवैवते प्रप्लवंते संवत्सरं वा द्वादशाहं वा सतेतद्यथा सैरावती
त्रावंपारकामाः समारोहेयुरेवमेवेतास्त्रिष्टुभः समारोहंति न हवा एतच्छं दे
गमयित्वा स्वर्गं लोकमुपावर्तते वीर्यवत्तमेहिताभ्योनव्याहूयति समानं हि
छंदो शोनेद्वाप्याः करवाणीति यदेनाः शंसंति प्रज्ञाताभिः सूक्तप्रतिपदिः
सूक्तानि समारोहामेति यदेवेनाः शंसंती इमे वेताभिर्निर्दुयंते यथाऽत्रि
षमं वा शिताये यदेवेनाः शंसंत्यहीनस्य संतत्याऽअहीनमेव तत्संत
न्वंति ॥२५॥ ५॥ अपप्राचऽइंद्रविश्वं अमित्रानिति मैत्रावरुणः पुर

राम

॥२४॥

स्तात्सुक्ता नाम हरहः त्रं सत्य पापाचो अभिभूते नुदस्व ॥ अपो दीचो अप
रुद्रा धरा च उरो यथा तव त्रमन्मदे मैत्य भयस्य रूपं मभयमिव हियं नि
घृतिं ब्रह्मणा ते ब्रह्मयुजा युनज्मीति ब्राह्मणा घंस्य हरहः त्रं सतियुन
ज्मीतियुक्तवती युक्त इव ह्यहीनो हीनस्य रूपं मुरुत्तो लो कमनुने विवि
दानित्यप्रावाको हरहः त्रं सत्यनुने वीत्येतीव ह्यहीनो हीनस्य रूपं न
वीतिसत्रायणरूपं तावा एता अहरहः त्रं स्यंते समानीभिः परिदध्यु
रोकः सारी हेष्वा मिंद्रो यज्ञं भवती ३ ॥ यथऽत्रेष भो वा त्रातां यथा वा

ब्रा५

॥२५॥

गोः प्रजातंगोष्ठमेव हेष्टाभिंदोयज्ञमेव गच्छति ननु नंदुवीययाहीनस्य परि
दध्याक्षत्रियोहराष्ट्राच्यवर्तेयो हेवपरो भवति तमभिद्वयति ॥२५॥ अथा
तोहीनस्य युक्तिश्च विमुक्तिश्च व्यंतरिक्षमतिरदित्यहीनं युक्तं एवेदिं
दमिति विमुच्यता हं सरस्वतीवतो नूनं सा त इत्यहीनं युक्तं तस्यामदेव
वरुणनृष्टतुति विमुच्यते षड्वा अहीनं तंतुमहर्तियः एनं योक्तुं च
विमोक्तुं च वेदतश्चतुर्विंशो ह्युज्यंते सा युक्तिरथ यत्पुरस्तादुक्तं
यनीयस्यातिरात्रस्य विमुच्यंते सा विमुक्तिस्तथ चतुर्विंशो ह्येव

कृष्ण

॥२५॥

हिकाभिः परिदध्युरत्राहेवयज्ञसंस्थापयेयुर्न्रीहीनकर्मकुर्युरथयद्
हीनपरिधानीयाभिः परिदध्युर्यथाशान्तेविमुच्यमानउत्कृत्यैवज
येमानाऽऽत्कृत्यैरनुभयीभिः परिदध्युस्तथादीर्घाध्वऽपविमोक्
यायात्तदृक्तसंततोहैषांयज्ञोभवतीमृशव्यूमुच्यतऽएकाद्वेनद्वयोःस
वनयोस्तोममतिशंसेदीर्घारण्यानिहवैभवंतियत्रबहुभिस्तोमोति
शस्यतेपरिमिताभिस्तृतीयसवनेपरिमितोवैस्वर्गलोकःस्वर्गस्य
लोकस्याष्ट्यैसंततोहास्याभ्यारब्धोविस्वस्तोहीनोभवतियएवंविद्वा

बो ४

२६

नहीनंतनुते ॥ २३ ॥ ७ ॥ देवावैविलेगाः पर्यपत्रयस्तायज्ञेनैवे प्रस्ताः षष्ठेना
हापुर्वंस्तप्रातः सवनेन भाकेन वलुमनभयांस्तयदनभयान् ॥ अथ
यत्रैवेनंततः उत्तरीयसवनेव ज्ञेण वालखिल्याभिर्वाचः कूटैकैकः प
दयावलुविरुज्यगाः उदाजस्तथैवैतद्यजमानाः प्रातः सवनेन भाकेन
वलुनभयंतितयंनभयंती ॥ अथयंसेवैमंततस्माद्धोत्रकाः प्रातः सव
नेनाभाकांस्तुचां च संतिरियः ककुभोनिधारयइतिमेवावरुणः पूर्व
हृद्दोपमातयः इति ब्राह्मणा च सीताहिमध्यंभराणामित्युवाच

शिव

॥ २६ ॥

कस्तः उत्तरीयसवनेव जेणवाल्खिल्याभिर्वाचः कूटेनैकपदयावत्कंवि
रुज्यगाः आप्रुवंति पद्यः प्रथमं षड्वाल्खिल्यानां सूक्तानि विहरत्यर्द्धं च
शोदितीयं मूकस्तृतीयं सपद्यो विहरन्प्रगाथे प्रगाथे एवैकपदा दद्या
त्सवाचः कूटस्ता एताः पंचैकपदाः अतस्त्रोदशमाः दहेः एकामहाव्रत
दशाष्टाक्षराभिर्माहानामनानि पदानि तेषां यावद्भिः सपद्येतत्तावन्ति
शंसेनेतराण्यादि ये तेषां पार्द्धं च शो विहरंस्ता एवैकपदाः शंसेत्तानि
चैवाष्टाक्षराभिर्माहानामनानि पदानि न्यथा ऋक्छो विहरंस्ता एवैकप

श्री.

॥२७॥

दाः त्रां सैत्तानि चैवाष्टाक्षराणि माहानामनानि पदानि सयत्प्रथमं षड्
लखित्यानां सूक्तानि विहरति पाणं चतुश्च विहरति यद्वितीयं च
शुः श्रुतं नमनः श्रु विहरति यत्तृतीयं यश्चोत्रं चतुर्दाह्मानं च विहरति त
दुपाप्तो विहारैकामउपाप्तो वज्रैवा लखित्यासूपाप्तो वाचः कुटः एक
पदायामुपाप्तः पाणकुप्याम विहृतानेव चतुर्थं प्रगाथां च संति पत्र
वो वै प्रगाथाः पशुनामवरुध्यैनात्रैकपदां व्यवदध्याद्यदत्रैकपदां व्यव
दध्यादाचः कुटेन यजमानात्पशुत्रिहर्ण्याद्यैः अनंतत्रयूयाद्वाचः

राम

॥२७॥

CC-0. In Public Domain.Kavikulguru Kalidas Sanskrit University Ramtek Collection

ब्रा४
॥२८॥

न२

अधुयजमानं प्रतिष्ठापयति वरोरो हेतुं नृहासुतं च जागतं चैन्द्रावरु
णे प्रतिष्ठाकामस्य रोहै देवता वाऽएषा होत्रे तस्य प्रतिष्ठा यदैन्द्रावरुणा
तदेन त्स्वायामेव प्रतिष्ठाया मंततः प्रतिष्ठापयति यदैवैन्द्रावरुणा
३॥ एषा ह वाऽअत्र निविन्नि विदो वे कामाऽआप्यंते नृस्यद्यैन्द्रावरुणे
रोहेतौ पणेरौ हेतुदुपाष्टे एन्द्रावरुणे कामऽउपाप्तः सोपणैः ॥२५॥
२॥ तदाहुः संत्रां सेत्स्वष्टे हा ३ नृ ॥ न संत्रां सेत्स्वति संत्रां सेदित्याहुः
कथमन्ये षहः सुसंत्रां सति कथमत्र न संत्रां सेदित्यथो खल्व्वाहुः

राम
॥२८॥

नैव संशंसे त्वर्गवैलोकः षष्ठमदरसमायवैस्वर्गलोकः कश्चिदेस्व
र्गलोके समेतीति सयत्संशंसेत्समानं तत्कुर्यादथ यं न संशंसेतीम ३॥ तत्स्व
र्गस्य लोकस्य रूपं तस्मान्न संशंसेद्यदेव न संशंसेती ३॥ आत्मा वैस्तोत्रियः प्रा
णावाल्खिल्याः सयत्संशंसेदेताभ्यां देवताभ्यां यजमानस्य प्राणान्वीयाद्य
एनं तत्र ब्रूयादेताभ्यां देवताभ्यां यजमानस्य प्राणान्व्यगात्प्राण एनं हास्यती
ति शश्वत्तथा स्यात्तस्मान्न संशंसेत्सयदीक्षेतां सिषंवाल्खिल्या हंत
पुरस्तादूरोहणस्य संशंसेतीति नोऽएव तस्यात्रामि यत्तं यदि दर्पऽए

ब्री०५
॥२९॥

व विंदेदुपरिष्ठादूरोहणस्यापिबहनिशतानिशांसेष्यस्योतत्कामयतथा
कुर्यादिद्वैवतदुपाप्तमैन्द्रोवाल्क रिवत्यास्तासां द्वादशाक्षरमिषदामि
तत्र सकामऽनुपाप्तोयऽप्येन्द्रजागतेष्टेष्टमैन्द्रावरुणसूक्तमैन्द्रावरुणीप
रिधानीयातस्मान्नसंशंसतदाहुर्यथावावस्तोत्रमेवंशास्त्रंविहतावा
ल्क रिवत्याःशास्यतेविहतास्तोत्रं॥ अविहतांइति॥ विहृतमितिब्रू
यादष्टाक्षरेणद्वादशाक्षरमितितदाहुर्यथावावशास्त्रमेवंयाज्यातिस्रोदेव
ताःशास्यतेगिरिदिवावरुणऽश्वर्यैन्द्रावरुण्यायजुर्तिकथमग्निरतैर्नरितऽ

कृष्ण

॥२९॥

इति यो वाऽअग्निः स वरुणः स तदप्येतदृषिणोक्तं त्वमग्ने वरुणो जायसे इति
तद्यदेवैन्द्रावरुण्याय जतितेनाग्निरनंतरितो नंतरितः ॥ २६ ॥ १० ॥ ॥ श्री ॥
इति षष्ठमपंचीकायां चतुर्थोऽध्यायः ॥ ॥ ॐ ॥ शिल्पा निव्रां सति दे
व शिल्पान्येतेषां वै शिल्पानां मनुकृती ह शिल्पमधिगम्यते हस्तीकं सो वा सो
हिरण्यमश्च तरीरथः शिल्पं शिल्पं हास्मिन्नधिगम्येयऽएवं वेदयदेव शिल्पे
ल्ल्यानी ॥ ३ ॥ आत्मसंस्कृतिर्वा व शिल्पानि चंद्रो मयं वाऽपुत्रैर्यजमानऽआ
त्मानं संस्कुरुते नाभानेदिष्टं ब्रांसतिरेतो वै नाभानेदिष्टोरेतस्तस्मिंचति

ब्री०५

३०

तमनिरुक्तं संसृत्य निरुक्तं वेरे तो गुहा यो न्यां सिच्यते सरेतो मि श्रो भवति क्षु
पारेतः संजग्मानो निबिं च दितिरेतः समृध्या एव तं स नारा शं संशं सति प्रजा
वे नरो वाक् छं सः प्रजास्वेव तदा चंद चानित स्मादिमाः प्रजावत्यो जायंते तं हे
केपुरस्ता छं सति पुरस्तादायतना वागिति वदंत उपरिष्टा द् + द् + यतना वागिति
वदंतो मध्य एव शं सन्म ध्यायतना रा इयं वा गुपरिष्टा ने दीयसी वो परिष्टा ने दीय
सीव वा इयं वाक्तं होतारितो रतं सिल्को मे त्रावरुणाय संप्रय छत्ये तस्य त्वं प्राणा का
ल्पयेति ॥ २७ ॥ ११ ॥ बालरिविल्याः शं सति प्राणा विवा लखिल्याः प्राणाने वास्यत कुत्प

देक उपरिष्टा

सां व
३०

स्मा २

यतिताविहताः शंसतिविहतावा इमे प्राणाः प्राणेनापानोपानेनव्यानः सपञ्चः
पञ्चमेसूत्रेविहरत्यर्धचशोद्वितीयेऽर्धकृच्छ्रस्तृतीयेसयत्पञ्चमेसूत्रेविहर
तिप्राणंचतदाचंचविहरतियद्वितीयेचक्षुश्चतन्मनश्चविहरतितृतीयेश्रो
त्रंचतदात्मानंचविहरतितैहैकेसहस्रहृत्योसहसतोबृहृत्योविहरंतितदु
पाप्नोविहारेकामेनैतुप्रगाथाः कल्प्यन्तेतिमर्शमेवविहरन्तथावैप्रगाथाः
कल्प्यन्तेप्रगाथावैवाकुरित्युक्तंतिमर्शमेवविहरन्त्येदेवातिमर्शाः
आत्मावैबृहतीप्राणाः सतोबृहतीसहस्रहतीमन्त्रासीत्सः आत्माथसतोबृ

य ३

ब्रा०८

३१

त

हतीतेपाणाऽअथबृहतीमथसतोबृहतीतदात्मानंप्राणैःपरिवृहन्नेति
तस्मादतिमर्शमेवविहरैद्यदेवातिमर्शं॥आत्मावैबृहतीपञ्चवःसतोबृह
तीस्पृहतीमर्शंसीत्संआत्माथसतोबृहतीतेपञ्चवोथबृहतीमथसतोबृ
हतीदात्मानंपञ्चभिःपरिवृहन्नेतितस्मादतिमर्शमेवविहरैद्येवोत्तमे
सूक्तेपर्यस्यतिसएवतयोर्विहारस्तस्यमैत्रावरुणःप्राणान्कल्पयित्वाब्राह्म
णांमिनेसंप्रयच्छत्येतत्तुंप्रजनयेति॥२८॥२॥सुकीर्तिंशंसतिदेवयोनि
र्वैसुकीर्तिस्तद्यज्ञादेवयोर्नैयजमानंप्रजनयतिवृषाकपिंशंसत्यात्मा

सूर्य

३१

वैवृषाकपिरात्मानमेवास्यतत्कल्पयति तन्मूर्खयत्यन्नवै न्यं सर्वस्तदस्मै जागता
 यन्माद्यं प्रतिदधाति यथा कुमारशयस्तनं संपांक्ते भवति पांक्तेयं पुरुषः पंचधा
 विहितोक्तो मानित्वं ज्ञास्यमस्मि मज्जासयावानेव पुरुषः स्तावंतं यजमानं सं
 स्करोति तं ब्राह्मणां च सीजनयित्वा छात्राकायसंप्रयच्छत्येतस्य त्वं प्रतिष्ठा क
 ल्पयेति ॥२९॥ एवयामरुतं शंसति प्रतिष्ठावा एवयामरुत्प्रतिष्ठामेवास्यतत्क
 ल्पयति तन्मूर्खयत्यन्नवै न्यं सर्वोत्राद्यमेवास्मिंस्तदुवाति स जागतो वाति जा
 गतो वा सर्ववा इदं जागतं वाति जागतं वा स उमा रुत आपो वैमरुत आपो नृ

३२

३ ना

मन्त्रिपूर्वमेवास्मिन्स्तदं नाद्युं दधाति तान्येतानि सहचराणि त्या च ह्येताना भाने दि
 ष्चं बाल रिवत्या विषाक पि मेवया मरुतं तानि सहवा शंसेत्सहवान शंसेद्युदे
 नानि नां शंसेद्यथा पुरुषं वारे तो वा विच्छिं द्यात्ता र्क्त तस्मादेना नि सहवा शंसे
 त्सहवान शंसेत्सहवु लिल आश्वतर आश्विर्वैश्वजितो होता सत्री द्वां च क्रः ॥ ए
 षां वा एषां शिल्पा नी विश्वजितिसां वत्सरिके द्दमध्यं दिनं मन्त्रि प्रत्येतो हं ता हं मि
 थं मेवया मरुतं शंसयानीति तर्धे तथा शंसयां चकार तर्धे तथा शस्यमाने गो
 ऋः ॥ अजगाम सहो वाच होतः कथा ते शस्त्रं विचक्रं पृवत इति किं ह्य नुदित्येव या

३३

मरुदयमुत्तरतः रास्यतइति स होवाचैंद्रो वै मध्यं दिनः कथं दं मध्यं दिनं नि
नीषसीति नेंदं मध्यं दिनं निनीषामीति होवाचैंद्रो दस्त्विदममध्यं दिनं सा
च्ययं जागतो वाति जागतो वा सर्वे वा इदं जागतं वाति जागतं वा स उभारुतो
मेव संशिष्टेति स होवाचारमाप्सावाक्येत्यथ हास्मिन्ननुशासनमीषे स होवा
चैन्द्रमेष विष्णुन्यगं शंसत्वथत्वमेतं होतरुपरिष्ठादो द्ये धाय्याये पुरस्ता
न्मारुतस्याप्यस्याथा इति तद्धेतथा शंसयांचकार तदिदमप्येतर्हित
थैव रास्यते ॥३०॥ जातदाहुर्यदस्मिन्निश्च जित्यतिरात्र एवं षष्ठे हर्निक

३३

३ यत्

ल्पते यज्ञः कल्पते यजमानस्य प्रजातिः कथमत्राज्ञास्त एव नाभाने दिष्टो भवत्य
 यमेत्रावरुणो वाल्खिल्याः त्रांसति ते प्राणारेतो वा अग्रे प्राणा एवं ब्राह्मण
 षं स्य त्रास्त एव नाभाने दिष्टो भवत्यथ वृषा कपि त्रांसति सः आत्मारेतो वा अग्रे
 थात्मा कथमत्र यजमानस्य प्रजापतिः कथं प्राणा अविकृता भवन्तीति यज
 मानं हवा एतेन सर्वेणोक्तुना संसुर्वेति स यथा गभोर्योन्यामंतरैवं संभव
 छेते न वे स ब्रह्मेवाग्रे सर्वः संभवत्येकैकं वा अंगं संभवतः संभवतीति सर्वा
 णि चेत्समाने ह क्रियेरन्कल्पतः एव यज्ञः कल्पते यजमानस्य प्रजातिरथ

३३

७३

तं होतैव यामरुतं तृतीयसवने शंसति तद्यास्य प्रतिष्ठा तस्या भवेन तदंततः प्र
तिष्ठापयति ॥ ३१ ॥ ५ ॥ एवं दसां वै षष्ठे नाद्रामानां रसोत्यने दत्स प्रजापतिरविम
सरा उः यं छंदसां रसो लोकानत्येतीति तं परस्ता छंदोभिः पर्यगृह्णां नाराशं स्या
गायत्र्यारैः त्रिष्टुभः पारिक्षित्या जगत्याः कारव्ययानुष्टुभः स्तस्युन छंदः सु
रसमदधत्सरसैर्हस्य छंदोभिरिष्टं भवति सुरसैश्छंदोर्यज्ञं तनुते यः ॥ ५ ॥ नि ३
वं वेदं नाराशं सीः शंसति प्रजावेनरो वाक्छंसः प्रजास्वेव तद्वाचं दधाति
तस्मादिमाः प्रजावदत्याजायंते य एवं वेद यदेव नाराशं सीः ॥ ३ ॥ संतो वै

३०

ता २

देवाश्च ऋषयश्च स्वर्गलोकमायंस्तथैवैतद्यजमानाः शंसंत एव स्वर्गलो-
कं यंतिताः प्रगाहं शंसति यथा वृषाकपिं वार्षाकपिं हि वृषाकपेस्तन्यायमेति-
ता सुनन्यूरवये नीवीवनर्देहसहितासान्यूरवैरिभीः शंसतिरेभंतो वेदेवाः
श्च ऋषयश्च स्वर्गलोकमायंस्तथैवैतद्यजमानारेभंत एव स्वर्गलोकं यंति-
ताः प्रगाहं शंसति यथा वृषाकपिं वार्षाकपिं हि वृषाकपेस्तन्यायमेतिता-
सुनन्यूरवये नीवीवनर्देहसहितासान्यूरवः पारिक्षितीः शंसत्यग्निर्वै पारिक्षि-
दग्निर्होमाः प्रजाः पारिक्षित्यग्निं हीमाः प्रजाः पारिक्षियंत्यग्नेरेव सायुज्यं

३०

सरूपतां सलोकतामश्नुते यः एवं वेद यदेव पारिक्षितीः संव
त्सरो वै पारिक्षित्संवत्सरो हीमाः प्रजाः पारिक्षेति संवत्सरं हीमाः प्र
जाः पारिक्षयंति संवत्सरस्यैव सायुज्यं सरूपतां सलोकतामश्नु
ते य एवं वेद ताः प्रगाहं शंसति यथा वृषा कपिं वा र्षा कपं हि वृषा कपे
स्तन्याय मेति तासु न न्यंस्वये न्नीवी वनर्द्धं सहितासां न्यस्वः कारव्याः
शंसति देवा वै यत्किंच कल्याणं कर्मा कुर्वन्त कारव्याभिरवाप्नुवन्त
थैवेतद्यजमानायत्किंच कल्याणं कर्मे कुर्वन्ति तत्कारव्याभिराप्नुवं

तिताः प्रगाहं शंसति यथा वृषा कपिं वा र्षा कपं हि वृषा कपेस्तन्यायमेति
 ता सुनं न्यूरवये न्री वीवनर्दे स हितासां न्यूरवो दिशो कृत्सीः शंसति दिश ए
 वतत्कल्पयति ताः पंच शंसति पंच वा इमा दिशश्च तस्वस्ति रश्मि एको धाता
 सुनं न्यूरवये नैवेव च निनर्दे न्ने दिमा दिशो न्यूरवयानीति ता अर्द्ध च शः शंस
 ति प्रतिष्ठाया एव जनकल्पाः शंसति प्रजा वै जनकल्पा दिश एव तत्कल्प
 यित्वा ता सुप्रजाः प्रतिष्ठापयति ता सुनं न्यूरवये नैवेव च निनर्दे न्ने दिमाः प्र
 जा न्यूरवयामीति ता अर्द्ध च शः शंसति प्रतिष्ठाया एव इन्द्र गाथाः शंसतीन्द्र
 गाथाभिर्वै देवा असुरानभिगाथाथेनानत्यायंस्तथैवेतद्यजमाना इन्द्र गाथाभिरेवापि

यं भ्रातृव्यमभिगायाथैनमति यंतिता अर्द्धचंद्राः शंसति प्रतिष्ठाया एव ॥ ३२ ॥ ६ ॥ ऐतश्च
प्रलापं शंसत्येतश्चो हवे मुनि रग्नेरायुर्ददर्श यत्तस्यायातयाममिति हे क आ
हुः सो ब्रवीत्पुत्रान्पुत्रकाऽअग्नेरायुरदर्शति दभिलु पिष्यामि यत्किं च वदा
मित न्मे मा परिगाते तिस्रस्त्य पद्यते ता अश्वाऽआप्लवंते प्रतीपं प्राति सत्वे
न मिति तस्याभ्यग्निरैतश्चायनऽएत्याकाले भिहार्यमुखमप्यगृह्णाद
दपन्नः पिते तितं होवाचापे ह्यलसो भूर्यो मेवाचमवधीः शतायुं गाम
करिष्यं सहस्रायुं पुरुषं पापिष्ठांते प्रजां करोमि यो मे स्थमसक्थाऽइति

ब्रा० २
३६
षे २

तस्मादाहुर्भ्यग्नयः ऐतत्रायनाऽऔर्वाणां पापिष्ठा इति तं हैके भूयां त्रां स
संति सननिधेद्यावत्कामं त्रां सैत्येव ब्रूयादायुर्वा ऐतत्रा प्रलाप आयुरेव त
य घजमानस्य प्रतारं तियऽएवं वेदयदेवैतत्रा प्रलापाः ३ छंदसां हैष रसो
यदेतत्रा प्रलापश्छंदस्वेव तद्रसं दधाति सरसैर्हास्यं छंदो भिरिष्टं भव
ति सरसैश्छंदोभिर्यज्ञं तनुते य एवं वेदयदेवैतत्रा प्रलापाः ३ अयात
यामावा अक्षितिरेतत्रा प्रलापो यातयामामेयज्ञे सदक्षितिर्मैयज्ञे स
दिति तं वा एतमेतत्रा प्रलापं त्रां सति पदावगाहं यथानिविदंतस्यो

सूर्य
३६

तमेनपदेनप्रणेतियथानिविदःप्रवल्हिकाःशंसतिप्रवल्हिकाभिर्वेदे
वाअसुरान्प्रवल्ह्याथैनानत्यायंस्तथैवैतद्यजमानाप्रवल्हिकाभिरेवा
प्रियंभ्रातृव्यंप्रवल्ह्याथैनमतियंतिताअर्द्धर्चशःशंसतिप्रतिष्ठायाऽ
एवाजिज्ञासेन्याःशंसत्याजिज्ञासेन्याभिर्वेदेवाअसुरानाज्ञायथै
नानत्यायंस्तथैवैतद्यजमानाऽआजिज्ञासेन्याभिरेवाप्रियंभ्रातृव्यमाज्ञा
याथैनमतियंतिताऽअर्द्धर्चशःशंसतिप्रतिष्ठायाऽएवप्रतिराधंशंस
तिप्रतिराधेनवैदेवाअसुरान्प्रतिराध्याथैनानत्यायंस्तथैवैतद्यजमा

नाः प्रतिराधेनैवाप्रियं भ्रातृव्यं प्रतिराध्याथै नमति यं त्यतिवा दं शं सत्यति
 वादेन वै देवा अ सुरानसुधाथै नानत्यायंस्तथैवैतद्यजमाना अतिवादेनै
 वाप्रियं भ्रातृव्यं मत्सुधाथै नमति यं तितमर्द्धर्चः शः सति प्रतिष्ठायाः
 एव ॥ ७ ॥ ३३ ॥ देवनीथं शं सत्यादित्याश्च हवा अंगिरसश्च स्वर्गलोके
 स्पधे तवयं पर्व एष्यामो वयमिति ते हांगिरसः पूर्वेषु सुत्यां स्वर्गस्य
 लोकस्य ददृशुः स्तेग्निं प्रजिघ्र्युरंगिरसां वा एकोग्निः परेत्यादित्ये
 भ्यः श्वः सुत्यां स्वर्गस्य लोकस्य प्रबृहीति ते हादित्या अग्निमेव ददृशुः

सद्यः सुत्यां स्वर्गस्य लोकस्य ददृशुः स्तानेत्याववीधुः सुत्यावः स्वर्गस्य
लोकस्य प्रब्रूमः इति ते होचुरथ वयं तुभ्यं सद्यः सुत्यां स्वर्गस्य लोकस्य
प्रब्रूमस्त्वयैव वयं होत्रा स्वर्गलोकमेष्यामः इति सतथेत्युक्त्वा प्रत्युक्तः
पुनराजगाम ते होचुः प्रावोचाः इति प्रावोचमिति होवाचा शोमे प्र
तिप्रावोचन्निति नो हि न प्रत्यज्ञास्थाः इति प्रतिवा अज्ञा समिति हो
वाच यत्रासावा एषोभ्येतिय आर्त्विज्येन तं यः प्रतिरुंधेद्यशः स प्रति
रुंधेतस्मान्न प्रत्यरोहसीति यदित्वस्मादपो जिगांसे यज्ञेनास्मादपो दि

यात्र॥ यदि त्वया ज्यस्वयमपोदितं तस्मात्॥ ८॥ ३४॥ तेहादित्या नंगिर
 सोया जयंस्तेभ्यो याजयद्भ्रमांष्ट्रिं वीपूर्णं दक्षिणामददुस्तानि
 यं प्रतिगृहीत्वा तपत्तान्यवृजं ह्सासिं ही भूत्वा विजृभं तीजनानचरत्त
 स्याः शोचत्या इमे प्रदर्शः प्रादीर्यं तये स्या इमे प्रदर्शः समेव हेव ततः पुरा
 तस्मादाहुर्न निवृत्त दक्षिणां प्रतिगृहीयां नेन्मा शुचा विंध्यादिति यदि
 लेनां प्रतिगृहीयादप्रिया येनां भ्रातृव्या यदद्यात्परा हेव भवत्यथ ये
 सोतपती इषोश्वः श्वेतोरुपं कृत्वा आभिधान्यपि हितेनात्मना प्र

दाशु
 चा वि३

३+ प्रतिहिते मुमायं स्तां हज रित न प्रत्या गृह्णन्ति ति + ३

ति च क्रमः इमं वो न या म इति सः एष देव नीथो नु च्यत आदित्या हज रित
रं गिरो भ्यो दक्षि णा मन यं न ॥ तां हज रित न प्रत्या य च्छि ति न हित इमां
प्रत्या यं स्ता मु हज रितः प्रत्या यं नि ति न हित इमां प्रत्या गृह्णं स्ता मु हज रि
तः प्रत्या गृह्णन्ति प्रति हिते मुम गृह्णं न हाने त स न्न वि चे त ना नीत्ये च ह वा
अ हं वि चे त यि ता ज्ञा ने त सं न पुरो ग वा स इति दक्षि वै य ज्ञा नां पुरो ग वी णा
य था ह वा इ द म नो पुरो ग वं रि ष्य त्ये व हे व य ज्ञो दक्षि णो रि ष्य ति त स्मा
दा हु र्दा त व्ये व य ज्ञो दक्षि णा भवत्यप्यल्पिका प्यु त श्वेत आ इ उ प त्वा ॥

३२
राम

उतो पद्याभिर्जविष्ठः॥ उते माऽनुमानं पिपतिं आदित्यारुद्रावसवस्ते
ळते॥ इंदराधः प्रतिगृह्णीत्यंगिर इति॥ प्रतिग्रहमेव तदा धसः से
निंदराधो बृहस्पत्युः॥ देवा दत्त्वावरः॥ तद्वो अस्तु सुचितनः॥ युष्म अस्तु दि
ते वेदिवे॥ प्रत्येवगभायति प्रत्येवे न मे तदजगन्नेषंतं वा एतं देवमीधंशं स
ति पदावगाह्य धानि विदं तस्यो त्मे न पदे न प्रणोति य धानि विदः॥
॥३५॥ न ते छंदः शंसति न ते छन्दिर्वेदेवा असुरा नृपास्त च तो ते वयुर्देवा
ते वमायया तेषां वेदेवा असुराणां न ते छन्दिरेव न ते छंदो यित्वा धेनानत्या ३२

पुंस्तथैवेत प्रजमाना भूते उद्भिरे वा प्रिय। स्य भ्रातृव्यस्य भूतं दृष्ट्वा दयित्वा
येन मतिपुंतिता अर्धं च शः शंसति प्रतिष्ठाया एवाहनस्याः शंसत्याहन
स्यादेतः सिच्यते रेतसः प्रजाः प्रजायते प्रजातिमेव तदधातिता दशशं
सति दशाक्षरा विराळं च विराळं त्रादेतः सिच्यते रेतसः प्रजाः प्रजायते प्रजा
तिमेव तदधातिता न्यूरवयत्यनं वै न्यूरवा त्रादेतः सिच्यते रेतसः प्रजाः प्र
जायते प्रजातिमेव तदधातिदधि क्राब्जा अकारिषमिति दधि क्री शंसति
देवपवित्रं वेदधि क्री देवा इदं व्याहनस्यां वाचमवा दीत देवपवित्रेण वा
इ

४०
शाम

चंपुनीतेसानुष्टु भवतिवाग्वा अनुष्टुपूतस्त्वेन छंदसावाचंपुनीतेसुतासोमधु
मत्तमाइतिपावमानीः शंसतिदेवपवित्रं वैपावमान्य इदं वा इदं व्याहृतस्यां वा
चमवादीतदेवपवित्रेणैव वाचंपुनीतेताम्ब अनुष्टु जोवै नेतिवाग्वा अनुष्टुपू
तस्त्वेनेव छंदसावाचंपुनीतेवदुप्सो अंशमतीमतिष्ठदित्येन्द्रावाहस्पत्यं त्वं
शंसतिविशो अदेवीरभ्याचरंतीर्बहस्पतिनायुजेन्द्रः ससाहस्यसुरविशंहवे
५ ति देवानिभ्युदाचार्य आसीत्सिद्धो बहस्पतेनेव युजासुर्यवर्णमभिदासंतमपाह
स्तथैवेतद्यजमाना इन्द्रा बहस्पतिन्यामेव युजासुर्यवर्णमभिदासंतमप

४०

तेन दाहुः संशंसेत् वच्छेत् हन् ॥ न संशंसेत् ३ इति ॥ संशंसेदित्याहुः कथमन्येषु हः
 सुसंशंसति कथमत्र न संशंसेदित्यथोक्तत्वाहुर्नैव संशंसेत् स्वर्गो वै लोकः पञ्चम
 हरसमायीतेः स्वर्गो लोकः कश्चिद्देः स्वर्गलोके समेतितीत्यस्य संशंसेत् समानं
 तत्कुर्यादित्यत्र संशंसतीति तत्स्वर्गस्य लोकस्य रूपं तस्मान्न संशंसिद्यदे
 व न संशंसतीति ३ एतानि वा अत्रोक्त्यानि नाभा नेदिष्ठो वालु गिव ल्या वृषा कपि
 व रेवयामरुत्सय संशंसेदप्येतेषु कामं राध्र्या देंदो वृषा कपिः सर्वाणि छंदं
 स्य तश प्रलापस्तत्र स च काममुपाप्सो यो हं दे जागते धेदमेन्द्रा बार्हस्पत्यं स

५२

नैमैद्रावाहस्यत्यापरिधानीयातस्मान्नसंशंसेन्नसंशंसेत् ॥ ३६ ॥ ॥ श्री ॥
इतिषष्ठमपञ्चिकायांपंचमोऽध्यायः ॥ ॥ शके १७१९ वर्षे फिंगल नाम
संवत्सरे उ तारापणे ग्रीष्म ऋतु ज्येष्ठ शुक्ल अमावास्यायां मंदवारे
तदि नेपुस्तकं समाप्तं ॥ छेवळोपनामनाकोशिनार्थस्यसूतेनसप्त
शिवेनलिख्यते ॥ ॥ श्रीरामचंद्रार्पणमस्तु ॥ ॥ शिव ॥

३१२१ ॥ इति
॥ इति सप्तमपंचिकाधारंभः ॥
॥ हे पुराणककारिणाथ भद्रं भवेत् ॥
॥ ॐ ॥

श्री०७

॥११॥

श्रीगणेशायनमः॥ हरिहर ॐ ॥ अथातः पत्रोर्विभक्तिस्तस्य वि
भागं वक्ष्यामो ह नू स जि हू प्रस्तोतुः श्येनं वक्षत उद्रातुः कंठः काकुद्
प्रतिहर्तुर्दक्षिणा श्रोणिर्हीतुः सव्या ब्रह्मणो दक्षिणं सक्छिमेत्राव
रुणस्य सव्यं ब्राह्मणां च सिनो दक्षिणं पार्श्वं सांसमध्वर्योः सव्यमुप
गातृणां सव्योः सः प्रतिप्रस्थातुर्दक्षिणं दोर्नेतुः सव्यं पोतुर्दक्षिणाऽरु
रु रक्षावाकस्य सव्यऽआग्नीध्रस्य दक्षिणे बाहु रात्रेयस्य सव्यः स
दस्य स्य सदेवानूकं च गृहपतेर्दक्षिणे पादौ गृहपतेर्ब्रतपदस्य

सूर्य
॥१॥

सव्योपादौ गृहपतेर्भार्यायै व्रतप्रदस्योऽष्टनयोः साधारणे भवति तं
गृहपतिरेव प्रविश्या ज्जाघनी पत्नीभ्यो हरंति तां ब्राह्मणाय दद्यात् संख्या
श्वमणिकास्ति सर्वे कीकसा ग्रावस्तु तस्ति स श्वेव कीकसाऽअर्द्धं च वै कर्त्त
स्यो नेतुरर्द्धं चैवै कर्त्तस्य क्लोमा च शोभितुः स्त द्वाह्मणाय दद्याद्यद्य ब्राह्म
णस्याधिरः सुब्रह्मण्या ये यश्चः सुत्यां प्राहृतस्याजिनमिळा सर्वेषां हेतु
र्वाता वाऽएताः षड्विंशतमेकपदाय ज्ञं वहंति षड्विंशदक्षरा वै बृहती
बार्हताः स्वर्गा लोकाः प्राणा श्वेव तत्स्वर्गाश्च लोकानां पुवंति प्राणेषु

ब्रा० ७

॥२॥

॥३॥

चैव तत्स्वर्गेषु च लोकेषु प्रतितिष्ठन्तो यं तिस्रस एष स्वर्ग्यः पश्यन्त्येते न मे वं वि
भजन्त्यथ ये तो न्यथा तद्यथा सेलुगा वा पापकृतो वा पश्यन्ति विमथ्नीरं स्ता
क्ततां वाऽएतां पश्यन्ति विभक्तिं श्रोतः कृषिर्देवभागो विदो च कारता मुह
प्रोच्ये वा स्माल्लोकादुच्चक्रामन्ता मुह गिरिजाय वा भव्या यामनुष्यः प्रोवाच
तते हि नामेतदवाङ्मनुष्याऽअधीयते धीयते ॥१॥ इति सप्तमपंचिका
यां प्रथमोऽध्यायः ॥ ॥ ॐ ॥ तदा सूर्यऽआहिताग्निरुपवसथे म्रियेत क
थमस्य यज्ञस्यादिति नैनं याजयेदित्याहुरनभिप्राप्तो हियज्ञं भवतीति

सूर्य

॥२॥

तदाहुर्यऽआहिताग्निरधिष्ठितेग्निहोत्रेसान्नायेवाहविःषुवाभ्रियेतका
तत्रप्रायश्चित्तिरित्यत्रैवैनान्यनुपर्यादध्याद्यथासर्वाणि संदह्येरन्सात
त्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुर्यऽआहिताग्निरासनेषुहविषुभ्रियेतकातत्रप्राय
श्चित्तिरित्तियाभ्यऽएवतानिदेवताभ्योहवीषिगृहीतानिभवंतिताभ्यस्वा
हेत्येवैनान्याहवनीयेसर्वंहुंतिजुहुयात्सातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुर्यऽआ
हिताग्निःप्रवसम्रियेतकथमस्याग्निहोत्रस्यादित्यभिवाच्यवत्सायाःप
यसाजुहुयादन्यदिदेवैतस्योयदभिवाच्यवत्सायाऽअन्यदिदेवैतदग्नि

३

होत्रं यत्प्रेतस्यापि वायतः एव कुतश्च पयसा जुहुयुरथाप्याहुरेव मेवे
 नानजस्मानजुहुतः इंधीरं नाशरीराणामाहुते रितियदिशरीराणि
 नविद्येरन्यर्णशरः सुष्टिः स्त्रीणि च रातान्याहृत्य तेषां पुरुषरूपकमि
 व दत्त्वा तस्मिंस्तामावृतं कुर्युरथेनां धरीरैराहृतैः संस्पन्द्यैर्दासयेयु
 रध्यद्वा तं कार्ये सक्विनी द्विपंचाशे च विंशे चारुद्विपंचविंशे चो
 तुत्रिरस्युपरि दध्यात्सा तत्र प्रायश्चित्तिः ॥१॥ २॥ तदा हर्यस्याग्निहो
 त्रुपावसृष्टा दुह्यमानोपविशेत्कातत्र प्रायश्चित्तिरिति तामनिमंत्र

सूर्य
३

येतयस्माद्भीषानिषीदसिततो नो अभयं कृधि ॥ परं नः सर्वांगोपायं न मो
रुद्राय मीलुष इति तामुत्थापयेदुदस्था देव्यदिति रायुर्यज्ञपतावधातु ॥
रुद्राय कृष्णवती भागं मित्राय वरुणाय चेत्यथा स्यादुदपात्रं मूधसिचमु
खे चोपगृह्णीयादथैनां ब्राह्मणाय दद्यात्सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदा हु
र्यस्याग्निहोत्र्युपावसृष्टा दुह्यमाना वा श्येत कातत्र प्रायश्चित्तिरित्य
स्य शनायां हुवाऽएषा यज्ञमानं प्रतिरया यवा श्येत तामन्नपपादयेच्छा
त्यै शान्तिर्वी अं नं स्य वसाङ्गवती हि भूयाऽइति सातत्र प्रायश्चित्ति

स्तदाहुर्यस्याग्निहोत्र्युपावसृष्टादुह्यमानास्यंदेतकातत्रप्रायश्चित्तिरिति
 सायत्तत्रस्कंदयेत्तदभिष्टव्यजपेद्यदद्यदुग्धंष्टथिवीमसृप्तयदोषधीर
 त्यसृपद्यदापःपयोऽगृहेषुपयोऽअग्रायांपयोवत्सेषुपयोऽअस्तुत
 न्मयीतितत्रयत्परिनिष्ठंस्यात्तेनजुहुयाद्यद्यत्कंहोमायस्याद्यद्युवेस
 र्वंसिक्तंस्यादथान्यामाहूयतांदुग्धातेनजुहुयादात्तेवश्रुथायेहोतव्यं
 सातत्रप्रायश्चित्तिः॥३॥३॥तदाहुर्यस्यसायंदुग्धंसान्नायंदुष्येदा
 पहरेद्वाकातत्रप्रायश्चित्तिरितिप्रातर्दुग्धंदेधंक्त्वातस्यान्यतरांभ

सूर्य
 ॥४॥

स्य

क्तिमातच्यतेनयजेतसातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुर्यस्यप्रातर्दुग्धंसांनार्थंदुष्ये
दापहरेद्वाकातत्रप्रायश्चित्तिरित्येदंवामाहेदंवापुरोळाश्रौतस्यस्थानेनिरु
प्यतेनयजेतसातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुर्यस्यसर्वमेवसान्नायंदुष्येदापह
रेद्वाकातत्रप्रायश्चित्तिरित्येदंवामाहेदंवेतिसमानंसातत्रप्रायश्चित्ति
स्तदाहुर्यसर्वान्येवहवीर्षिदुष्येयुर्वापहरेयुर्वाकातत्रप्रायश्चित्तिरित्या
ज्यस्येनानियथादेवतंपरिकल्प्यतयाज्यहविषेष्ट्यायजेतातो न्यामि
ष्टिमनुत्वणांतन्वीतयज्ञोयज्ञस्यप्रायश्चित्तिः॥वा३॥तदाहुर्यस्याऽ

ग्निहोत्रमधि श्रितममेध्यमापद्येत कातत्र प्रायश्चित्तिरिति सर्वमेवेन
 सुच्यभिपर्यासिच्यप्राहुर्देत्याहवनीर्यैहेतांसमिधमभ्यादधात्यथो
 त्तरतत्राहवनीर्यस्योच्छंभस्मनिरुह्य जुहुयान्मनसावाप्राजापत्यया
 वर्चात हृतं चाहुतं च सयद्येकस्मिन्नुन्नीतैयदिदयोरेष एव कल्पस्तत्र
 ह्यपनयितुं वा कुंयात्रिष्विच्चैतदुष्टमदुष्टमभिपर्यासिच्यतस्य यथो
 न्नीतीत्यात्तथा जुहुयात्सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदाहुर्यस्याग्निहोत्रमधि श्रि
 तं स्कंदति वा विष्यं दते वा कातत्र प्रायश्चित्तिरिति तदद्विरूपनिनयेच्छंले

सूर्य

शान्तिर्वाऽऽपौथेनदक्षिणेनपाणिनाभिर्मन्त्र्यजपतिर्दिवंतृतीयंदेवान्य
लोगात्ततोमाद्विणमाष्टंतरिक्षंतृतीयंपितृन्यलोगात्ततोमाद्विणमा
ष्टष्टथिवीतृतीयंमनुष्यान्यलोगात्ततोमाद्विणमाष्टययोरोजसास्क
भितारजासीतिवैष्णुवारुणीमृचंजपतिर्विष्णुर्वैयज्ञस्यदुरिष्टंपातिवरु
णःस्विष्टंतयोरुभयौरेवशांत्यैसातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुर्यस्याग्निहो
त्रमधिश्चितंप्राङ्मुदायंस्खलतेवापिवाभंशतेकातत्रप्रायश्चित्तिरिति
संयद्युपनिवर्तयेत्स्वर्गल्लोकाद्यजमानमावर्तयेदत्रैवास्मात्पविष्टायैत
मग्निहोत्रपरीक्षाषमाहरेयुस्तस्ययथोन्नीतीत्यात्तथाजुहुयात्सातत्र

६

प्रायश्चित्तिस्तदाहुरथयदिसुग्भिद्येतकातत्रप्रायश्चित्तिरित्यन्यासु
चमाहृत्यजुहुयादथैतांसुचंभिन्नामाहवनीयेभ्यादध्यात्प्राग्दंडाप्रत्य
क्युष्करांसातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुर्यस्याहवनीयेहाग्निर्विद्येताथगा
हपत्यउपशाम्येत्कातत्रप्रायश्चित्तिरितिसयदिप्रांचमुद्धरेत्प्रायत
नाच्यवेतयत्प्रत्यंचमसुरवद्यज्ञतचीतयंनंथेद्वातव्यंयजमानस्यउ
नयेद्यदनुगमयेत्प्राणोयजमानंजह्यात्सर्वमेवैनंसहभस्मानेसमो
प्यगाहपत्यायतनेनिधायाथप्रांचमाहवनीयमुद्धरेत्सातत्रप्रायश्चित्तिः॥५॥

सूर्य

तदाहुर्यस्याग्नावग्निमुद्धरेयुः कातत्रप्रायश्चित्तिरितिसयद्यनुपश्येदुद्धृत्य
पूर्वमपरं निदध्याद्यद्यनानुपश्येत्सोमयेग्निवतेष्टाकपालं पुरोळाशं नि
र्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्ये अग्निनाग्निः समिध्यते त्वंह्यग्नेऽअग्निनेत्या
हुतिं वा हवनीये जुहुयादग्नये ग्निवते स्वाहेति सातत्रप्रायश्चित्तिस्तद्य
हुर्यस्य गार्हपत्या हवनीयो मिथः संसृज्येयातां कातत्रप्रायश्चित्तिरिति
सोमयेवीतयेष्टाकपालं पुरोळाशं निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्ये अग्न
आथाहिर्वीतयेयो अग्निं देववीतयद्वत्याहुतिं वा हवनीये जुहुयादग्नये

६॥

वीतये स्वाहेति सा तत्र प्रायश्चित्तितदा हर्यस्य सर्व एवाग्नयो मिथः संसृ
ज्येरंका तत्र प्रायश्चित्तिरिति सो ग्नये विविचये दृष्टा कपालं पुरो ळा शानि
र्वपेत्तस्य धाज्यानुवाक्ये स्वर्णवस्तो रुष सामरो चित्वा मग्ने मानुषी
कृते विशास्या हुतिं वा हवनीये जुहुयाद्ग्नये विविचये स्वाहेति सा
तत्र प्रायश्चित्तस्तदा हर्यस्याग्नयोन्यैरग्निभिः संसृज्येरंका तत्र
प्रायश्चित्तिरिति सो ग्नये द्धामवते दृष्टा कपालं पुरो ळा शानिर्वपेत्तस्य
धाज्यानुवाक्ये अक्रंदग्निः स्तनयं निवेद्यौरधाय धानः पितरुः परासु

सूर्य
॥७५

इत्याहुतिं वा हवनीये जुहुयादग्नये क्षामवते स्वाहेति सा तत्र प्रायश्चित्तिः ।
 ॥ ६ ॥ ५ ॥ तदा हुर्यस्याग्नयो ग्राभ्येणाग्निना संदह्येरन्का तत्र प्रायश्चित्ति-
 रिति सोऽग्नये संवर्गाया द्वाकपालं पुरोळावां निर्वपेत्तस्य याज्यानुवा-
 क्ये कुवित्सुनोगविष्टये मानो अस्मिन्महाधन इत्याहुतिं वा हवनीये
 जुहुयादग्नये संवर्गाय स्वाहेति सा तत्र प्रायश्चित्तिस्तदा हुर्यस्याग्न-
 यो दिव्येनाग्निना संसृज्येरन्का तत्र प्रायश्चित्तिरिति सोऽग्नयेऽप्सु मते
 द्वाकपालं पुरोळावां निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्ये अप्सग्ने संधिष्टव

पं७

॥८॥

मयोदधे मे धिरः पूतदक्ष इत्याहुतिं वा हवनीये जुहुयादग्ने^{ये} प्रुमते स्वा
हेति सा तत्र प्रायश्चित्तिस्तदा हर्यस्याग्नयः वा वाग्निना संस्तुये रन्का
तत्र प्रायश्चित्तिरिति सोऽग्नेये शुचयेष्टाकपालं पुरोळां निर्वपेत्तस्य
याज्यानुवाक्ये अग्निः शुचिव्रततम उदग्ने शुचयस्तवेत्याहुतिं वा हव
नीये जुहुयादग्नेये शुचये स्वाहेति सा तत्र प्रायश्चित्तिस्तदा हर्यस्या
ग्नयः आरण्ये नाग्निना संदह्ये रन्का तत्र प्रायश्चित्तिरिति सैमे वारो
पये दरणीवोल्मुकं वामोक्षयेद्यद्या हवनीयाद्यदि गार्हपत्याद्यदि न

सूर्य

॥८॥

षड्गत्याहुतिं वाहवनीये जुहुयादग्नये वत नृते स्वाहेति सातत्र प्राय ३
 वाक्रुयात्सोऽग्नये संवर्गायाष्टाकपालं पुरोळाशं निर्वपेत्तस्योक्तेयाज्या
 नुवाक्ये आहुतिं वाहवनीये जुहुयादग्नये संवर्गाय स्वाहेति सातत्र प्राय
 श्वितिः ॥ १० ॥ ॥ ॥ तदाहुर्य आहिताग्निरूपवसथे शुक्लवर्तका तत्र प्राय
 श्वितिरिति सोऽग्नये वत नृतेष्टाकपालं पुरोळाशं निर्वपेत्तस्य याज्या
 नुवाक्ये त्वमग्ने वत नृधुर्विर्ब्रतानि विव्रद्धे तपा अहं श्वितिस्तदाहुर्य
 आहिताग्निरूपवसथे व्रत्यमापद्ये तका तत्र प्राय श्वितिरिति सोऽग्नये
 वत पतयेष्टाकपालं पुरोळाशं निर्वपेत्तस्य याज्या नुवाक्ये त्वमग्ने

व्रतपाञ्चसिंघदोवयंप्रमिनामं व्रता नीत्याहुतिं वाहवनीये जुहुयाद्ग्नये
 व्रतपतये स्वाहेति सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदाहर्ष आहिताग्निरसो वास्यापो
 षमिासीवातयिात्का तत्र प्रायश्चित्तिरिति सोऽग्नये पृथिक्तेषु कपाले
 पुरोळांशं निर्वपेत्तस्य याज्यानुववेयं वेधाहिबुधो अथ्वेन आदेवानां
 पिपंधामगमेत्याहुतिं वाहवनीये जुहुयाद्ग्नये पृथिक्ते स्वाहेति सात
 त्र प्रायश्चित्तिस्तदाहर्षस्य सर्वे एवाग्नये उपश्याम्यिरन्का तत्र प्रायश्चित्तिरिति
 साग्नये तपस्वते जनदेते पावकवतेष्टाकपालं पुरोळांशं निर्वपेत्तस्य याज्यानु

वाक्ये आयाहितपुसाजनेधानोयाहितपसाजनेधित्याहुतिंवाहवनीयेजु
हयादिग्रयेतपस्वतेजनदत्तेपावकनेतस्वाहेतिसातत्रप्रायश्चित्तिः॥८॥
तदाहुर्येआहिताग्निराग्नयणेनानिधानवानंप्राश्नीयात्कातत्रप्रायश्चित्ति
रितिसाग्नयेवैश्वानरायद्वादशकपालपुराळाशानिर्वपेत्तस्ययाज्यानु
वाक्येवैश्वानरोअजीजनत्सृष्टोदिविष्टष्टोजग्निःएधियामित्याहुतिंवाह
वनीयेजुहयादिग्रयेवैश्वानरायस्वाहेतिसातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुर्येआ
हिताग्निर्यदिकपाकेनश्यत्कातत्रप्रायश्चित्तिरितिसोश्विभ्यादिकपालंपु

रोकाशं निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्ये अश्विनावर्त्तिरस्मदा गोमताना सत्पारथे
 नेत्याहुतिं वाहवनीये जुहुयादश्विभ्यां स्वाहेति सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदाहुय
 आहिताग्निर्यदि पवित्रं नश्येत्कालत्र प्रायश्चित्तिरिति सोऽग्नये पवित्रं वतेष्टाक
 पालं पुरोकाशं निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्ये पवित्रं तं विततं ब्रह्मणस्पतं त
 पोष्पवित्रं विततं दिवस्पद इत्याहुतिं वाहवनीये जुहुयादग्नये पवित्रं वतेत्या
 हेति सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदाहुय आहिताग्निर्यदि हिरण्यं नश्येत्कालत्र प्रा
 यश्चित्तिरिति सोऽग्नये हिरण्यं वतेष्टाकपालं पुरोकाशं निर्वपेत्तस्य याज्यानुवा

ति

 सूर्य
 १०

के हिरण्यके शोरजसो विस्मर आते सुपर्णा अभिनंतं एवे रित्या हुतिं वाह
वनीये जुह्यादग्नेये हिरण्यवते स्वाहेति सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदा हर्य आ
हिताग्निर्यदि प्रातरस्नातो ग्नि होत्रं जुह्यात्कातत्र प्रायश्चित्तिरिति सो
ग्नये वरुणायाष्टाकपालं पुरोकाशं निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्ये त्वं नो अ
ग्ने वरुणस्य विद्वान्सत्वं नो अग्ने वमो भवोतीत्या हुतिं वाह वनीये जुह्या
दग्नेये वरुणाय स्वाहेति सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदा हर्य आहिताग्निर्यदि
सूतकां नं प्राश्नीयात्कातत्र प्रायश्चित्तिरिति सो ग्नये तंतुमतेष्टाकपालं

पुरोळाशनिर्वपेत्तस्ययाज्यानुवाक्येतंतुंतचंन्रजसोभानुमन्विह्यक्षा
 नहोनह्यतनोतसोम्याश्रयाहुतिंवाहवनीयेजुहुयादग्नेयेतंतुमतेस्वा
 हेतिसातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुयंआहिताग्निर्जश्वेमृतशब्दंश्रुत्वाका
 तत्रप्रायश्चित्तिरितिसोमयेसुरभिमतैश्चाकपालंपुरोळाशनिर्वपे
 तस्ययाज्यानुवाक्येअग्निर्होतान्यसीदद्यजीयान्साध्वीमकर्देववी
 तिंनोअधेत्याहुतिंवाहवनीयेजुहुयासुरभिमतैस्वाहेतिसातत्रप्रा
 यश्चित्तिस्तदाहुयंआहिताग्निर्यस्यभार्यागौर्वायमोजनयेत्कातत्रप्रा

दग्नेये२

सूर्य

यश्चित्तिरिति सोमयेमरुत्वतेत्रयोदशकपालं पुरोळात्रां निर्वपेत्तस्य या
ज्यानुवाक्ये मरुतो यस्य हि क्षये राश्वेदचरमा अहेवेत्याहुतिं वा हवनी
ये जुहुयादग्नेये मरुत्वते स्वाहेति सा तत्र प्रायश्चित्तिस्तदा हरपत्नी को
प्यग्नि होत्रमाहरेत् अनाहरेत् इति आहरेदित्याह र्यदि नाहरेत् न
स्वापुरुषः को न द्वापुरुष इति न देवां न पितॄं न मनुष्या इति तस्माद्
पत्नी कोप्यग्नि होत्रमाहरेत् तदेवाभि यज्ञगाथा गीयते ॥ यजेत्सोत्राम
प्याम पत्नी कोप्यसोमपः ॥ माता पितृभ्यामनृणार्था यजेति वचनात्

॥१२॥

तिरितितरस्मात्सोम्यथाजयेत् ॥८॥थातदाहुर्वाचापत्नीकोग्निहोत्रं कथमग्निहोत्रं जुहोति पु
वजुहोति निविष्टे मृता पत्नी नष्टा वाग्निहोत्रं कथमग्निहोत्रं जुहोति पु
त्रानुपोत्रानं प्रनित्यादुरस्मिंश्च लोके मुष्मिंश्चास्मिं लोके यं स्वर्गं स्वर्गं
स्वर्गं लोकमारुरोहेत्युमुष्येवलोकस्य संततिं धारयति यस्यैषा पत्नी नि
ष्टेत्तस्मादस्मादपत्नी कस्याधानं कुर्वत्यपत्नीकोग्निहोत्रं कथमग्निहो
त्रं जुहोति श्रद्धा पत्नी सत्यं यजमानः श्रद्धा सत्यं तदित्युत्तमं मिथुनं श्र
द्ध्या सत्येन मिथुनेन स्वर्गं लोकं जयतीति ॥९॥तदाहुर्यद्वदन्ति

सूर्य

॥१२॥

र्णमास्योरुपवसतिनहवाअव्रतस्यदेवाहविरश्रंतिस्मादुपवस
त्युतमेदेवाहविरश्रीयुरितिपूर्वापोर्णमासीमुपवसेदितिपेग्यमु
त्तरामितिकौषीतकंयापूर्वापोर्णमासीसानुमतिर्योत्तरासाराका
यापूर्वामावास्यासासिनीवालीयोत्तरासाकुहूर्योपर्यस्तमियाद
भ्युदियादितिसातिथिःपूर्वापोर्णमासीमुपवसेदनिर्ज्ञायपुर
स्तादमावास्यायांचंद्रमसंयदुपैतियद्यजतेतेनसोमंक्रीणंतिते
नोत्तरामुत्तरामुपवसेदुत्तराणिहवैसोमोयजतेसोममनुदैवत

॥१३॥

मेतद्देदेव सोमं यच्चंद्रमास्तस्मादुत्तरामुपवसेत् ॥११॥१०॥ तदाहु
र्यस्याग्निमनु इतमादित्योभ्युदितो द्वाभ्यस्तमिया द्वा प्रणीतो वा प्राक्ष्यो
मादुपशाम्येत्कातत्र प्रायश्चित्तिरिति हिरण्यं पुरस्कृत्य सायमुद्धरे
ज्योतिर्वैश्वक्रं हिरण्यं ज्योतिः शुक्रमसौ तदेव तज्ज्योतिः शुक्रं प
श्यंनुद्धरति रजतमंतर्द्धाय प्रातरुद्धरेदेतद्वा त्रिरूपं पुरा संभेदाष्टा
यानामाहवनीयमुद्धरेन्नृत्युर्वेतमश्चायाते नैव तज्ज्योतिषा मृत्युं
तमश्चायाते रति सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदाहुर्यस्य गार्हपत्याहवनी

सूर्य

॥१३॥

यावन्तरेणानोवारथोवाश्वावाप्रतिपद्येतकातत्रप्रायश्चित्तिरिति
नेनन्मनसिकुर्यादित्याहुरात्मन्यस्यहिताभवंतीतितच्चेन्मनसिकु
र्वित्गार्हपत्यादविधिर्नोमुदेकधारांहरैस्तंतुतन्वञ्जसोभानुम
न्विहीत्याहवनीयात्सातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहःकथमग्नीनन्वाद्धा
नोन्वाहार्यपचनमाहारयेत्॥नाहारयेत्३इतिआहारयेदित्याहः
प्राणान्वाएषोभ्यात्मं धत्तेयोग्नीनाधत्तेतेषामेषांनादतमोभवति
यदन्वाहार्यपचनेस्तस्मिन्नेतामाहुतिंजुहोत्यग्नयेंनादायान्नपत

ये स्वाहेत्यं नादो हानपतिर्भवत्यश्रुते प्रजया न्नाद्यं य एवं वेदांतरेण
 गार्हपत्या हवनीयौ होष्यं संचरेत्ते तेन हवा एनं संचरमाणामग्नये
 विदुरयमस्मा सुहोष्यतीत्येतेन हवा अस्य संचरमाणस्य गार्ह
 पत्या हवनीयौ पाप्मानमपहतः सोपहतपाप्मोर्ध्वः स्वर्गलोकमे
 तीति वै ब्राह्मणमुदाहरंति तदाहुः कथमग्नीन्प्रवत्स्यन्नुपतिष्ठे
 तं प्रोष्य वा प्रत्येत्याहुरहर्वेति तृष्ठीमित्याहुः स्तृष्ठी वैश्वेयसः आकां
 क्षंते तथाप्याहुरहुरहर्वी एते यजमानस्याश्रद्धयो दासनात्प्रप्लावना

सर्व

द्विभ्यतितानुपतिष्ठेतेवाभयं वोभयं मेस्त्वित्यभयं हेवास्मेभवत्य
भयं हेवास्मेभवति ॥ १११ ॥ १२ ॥ इति सप्तमपंचिकायां द्वितीयोऽध्यायः ॥
ॐ नमः ॥ हरिश्चंद्रो ह वै धर्मः एक्ष्वाको राजा पुत्रः आसतस्य हरातं
जाया बभूवुः स्तासु पुत्रं नलेभैतस्य ह पर्वतनारदो गृहः उषतुः
सह नारदं पप्रच्छ यन्विमं पुत्रमिच्छंति ये विजानंति ये च न किं स्वि
सुत्रेण विंदते तन्मः आचक्ष्व नारदेति सः एकया पृष्ट्वा ददृश मिः
प्रत्युवाच ॥ ऋणमस्मिंस्तं नयत्यमृतत्वं च गच्छति पिता पुत्रस्य

शि४

जातस्य पश्येच्च जीवतो मुरवं ॥ यावन्तः पृथिव्या भोगा यावन्तो जातवेदसि ॥
 यावन्तो अप्राणिनां भ्रूयान् पुत्रे पितुस्ततः ॥ शश्वत्पुत्रेण पितरो ह्याय
 न्वहुलं तमः ॥ आत्मा हि जन्म आत्मनः सद्भावत्यति तारिणी ॥ किन्नु मलं
 किम् जिने किमु मश्नु किं तपः ॥ पुत्रं ब्रह्माण्डं च सर्वैर्लोकोर्वेदाव
 दः ॥ अनेन ह प्राणः शरणां ह वा सो रूपं हिरण्यं पद्मं विवाहाः ॥ सर्वा ह
 जाया कृपणं ह दुहिता ज्योतिर्ह पुत्रः परमेव्यो मनुः ॥ पतिर्जायां प्रविश
 ति गर्भो भूत्वा समातरं ॥ तस्या पुनर्नवो भूत्वा दशमे मासि जायते ॥ त
 जाया जाया भवति यदस्या जायते पुनः ॥ आभूतिरेषा भूतिर्बर्ज

सूर्य
 ॥१६॥

मेतं निधीयते ॥ देवाश्चेताम्ययश्च तेजः समभरन्महत् ॥ देवामनुष्यान्
ब्रुवन्नेषावोजननीपुनः ॥ नापुत्रस्य लोको स्तीति तत्सर्वं पशवो विदुः ॥
तस्मात्तु पुत्रो मातरं स्वसारं चाधिरोहति ॥ एष पंथा उरुगायः सुशोवी
यं पुत्रिणं आक्रमते विशोकाः ॥ तं पश्यति पशवो वयांसि च तस्मा
त्तेमात्रापि मिथुनी भवन्तीति हस्माऽआख्याय ॥ ११ ॥ १३ ॥ अथैनमुवाच
वरुणं राजानमुपधावपुत्रो मे जायतां तेन त्वायजा इति तथेति सर्व
रुणं राजानमुपससारपुत्रो मे जायतां तेन त्वायजा इति तथेति तस्य

॥१६॥

हपुत्रो जज्ञे रोहितो नाम तं होवाचा ज निवेते पुत्रो यजस्व मानेनेने तिस होवाच
यदा वै पशुं निर्देष्टो भवत्यथ समे ध्यो भवति निर्देष्टो न्वस्त्वथ त्वा यजो
इति तथे तिस ह निर्देष्टा आसतं होवाच निर्देष्टो न्वभूद्यजस्व मानेनेने तिस
स होवाच यदा वै पशुं दंता जायंते थ समे ध्यो भवति दंता न्वस्य जा
यंता मथ त्वा यजो इति तथे तिस ह दंता ज क्षिरे तं होवाचा इत वा
अस्य दंता यजस्व मानेनेने तिस होवाच यदा वै पशुं दंताः पद्यंते थ
समे ध्यो भवति तौ दं न्वस्य पद्यंता मथ त्वा यजो इति तथे तिस ह

सूर्य

॥१६॥

हृदंताः पेदि रेतं होवाचा पत्सत वा अस्य दंता यजस्वमानेने तिस होवाच
यदा वै पशोर्दंताः पुनर्जीयंते थसमेध्यो भवति दंता न्वस्य पुनर्जीयंताम
थत्वा यजात् तितथे तितस्य हृदंताः पुनर्जी शिरैतं होवाचा क्षत वा अस्य
पुनर्दंता यजस्वमानेने तिस होवाच यदा वै क्षत्रियः संनाहुको भवत्य
थसमेध्यो भवति संनाहुं नु प्राप्नोत्वथत्वा यजात् तितथे तिसहसं नो
हुं प्रापत्तं होवाच संनाहुं नु प्राप्नोद्यजस्वमानेने तिस तथे त्युक्ता पुत्रमा
मंत्रया मासततायं वै मर्त्यं त्वामददाद्धंत त्वया ह मिमं यजात् तिसहने

लुक्काधनुरादायारण्यमपातस्त्रोससंवत्सरमण्येचचारं॥२॥१॥
 अथहेक्ष्वाकंवसुणोजग्राहंतस्वहोदरंजज्ञेतदुहरोहितःशुश्रावसार
 ण्याद्राममेयायतमिंद्रःपुरुषरूपेणपर्येत्योवाच॥नानाश्रान्तायश्रीर
 स्तीतिरोहितश्शुश्रूमापापोजन्तवदरोजनंइंद्रइच्चरतःसखाचरे
 वेतिचरेवेतिवेमात्रासुणोवोचदितिहाद्वितीयंसंवत्सरमण्ये
 चचारसारण्याद्राममेयायतमिंद्रःपुरुषरूपेणपर्येत्योवाच॥
 पुष्पिण्याचरतो जंघेभ्रक्षुरात्मापूतग्रहिः॥दोरेस्यसर्वपापा

नः श्रमेण प्रपथैस्सरमरण्ये च चारुसोरण्या द्वा म मे यायत मिन्द्रः पुरुषरू
पेण पर्येत्योवाच ॥ २ ॥ हेताश्चरेवेति चरेवेति वेमा ब्राह्मणे वोचदिति
ह ॥ तृतीयं संवत्सरमरण्ये च चारुसोरण्या द्वा म मे यायत मिन्द्रः पुरुषरू
पेण पर्येत्योवाच ॥ ३ ॥ आस्ते भग आसीनस्योर्ध्वं स्तिष्ठति तिष्ठतः ॥ शो
ते निपद्यमानस्य चरातिचरतो भगश्चरेवेति चरेवेति वेमा ब्राह्म
णे वोचदिति ह ॥ चतुर्थं संवत्सरमरण्ये च चारुसोरण्या द्वा म मे
यायत मिन्द्रः पुरुषरूपेण पर्येत्योवाच ॥ ४ ॥ तिष्ठं स्वेता भवति कृतं
संपद्यते चरंश्चरेवेति चरेवेति वेमा ब्राह्मणे वोचदिति ह ॥ पंचमं

कलिः शयानो भवति संजिहानस्तुदापरः ॥ ५ ॥

ष.पं.

॥९८॥

संवत्सरमरण्ये च चारुसोरण्या द्वाभमेयाय तमिंद्रः पुरुषरूपेण पर्ये
त्योवाच ॥ चरन्नेमधुविंदति चरन्स्वादुमुदुंबरं ॥ सूर्यस्य पश्य श्रेमा
णं योनितं द्रुयते चरंश्चरेवेति चरेवेति वेमा ब्राह्मणे वोचदिति ह ॥
षष्ठं संवत्सरमरण्ये च चारुसोजीगर्त्तसौ यवसि मृषिमशानया परी
तमरण्यं उपेयाय तस्य ह त्रयः पुत्राः आसुः शुनः पुष्पः शुनः शेषः
शुनो लो गूल इति तं होवाच ऋषे हं ते शतं ददाम्यहमे धामे केनात्मा
नं निष्क्रीणा इति स ज्येष्ठं पुत्रं निगृह्णानुवाच नन्विममिति नोऽ

सूर्य

॥९८॥

एवेममिति कनिष्ठमातातौ ह मध्यमे संपादयं च क्रतुः शुनः शेषे तस्य
ह शतं दत्त्वा स तमादाय सोरण्या द्वा ममेयाय स पितरमेत्योवाच तत
हं ता ह मनेनां मानं निष्क्रीणा इति सवरुणं राजानमुपससारानेन त्वा
य जा इति तथेति भूयान्ने ब्राह्मणः क्षत्रियादिति वरुण उवाच तस्मा
एतं राजसूयं यज्ञं क्रतुं प्रोवाच तमेतमभिषेचनीये पुरुषं पशुमा
लेभे ॥१५॥ तस्य ह विश्वामित्रो होतासीज्जमदग्निरध्वर्युर्वसि
ष्ठो ब्रह्मायास्य उद्रोता तस्मा उपाकृताय नियोक्तारं न विविदुः

ष.पं०

॥१९२॥

सहोवाचाजीगर्तःसौयवसिर्मह्यमपरंशतंदत्ताहमेनंनियोक्ष्यामी
तितस्माअपरंशतंददुःस्तंसनिनियोजतस्माउपाकृतायनियुक्ता
याप्रीतायपर्यग्निक्तायविशसितारंनविविदुःसहोवाचाजीग
र्तःसौयवसिर्मह्यमपरंशतंदत्ताहमेनंविशसिष्यामीतितस्माअ
परंशतंददुःसोसिंनिशानएयायाथहशुनःशोपर्शक्षाचक्रेमा
नुषमिववेमाविशसिष्यंतिहंताहंदेवताउपधावामीतिसप्रजा
पतिमेवप्रथमंदेवतानामुपससारकस्यनूनंकतमस्यामृताना

सूर्य

॥१९२॥

मित्येतयर्चातं प्रजापतिरुवाचाग्निर्वेदेवानां नेदिषुस्तमेवोपधावे
तिसोग्निमुपससाराग्नेर्वयंप्रथमस्यामृतानामित्येतयर्चातम
ग्निरुवाचसवितावैप्रसवानामीशेतमेवोपधावेतिससविता
रमुपससाराभित्वा देवसवितरित्येतेनतृचेनतंसवितोवाच
वरुणायवैराज्ञेनियुक्तोसितमेवोपधावेतिसवरुणंराज्ञान
मुपससारातःउत्तराभिरेकत्रिंशतातंवरुणउवाचाग्निर्वेदे
वानांमुखेसुहृदयतमस्तनुस्तुह्यथलोत्सक्ष्यामइतिसोग्निस्तु

स.पं.

॥२०॥

एवांस्तु ह्यथत्वोत्स्रक्ष्यामइति सविश्वां देवांस्तु एवावनमोमहोऽन
मोअर्भकेभ्य इत्येतयचीतं विश्वे देवा ऊचुरिंद्रो वै देवानामोजिष्ठो
बलिष्ठः सहिष्ठः सत्तमः पारयिष्ठु तमस्तनुस्तु ह्यथत्वोत्स्रक्ष्याम
इति सः इंद्रं तु एवावयच्चिद्वि सत्यसोमपा इति चैतेन सूक्तेनो=॥
तउत्तराभिर्द्वा विंशत्या तमग्निरुवाच विश्वां नु देवा=॥ तत्तस्य न
पंचदशानिस्तस्मा इंद्रस्तयमानः प्रीतो मनसा हिरण्यरथं ददौ
तमेतया प्रतीया यशश्च दिंद्र इति तमिंद्रं उवाच श्विनो नुस्तु ह्यथ सूर्य

॥२०॥

लोत्स्रक्ष्यामइति सोऽश्विनो तुष्टा वात उत्तरे णत्वेन तं मश्विना ऊ
चतुरुष संनुस्तु ह्यथ लोत्स्रक्ष्यामइति स उष सं तुष्टा वात उत्त
रे णत्वेन तस्य हस्मर्च्युक्तायां विपाशो मुमुचे कनीय रे द्वा
कस्योदरं भवत्युत्तमस्यामेव च्युक्तायां विपाशो मुमुचे गद रे द्वा
क आस ॥ १६ ॥ गति मृत्विज ऊचुस्त्वमेव नो स्याद्दः संस्था मधिगच्छे
त्यथ हेतं शुनः शोषाजः सवंद दरी तमेताभिश्च तस्मिन् रभिसु
षावेयच्चिह्नं गृहे गृहे इत्यथैनं द्रोण कलत्रा मभ्यवनिना यो

ष.पं.

॥२९॥

विष्टं च म्वोर्भरेत्येत यचीथ हास्मिन् न चार खेपूर्वाभिश्च त.सृमिः सखा
हाकारानिर्जुह्वांचकाराथेनमवभृथमभ्यवनिनायत्वं नोअग्ने
वरुणस्यविद्वानित्येताभ्यामथेनमतकुर्ध्वमग्निमाहवनीयमुपस्था
पयांचकारशुनश्चिष्टेपनिदितंसहस्रादित्यथहशुनः शोषोविश्वा
मित्रस्यांकमाससादसहोवाचाजीगर्तः सोयवसिर्ऋषेपुनर्मेपु
त्रंदेहीतिनेतिहोवाचविश्वा मित्रोदेवावाइमंमह्यमरासतेति
सहदेवरातोवैश्वा मित्र आसतस्येतेकापिलेयवाभ्रवाः सहोवा

सूर्य

॥२९॥

चाजीगर्तःसोयवसिस्त्वेवेहिविद्वयावहाइतिसहोवाचाजीगर्तःसो
 यवसिरांगिरसोजन्मनास्याजीगर्तिःश्रुतःकविः॥ऋषेपैतामहा
 त्ततोर्मापगाःपुनरेहिमामितिसहोवाचश्रुनःशोपोश्चस्त्वाशास
 हस्तेनयधूदेषलसतागवांजीमिशतानित्वमवृणीथामदंगिरइ
 तिसहोवाचाजीगर्तःसोयवसिस्तद्वैमाताततपतिपापंकर्ममया
 कृतं॥तदहंनिह्वेतुभ्यंप्रतियंतुशतागवामितिसहोवाचश्रुनः
 शोपोयःसकृत्पापकंकुर्यात्कुर्यादेनत्ततोपरं॥नापागाःशोद्वान्या

द

अ. व.
॥ २२ ॥

यादसंधेयं त्वया कृतमित्यसंधेयमिति ह विश्वामित्र उ प प पाद सहो
वाच विश्वामित्रो भीमः एव सौयवसिः शासेन वित्रिशसिषुः ॥ अस्मा
नैतस्य पुत्रो भूर्ममैवोपे हि पुत्रतामिति सहोवाच शुनः शोपः सवेय
थानोत्तपयाराज पुत्रतथा वद ॥ यथेवांगिरसः संनुपेयां तव पुत्र
तामिति सहोवाच विश्वामित्रो ज्येष्ठो मेत्वं पुत्राणां स्यात्तव श्रेष्ठा
प्रजा स्यात् ॥ उ पेयादेवं मेदायं ते न वै शोप मंत्रय इति सहोवाच शु
नः शोपः संज्ञानानेषु वै ब्रूयात्सोहार्द्याय मे अये ॥ यथा हं नैरतः

सर्वे
॥ २२ ॥

षभोपेयांतवपुत्रतामित्यथहविश्वा मित्रः पुत्रानामंत्रयामासमधु
छंदाः शृणोतनक्षत्रेषभोरेणुरष्टकः॥ येकेचभ्रातरस्थनास्मेज्येष्ट्या
यकल्पध्वमिति॥१७॥५॥ तस्यहविश्वा मित्रस्यैकशतंपुत्रा आसुः
पंचाशदेवज्यायांसोमधुछंदसः पंचाशत्कुनीयांसस्तद्येज्यायांसोम
तेकुशलंमेनिरेताननुयाजहारंतान्चः प्रजाभक्षीष्टेतत्तैश्चाः पुंशः
शबराः पुलिंदा मूतिवाश्च्युदंत्याबहवो भवंति वैश्वा मित्रादस्य नो भू
यिष्ठाः सहोवाचमधुछंदाः पंचाशतासाध्वं यन्नः पिता संजानीते त

ति३

ष.पं.

॥२३॥

स्मिंस्तिष्ठामहेवयं॥ पुरस्त्वा सर्वे कुर्महेत्वा मन्त्रं चोवयं स्मसीत्यथ ह
विश्वामित्रः प्रतीतः पुत्रांस्तुष्टावते वै पुत्राः परुमंतो वीरवंतो भवि
ष्यथ॥ ये मानं मे नु गृह्णंतो वीरवंत मकर्त्तमा॥ पुरः एवा वीरवंतो दे
वराते न गाधिनाः॥ सर्वे राध्यास्तु पुत्रा एषवः सद्दिवा च न॥ एषवः
कुशिका वीरो देवरातस्त मन्वित॥ युष्मांश्च दायं मनुपेता विद्याया
मुचविद्यसि॥ ते सम्यं चो वै विश्वामित्राः सर्वे साकं सरातयः॥ देवरा
तायत स्थिरे धृत्यै श्रेष्ठाय गाधिनाः॥ अधीयत देवरातो रिक्

सूर्य

॥२३॥

शो

योरुभयोर्ऋषिः॥ जहूनां चाधिपत्ये दैवे वेदे च गाधिनां॥ तदेतत्पर
ऋक् तगाथं शौनः शौपमाख्यानं तद्द्वो ताराक्षेभिषिक्ताया च छेहि
रण्यकशिपावासीन आ च छेहि रण्यकशिपावासीनः प्रतिगृणा
ति यैवे हि रण्ययशसे वै नंतत्समर्ह्योमित्युचः प्रतिगर एव त
थेति गाथाया ऊमिति वै देवं तथेति मानुषं देवेन चैवै नंतन्मानु
षेण च पापादेन सः प्रमुंचेति तस्माद्यो राजा विजिती स्यादप्ययज
मान आख्यापयेत्तैवेतच्छौनः शौपमाख्यानं न ६८ स्मिन्नल्पं च नैनः

सं.पं.

॥२४॥

हुतादश्वाः

परिशिष्यते सहस्रमाख्यात्रे दद्यात्तं प्रतिग रित्र एते चैवा सने श्वे
तश्चाश्वतरी रथो होतुः पुत्रकामा हाप्याख्यापये रंल भंते ह पुत्रां कुरु
भंते ह पुत्रान् ॥१८॥ ॥६॥ इति सप्तमपंचिकायां तृतीयोऽध्यायः ॥ श्री
प्रजापतिर्यज्ञमसृजत यज्ञं सृष्टमनु ब्रह्मक्षत्रे असृज्येतां ब्रह्मक्षत्रे
अनुदयः प्रजा असृज्यं तं हुतादश्च ब्रह्मेवानु हुतादः क्षत्रमच हु
ताद एता वै प्रजा हुतादो यद्वा सृणा अथैता अहुतादो यद्वा ज न्यौ वै
श्यः रुरुदस्ताभ्यो यज्ञ उदक्रामत्तं ब्रह्मक्षत्रे अचैतां यान्येव ब्रह्मणा

सूर्य

॥२४॥

आयुधानितैर्ब्रह्मानेधानिक्षत्रस्यतैः क्षत्रमेतानिवै ब्रह्मण आयुधा
नियद्यज्ञायुधान्यथैतानिक्षत्रस्यायुधानियदश्वरथः कवचइषुध
चतंक्षत्रमनन्वाप्यन्यवर्ततायुधेभ्योहस्मास्यविजमानः पराङ्गे वैत्य
थैनंब्रह्मानैतमाप्नोतमाप्तापरस्तांनिरुध्यातिष्ठत्स आपः परस्तांनिरु
द्वस्तिष्ठंतात्वास्वान्यायुधानिब्रह्मोपावर्तततस्माद्वाप्येतर्हि यज्ञो ब्रह्म
ण्येव ब्राह्मणेषु प्रतिष्ठितोथैनक्षत्रमन्वागच्छतेदब्रवीदुपमास्मिन्य
ज्ञे हूयस्वेतितत्तथेत्यब्रवीत्तद्वै निधायस्वान्यायुधानिब्रह्मण एवायु

स.पं.

॥२५॥

देव३

धैर्ब्रह्मणोरूपेण ब्रह्म भूत्वा यत्तमुपावर्त्तस्वेतितथेतितक्षत्रं निधा
यस्वान्यायुधानि ब्रह्मण एवायुधैर्ब्रह्मणोरूपेण ब्रह्म भूत्वा यत्तमु
पावर्त्तततस्माद्वाप्येतर्हि क्षत्रियो यजमानो निधायैव स्वान्यायुधा
नि ब्रह्मण एवायुधैर्ब्रह्मणोरूपेण ब्रह्म भूत्वा यत्तमुपावर्त्तते ॥१९॥१॥
अथातो यजनस्यैव या अस्तदा हर्यद्वा ब्रह्मणो राजन्यो वैश्या दीक्षि
व्यमाणः क्षत्रियं देवयजनं याचति कंक्षत्रियो याचेदिति देवं क्षत्रं
याचेदित्याहुरादित्यो वै देवं क्षत्रमादित्य एषां भूतानां मधिपतिः

सूर्य

॥२५॥

सयदहदक्षिष्यमाणो भवति तदहः पूर्वाह्ण एवोद्यंतमादित्यमुप
तिष्ठेते दंश्रेष्ठं ज्योतिषां ज्योतिरुत्तमं ॥ देवसवितर्देवयजनं मे देहि
देवयज्याया इति देवयजनं याचति सयत्तत्र याचित उत्तरां सर्पयो
तथा ददामीति हेवतदा हतस्य हनकाचन रिष्टिर्भवति देवेन सवि
त्रा प्रसूतस्योत्तरोत्तरि णीह श्रियमश्रुते श्रुते ह प्रजानामैश्वर्यमा
धिपत्यं यएवमुपस्थापययाचित्वा देवयजनमध्यवसायदीक्षते
क्षत्रियः सन् ॥ २० ॥ २१ ॥ अथात इष्टापूर्तस्या परिज्यानिः क्षत्रिय

स्ययजमानस्य स पुरस्ताद्दीक्षाया आहुतिं जुहुयाच्चतुर्गृहीतमाज्य
 माहवनीयं इष्ट्या पूर्वस्या परिज्या न्यै पुनर्न इन्द्रो मघवा ददातु ॥ ब्र
 ह्म पुनरिष्टं पूर्वर्त्तदा स्वाहेत्यथानूबं ध्यायेत्समिष्टयजुषामुपरिष्टा
 सुनर्नो अग्निर्जातवेदा ददातु ॥ क्षत्रं पुनरिष्टं पूर्वर्त्तदा स्वाहेति से
 षेष्ट्या पूर्वस्या परिज्या निःक्षत्रियस्य यजमानस्य यदेत आहुती
 तस्मादेते होतव्ये ॥ २९ ॥ ३ ॥ तदुहस्माहसौ जात आराक्कुरजीत
 पुनर्वर्ण्यवा एतं ददेते आहुती इति यथाह कामयेत तथैतैकुर्याद्य

सूर्य

इतोनुशासनंकुर्यादितिमेत्वेवजुहुयाद्ब्रह्मप्रपद्येब्रह्ममाक्षत्राद्रोपा
यतुब्रह्मणोस्वाहेतितत्तदिति३॥ब्रह्मवाएषप्रपद्यतेयोयज्ञंप्रपद्यते
ब्रह्मवेयज्ञोयज्ञादुहवाएषपुनर्जायतेयोदीक्षतेतंब्रह्मप्रपन्नंक्षत्रंन
परिजिनातिब्रह्ममाक्षत्राद्रोपायत्वित्याहयथैनंब्रह्मक्षत्राद्रोपायेद्ब्र
ह्मणोस्वाहेतितदेनस्त्रीणातितदेनस्त्रीतंक्षत्राद्रोपायत्यथानूबन्ध्याये
समिष्टयजुषामुपरिष्ठाक्षत्रंप्रपद्येक्षत्रंमाब्रह्मणोगोपायतुक्षत्रा
यस्वाहेतितत्तदिति३॥क्षत्रंवाएषप्रपद्यतेयोरारुं प्रपद्यतेक्षत्रंहिरा

स.पे.

॥२७॥

शुं तं क्षत्रं प्रपन्नं ब्रह्म न परिजिनाति क्षत्रं मा ब्रह्म णो गोपाय त्वित्याह यथै न
क्षत्रं ब्रह्म णो गोपाये क्षत्राय स्वाहेति तदेनं स्त्रीणां तितदेनं स्त्री तं ब्रह्म णो गो
पायति सैषेष्टा पूर्त्तस्येवा परिज्या निःक्षत्रियस्य यजमानस्य यदेते आ
हुती तस्मादेते एव होतव्ये ॥ २२ ॥ मा अर्थे दोषे देवतया क्षत्रियो भवति
त्रैष्टुभश्च दस्मापंच देशस्तोमेन सोमो राज्ञ्येन राजन्यो बंधुना सह
दीक्षमाण एव ब्राह्मणता मभ्युपैतियत्कृच्छा जिनमध्यह्नियदी
क्षितव्रतं चरति यदेनं ब्राह्मणाऽभिसेगच्छंते तस्य हृदी क्षमाण

सूर्य

॥२७॥

स्येन्द्र एवेन्द्रियमादत्ते त्रिष्टुब्रवीर्यपंचदशस्तोम आयुः सोमोराज्यं पि
तरो यशस्कीर्तिमन्यो वा अयमस्मद्भवति ब्रह्म वा अयं भवति ब्रह्म
वा अयमुपावर्त्तत इति वदंतः स पुरस्ताद्दीक्षायामाहुतिं हुत्वा हव
नीयमुपतिष्ठेत्तनेन्द्रा देवताया एमिन त्रिष्टुभश्चंदसान पंचदश
स्तोमान सोमाद्राज्ञो न पित्र्याहं धोर्मा मइंद्र इन्द्रियमादितमा त्रिष्टु
वीर्यमापंचदशस्तोम आयुर्मा सोमोराज्यं मा पितरो यशस्कीर्ति
सहेंद्रियेण वीर्येण युषाराज्येन यशसा बंधुनाग्निदेवतामुपे

स.पे०

॥२८॥

मिगायत्रीष्टदस्त्रितंस्तोमं सोमं राजानं ब्रह्म प्रपद्ये ब्राह्मणो भवा
मीतितस्य हनेंद्रं द्रियमादत्तेन त्रिष्टु ब्रवीर्यं न पंचदशस्तोम आयु
र्न सोमो राज्ञ्येन पितरो यशस्कीर्तियः एवमेतामाहुतिं हुत्वा हवनीयमु
पस्थाप्य दीक्षते क्षत्रियः स न ॥२३॥ ॥ अथाग्नेयो वै देवतया क्षत्रियो
दीक्षितो भवति गायत्र्यं दसा त्रिष्टु त्स्तोमेन ब्राह्मणो बंधुना सहोद
वस्यं नेव क्षत्रियतामभ्युपैतितस्य होदवस्यतो ग्निरेव तेज आदत्ते गा
यत्री वीर्यं त्रिष्टु त्स्तोम आयुर्ब्राह्मणो ब्रह्म यशस्कीर्तिमन्यावाश्रयम

सूर्य

॥२८॥

स्मद्भवति क्षत्रं वा अयं भवति क्षत्रं वा अयमुपावर्त्तत इति वदंतः सोऽनू
 बंध्याये समिष्ट यजुषामुपरिष्ठाद्विवाहुतिमाहवनीयमुपतिष्ठेत
 नाम्नेर्देवताया एमि न गायत्र्याश्च दसौ न त्रिवृतस्तोमं न ब्रह्मणो वं
 धोर्मा मे गिस्तेज आदित मा गायत्री वीर्यं मा त्रिवृत्स्तोम आयुर्मा ब्रा
 ह्मण ब्रह्म यशस्कीर्त्तिं सहते जसा वीर्यं णायुषा ब्रह्म णाय शसा
 कीर्त्यं दं देवता मुपैमि त्रिष्टुभं छंदः पंचदशं स्तोमं सोमं राजानं क्षत्रं
 प्रपद्ये क्षत्रियो भवामि ॥ देवाः पितरः पितरो देवा योस्मि स स न्यजे ॥

स.पं.
॥२९॥

स्वमद्रुदमिष्टं स्वपूर्त्तं स्वश्रुतं स्वहृतं तस्य मेयमग्निरुपद्रष्टाय वायु
रुपश्रोतासावादित्यो नुरच्याते मेदे हं य एवास्मि सोऽस्मीति तस्य हनाग्नि
नस्तेज आदत्तेन गायत्रीवीर्येन त्रिवृत्तो म आयुर्न ब्राह्मणा ब्रह्मयज्ञ
स्कीर्तिं य एव मेतामाहुतिं हुत्वा हवनीयेषु पस्थायो देवस्य तिक्षत्रियः
मनू ॥२४॥ ६॥ अथातो दीक्षाया आवेदनं स्येव तदाहुर्यद्वा ब्राह्मणस्य
दीक्षितस्य ब्राह्मणो दीक्षिष्येति दीक्षा मावेदयंति कथं क्षत्रियस्या
वेदयेदिति यथैवैतद्वा ब्राह्मणस्य दीक्षितस्य ब्राह्मणो दीक्षिष्येति दी

सूर्य
॥२९॥

क्षामावेदयंत्येवमेवेतत्क्षत्रियस्यावेदयेत्पुरोहितस्यार्षयेणेति तत्तदि
तीक्ष्णनिधायवाएषस्वान्यायुधानि ब्रह्मण एवायुधेर्ब्रह्मणोरूपेण ब्र
ह्मभूत्वा यज्ञमुपावर्त्तत तस्मात्तस्य पुरोहितस्यार्षयेण दीक्षामावेद
येयुः पुरोहितस्यार्षयेण प्रवरं प्रवृणीरन् ॥ २५ ॥ ७ ॥ अथातो यजमा
नभागस्यैव तदाहुः प्राश्नीयात् क्षत्रियो यजमानभागान्न प्राश्नीया
त् अतियत् प्राश्नीयादहुताहुते प्राश्य पापीयान्स्याद्यन्न प्राश्नीयाद्य
ज्ञादात्मानमंत रियाद्यज्ञो वै यजमानभागः सब्रह्मणे परिहृत्यः पु

स.पं.

॥३०१॥

रोहितायतनं वा एतत्क्षत्रियस्य यद्ब्रह्माद्भ्यो हवा एष क्षत्रियस्य यत्सु
रोहित उपाह परोक्षेणैव प्राशितरूपमाप्नोति न्नास्य प्रत्यक्षं न क्षितो
भवति यस्तु उहवा एष प्रत्यक्षं यद्ब्रह्मा ब्रह्मणि हि सर्वो यज्ञः प्रतिष्ठितो
यज्ञे यजमानो यस्त एव तद्यज्ञ मप्यत्यर्जं तियथा स्वापो यथाग्नावग्निं
तद्देनातिरिच्यते तदेतन्न हि तस्मिन् स्तितस्मात्स ब्रह्मणे परिहृत्यो ग्नो हे
केतुर्ब्रह्मति प्रजापते विभानां मल्लोकस्तस्मिन् स्वादधामि सह यज
माने स्वाहेति तत्तथा न कुर्याद्यजमानो वै यजमान भागो यजमान
न

सूर्य

॥३०१॥

हसो ग्नो प्रवृणक्ति य एनंतत्र ब्रूयाद्यजमानमग्ने प्रावाक्षीः प्रा स्या
ग्निः प्राणा धक्ष्यति मरिष्यति यजमान इति शश्वत्तथा स्यात्तस्मात्तस्या
शानेयादाशान्नेयात् ॥ २५ ॥ ८ ॥ इति सप्तमपंचिकायां चतुर्थोऽध्यायः ॥
ॐ ॥ विश्वंतरो हसो षध्ननः श्यापर्णा न्यरिचक्षाणो विश्या पर्णयज्ञ
माज ॥ हेतुहानुबुध्य श्यापर्णास्तयज्ञमाजगमुस्ते हतदंतर्वेद्यासां च
किरेता रुदष्टुवा च पापस्य वा इमे कर्मणः कर्तार आसते पूता ये वा
चो वदितारो य छ्यापर्णा इमानुथापते ये मे मंतर्वेदि मा सि चतेति

॥३९॥

तथेति तानुत्थापयाचकुस्ते होत्थाप्यमाना रुरुविरयेतेभ्योभृतवी
रेभ्योसितमृगाः कश्यपानांसोमपीथमभिजिग्युः पारिक्षितस्य ज
नमेजयस्य विकश्यपेयज्ञैस्तैस्तत्रवीरवंत आसुः कस्वित्सोस्माकस्ति
वीरोय इमं सोमपीथमभिजेष्यतीत्ययमहमस्मि वोवीर इति होवा
च रामो मार्गवेयो रामो हास मार्गवेयो नृचानश्याप पृथग्यस्तथा होति
छतामुवाचापिनुराजं नित्यं विदं वेदे रुत्थापयंतीति यस्त्वं कथं वेत्थ व
ह्मबंधविति ॥२७॥१॥ यत्रैवं देवताः पर्यवृजन्विश्वरूपं त्वाद्गुमभ्यमं

सर्व

॥३९॥

स्तवृत्रमस्ततयतीन्सालावृकेभ्यः प्रादादरुर्मद्यानवधीदृहस्पतेः प्रत्य
 वधीदितितत्रेन्द्रः सोमपीथेनन्याध्यतेंद्रस्यानुवृद्धिंक्षत्रं सोमपीथेनन्या
 ध्यतापीदः सोमपीथेनवत्तुष्टुरामुष्यसोमंतद्वुद्धमेवाद्यापिक्षत्रं सोमपी
 थेनसयस्तंनक्षत्रंविद्याद्यः क्षत्रस्यसोमपीथेनन्यद्वुद्धस्ययेनक्षत्रं समृध्य
 तेकथंतंवेदेरुत्थापयंतीतिथैवाह्मणत्वंतंनक्षांश्वेदहीतितंवेनोवा
 ह्मणब्रूहीतितस्मैवेतेराजंनितिहोवाच॥२८॥२॥त्रयाणांभक्षाणा
 मेकमाहरिष्यतिसोमंवादधिवापोवासयदिसोमंब्राह्मणानांस

"३२॥

भक्षो ब्राह्मणं स्तेन भक्षेण जिनिष्य सि ब्राह्मण कल्पस्ते प्रजायामा जनि
ष्यत आदाया पाया वसायी यथा काम प्रयापो यदा वै क्षत्रियाय पापं भ
वति ब्राह्मण कल्पोस्य प्रजायामा जायत ईश्वरो हास्माद्वितीयो वा तृतीयो
वा ब्राह्मणतां मभ्युपेतोः सब्रह्मबंधवेन जिज्युषितो यद्यदि दक्षि वैश्या
नां स भक्षो वैश्यां स्तेन भक्षेण जिनिष्य सि वैश्य कल्पस्ते प्रजायामा जनि
ष्यते न्यस्य बलि कृदं न्यस्याद्यो यथा काम ज्येयो यदा वै क्षत्रियाय पापं भ
वति वैश्य कल्पोस्य प्रजायामा जायत ईश्वरो हास्माद्वितीयो वा तृतीयो वा

सूर्य

"३२॥

वैश्यतामभ्युपेतोः सवैश्यतया जिज्युषितो थयद्यपः शूद्राणां सभक्षः
शूद्रांस्तेन भक्षेण जिन्विष्य सि शूद्रकल्पस्ते प्रजायामाजनिष्यते न्यस्य
प्रेष्यः कामोत्थाप्यो यथा कामवध्यो यदा वैक्षत्रियाय पापं भवति शूद्रक
ल्पोस्य प्रजायामाजायतर्ह्यश्वरो हास्माद्वितीयो वा तृतीयो वा शूद्रतामभ्यु
पेतोः स शूद्रतया जिज्युषितः ॥ २९ ॥ ३॥ एते वै ते त्रयो भक्षाराजं निति हो
वाचयेषामाशान्नेयाक्षत्रियो यजमानो थस्यैषस्वो भक्षो न्यग्रेधस्या
वरोधाश्च फलानि चोदुंबराण्याश्चैथानि फलक्षान्यभिषुणुयात्तानि भ

॥३३॥

क्षयेत्सोऽस्यस्वोभक्षोयतोवाअधिदेवायज्ञेनेष्टुस्वर्गलोकमायंस्तत्रेतांश्च
मसान्युञ्जंस्तेन्यगोधाअभवन्त्युञ्जाइतिहाव्येनानेतर्ह्याचक्षतेकुरुक्षे
त्रेतेहप्रथमजान्यगोधानांतिभ्योहान्येधिजातास्तेयन्यंचोरोहंस्तस्मान्य
द्रोहतिन्यगोहोन्यगोहोवैनामतन्यगोहंसंतंन्यगोधइत्याचक्षतेप
रोक्षेणपरोक्षप्रियाइवहिदेवाः॥३॥तेषांयश्चमसानांरसोवाङ्
त्तेवरोधाअभवन्नथयऊर्ध्वस्तानिफलान्येषहवावक्षत्रियस्वाङ्क्षं
नेतियोन्यगोधस्यावरोधांश्चफलानिचभक्षयत्युपाहपरोक्षेणैव

सूर्य
॥३३॥

ष

सोमपीथमाप्रोतिनास्यप्रत्यक्षंभक्षितोभवतिपरोक्षमिवहवाएषसोमो
राजायन्यगोधःपरोक्षमिवैब्रह्मणोरूपमुपनिगच्छति यक्षत्रियःपुरो
धयेवदीक्षयेवप्रवरेणैवक्षत्रंवाएतद्धनस्पतीनांयन्यगोधःक्षत्रंरा
जन्योनिततद्वह्नीहक्षत्रियोराष्ट्रैवसंभवतिप्रतिष्ठितइव नितततइ
वन्यगोधोवरोधेर्भूम्याप्रतिष्ठितइवतद्यक्षत्रियोयजमानोन्यगो
धस्यावरोधांश्चफलानिचभक्षयत्यात्मन्येवतक्षत्रंवनस्पतीनां
प्रतिष्ठापयतिक्षत्रआत्मानंक्षत्रेहवैसआत्मनिक्षत्रंवनस्पतीनां

॥३७॥

तिष्ठापयतिन्यग्रोधद्रवावरो धैर्भूम्यां प्रतिराष्ट्रेतिष्ठत्युग्रं हास्यरा
ष्टुमव्यथ्यं भवति य एवमेतं भक्षं भक्षयति क्षत्रियो यजमानः ॥३७॥ ५॥
अथ यदोदुंबराण्यूर्जो वा एषो नाद्याद न स्पतिरजायत यदुदुंबरो सो
ज्यं वा एतद न स्पतीनामूर्जमेवास्मिंस्तद नाद्यं सो ज्यं च वनस्पतीनां
क्षत्रेदधात्यथ यदा श्वत्थानितेजसो वा एष वनस्पतिरजायत य
दश्वत्थसाम्राज्यं वा एतद न स्पतीनां तेज एवास्मिंस्तत्साम्राज्यं च व
नस्पतीनां क्षत्रेदधात्यथ यत्प्लाक्षाणि यत्रा सो वा एष वनस्पतिर

सूर्य

॥३८॥

जायतयत्सुक्षःस्वाराज्यंचहवाएतद्वैराज्यंचवनस्पतीनांयशएवास्मि
स्तस्वाराज्यवैराज्यंचवनस्पतीनांक्षत्रेदधात्येतान्यस्यपुरस्तादुपकृ
प्तानिभवंत्यथसोमंराजानंकीर्णंतितीरास्तएवावृत्तोपवसथाप्रतिवे
त्रौश्चरंत्यथोपवसथ्यमहरेतान्यध्वर्युःपुरस्तादुपकल्पयेताधिष
वणंचर्मधिषवणेपूलकेद्रोणकलशंदशापवित्रमद्दीन्यृतभृ
तंचाधवनीयंचस्थालीमुदंचनंचमसंचतद्यदेतद्राजानंप्रातरंभि
षुण्वतितदेनानिद्वेधाविगृह्णीयादन्येन्यानिमुनयान्माध्यंदिना

॥३५॥

यान्यानिपरिशिष्यात् ॥३५॥ ॥ तद्यत्रैतांश्चमसानुनयेयुस्तदेतंयज
मानचमसमुन्नयेत्तस्मिंदेदभर्तुरुणाकेप्रास्तेस्यातांतयोर्वषट्क
तेतःपरिधिपूर्वंप्रास्येदधिक्रायाअकारिषमित्येतयर्चासस्वा
हाकारयानुवषट्कतेपरमादधिकाःशवसापंचकृष्टीरिति
तद्यत्रैतांश्चमसानाहरेयुःस्तदेतंयजमानचमसमाहरेत्तान्यत्रो
हृणीयुस्तदेनमुपोहृणीयात्तद्यदेकां होतोपहूयेतयदाचमसं
भक्षयेद्येनमेतयाभक्षयेद्यदत्रिशिष्टंरसिनःसुतस्ययदिंद्रोअ

सूर्य
॥३५॥

पिबच्छचीभिः॥ इदं तदस्य मनसा शिवेन सोमं राजानमिह भक्षयामी
ति शिवो ह वा अस्मा एषवानस्यत्यः शिवेन मनसा भिक्षितो भवत्यु
ग्रं हास्य राक्षसमव्यथ्यं भवति य एव मे तं भक्षं भक्षयति क्षत्रियोय
जमानः शंभो एषि ह दे पीतः प्रण आयुजं शिवसे सोमतारी रित्यात्मनः
प्रत्यभि मन्त्र ईश्वरो ह वा एषो प्रत्यभि मृष्टो मनुष्यस्यायुः प्रत्यवह
त्तीर न हन्मा भक्षयतीति तद्यदे तेनात्मानमसि मृशत्यायुरेव त
त्यतिरत आयाय स्वसमेतु ते संते पयांसि स मुयं तु वा जा इति च म

॥३६॥

समाध्याययत्यभिरूपाभ्यां यद्यज्ञेभिरूपंतत्समृद्धम् ॥३३॥ ७॥ त
द्यज्ञेतांश्चमसाहसादयेयुस्तदेतं यजमानचमसंसादयेत्तान्यत्र प्र
कंपयेयुस्तदेनमनुप्रकंपयेदथैनमाहृतं भक्षयेन्नराशंसपीत
स्य देवसोमते मतिविदुमैः पितृभिर्भक्षितस्य भक्षयामीति प्रा
तः सवने नाराशंसो भक्षुर्वै रिति माध्यंदिने काव्ये रिति तृतीयस
वनकुमावै पितरः प्रातः सवने कुर्वा माध्यंदिने काव्यास्तृतीयसवने
तदेतत्सितृनेवा मृतान्सवनभाजः करोति सर्वो ह वै सोमृत इति

सूर्य
॥३६॥

हस्माह प्रियव्रतः सोमापोयः कश्च सवनभागित्यमृताह्वा अस्य
पितरः सवनभाजो भवन्त्युग्रहास्यराष्ट्रमव्यथ्यं भवति य एव मे तं
भक्षं भक्षयति क्षत्रियो यजमानः समान आत्मनः प्रत्यभि मन्त्रीः स
मान माप्यायनं च मसस्य प्रातः सवनस्यैवावृता प्रातः सवने च रेयु
र्माध्यंदिनस्य माध्यंदिने तृतीयसवने स्य तृतीयसवने तमेव मे तं
भक्षं प्रोवाच रामो मार्गवेयो विश्वं तराय सोष द्वा नाय तस्मिन्हो वाच
प्रोक्ते सहस्रमुहवा ह्मणतुभ्यं ददः सश्या पर्णं उमे यज्ञश्चैतमुह

॥३७॥

न

व प्रोवाचतुरः कावषेयो जं मे जयाय पारि क्षिता ये तमु हे व प्रोचतुः
पर्वत नारदो सोम कायसाह देव्याय सह देवाय सां जं याय बभ्रव
दैवा वृषा यभी माय वैद भार्य न ग्न जिते गा धारा ये तमु हे व प्रोवा
चाग्निः स न श्रुता यारिंद माय क्रतु विदे जानक य एतमु हे व प्रो
वाच वसिष्ठः सुदा से पे ज व नाय ते ह ते सर्व एव मह जं गुरै तं भ
क्षं भ क्षयित्वा सर्वे हे व महाराजा आसुरा दित्य इव ह स्म श्रियां
प्रतिष्ठितास्तपंति सर्वाभ्यो दिग्भ्यो बलिमावहं तं आदित्य इव ह

सूर्य

॥३७॥

स. पं. ५

॥३८॥

वैश्रियां प्रतिष्ठितस्तपति सर्वाभ्यो दिग्भ्यो बलिमावहत्युग्रं हास्य
राष्ट्रमव्यथं भवति य एव मेतं भक्षं भक्षयति क्षत्रियो यजमानो
यजमानः ॥३४॥ ८॥ ॥ इति सप्तमपंचिकायां पंचमोऽध्यायः समा
प्तः ॥ ॥ सूर्यनारायण ॥ ॥ शके सत्राशे ये कोनवी सवर्षे ५७११॥
पिंगलनाम संवत्सरे दक्षिणायने वर्षाहर्तु आषाढ मासे कृष्ण
क्षेत्रे चतुर्थी गुरुवासरे शततारका नक्षत्रे तद्दिने पुस्तकं संपूर्णं ।
छोबकोपनाम्ना काशिनाथ भट्टस्य स्तुतेन सै सदा शिवेन लिखितं ॥

सूर्य
॥३८॥

[OrderDescription]
,CREATED=06.08.20 11:24
,TRANSFERRED=2020/08/06 at 12:04:24
,PAGES=447
,TYPE=STD
,NAME=S0003437
,Book Name=M-2638-ETREY BRAHAMAN 1-4 PANCHIKA
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF

FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF
,FILE9=00000009.TIF
,FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF

FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF

FILE25=00000025.TIF
,FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF
,FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF
,FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF

FILE36=00000036.TIF
,FILE37=00000037.TIF
,FILE38=00000038.TIF
,FILE39=00000039.TIF
,FILE40=00000040.TIF
,FILE41=00000041.TIF
,FILE42=00000042.TIF
,FILE43=00000043.TIF
,FILE44=00000044.TIF
,FILE45=00000045.TIF
,FILE46=00000046.TIF

FILE47=00000047.TIF
,FILE48=00000048.TIF
,FILE49=00000049.TIF
,FILE50=00000050.TIF
,FILE51=00000051.TIF
,FILE52=00000052.TIF
,FILE53=00000053.TIF
,FILE54=00000054.TIF
,FILE55=00000055.TIF
,FILE56=00000056.TIF
,FILE57=00000057.TIF

FILE58=00000058.TIF
,FILE59=00000059.TIF
,FILE60=00000060.TIF
,FILE61=00000061.TIF
,FILE62=00000062.TIF
,FILE63=00000063.TIF
,FILE64=00000064.TIF
,FILE65=00000065.TIF
,FILE66=00000066.TIF
,FILE67=00000067.TIF
,FILE68=00000068.TIF

FILE69=00000069.TIF
,FILE70=00000070.TIF
,FILE71=00000071.TIF
,FILE72=00000072.TIF
,FILE73=00000073.TIF
,FILE74=00000074.TIF
,FILE75=00000075.TIF
,FILE76=00000076.TIF
,FILE77=00000077.TIF
,FILE78=00000078.TIF
,FILE79=00000079.TIF

FILE80=00000080.TIF
,FILE81=00000081.TIF
,FILE82=00000082.TIF
,FILE83=00000083.TIF
,FILE84=00000084.TIF
,FILE85=00000085.TIF
,FILE86=00000086.TIF
,FILE87=00000087.TIF
,FILE88=00000088.TIF
,FILE89=00000089.TIF
,FILE90=00000090.TIF

FILE91=00000091.TIF
,FILE92=00000092.TIF
,FILE93=00000093.TIF
,FILE94=00000094.TIF
,FILE95=00000095.TIF
,FILE96=00000096.TIF
,FILE97=00000097.TIF
,FILE98=00000098.TIF
,FILE99=00000099.TIF
,FILE100=00000100.TIF
,FILE101=00000101.TIF

FILE102=00000102.TIF
,FILE103=00000103.TIF
,FILE104=00000104.TIF
,FILE105=00000105.TIF
,FILE106=00000106.TIF
,FILE107=00000107.TIF
,FILE108=00000108.TIF
,FILE109=00000109.TIF
,FILE110=00000110.TIF
,FILE111=00000111.TIF
,FILE112=00000112.TIF

FILE113=00000113.TIF
,FILE114=00000114.TIF
,FILE115=00000115.TIF
,FILE116=00000116.TIF
,FILE117=00000117.TIF
,FILE118=00000118.TIF
,FILE119=00000119.TIF
,FILE120=00000120.TIF
,FILE121=00000121.TIF
,FILE122=00000122.TIF
,FILE123=00000123.TIF

FILE124=00000124.TIF
,FILE125=00000125.TIF
,FILE126=00000126.TIF
,FILE127=00000127.TIF
,FILE128=00000128.TIF
,FILE129=00000129.TIF
,FILE130=00000130.TIF
,FILE131=00000131.TIF
,FILE132=00000132.TIF
,FILE133=00000133.TIF
,FILE134=00000134.TIF

FILE135=00000135.TIF
,FILE136=00000136.TIF
,FILE137=00000137.TIF
,FILE138=00000138.TIF
,FILE139=00000139.TIF
,FILE140=00000140.TIF
,FILE141=00000141.TIF
,FILE142=00000142.TIF
,FILE143=00000143.TIF
,FILE144=00000144.TIF
,FILE145=00000145.TIF

FILE146=00000146.TIF
,FILE147=00000147.TIF
,FILE148=00000148.TIF
,FILE149=00000149.TIF
,FILE150=00000150.TIF
,FILE151=00000151.TIF
,FILE152=00000152.TIF
,FILE153=00000153.TIF
,FILE154=00000154.TIF
,FILE155=00000155.TIF
,FILE156=00000156.TIF

FILE157=00000157.TIF
,FILE158=00000158.TIF
,FILE159=00000159.TIF
,FILE160=00000160.TIF
,FILE161=00000161.TIF
,FILE162=00000162.TIF
,FILE163=00000163.TIF
,FILE164=00000164.TIF
,FILE165=00000165.TIF
,FILE166=00000166.TIF
,FILE167=00000167.TIF

FILE168=00000168.TIF
,FILE169=00000169.TIF
,FILE170=00000170.TIF
,FILE171=00000171.TIF
,FILE172=00000172.TIF
,FILE173=00000173.TIF
,FILE174=00000174.TIF
,FILE175=00000175.TIF
,FILE176=00000176.TIF
,FILE177=00000177.TIF
,FILE178=00000178.TIF

FILE179=00000179.TIF
,FILE180=00000180.TIF
,FILE181=00000181.TIF
,FILE182=00000182.TIF
,FILE183=00000183.TIF
,FILE184=00000184.TIF
,FILE185=00000185.TIF
,FILE186=00000186.TIF
,FILE187=00000187.TIF
,FILE188=00000188.TIF
,FILE189=00000189.TIF

FILE190=00000190.TIF
,FILE191=00000191.TIF
,FILE192=00000192.TIF
,FILE193=00000193.TIF
,FILE194=00000194.TIF
,FILE195=00000195.TIF
,FILE196=00000196.TIF
,FILE197=00000197.TIF
,FILE198=00000198.TIF
,FILE199=00000199.TIF
,FILE200=00000200.TIF

FILE201=00000201.TIF
,FILE202=00000202.TIF
,FILE203=00000203.TIF
,FILE204=00000204.TIF
,FILE205=00000205.TIF
,FILE206=00000206.TIF
,FILE207=00000207.TIF
,FILE208=00000208.TIF
,FILE209=00000209.TIF
,FILE210=00000210.TIF
,FILE211=00000211.TIF

FILE212=00000212.TIF
,FILE213=00000213.TIF
,FILE214=00000214.TIF
,FILE215=00000215.TIF
,FILE216=00000216.TIF
,FILE217=00000217.TIF
,FILE218=00000218.TIF
,FILE219=00000219.TIF
,FILE220=00000220.TIF
,FILE221=00000221.TIF
,FILE222=00000222.TIF

FILE223=00000223.TIF
,FILE224=00000224.TIF
,FILE225=00000225.TIF
,FILE226=00000226.TIF
,FILE227=00000227.TIF
,FILE228=00000228.TIF
,FILE229=00000229.TIF
,FILE230=00000230.TIF
,FILE231=00000231.TIF
,FILE232=00000232.TIF
,FILE233=00000233.TIF

FILE234=00000234.TIF
,FILE235=00000235.TIF
,FILE236=00000236.TIF
,FILE237=00000237.TIF
,FILE238=00000238.TIF
,FILE239=00000239.TIF
,FILE240=00000240.TIF
,FILE241=00000241.TIF
,FILE242=00000242.TIF
,FILE243=00000243.TIF
,FILE244=00000244.TIF

FILE245=00000245.TIF
,FILE246=00000246.TIF
,FILE247=00000247.TIF
,FILE248=00000248.TIF
,FILE249=00000249.TIF
,FILE250=00000250.TIF
,FILE251=00000251.TIF
,FILE252=00000252.TIF
,FILE253=00000253.TIF
,FILE254=00000254.TIF
,FILE255=00000255.TIF

FILE256=00000256.TIF
,FILE257=00000257.TIF
,FILE258=00000258.TIF
,FILE259=00000259.TIF
,FILE260=00000260.TIF
,FILE261=00000261.TIF
,FILE262=00000262.TIF
,FILE263=00000263.TIF
,FILE264=00000264.TIF
,FILE265=00000265.TIF
,FILE266=00000266.TIF

FILE267=00000267.TIF
,FILE268=00000268.TIF
,FILE269=00000269.TIF
,FILE270=00000270.TIF
,FILE271=00000271.TIF
,FILE272=00000272.TIF
,FILE273=00000273.TIF
,FILE274=00000274.TIF
,FILE275=00000275.TIF
,FILE276=00000276.TIF
,FILE277=00000277.TIF

FILE278=00000278.TIF
,FILE279=00000279.TIF
,FILE280=00000280.TIF
,FILE281=00000281.TIF
,FILE282=00000282.TIF
,FILE283=00000283.TIF
,FILE284=00000284.TIF
,FILE285=00000285.TIF
,FILE286=00000286.TIF
,FILE287=00000287.TIF
,FILE288=00000288.TIF

FILE289=00000289.TIF
,FILE290=00000290.TIF
,FILE291=00000291.TIF
,FILE292=00000292.TIF
,FILE293=00000293.TIF
,FILE294=00000294.TIF
,FILE295=00000295.TIF
,FILE296=00000296.TIF
,FILE297=00000297.TIF
,FILE298=00000298.TIF
,FILE299=00000299.TIF

FILE300=00000300.TIF
,FILE301=00000301.TIF
,FILE302=00000302.TIF
,FILE303=00000303.TIF
,FILE304=00000304.TIF
,FILE305=00000305.TIF
,FILE306=00000306.TIF
,FILE307=00000307.TIF
,FILE308=00000308.TIF
,FILE309=00000309.TIF
,FILE310=00000310.TIF

FILE311=00000311.TIF
,FILE312=00000312.TIF
,FILE313=00000313.TIF
,FILE314=00000314.TIF
,FILE315=00000315.TIF
,FILE316=00000316.TIF
,FILE317=00000317.TIF
,FILE318=00000318.TIF
,FILE319=00000319.TIF
,FILE320=00000320.TIF
,FILE321=00000321.TIF

FILE322=00000322.TIF
,FILE323=00000323.TIF
,FILE324=00000324.TIF
,FILE325=00000325.TIF
,FILE326=00000326.TIF
,FILE327=00000327.TIF
,FILE328=00000328.TIF
,FILE329=00000329.TIF
,FILE330=00000330.TIF
,FILE331=00000331.TIF
,FILE332=00000332.TIF

FILE333=00000333.TIF
,FILE334=00000334.TIF
,FILE335=00000335.TIF
,FILE336=00000336.TIF
,FILE337=00000337.TIF
,FILE338=00000338.TIF
,FILE339=00000339.TIF
,FILE340=00000340.TIF
,FILE341=00000341.TIF
,FILE342=00000342.TIF
,FILE343=00000343.TIF

FILE344=00000344.TIF
,FILE345=00000345.TIF
,FILE346=00000346.TIF
,FILE347=00000347.TIF
,FILE348=00000348.TIF
,FILE349=00000349.TIF
,FILE350=00000350.TIF
,FILE351=00000351.TIF
,FILE352=00000352.TIF
,FILE353=00000353.TIF
,FILE354=00000354.TIF

FILE355=00000355.TIF
,FILE356=00000356.TIF
,FILE357=00000357.TIF
,FILE358=00000358.TIF
,FILE359=00000359.TIF
,FILE360=00000360.TIF
,FILE361=00000361.TIF
,FILE362=00000362.TIF
,FILE363=00000363.TIF
,FILE364=00000364.TIF
,FILE365=00000365.TIF

FILE366=00000366.TIF
,FILE367=00000367.TIF
,FILE368=00000368.TIF
,FILE369=00000369.TIF
,FILE370=00000370.TIF
,FILE371=00000371.TIF
,FILE372=00000372.TIF
,FILE373=00000373.TIF
,FILE374=00000374.TIF
,FILE375=00000375.TIF
,FILE376=00000376.TIF

FILE377=00000377.TIF
,FILE378=00000378.TIF
,FILE379=00000379.TIF
,FILE380=00000380.TIF
,FILE381=00000381.TIF
,FILE382=00000382.TIF
,FILE383=00000383.TIF
,FILE384=00000384.TIF
,FILE385=00000385.TIF
,FILE386=00000386.TIF
,FILE387=00000387.TIF

FILE388=00000388.TIF
,FILE389=00000389.TIF
,FILE390=00000390.TIF
,FILE391=00000391.TIF
,FILE392=00000392.TIF
,FILE393=00000393.TIF
,FILE394=00000394.TIF
,FILE395=00000395.TIF
,FILE396=00000396.TIF
,FILE397=00000397.TIF
,FILE398=00000398.TIF

FILE399=00000399.TIF
,FILE400=00000400.TIF
,FILE401=00000401.TIF
,FILE402=00000402.TIF
,FILE403=00000403.TIF
,FILE404=00000404.TIF
,FILE405=00000405.TIF
,FILE406=00000406.TIF
,FILE407=00000407.TIF
,FILE408=00000408.TIF
,FILE409=00000409.TIF

FILE410=00000410.TIF
,FILE411=00000411.TIF
,FILE412=00000412.TIF
,FILE413=00000413.TIF
,FILE414=00000414.TIF
,FILE415=00000415.TIF
,FILE416=00000416.TIF
,FILE417=00000417.TIF
,FILE418=00000418.TIF
,FILE419=00000419.TIF
,FILE420=00000420.TIF

FILE421=00000421.TIF
,FILE422=00000422.TIF
,FILE423=00000423.TIF
,FILE424=00000424.TIF
,FILE425=00000425.TIF
,FILE426=00000426.TIF
,FILE427=00000427.TIF
,FILE428=00000428.TIF
,FILE429=00000429.TIF
,FILE430=00000430.TIF
,FILE431=00000431.TIF

FILE432=00000432.TIF
,FILE433=00000433.TIF
,FILE434=00000434.TIF
,FILE435=00000435.TIF
,FILE436=00000436.TIF
,FILE437=00000437.TIF
,FILE438=00000438.TIF
,FILE439=00000439.TIF
,FILE440=00000440.TIF
,FILE441=00000441.TIF
,FILE442=00000442.TIF

FILE443=00000443.TIF
,FILE444=00000444.TIF
,FILE445=00000445.TIF
,FILE446=00000446.TIF
,FILE447=00000447.TIF
,